PAPER DETAILS

TITLE: II. Uluslararasi Katilimli Kadin ve Saglik Kongresi

AUTHORS: Kongre KITABI

PAGES: 1-305

ORIGINAL PDF URL: https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/117054

II. Uluslararası Katılımlı Kadın & Sağlık Kongresi

The Second Women & Health Congress with International Participation

Sakarya Üniversitesi Kadın Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezimiz tarafından 13-16 Mayıs 2013 tarihlerinde düzenlenecek olan II. Uluslararası Katılımlı Kadın ve Sağlık Kongremize katılımızınızdan onur duyacağız.

Prof. Dr. Muzaffer ELMAS
Rektör

Onursal Başkan

Prof. Dr. Muzaffer ELMAS
Rektör

Kongre Eş Başkanları

Prof. Dr. Nurgül KESER
SAUKAM Md.

Prof. Dr. Ramazan AKDEMiR
Tıp Fak. Dekanı

Doç. Dr. Nursan ÇINAR
SYO Md Yrd.

Prof. Dr. Fatih ÜSTEL
Rektör Yrd.

Kongre Düzenleme Kurulu

(İsimler ünvana ve soy isime göre dizilmiştir

Prof. Dr. Gürsoy Alagöz
Prof. Dr. Sevin Altınkaynak
Prof. Dr. Serhan Cevrioğlu
Prof. Dr. Teoman Erdem
Prof. Dr. Hüseyin Gündüz
Prof. Dr. Oğuz Karabay
Prof. Dr. Selçuk Özden
Doç. Dr. Ayşe Cevirme
Yrd. Doç. Dr. Nermin Akdemir
Yrd. Doç. Dr. Dilek Aygin
Yrd. Doç. Dr. Gülgün Durat
Yrd. Doç. Dr. Yasemin Gündüz
Yrd. Doç. Dr. Tijen Över
Yrd. Doç. Dr. Havva SERT
Uz. Dr. Hızır OKUYAN
Öğr. Gör. Işık ATASOY
Öğr. Gör. Cemile DEDE
Öğr. Gör. Tijen NEMUT
Öğr. Gör. Dr. Sevil ŞAHiN
Öğr. Gör. Selen ŞEN
Arş. Gör. Funda AKDURAN
Arş. Gör. Dilek KÖSE
Arş. Gör. Kevser ÖZDEMiR

Amaç ve Kapsam

Ülkemizde ilk defa 2010 yılında Sakarya Üniversitesi Kadın Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezimiz tarafından gerçekleştirilen Uluslararası Katılımlı Kadın ve Sağlık Kongresi'nin ikincisini 13-16 Mayıs 2013 tarihlerinde düzenliyoruz.

Kongremizin temel amacı; kadın sağlığı konusunda yapılan çalışmalar çerçevesinde gelişmeleri sunmak, sorunlara dikkati çekmek ve çözüm önerileri getirmektir.

Ana-çocuk sağlığı, jinekoloji, kadın ve kalp sağlığı, kadınlarda sık görülen kanserlere yaklaşım, sağlıkta teknolojinin kullanımı, tamamlayıcı ve altertanif tıp gibi konulan ele alacak olan paneller ve kongreye gelecek olan nitelikli çalışmalar, ileride yapılacak olan bilimsel çalışmalara ufuk açacak ve gelecek nesilleri sağlıklı yetiştirecek kadınlarımızın sağlığının korunması ve iyileştirilmesi konusunda önemli katkılar sağlayacaktır.

Kongrenin diğer bir amacı olan SAUKAM vizyonları arasında yer alan "ulusal ve uluslararası paydaşlarla işbirliği içerisinde çalışmak, bu alanda çalışan kadın örgütlerinin deneyimlerini paylaşmak, akademisyenleri ve diğer ilgilileri bir araya getirmek" prensibi gerçekleştirilmiş olacak ve sağlık alanında çalışan tüm ilgili meslek gurupları son gelişmeler çerçevesinde bir arada tartışma ve çözüm üretme olanağı bulmuş olacaklardır.

Mayısta Üniversitemizde geleneksel kongremizde görüşmek dileği ile

Saygılarımızla

Prof. Dr. Nurgül KESER
SAUKAM Müdürü

Konu Başlıkları

- Anne - Bebek Ölümleri

- Jinekolojik Kanserler
- Hormon Replasman Tedavisi, Kontrasepsiyon
- Menapoz
- Adolesan Jinekoloji

- Meme Kanseri, Mamografi
- GIS Kanserleri ve Diğerleri
- Kadınlarda Sık Görülen Kanserde Görüntüleme, Tarama
- Ürojinekoloji

- Osteoporoz ,Ca ve D vit
- Diyabet – Obezite
- Tiroid Hastalıkları
- Anemi (Omega-3, Folik Asit)

- Hiperkolesterolemi, KV Risk Azaltımı
- Koroner Arter Hastalıkları, PCI, CABG
- Kapak Hastalıkları
- Kalp Yetersizliği
- Aritmi, Pacemaker
- Kardiak Görüntüleme
- Gebelikte Kalp Hastalıkları

- Stres Yönetimi
- Çevresel ve Yöresel Problemler
- Engelleri Aşmak: Kadın Ve Çocuk
- Sağlıkta Teknoloji ve İnovasyon

Bilim Kurulu (İsimler soy isime göre dizilmiştir)

Hadi ADANALI	TÜRKİYE	Hicran ÇAVUŞOĞLU	TÜRKİYE
Öztuğ ADSAN	TÜRKİYE	Fehmi ÇELEBİ	TÜRKİYE
Gökhan AKBULUT	TÜRKİYE	Ayşe ÇEVİRME	TÜRKİYE
Ramazan AKDEMİR	TÜRKİYE	Nursan ÇINAR	TÜRKİYE
Nermin AKDEMİR	TÜRKİYE	Sezgi ÇINAR	TÜRKİYE
Mehmet AKDOĞAN	TÜRKİYE	İhsan Hakkı ÇİFTCİ	TÜRKİYE
Ayşe ÇİL AKINCI	TÜRKİYE	Nurdan DEMİRCİ	TÜRKİYE
Musa AKOĞLU	TÜRKİYE	Osman Nuri DİLEK	TÜRKİYE
Gürsoy ALAGÖZ	TÜRKİYE	Fatma Hüsniye DİLEK	TÜRKİYE
Aybala Neslihan ALAGÖZ	TÜRKİYE	Enis DİKİCİLER	TÜRKİYE
Murat ALEMDAR	TÜRKİYE	Orhan Veli DOĞAN	TÜRKİYE
Sevin ALTINKAYNAK	TÜRKİYE	Gülgün DURAT	TÜRKİYE
Fatih ALTINTOPRAK	TÜRKİYE	Dilcan KOTAN DÜNDAR	TÜRKİYE
İnsaf ALTUN	TÜRKİYE	Hasan Çetin EKERBİÇER	TÜRKİYE
Oluş APİ	TÜRKİYE	Nihat EKİNCİ	TÜRKİYE
Ali ASLAN	TÜRKİYE	Murat ELEVLİ	TÜRKİYE
Fatma ETİ ASLAN	TÜRKİYE	Ahmet Tarık EMİNLER	TÜRKİYE
Birsen AYDEMİR	TÜRKİYE	Sibel Çatırlı ENAR	TÜRKİYE
Yusuf AYDEMİR	TÜRKİYE	Ali Fuat ERDEM	TÜRKİYE
Dilek AYGİN	TÜRKİYE	Mehmet ERDEM	TÜRKİYE
Ali AYTEN	TÜRKİYE	Mustafa Teoman ERDEM	TÜRKİYE
Türkinaz ATABEK	TÜRKİYE	Haldun Şükrü ERKAL	TÜRKİYE
Serap BALCI	TÜRKİYE	Alper ERKİN	TÜRKİYE
Zümrüt BAŞBAKKAL	TÜRKİYE	Ünal ERKORKMAZ	TÜRKİYE
Nezihe KIZILKAYA BEJİ	TÜRKİYE	Bahri ERMİŞ	TÜRKİYE
Serbülent Gökhan BEYAZ	TÜRKİYE	Atila EROL	TÜRKİYE
Erdal Birol BOSTANCI	TÜRKİYE	Cem FIÇICIOĞLU	TÜRKİYE
İlknur BOSTANCI	TÜRKİYE	Tuncay Müge FİLİZ	TÜRKİYE
M.Süha BOSTANCI	TÜRKİYE	Gülay GÖRAK	TÜRKİYE
Ayhan BÖLÜK	TÜRKİYE	Duygu GÖZEN	TÜRKİYE
Rukiye PINAR BÖLÜKTAŞ	TÜRKİYE	Ertuğrul GÜÇLÜ	TÜRKİYE
Sevim BUZLU	TÜRKİYE	Mahnaz GÜMRÜKÇÜOĞLU	TÜRKİYE
Mehmet Emin BÜYÜKOKUROĞLU	TÜRKİYE	Hüseyin GÜNDÜZ	TÜRKİYE
Franco A CARNEVALE	KANADA	Yasemin GÜNDÜZ	TÜRKİYE
Nureddin CENGİZ	TÜRKİYE	Gönül GÜROL	TÜRKİYE
Arif Serhan CEVRİOĞLU	TÜRKİYE	Mehmet GÜVEN	TÜRKİYE
Davut CEYLAN	TÜRKİYE	Halil HARMAN	TÜRKİYE
Hakan CİNEMRE	TÜRKİYE	Zekeriya İLÇE	TÜRKİYE
Fatma Behice CİNEMRE	TÜRKİYE	Sibel ERKAL İLHAN	TÜRKİYE
Mehmet Akif ÇAKAR	TÜRKİYE	Mustafa Erkan İNANMAZ	TÜRKİYE

Tibet KAÇIRA	TÜRKİYE
Süleyman KALELİ	TÜRKİYE
İbrahim KARA	TÜRKİYE
Ükke KARABACAK	TÜRKİYE
Oğuz KARABAY	TÜRKİYE
Keziban KARACAN	TÜRKİYE
Mehmet KARACAN	TÜRKİYE
Ayşe Serap KARADAĞ	TÜRKİYE
Gürkan KAYABAŞOĞLU	TÜRKİYE
Recep KAYMAKCAN	TÜRKİYE
Neşe KESER	TÜRKİYE
Nurgül KESER	TÜRKİYE
Berna KILIÇ	TÜRKİYE
Harun KILIÇ	TÜRKİYE
Nuran KÖMÜRCÜ	TÜRKİYE
Kamil ÇAĞRI KÖSE	TÜRKİYE
Mustafa KÖSECİK	TÜRKİYE
Sema KUĞUOĞLU	USA
Naci KULA	TÜRKİYE
Yasemin KUTLU	TÜRKİYE
Hüdaverdi KÜÇÜKER	TÜRKİYE
Ünal KÜÇÜKYILMAZ	TÜRKİYE
Marcelo MEDEIROD	BREZİLYA
Denize Bouttelet MUNARI	BREZİLYA
Navın C NANDA	USA
Kanta NANDA	USA
Yasemin NASIR	TÜRKİYE
Nermin OLGUN	TÜRKİYE
Aziz ÖĞÜTLÜ	TÜRKİYE
Sema ÖZBAŞ	TÜRKİYE
Ahmet ÖZBEK	TÜRKİYE
Elvan ÖZBEK	TÜRKİYE
Selçuk ÖZDEN	TÜRKİYE
Necla ÖZER	TÜRKİYE
Nebahat ÖZERDOĞAN	TÜRKİYE
Hediye ASLAN ÖZKAN	TÜRKİYE
Orhan Veli ÖZKAN	TÜRKİYE
Hatice PEK	TÜRKİYE
Hasan Salih SAĞLAM	TÜRKİYE
Sema SANİSOĞLU	TÜRKİYE
Havva SERT	TÜRKİYE
Necati SIRMA	TÜRKİYE
Özlem SÖNMEZ	TÜRKİYE
Nevin HATUN ŞAHİN	TÜRKİYE
Cihat ŞEN	TÜRKİYE
İrfan ŞENCAN	TÜRKİYE
Ali TAMER	TÜRKİYE
Pelin TANYERİ	TÜRKİYE
İbrahim TEKEOĞLU	TÜRKİYE
Lale TOKGÖZOĞLU	TÜRKİYE
Yakup TOMAK	TÜRKİYE
Pınar TOPSEVER	TÜRKİYE
Ayça Taş TUNA	TÜRKİYE
Hakan TURAN	TÜRKİYE
Nezihe UĞURLU	TÜRKİYE
Mustafa İhsan USLAN	TÜRKİYE
Orhan ÜNAL	TÜRKİYE
Alaattin ÜNSAL	TÜRKİYE
Mehmet Bülent VATAN	TÜRKİYE
Anne WALSH	AVUSTURALYA
Murat YAYLA	TÜRKİYE
Hayrullah YAZAR	TÜRKİYE
Gazi YILDIRIM	TÜRKİYE
Suzan YILDIZ	TÜRKİYE
Hicran YILDIZ	TÜRKİYE
Turan YILDIZ	TÜRKİYE
Murat YÜCEL	TÜRKİYE
Yusuf YÜRÜMEZ	TÜRKİYE

II. Uluslararası Katılımlı
Kadın ve Sağlık Kongresi

The Second
Women and Health Congress
with International Participation

PANELLER

İnfertil Çiftlerin Değerlendirilmesi

Investigation of Infertile Couple

Prof. Dr. Arif Serhan Cevrioğlu

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Sakarya University School of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology

Günümüzde her 6 veya 7 çiftten birini etkilemekte olan infertilite, öncesine göre giderek daha fazla sayıda çiftin tedavi arayışına girmesine neden olmaktadır. İnfertil çiftlerin araştırılmasında sırasıyla detaylı bir hikaye alınmalı, ardından fizik muayene ve uygun testler yapılarak altta yatan problem ya da problemler ortaya konulmalıdır.

Çiftler, gebelik olmamasının nedenini öğrendikten sonra altta yatan nedene yönelik olarak, kendileri için en uygun tedavi seçeneklerinin sunulmasını isterler. İnfertitilite incelemeleri genellikle bir yıl korunmasız ilişkiye rağmen gebe kalınamamasından sonra yapılmaya başlanmaktadır. Çiftler için yapılacak olan güncel ve basit infertilite araştırma testleri aşağıda verilmiştir.

Erkek

İlk yapılacak inceleme, 2-5 günlük cinsel perhizden sonrasında verilmiş olan semen analizidir. Günümüzde çoğunlukla Dünya Sağlık Örgütü'nün normal semen değerleri için 2010 yılı kriterleri kullanılmaktadır. Semen parametrelerinde oluşan dalgalanmalar nedeniyle genellikle semen analizi onbeş gün arayla yapılan, en az iki defa olacak şekilde tekrarlatılmaktadır. Eğer tekrarlayan testlerde basit semen analizi sonuçları anormal çıkarsa androloji, biyokimya ve genetik labaratuarlarında yapılan ileri tetkiklerin yanısıra, Üroloji ve Radyoloji uzmanlarınca değerlendirme gerekebilmektedir.

Kadın

Ovaryan Rezerv Testleri

Menstrüel siklusun belirli dönemlerinde alınan kan örneğinden bakılan folikül stimulan hormon, östradiol ve antimülleryan hormon düzeyleri ovaryan folikül rezervi için bilgi verebilmektedir. Ovulatuar bozukluk etyolojisinin araştırılmasına yönelik olarak sıkça bakılan diğer hormon testleri ise serum progesterone, tiroid ve prolaktin seviyeleridir.

Pelvik Ultrasonografi

Folikuler fazın başlangıcında ultrasonografi ile yapılan ovaryan antral folikül sayımı ovaryan folikül rezervi hakkında bilgi vermektedir. Ayrıca ultrason incelemesiyle kadın infertilitesine neden olabilen konjenital anomaliler, uterin fibroidler, hidrosalpinks, ovaryan kistler, endometriyoma ve polikistik overler gibi hastalıklara da tanı konulabilmektedir.

Tubal Fonksiyon Testleri

Fallop tülerinin açıklığının incelenmesi önemlidir. Çünkü infertil hastaların yaklaşık olarak %30 'unda tubal problemler mevcuttur. Günümüzde tubal açıklığı göstermede en yaygın olarak, uterin kavitenin de değerlendirilmesini sağlayan histerosalpingografi kullanılmaktadır.

Infertility affects one in six or seven couples, and more couples are seeking help than previously. As in other fields of medicine, management of the couples can only be appropriately provided once the causes(s) of the problem are discovered, which in turn requires a proper history, physical examination, and appropriate investigations to be undertaken.

Couples would like to know why they have not been able to conceive and, depending on the etiology, to be provided with the most appropriate options available to them for treatment. Traditionally, infertility investigations are generally begun after a year of involuntary infertility. Current basic infertility investigation methods for couples are given below;

Male

The primary investigation is a semen analysis performed after 2–5 days' abstinence. The World Health Organization criteria for normal semen values are the ones generally used. Because of the fluctuation of semen parameters, we generally obtain repeat semen analyses at least twice. If the basic semen analysis is abnormal on repeated testing, further tests by andrology, biochemistry and genetic laboratories and examinations by Urologist and radiologist are indicated.

Female

Ovarian Reserve Tests

Blood for serum Follicle stimulant hormone and estradiol and Antimullerian hormone taken during or special phases of menstrual cycle can give an information about ovarian follicular reserve. Other hormonal test that frequently used to diagnose the etiology of ovulatory disturbances are serum progesterone, thyroid and prolactin tests.

Pelvic Ultrasonography

Ovarian antral follicular count examined by ultrasound scans during the beginning of follicular phase provide information about follicular reserves. A baseline ultrasound scan is also able to diagnose the underlying cause of female infertility; congenital anomalies, uterine fibroids, hydrosalpinges, ovarian cysts, endometriomas, and polycystic ovaries.

Tests of Tubal Function

Assessment of fallopian tube patency is important, as tubal problems affect approximately 30% of infertility patients. The most widely used test of tubal patency is hysterosalpingography (HSG), which has the added advantage of assessing the uterine cavity.

İntrauterin İnseminasyon (IUI)

Intrauterine Insemination (IUI)

Yard. Doç. Dr. Nermin Akdemir

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Sakarya University School of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology

İntrauterin İnseminasyon (IUI); infertil ve subfertil çiftlerin tedavisinde; diğer Yardımla Üreme Tekniklerine göre (YÜT) daha ucuz, kolay uygulanılabilir ve daha az invaziv olduğu için, yaygın olarak kullanılmaktadır.

IUI endikasyonları genel olarak; Servikal faktör,Erkek faktörü kaynaklı infertilite, minimal ve hafif endometriozis ve açıklanmayan infertilitedir.Natural sikluslarda ve ovulasyon stimulasyonu yapılan sikluslarla birlikte uygulanabilir.

Genel olarak etkinliğinden sorumlu mekanizmalar; Normal sperm sayısının artması, sperm seçiminde iyileşme, sperm sayı ve motilitesinde artma, servikal bariyerden kurtulma, tubadaki sperm sayısının artışı, ovulasyon stimulasyonu ile kaliteli oosit sayısının artması ve fertilizasyon için zamanlama sağlanması olarak sıralanabilir.

IUI da siklus başına gebelik başarısı yaklaşık %18 olarak bildirilmiştir.Tüm değişkenler düşünüldüğünde, infertil eşlerin spermleri kullanılarak IUI yapıldığında her siklustaki fekundite oranı %3-10 arasında değişmektedir.

Seminal plazmadan IUI için sperm hazırlanmasında sıklıkla kullanılan metodlar; Konvansiyonal yıkama, swim-up tekniği, yoğunluğa bağlı santrifüj tekniğidir. En iyi yöntem seçimi semen örneği kalitesine göre değişir.

IUI başarısını etkileyen pekçok faktör vardır. Kadın yaşı en önemlilerindendir, donor spermi kullanılan sikluslarda bile, kadın yaşı artışına bağlı başarı olasılığı düşer.

IUI başarısını etkileyen sperm parametrelerine bakıldığında; en iyi sonuçlar Total Motil sperm Sayısı (TMSS) 10 milyon ve üzeri iken elde edilir, morfolojik olarak ise; normal sperm oranı%14 ve üzeri değerlerde IUI başarısı en yüksek bulunmuştur. Erkek faktörü ve tubal faktör birlikteliğinde ise IUI başarısı oldukça düşüktür.

Intrauterine insemination (IUI); is widely used treatment of subfertility couples are infertile, and relativelycheaper than the other Assisted Reproduction Techniques (ART), easy to apply and is less invasive.

Indications of Intrauterine insemination (IUI) are as following: cervical factor dependent infertility, mild and minimal endometriosis, and unexplained infertility. It can be applied in natural cycles and with stimulated ovulation cycles.

In general, the mechanisms responsible for the effectiveness; increase in the normal sperm count, improvement in sperm selection and increase in the motility, to get rid of the cervical barrier,increase of sperm count in the Tuba, by the stimulation of ovulation, increase in the quality sperm count and timing of fertilization.

Pregnancy success of IUI in one cycle is reported as 18%. Considering all the variables, fecundity rates IUI using the sperm of infertile spouses ranged from 3-10% of IUI in every cycle.

Generally used methods for sperm preparation from seminal plasma for IUI are Conventional washing, swim-up technique and density depending centrifugation technique. Choosing of best method depends to the semen quality.

There are many factors affecting of IUI success. Maternal age is the most important factor. Furthermore, fertility success rates decreases upon donor sperm usage relation with the increase in the age women.

When we look-in the sperm parameters which effects the IUI success; best results are achieved when sperm count further than 10 million and above. In terms of sperm morphology, IUI success is found to the highest rates when normal sperm rates 14% and greater.

İnfertilitede Androloji Laboratuarının Rolü: Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Deneyimi

The Role of Andrology Laboratory in Infertility: The Experience of Sakarya Education and Research Hospital

Uzm. Dr. Yasemin Nasır

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Histoloji ve Embriyoloji

The Experience of Sakarya Education and Research Hospital

İnfertilite, üreme fonksiyonunun yerine getirilememesi olarak tanımlanabilir. Genel olarak gebelikle ilgili herhangi bir korunma önlemi olmaksızın bir yıl düzenli ilişkiye rağmen çocukları olmayan çiftler için infertilite söz konusudur. İstatistiksel olarak evli çiftlerin %15'inde infertilite problemi bulunmaktadır. Çalışmalarda infertil çiftlerde sebebin; %30-35 kadar vakada sadece erkeğe, %25-30 oranında ise kadına ait olduğu anlaşılmıştır. Ayrıca %30 oranında da hem erkek hem de kadında sorun bulunmuştur. Bu rakamlar çiftlerden erkeğin daha önce araştırılmasını gündeme getirmektedir.

İnfertil erkeğin değerlendirilmesinde amaç, infertilite etiyolojisinin açıklanması ve etiyolojiye spesifik tedavinin planlanmasıdır. Spesifik tedavi yapılamadığında üremeye yardımcı tekniklere başvurulmaktadır. Ancak erkek infertilitesinin etiyolojiye spesifik tedavisi, üremeye yardımcı tekniklere göre hem maliyet/fayda açısından daha avantajlı, hem de oluşan gebelikler üremeye yardımcı tekniklerin riskinden uzak olmaktadır.

Erkek infertilitesinde tanıda ilk basamak spermiyogram tetkikidir. Fakat semen analizinin ülkemizde yaygın olarak gelişi güzel ve yüzeyel yapıldığı gözlemlenmektedir. Tanıda son derece önemli olan bu tetkikin sağlıklı yapılması ve yorumlanması için belirli alt yapı şartlarına sahip laboratuarlara ve özel eğitim almış insan faktörüne gereksinim vardır.

Bu çalışmada androloji laboratuarımızda, Ocak 2010-Aralık 2012 tarihleri arasındaki 4859 semen analizi geriye dönük olarak incelendi.

Ejakülat örneği 3-7 günlük cinsel perhiz sonrası mastürbasyonla elde edildi. Semen analizi Dünya Sağlık Örgütü (WHO) 2010 kriterlerine göre yapıldı. Sperm morfolojisi Kruger-Strict kriterlerine göre değerlendirildi.

Tüm semen incelemeleri, klinik embriyoloji ve üremeye yardımcı tedavi yöntemleri konusunda sertifika sahibi bir uzman doktor tarafından yapıldı.

Grafik: Yapılan tüm test sayılarının yıllara göre dağılımı.

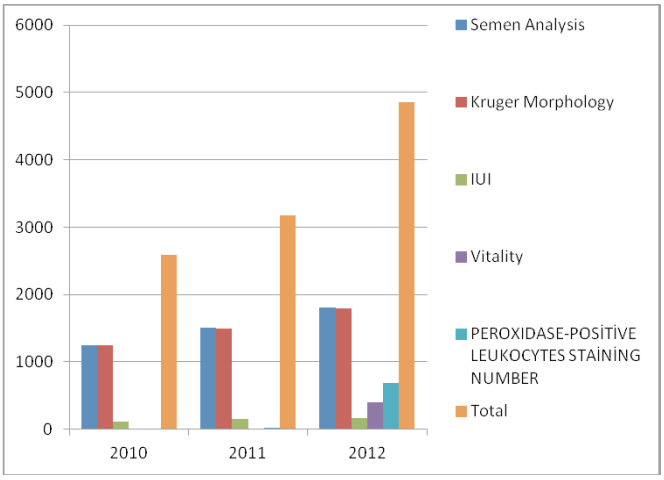

By definition, infertility denotes occurrence of no pregnancy while there is a regular intercourse without any contraception for a year. Infertility is observed in 15% of the couples. While the male etiology is present in 30-35% of the cases, women are responsible for 25-30% of infertile couples. Additionally in 30% of partners there is a problem in both partners. Therefore, with respect to these figures related to male factor, it is advised to first start to investigate the male partner in infertile couples.

The aim of infertile male evaluation is to unveil the etiology of infertility and plan the specific treatment according to the etiology. In case there is not a specific treatment the aim is to refer to assisted reproductive techniques. However the etiology specific treatment of male infertility, compared to the assisted reproductive techniques is more cost effective and it does not have the risks of assisted reproductive techniques.

Semen analysis constitutes the initial and essential test in the assessment of male infertility. However, it is widely observed in Turkey that semen analysis is performed under unsuitable circumstances without considering the standards of its procedure. The ideal semen analysis requires qualified laboratories and specially trained investigators.

In this study, between January 2010-December 2012, 4859 semen samples were retrospectively analyzed at our andrology laboratory.

The specimen was produced by masturbation after abstain from ejaculation for 3-7 days. Analysis made according to the World-Health-Organization (WHO) manual of 2010. Morphology was evaluated according to Kruger-Strict criteria.

All of semen analysis were performed by one clinical embryologist (MD) who has a certification of ART laboratory.

Graph: The distribution of the totaly number of analysis by year.

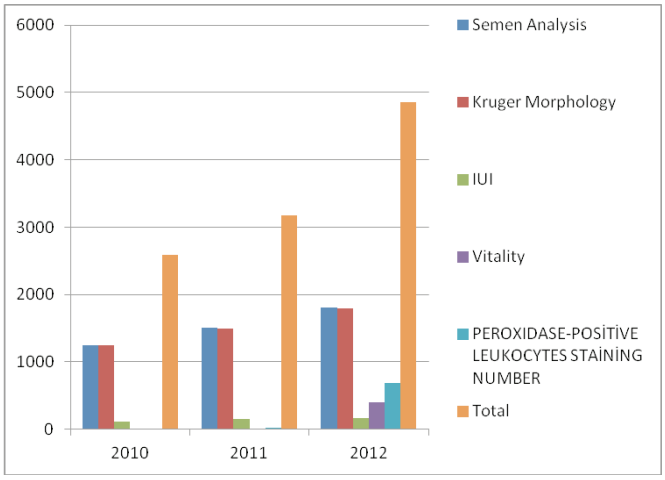

Polikistik Over Sendromunda Güncel Tanı ve Tedavi

Current Diagnosis and Treatment Methods in Polycystic Ovary Syndrome

Prof. Dr. Arif Serhan Cevrioğlu,
Sakarya Universitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD
Sakarya University School of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology

Polikistik over sendromu (PCOS) üreme çağındaki kadınların % 4-6' sını etkileyebilen, kronik anovulasyonun en sık eşlik ettiği durumdur.

2003 yılında Rotterdam toplantısında biraraya gelen uzmanlar PCOS' un ana bulguları menstrüel düzensizlik, hiperandrojenizm ve PCO morfolojisinden oluşan bir overyan disfonksiyon sendromu olduğu sonucuna varmışlardır. Hiperandrojenizm veya PCO morfolojisi gibi tek bulgu tanı için yeterli değildir. PCOS tanısı aşağıda belirtilen revize edilmiş kriterlerden ikisinin varlığında konulabilmektedir:

1. Oligo ve/veya anovulasyon ile seyreden menstruel düzensizlik.
2. Hiperandrojenizmin klinik ve/veya biyokimyasal varlığı.
3. 3Ultrasonda PCO görünümü.
4. Menstruel düzensizlik ve hiperandrojenizm ile seyreden diğer nedenlerin dışlanması (konjenital adrenal hiperplazi, androjen sekrete eden tumor, Cushing sendromu vs)

Androgen Excess and PCOS Society 2006'da yayınladığı kriterler listesinde yukarıdakilerden hiperandrojenizmin önemini vurgulamıştır.

PCOS'nun kısa dönem riskleri

PCOS'da infertilitenin ana sebebi anovulasyondur. PCOS gelişimiyle insulin rezistansı ve hiperinsulinemiye bağlı obezitede, ovulatuar disfonksiyonda, metabolic sendrom prevelansında, glukoz intoleransında, kardiyovasküler hastalık insidasında, obstruktif sleep apne sendromunda artış olmaktadır.

PCOS'nun uzun dönem riskleri

PCOS, uzun dönemde tip 2 diabet ve kardiyovasküler hastalık riskini arttırmaktadır. Gebeliğe bağlı hipertansiyona ve gestasyonel diabete PCOS tanılı kadınlarda daha sık rastlanmaktadır. Ayrıca PCOS hastalarında endometriyal hiperplazi ve endometrium kanseri riski de artmıştır.

PCOS'nun klinik yönetimi

PCOS'lu kadınların takibi yukarıda bahsedilen kısa ve uzun dönem klinik sonuçları düzeltmek ve önlemek için gereklidir. Pek çok hastada klinik yönetimin en önemli kısmını diyet ve egzersiz programını içeren yaşam şekli değişikliği ile kilo kaybı oluşturmaktadır. Diğer tedavi protokolleri sadece jinekolog tarafından değil içerisinde iç hastalıkları uzmanı, psikiyatrist, fizyoterapist, diyetisyen ve hatta genel cerrahi uzmanının da yer alacağı bir ekip tarafından oluşturulmalıdır.

The polycystic ovary syndrome (PCOS) is the most obvious and common condition associated with chronic anovulation, affecting 4–6% of reproductive age women.

Experts whose gathered in 2003 Rotterdam consensus workshop concluded that PCOS remains as a syndrome of ovarian dysfunction, with the cardinal features of menstrual disturbance, hyperandrogenism, and PCO morphology. No single diagnostic criterion (such as hyperandrogenism or PCO) is sufficient for the clinical diagnosis. The revised diagnostic criteria of PCOS is as follows, with two of the following being required:

1. *Oligo-and/or anovulation, i.e. menstrual disturbance.*
2. *Clinical and/or biochemical signs of hyperandrogenism.*
3. *PCO on ultrasonography (USG).*
4. *Exclusion of other etiologies (such as congenital adrenal hyperplasia, androgen secreting tumor, Cushing's syndrome) by appropriate investigation of menstrual disturbance and hyperandrogenism.*

Androgen Excess and PCOS Society emphasized the importance of hyperandrogenism in 2006.

Short term risk factors in PCOS

PCOS causes infertility mainly via anovulation. The risk for developing PCOS rises with increasing obesity, as does the severity of insulin resistance, hyperinsulinemia, and ovulatory dysfunction, hyperandrogenemia and the prevalence of metabolic syndrome, glucose intolerance, risk factors for cardiovascular disease, and sleep apnea.

Long term risk factors for PCOS

PCOS increases the risk of type two diabetes and cardiovascular diseases in long term. Pregnancy induced hypertension and gestational diabetes are seen more frequently in women with PCOS. Endometrial hyperplasia and cancer risks are also increased in PCOS.

Clinical management of PCOS

The management of women with PCOS should seek to correct or prevent both its immediate and longer-term clinical consequences aforementioned above. In many cases, lifestyle changes which includes diet and exercise programs for weight loose will be an important part of the clinical management. Other special types of treatment modalities can best be accomplished with the work of a team composed not only by gynecologist but also psychiatrist, internal medicine specialist, physiotherapist, dietitian and even general surgeon.

Premenstrüel Sendrom: Tedavi ve Tanı için Yeni Yöntemler

Premenstrual Syndrome: New Modalities for Treatment and Diagnosis

Dr. Mehmet Sühha Bostancı

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD

Sakarya University School of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology

Premenstrüel sendrom (PMS), menstrüel siklusun luteal faz sırasında meydana duygusal ve fiziksel belirtiler ile karakterize genç ve orta yaşlı kadınlarda sık rastlanan düzenli aralıklarla seyreden bir bozukluktur. Premenstrüel sendrom üreme çağındaki milyonlarca kadının etkiler. PMS belirtileri şiddeti ve sıklığı zaman içinde değişebilmesine rağmen menopoza kadar her yumurtlama döngüsü ile ortaya çıkabilir. Kadınların % 80 'ine kadar bir oranda günlük işleyilerinde önemli kesinti yaşamadan, en az bir psikolojik, fiziksel veya davranışsal belirtiyi kendi menstrüel sikluslarının luteal döneminde sahip olmuştur.

PMS etyolojisi bilinmemektedir ve karmaşık ve çok faktörlü olabilir. Bozukluklar depresyon, duygu durum bozukluğu, karın ağrısı, göğüslerde hassasiyet, baş ağrısı ve yorgunluk gibi çok çeşitli belirtiler ile görülebilir. Yumurtalık hormonlarının rolü açık değildir, ancak ovülasyon baskılandığı zaman belirtiler genellikle düzelir. Linoleik asitin prostaglandin öncülerine dönüştürmesiyle ilgili bir yetersizlik sebebiyle oluşan prostaglandin eksiklikleri, PMS nedeni olabilir. The American College of Obstetricians and Gynecologists prospektif semptom günlüklerini birçok kadın diğer tıbbi veya psikolojik bozukluklar ile tutarlı olmayan luteal faz belirtilerle seyretmesi nedeniyle PMS tanısı için önermektedir. PMS sadece çeşitli fiziksel ve psikiyatrik bozukluklar dışlandıktan sonra teşhis edilebilir. PMS de günlük işleyişi etkilemeyen ovulatuvar döngüsünün karakteristik özelliği olan basit adet öncesi belirtiler (örneğin, şişkinlik, göğüslerde hassasiyet) dışlandıktan sonra düşünülmelidir. PMS etiyolojisinde açık olmadığı için, semptomatik rahatlama tedavinin esas hedefidir.

Premenstrual syndrome (PMS), a common cyclic disorder of young and middle-aged women, is characterized by emotional and physical symptoms that consistently occur during the luteal phase of the menstrual cycle. Premenstrual syndrome affects millions of women during their reproductive years. PMS symptoms may recur with each ovulatory cycle until menopause, although the severity and frequency of different symptoms may vary over time. Up to 80 percent of women report one or more physical, psychological, or behavioral symptoms during the luteal phase of their menstrual cycle without experiencing substantial disruption to their daily functioning.

The etiology of PMS remains unknown and may be complex and multifactorial. The disorders can manifest with a wide variety of symptoms, including depression, mood lability, abdominal pain, breast tenderness, headache, and fatigue. The role of ovarian hormones is unclear, but symptoms often improve when ovulation is suppressed. Deficiencies in prostaglandins, related to an inability to convert linoleic acid to prostaglandin precursors, may be involved in PMS. The American College of Obstetricians and Gynecologists suggests diagnosing PMS based on prospective symptom diaries; many women will have non–luteal-phase symptoms consistent with other medical or psychological disorders. PMS can only be diagnosed after a variety of physical and psychiatric dis-orders have been excluded. PMS also must be distinguished from simple pre-menstrual symptoms (e.g., bloating, breast tenderness) that do not interfere with daily functioning and are characteristic of normal ovulatory cycle. Because the etiology of PMS is not clear, symptom relief is the goal of treatment.

Kadınlarda Estetik Değerler ve Yeme Bozuklukları

Aesthetical Values and Eating Disorders in Women

Yrd. Doç. Dr. Gülgün Durat
Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu
Sakarya University School of Health

Günümüzde pek çok kadın için ince bir bedene sahip olmak estetik açıdan önemli bir hale gelmiştir. Buna moda, görsellik, gelişmiş ülkelerin öne çıkardığı estetik değerler de katkı sağlamaktadır. Diyet klinikleri, medyada diyet programlarının artışı, çeşitli şekillerde satışa sunulan kilo kontrol ilaçları ve bitkisel karışımların özendirilmesi, kontrolsüz kullanımı yeme bozuklukları için zemin oluşturmaktadır. Genetik ve psikolojik olarak yatkın bireylerde özellikle gelişme çağındaki genç kızlarda bu tür etkiler riski daha da arttırmaktadır. Yeme bozuklukları, yeme davranışına yönelik tüm bozuklukları bir çatı altında toplayan, kiloyu kontrol etmeye dönük ısrarlı davranış, fiziksel ve psikososyal işlevselliğin bu nedenlerle bozulması ile seyreden psikiyatrik bozukluklar olarak tanımlanırlar.

DSM-IV'te üç grupta incelenmiştir

Anoreksia Nervoza:
a. Kilo kaybı için aşırı uğraş
b. Kilo almaktan aşırı bir korku
c. Endokrin bozukluklar, kadında amenore, cinsel işlev bozukluğu, karşı cinsel ilgide azalma kilo kaybı ve aşırı zayıf olma isteği tanı için şarttır. Anoreksiyada genellikle, hastalıktan önceki kilodan %15 veya fazlası kaybedilir. Hasta devamlı kendisini şişman bulur ve kilo vermesi gerektiğini düşünür.

Bulimia Nervoza:
a. Hastada önlenemeyen aşırı yeme krizleri olması
b. Kilo almamak için kusma veya purgatif kullanma
c. Aşırı derecede kilo alma korkuları

Başka Türlü Adlandırılamayan Yeme Bozukluğu:
Anoreksia nervoza ya da bulimia nervoza tanı kriterlerini tam dolduramayan, ama her ikisinin de klinik özelliklerinin olduğu olgulardır.

Obezite ise; psikiyatrik sınıflamalarda yeme bozuklukları içinde yer almamaktadır. Ruhsal etkenlerin etkisi ve psikolojik sonuçları dikkate alındığında, obezite psikiyatrik değerlendirmeye alınması gereken bir tanı grubudur. Özellikle, tıkınırcasına yeme bozukluğu grubu, obezitenin bir alt grubunu oluşturmaktadır. AN'li hastaların yaklaşık %20'sinde kötü sonlanım olduğu, BN'de iyileşme oranlarının AN'den daha iyi olduğu bildirilmektedir. Her iki hastalıkta da, kronik seyir ve nüksler bulunmakta, erken tanı ve tedavi, iyileşme oranlarını yükseltmektedir. Yeme bozukluklarının özellikle gençleri ve kadınları daha fazla etkilemesi, bu etkinin giderek artması, sağlık çalışanlarının ve eğitimcilerin sorumluluğunu arttımaktadır. Toplumun bilgilendirilmesi, erken tanı ve yönlendirmede rol almaları gerekmektedir.

It has been aesthetically significant to have a thin body for most women recently. Fashion, visuality and aesthetical values which are emphasized by developed countries have also contributed to this image. Diet clinics, the boosting diet programmes in the media, weight loss drugs sold in various forms, promotion of herbal mixtures and their uncontrolled use are the factors forming a base for eating disorders. These factors increase the risk in genetically and psychologically vulnerable people, especially in young girls who are in the age of growing. Eating disorders are described as psychiatric disorders combining all disorders related with eating habits and developing with persistent behaviour of weight control, deterioration of physical and psycho-social functionality. It is examined in three groups in DSM-IV:

Anorexia-nervosa:
a. Struggle for weight loss
b. The fear of gaining weight
c. Endocrine disorders, amenorrhoea, sexual dysfunction disorders, decrease in the sexual desire towards the opposite sex

Weight loss and the desire to be skinny are essential for diagnose. Generally 15 % or more of the weight before the disease is lost. The patient always sees herself overwieght and thinks she must lose weight.

Bulimia Nervosa:
a. Uncontrollable over-eating crises in the patient
b. Vomitting and use of purgative in order not to gain weight
c. Over-fear of gaining weight

Eating Disorders other than those: These are the cases which include the clinical features of both anorexianervosa and bulimianervosa, but can not meet the criteria of either..Obesity does not take place among eating disorders in psychiatric classification. When the effects of psychological factors and their results are taken into consideration, obesity is a type of diagnosis which has to be psychiatrically evaluated. Binge-eating disorder is a sub-group of obesity.

20 % of the patients with AN are reported to have a bad end, and the rate of improvement in BN is reported to be higher than in AN. In both diseases, there are chronic courses and relapses; however, early diagnosis and treatment increases the chance of recovery.
The fact that eating disorders affect young and female more and that this effect increases continually put a higher responsibility on health staff and educators. They have to take part in informing the society, early diagnosis and guidance.

Türkiye'de Kadın Sağlığı

Women's Health in Turkey

Doç. Dr. Nebahat Özerdoğan
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu
Eskişehir Osmangazi University School of Health

Bir kadın olmanın, biyolojik yapı ve toplumsal cinsiyetle ilişkili olarak sağlık durumu üzerinde önemli etkisi vardır. Kadın sağlığı ve özellikle kadının üreme sağlığı hem Dünya'da hem Türkiye'de önemli bir sorun alanıdır. Kadının statüsü ile üreme sağlığı arasında doğrudan bir ilişki mevcuttur. Nüfusun yarısını oluşturan kadınlar ile erkekler arasında toplumsal statü ve toplumsal cinsiyet ayrımcılığı bakımından kadınların aleyhine önemli farklar olduğunu istatistikler göstermektedir.

Toplumun algılamalarından kaynaklanan toplumsal cinsiyet rolleri kadınlar ve erkekler için farklıdır ve kadınlar aleyhine daha fazla olumsuzluklar getirmektedir. Bunun olumsuz etkileri en çok sağlık hizmetlerinden yararlanmada ortaya çıkmaktadır. Kadının statüsü ile ilişkili bazı sosyo-kültürel faktörler kadınların sağlık hizmetlerinden yararlanmalarını önlemekte ve sağlık durumlarını olumsuz etkilemektedir.

Bu faktörler;

- Kadın ile erkek arasındaki eşitsiz güç ilişkileri,
- Eğitim ve ücretli istihdam olanaklarını azaltan sosyal normlar
- Kadının üreme rollerine odaklanmak
- Fiziksel, cinsel ve duygusal şiddete maruz kalma ya da maruz kalma riski
- Kadının yoksulluğu

Türkiye'de de toplumsal cinsiyet eşitsizliği nedeniyle kadınlar daha düşük öğrenime sahip olmakta, daha az işgücüne katılmakta, daha az gelir elde etmektedir. Bunlara toplumsal baskının da eklenmesiyle yaşanan cinsiyet eşitsizliği doğrudan ya da dolaylı olarak kadının sağlığını olumsuz etkilemektedir. Toplumsal cinsiyet eşitsizliği sağlık alanında kadının en çok üreme sağlığını etkilemektedir. Türkiye'de toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin kadın üreme sağlığına ilişkin başlıca etkileri kadına yönelik şiddet, namus cinayetleri, kızlık zarı kontrolü, cinsiyet seçimi ya da ihmal, istenmeyen ya da ergen gebelikler, sağlıksız koşullarda düşükler, cinsel yolla bulaşan hastalıklar, hastalıkların tanısında gecikme, üreme sağlığı hizmetlerine ulaşamamadır. Bunların da sonucunda kadınlar daha çok hastalık yüküne sahip olmakta, engelliliğe maruz kalmakta ya da ölmektedir.

Kadın sağlığı göstergeleri yaşlara ve bölgelere göre ciddi farklar göstermektedir. Bu nedenle Türkiye'de, konuya ilişkin gereksinimi daha fazla olan kesimler gözetilerek, sağlıklı bireyleri hedef alan koruyucu hizmetler öncelenerek yaşama geçirilecek bütüncül bir üreme sağlığı yaklaşımı ile ulusal ve uluslararası işbirliğine, kadının toplumsal statüsünün yükseltilmesine, kadının güçlendirilmesine ve toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına önem verilmelidir.

Being a man or a woman has a significant impact on health, as a result of both biological and gender-related differences. Women's health and especially women's reproductive health is an important and problematic are both in the world and in Turkey. There exists a direct relationship between the status of women and reproductive health of women. Statistics demonstrate that there are significant differences between women that constitute the half of the population and men with regard to social status and gender discrimination in women's disfavor. Gender roles deriving from the perceptions of the society are different for women and men and they bring more disadvantages to women.The negative consequences of this appear mostly in utilization of health care services.

Some socio-cultural factors related to the status of women that prevent women to benefit from health service. These Factors;

- *Unequal power relationships between men and women,*
- *Social norms that decrease education and paid employment opportunities,*
- *An exclusive focus on women's reproductive roles,*
- *Potential or actual experience of physical, sexual and emotional violence,*
- *Women's poverty.*

In Turkey, with the effect of gender inequalities, women are less educated, participated less in labor force and earned less. With the addition of social pressure, gender inequalities cause directly or indirectly negative impact on women's health. Gender inequalities affect mostly reproductive health in health sector. In Turkey, main influences of gender inequalities on reproductive health are violence against women, honor murders, physical control of the hymen, gender selection, unwanted pregnancies or pregnancy in adolescence, abortion in unhealthy circumstances, sexually transmitted diseases, late diagnosis of the diseases, difficulty in accessing reproductive health service. As a conclusion, women face with higher burden of the diseases, disability or death.

Female health indicators show marked differences according to the age groups and the regions. Special emphasis should be given to national and international collaboration, improvement of social status of women, empowerment of women and elimination of gender discrimination also by considering groups which are much more in need, by realizing a holistic approach in reproductive health that prioritizes preventive services which targets healthy people.

Kadınların Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerinden Yararlanma Durumu

The Occasion of Women Benefitting From Primary Health Care Services

Doç. Dr. Ayşe Çevirme
Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu
Sakarya University School of Health

Giriş

Kadınların sağlık hizmetlerinden tam, eşit ve en yüksek standartlarda faydalanmalarını sağlamak, insan haklarının tam olarak sağlanmasının temel koşullarından biridir.Kadının insan haklarının, sağlık bilgisine erişim, yeterli beslenme ve sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkını da kapsadığı kabul edilmiştir. İnsan hakları açısından bakıldığında sağlık konusunda kadınların dezavantajlı olduğu durumlar hak ihlali olarak düşünülmektedir. Bunun en uç örneği ise anne ölümleridir.Kadın sağlığı; aile ve toplumdan kaynaklanan psiko-sosyal faktörler, kadının bireysel sağlık durumu, doğurganlık davranışı, sağlık hizmetlerinin kalitesi gibi pek çok faktörden etkilenmektedir. Kadın sağlığı denildiğinde, ilk olarak üreme sağlığı ve aile planlaması akla gelmektedir. Ancak, kadınların üreme sağlığı ile ilgili sorunlarının yanı sıra, diğer sağlık sorunları da vardır. Bu nedenle kadın sağlığının yalnızca üreme sağlığı ve aile planlaması olarak ele alınmaması gerekmektedir.

Mevcut Durum

Kadınların kendi sağlıklarını koruma ve sürdürme olanakları mevcut koşullarda hâlâ tam ve eşit değildir. Yapılacak çalışmalar kadınların kendi sağlıklarının bütün yönleri üzerinde denetim kurmalarını kolaylaştırmaya yönelik olmalıdır.Son yıllarda Türkiye'de sağlık alanında görülen olumlu gelişmeler bu anlayışın bir yansıması olarak görülebilir; ancak bir takım sorunlar halen varlığını korumaktadır. Bununla birlikte, temel sağlık göstergeleri bakımından Türkiye'de giderek daha olumlu tablolar karşımıza çıkmaktadır

Ülkemizdeki toplumsal yapı, kent merkezlerinden kırsal alanlara, batıdan doğuya gidildikçe varlığını koruyan geleneksel yaşam biçimi ve toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri, kadınların sağlık hizmetlerine erişiminin önünde bir engel teşkil etmeye devam etmektedir. Toplumun algılamalarından kaynaklanan toplumsal cinsiyet rolleri kadınlar ve erkekler için farklıdır ve kadınlar aleyhine daha fazla olumsuzluklar getirmektedir.Sağlık sisteminden kaynaklanan sorunlar ise, hizmet sunumunda yaşanan yetersizlikler,sağlık personelinin toplumsal cinsiyet eşitliği bakış açısına sahip olmaması gibi durumlardan kaynaklanmaktadır.

Sonuç

Kadın sağlığına ilişkin ilkeler ve öncelikli uygulama alanları DSÖ, Ljubljana bildirgesi, "Viyana Bildirgesi" ve Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW) ile deklare edilmiş ve kadın sağlığı güvence altına alınmıştır. Birçok araştırmanın sonuçlarına göre birinci basamak sağlık kurumlarına başvuranın yaklaşık dörtte üçünü kadınlar ve çocuklar oluşturmaktadır.Başvuranların önemli bir bölümünü oluşturan bu gurubun beklentilerini karşılamak onlara nitelikli ve etkin bir hizmet sunmak önemlidir.

Introduction

To ensure women benefitting from the health services adequately, evenly and in high standards is one of the basic needs of human rights. It is also accepted that human rights for women includes access to information on health, sufficient nutrition and benefitting from health services. From the point of view of human rights, the situations where women are disadvantageous on health issues are considered as abuse of right. The death of mothers is an extreme example on this subject. Women health is affected by various factors such as psycho-social factors based on the family and society, the personal health state, reproductivity behaviour and the quality of health services. When talked about women health, reproductive health and family planning come to people's minds first. However, beside reproductive health problems, women have other problems, as well. Therefore, women health should not be merely considered as reproductive health and family planning.

Current Situation

It is still not adequate and even for women to have the opportunity of keeping and maintenance of good health under current circumstances. The future studies should be aimed at paving the way for women to keep the whole aspects of their health under their own control. Recent improvements in health sector in Türkiye can be considered as a reflection of this type of understanding; but there are still some problems. At the same time, more positive statements on basic health indicators are gradually coming into light in Türkiye.

The factors such as the social structure of our country, traditional life style from the city centers to the countryside and from the west to the east, gender inequality, are still an obstacle for the women's access to health services. Social gender roles based on the society's perception are different for men and women, and they bring more negative effects on the women's life. The problems concerning the health system are because of some situations like incompetence in health service and health staff having no perception of gender equality.

Result

The principles and practice areas of top priority are declared by DSÖ, Ljubljana Charter, Vienna Charter and UN Convention of the Elimination of all forms of Discrimination Against Women (CEDAW) and women health is secured. According to the results of many studies, three quarters of the ones who have presented to the primary health care centers is composed of women and children. It is essential to meet the needs of this group which makes up the biggest part of the ones who present to the health care centers and to give them a qualified and effective service.

Kadın Sağlığında Güncel Yaklaşımlar ve Hemşirenin Rolü

Current Approaches in Women Health and The Role of Nurses

Hemş. Müzeyyen Kaya
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Sakarya Educatıon and Research Hospıtal

Kadın sağlığı, kadının fertlizasyonundan ölümüne kadar olan süreyi kapsamaktadır. Amerikan Obstetrik ve Jinekoloji Hemşireliği Derneği'nin tanımına göre, hemşirelik; kadının fiziksel ve psikososyal sağlığının korunup geliştirilmesi, hastalıkların önlenmesi ve sağlığın bozulduğu durumlarda bakım gereksinimlerinin karşılanmasını içeren disiplinel bir yaklaşımdır. Bu disiplinin üstlendiği bakım verme rolü ile kadının bağımsızlığı kuvvetle hayata geçirilir, gereksiz açıklama ve işlemler önlenerek, kadın seksüel suistimal'den uzak tutulur.

Hemşire; rehabilite edici rolüyle, kadının özerkliğini en üst düzeyde sağlamayı, kaybolan fonksiyonlarını kazandırmayı, günlük yaşam aktivitelerine destek olmayı, psikolojik destek sağlamayı hedefler. Bu rolünü danışmanlık ve eğitim rolleriyle bütünleştirerek, kadının değişen durumuna uyum sağlamasına ve yaşam kalitesinin yükselmesine katkıda bulunur, hastalığa bağlı sorunlarla baş etme ile ilgili kendi öz olanaklarını tanımaları ve kullanmaları konusunda danışmanlık eder.

Hemşireler, hemşirelik disiplinleri çerçevesinde bağımsız olarak araştırıcı rolünü üstlenerek, kuramsal çalışmalar ve alan araştırmaları yürütürken, bir yandan da klinik ve laboratuar araştırma ekipleri içinde yer alırlar.

Sağlığı korumak, her yönden daha geçerli ve akılcı bir yoldur. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de hemşireler, koruyucu sağlık hizmetlerinin benimsenmesine ve ön plana çıkmasına çalışmalıdır.

Kadın Sağlığının Gelişimi

Sağlık kavramında beden ve ruh sağlığı birlikte ele alınmasına rağmen; beden sağlığının somut ve gözle görülebilir niteliklerinin bulunması, ruh sağlığının ise soyut konuları kapsaması nedeniyle uygulamada ruh sağlığı hizmetlerine gereken önem verilmemektedir. Halbuki ruh sağlığı hizmetlerinin "koruyucu ruh sağlığı" ilkeleri çerçevesinde geliştirilmesi ve yaşam kalitesini artırıcı bir bakış açısı ile ele alınması gerekmektedir. Kadınlarda yaşam boyu depresyon görülme sıklığı, erkeklerin yaklaşık 1.7-2.7 katıdır.

Sonuç olarak; menstrual sorunlar, gebelik, doğum ve ailenin diğer bireylerin bakımını üstlenme gibi durumlar kadının stres faktörlerini arttırmaktadır. Yaşlanmaya bağlı sorunlar kadınlar için hem bedensel hem de psikososyal açıdan zorlayıcı olmaktadır. Kadının sağlık gelişiminin sosyokültürel, ekonomik ve çevresel birçok faktörün etkisiyle oluştuğu, kadının sağlığı ile ilgili şu anki durumu bir önceki dönemin sonucu, bir sonraki dönemin ise bir nedeni olduğu unutulmamalıdır.

Women health covers the period from the fertilization to death. According to the definition of American Obstetric and Gynecology Nursing Association ; being a nurse is a disciplinary approach which intents to protect and improve the physical and psychosocial health of women, prevent illnesses and fulfill the needs of caring for situations of bad health. Women's independence is put into practice with the care giving role this discipline provides, also the unnecessary explanations and procedures are prevented thus keeping the women away from sexual harassment.

A nurse aims to provide the women's independence at the highest level with her rehabilitating role, help her regain her lost functions, support her daily activities, and provide psychological support. A nurse helps the woman to improve her life quality and to adapt her new environment by integrating this role with counseling and education roles, provides counseling about learning their self utilities and using them to cope with problems related to illnesses

Nurses not only conducts institutional and field works by undertaking the role of researcher with respect to nursing discipline but also take part in clinic and laboratory research teams.

Protecting one's health is a more valid and rational way in all aspects. Nurses in our country should try to feature the protective medical services and help people embrace it as nurses do all around the world

The Progress of Women Health

Although the health of body and the health of mind are considered together in the notion of health, health of mind is generally neglected in practice due to the fact that the health of body is more perceptible and visible whereas the health of mind consists of abstract issues. However, health of mind services should be developed with respect to "protective health of mind" and should be considered with a point of view which can improve the quality of life. The frequency of lifelong depression in women is 1.7-2.7 times more than men.

As a result; menstrual problems, pregnancy, birth and situations like taking care of the other members of the family increase the stress factors of the women. problems related to the aging are challenging both in physical and psychosocial perspectives. It must not be forgotten that ; the progress of women health is composed of many factors including socio cultural , economical and environmental factors and the current situation about the women health is the result of the previous period and the cause of the next one.

İbadet ve Duanın Beden ve Ruh Sağlığı Açısından Önemi

The Significance of Prayer and Worship in Maintaining Physical and Mental Health

Yrd. Doç Dr. Naci Kula
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Eskişehir Osmangazi University

Beden ve ruh sağlığı, beden ve ruhtan oluşan insanın varlığı açısından son derece önemlidir. Bedende meydana gelen bir rahatsızlık, ruhsal yapımızı, yaşanan ruhsal bir rahatsızlık da beden sağlığımızı etkilemektedir. Bu nedenle insanda var olan ruh-beden bütünlüğü, beden ve ruh sağlığımıza paralel olarak gerçekleşmektedir. Beden ve ruh sağlığını korumada, tıbbi, psikolojik ve sosyal birtakım yöntemler kullanılabilir. Bunların yanında din de önemli bir yere sahiptir. Çünkü din, inanç, ibadet ve ahlaki özellikleri nedeniyle bireyin beden ve ruh sağlığını koruyucu bazı etkilere sahiptir. Güven duygusu, kendini gören, gözeten ve yardım eden bir varlığın olduğu inancı, bedensel açıdan zarar verecek davranışlardan kaçınma, iyi ve olumlu olma hali, olumsuz duygu ve düşüncelerden uzak olma, manevi ve sosyal destek, sosyal ilişkilerde güzel davranışlar sergileme gibi bazı özellikleri dinin beden ve ruh sağlığı açısından bireye etkilerini ifade eden yönlerindendir. Dini inancın pratik boyutu olan ibadet ve dua ise, öncelikle dini inancın güçlenmesi ve devamlılığı açısından dinin beden ve ruh sağlığına etkisini artırmaktadır. Bunun yanında ibadet ve dua, iyi ve güzel davranışlar ortaya koyma, olumsuz davranışlardan kaçınma, dengeli ve disiplinli bir yaşam sürdürme gibi bazı davranışları kazandırması açısından beden ve ruh sağlığımızı olumlu yönde etkilemektedir. Örneğin İslam dininde günde beş vakit kıldığımız namaz ibadeti için gerçekleştirilen abdest alma eylemi, başta en sık kullandığımız ellerimizin temizliğini sağlaması yanında ağız, burun, ayak gibi beden sağlığımız açısından önemli olan organlarımızın temiz olmasına da neden olmaktadır. Namaz ibadeti ile beden sağlığımız açısından gerçekleştirilen ritmik bedensel hareketlerle dinç ve sağlıklı kalabilme imkanı bulunmaktadır. Yapılan araştırmalarda da ibadet ve duanın beden sağlığı açısından önemi görülmektedir. Örneğin İdler ve Kasl tarafından 1982- 1994 yılları arasında boylamsal yöntem kullanılarak yapılan bir araştırmada dini ibadetlere devam eden yaşlıların daha fazla aktivite yaptıkları, daha az obesite sorunu yaşadıkları, alkol ve sigarayı daha az kullandıkları ve dini pratiklere devam etmeyenlere göre daha sağlıklı kaldıkları tespit edilmiştir.

İstek ve sorunlarını iletme ve çözüm bulacaklarına ilişkin umutlarını ifade etmeye vesile olan dua ile inancın pratik yönü olan ibadet, bireyin ruh sağlığı açısından üzüntü, kaygı, stres gibi durumlardan uzak kalmasına, aynı zamanda iyi ve güzel davranışlar sergilemesiyle de düzenli ve sağlıklı sosyal hayat oluşturmasına katkı sağlamaktadır. Yapılan araştırmalarda duanın stres, kaygı üzüntü, korku ve günahkarlık duygularını gidermede önemli bir etkisinin olduğu gözlenmiştir. Ülkemizde yapılan bir araştırmada araştırmaya katılanların %65.3' nün strese karşı duanın azaltıcı etkisini gördüğü; %72'si depresyondan kurtulmak için dua ettiği ve faydasını gördüğü; %22.1' de dua sayesinde intihar etmekten vazgeçtiğini ifade etmiştir. İbadetin ruh sağlığı üzerindeki etkisi açısından ise Kanada'da 37.000 kişi üzerinde yapılan bir araştırmada ibadete devam arttıkça daha düşük seviyede depresyon, cinnet, psikiyatrik düzensizlikler ve sosyal fobiye rastlandığı tespit edilmiştir.

Physical and mental health have utmost significance for mankind, whose existence is directly related to interaction between body and mind. Any ailment that disturbs the body has an influence on mental health just as any disturbance to mental health will affect the body's functioning. For this reason, harmony between body and mind is an aspect of mental and physical health.

The health of one's body and mind can be maintained with physical and medical treatments. In addition, religion has also vital importance in maintaining human health, since it has a positive impact on the health of an individual with its fundamentals, practices and characteristics. Believing in a creator, an entity which sees the individual and helps him or her, abstaining from behaviors that may harm the body, striving for a positive attitude towards others and supporting people socially and spiritually are among some tenants of a religion, which help to improve an individual's health.

Prayer and worship -- the practical aspects of a religion -- further contribute to the effect of a religion in improving the health of body and mind. In addition to helping a person to keep faith in a religion and to strengthen that faith, prayer and worship also encourage the individual to exhibit good behavior and manners, guides him or her to abstain from bad habits and helps people to lead a life in a balanced and self-disciplined way. Hence, religion positively affects the physical and mental health.

For instance, in Islam, performing ablution -- washing some parts of the body before "salaat" (prayer) -- keeps our hands, nose and feet clean. salaat-- performed five times a day by Muslims -- also helps one to maintain healthy form as it includes some movements like that of a sport.

Research conducted on the impact of religion on physical and mental health has also proven that worship and prayer have significance in maintaining one's mental and physical health. A study carried out by İdler and Kasl, from 1982 to 1994 shows, the elderly people who continue to perform religious duties are more active, have less likelihood of obesity and do not generally prefer to use drink or smoke. The study also proved the first group of elderly people, who perform religious duties, is healthier when compared to other aged persons who do not perform religious duties.

In similar researches, it is observed that prayer has significant role in decreasing negative feelings such as stress, anxiety, fear and depression.

Approximately 65 percent of the participants of another research conducted in Turkey said they felt less stressed when they prayed (to God), 72 percent stated they prayed to get rid of depression and observed the benefits of praying in this regard, 22 percent noted they gave up the idea of committing suicide thanks to praying. The result of another study conducted with the participation of 37,000 people in Canada showed that the more people practice religious duties, the less they have tendencies to feel depressed or suffer from psychological problems or social phobias.

Din ve Maneviyatın Ruh ve Beden Sağlığı Üzerine Etkileri

Effects of Religion and Spirituality on Mental and Physical Health

Arş. Gör. Ayşe Şentepe

Din ve maneviyatın ruh ve beden sağlığını nasıl etkilediği meselesi din psikolojisinin araştırma konuları içinde önemli bir yer tutmaktadır. Psikoloji ve psikiyatri alanındaki muhtelif dergiler, son zamanlarda bu konuya ilişkin özel sayılar çıkarmaktadırlar. Bu alanda yapılan araştırmalar özellikle son 20-30 yıl içinde hızla artmıştır. Örneğin 1980 ile 1982 yılları arasında din, maneviyat ve sağlık (ruhsal ve fiziksel) ilişkisi üzerine sadece 101 makale yayınlanırken, 2000 ile 2002 yılları arasında 1100 çalışma yapılmıştır. Din ve maneviyatın bireyin ruhsal ve fiziksel sağlığı üzerinde belirleyici, yararlı ya da koruyucu bir etkiye sahip olup olmadığı hakkında farklı görüşler mevcuttur. Freud, Ellis gibi psikologlar dini patolojik bir durum olarak kabul edip, dindarlığın irrasyonel düşünce ve duygusal rahatsızlığa eşlik ettiğini iddia ederken; Allport, Jung gibi psikologlar dinin ruh sağlığını güçlendirdiğini ileri sürmüşlerdir.

Psikoloji ve tıp literatürüne yakından bakıldığında dinin ve maneviyatın sağlık üzerine etkilerine yönelik ilk çalışmalarda dinin olumsuz bir etkiye sahip olduğu düşünülmüşse de, son dönemde yapılan nitel ve nicel araştırmalar her iki fenomen arasında oldukça kompleks ilişkiler bulunduğunu göstermektedir. Din, maneviyat ve ruh ve beden sağlığı kavramlarının tanımlanma biçimlerine göre, olumlu, olumsuz ya da nötr ilişkiler ortaya çıkmaktadır. Ancak din ve maneviyatın ruhsal ve fiziksel sağlık üzerinde etkilerini araştıran oldukça geniş literatür gözden geçirildiği zaman, dindarlığın ve maneviyatın ruhsal ve fiziksel sağlık üzerinde büyük oranda olumlu bir etkiye sahip olduğu tespit edilmektedir. Özellikle yapılan bu incelemelerde din ve maneviyatın depresyon, intihar ve madde bağımlılığı üzerinde yararlı etkileri olduğu görülmektedir.

Bu çalışma; din, maneviyat ve sağlık (ruhsal ve fiziksel) arasındaki ilişkileri Batı'da ve ülkemizde yapılmış olan emprik araştırmalar bağlamında değerlendirmeyi hedeflemektedir. Din ve maneviyatın ruhsal ve fiziksel sağlık üzerinde "nasıl" ve "niçin" etki yaptığı incelenmekte, nasıl bir dindarlık ya da nasıl bir maneviyatın ruh ve beden sağlığı üzerinde olumlu etkileri bulunduğu ortaya konulmaya çalışılmaktadır.

It has been an important issue that how religion and spirituality effects on mental and physical health for the studies of psychology of religion. Several major journals in the field of psychology and psychiatry have recently devoted special issues to this topic. Number of studies about this field are increasing especially in the last decades. For example, although only 101 article have been published about the relationship between religion, spirituality and health (mental and physical) between 1980 and 1982, 1100 studies related to this topic have been conducted between 2000 and 2002. There are different opinions about whether religion and spirituality have significant, helpful or protective effects on mental and physical health. Psychologists like Freud and Ellis accepted religion as a pathological state and claimed that religiosity accompanied emotional distress and irrational thoughts, while psychologists like Allport, Jung suggested that religion strengthens the mental health.

Closer look at the literature of psychology and medicine, the first studies about the effects of religion and spirituality on health is considered to have a negative impact. Yet in recent years, both qualitative and quantitative research related to these two phenomenon shows that the relationships are quite complex. According to the definitions of the concepts of religion, spirituality and mental and physical health, between the concepts positive, negative or neutral relationships arise. However, when reviewing the literature that investigating the effects of religion and spirituality on mental and physical health, religiosity and spirituality on mental and physical health is largely determined to have a positive and helpful impact. Beneficial effects appear most pronounced for depression, suicide, and substance use.

This study aims to review and evaluate the relations of religion, spirituality and health (mental and physical) in the light of empirical researches that made in Turkey and in the world. "How" and "why" religion and spirituality have an effect on mental and physical health will be introduced.

The Brazilian Post-Graduation on Nursing and Tendencies in The Scientific Production on Women's Health

Denize Bouttelet Munari

PhD, MMH, RN. Full Professor at the Nursing College of the Federal University of Goias, Goiânia, Goiás, Brazil. Adjunct Coordinator of the Nursing Area of the CAPES 2011/2014. denize@fen.ufg.br

Cristina Maria Garcia de Lima Parada

Adjunct Professor of the Júlio de Mesquita Filho – State University, Botucatu, São Paulo, Brazil cparada@uol.com.br

Carmen Silvan Scochi

PhD, MNS, RN. Full Professor at the School of Nursing of the University of São Paulo, Ribeirão Preto, São Paulo, Brazil. Coordinator of the Nursing Area of the CAPES 2011/2014. cscochi@eerp.usp.br

The Brazilian Nursing Post-Graduation completed 40 years last 2012 considering its story since the first Master degree course started last 1972 and the Doctorate in 1982. Since 2002 it has been also offered for nurses the Professional Master degree, which aim to qualify those nurses who work in health services, and not in Academy, for a better care assistance, developing their critical sense on decisions and for technology generation directly related to the health services. Throughout these four decades, Brazilian nurses researchers have worked to provide nationwide 88 Post-Graduate courses approved by the Coordination of Improvement of Higher Education Personnel – a department of the Ministry of Education, linked to 62 Post-Graduate programs. These programs have formed new researchers for Brazil, Latin America, Mexico, Angola, among other countries, and this movement ensured the expansion of Post-Graduation courses. The visibility of the Brazilian nursing in the international scenario occupies, in the Scopus' Basis, the sixtieth place in the world, and has been built, mainly, by consolidation in the qualified education of human resourses in research, intelectual production and universities projection in the international scenario as reference centers. In this movement it is detach the advance the development of research that underlie health care for women's health, mainly by being grounded by a national health policy that values the women needs. This policy guides actions organized around another program that includes prevention, protection and rehabilitation actions. Furthermore, the nursing researchers, in this perspective are also guided by the National Research Priorities in Health, which includes the development of researches directed at women throughout their circle of life, also highlighting aspects of their rights and analysis of vulnerability situations.

Multifactorial Aspects of Domestic Violence and Brazilian Policies for Women's Protection: Interfaces with Health and Nursing Areas

Marcelo Medeiros

PhD, MPH, RN. Associate Professor at Nursing College of the Federal University of Goias, Brazil. marcelo@fen.ufg.br

Leonora Rezende Pacheco

MNS, RN. Assistant Professor at Nursing Department of the Federal University of Tocantins, Brazil. lerezende@hotmail.com

According World Health Organization, violence is a Public Health problem worldwide. It is a multi-faceted issue that has been widely studied and discussed also at the Academy. Victimize vulnerable groups such as children, adolescents, women, and the elderly, among others. It has many definitions but for a better understanding it must be considered several aspects, for example, the economic, social, cultural, ethnic, religious, as well as those that lead to the oppression of nations, classes, groups, and individuals. Among the types of violence, in this study is highlighted the gender violence, against women, one of the most present in different social groups throughout the world. Its occurrence is often hidden due to negative implications to the community, family and individual who suffer violent acts. At the same time, the underreporting of cases by health services hides a reality of suffering and poor quality of life. In 2006 a law was sanctioned in Brazil that creates mechanisms to curb and prevent domestic violence against women. Represents a major advance in the field of protection of women by implementing governmental departments to support woman, reference centers, and women's police stations among others. In the field of health, another law establishes compulsory notification of cases of violence against women that is assisted in the public or private health services. In 2011 the Ministry of Health established domestic violence as health prejudice of compulsory notification through Information System of Aggravate and Notification in accordance to the International Health Regulations. The protection of women's health in Brazil has advanced but still there is a lot has to be done. It is the responsibility of health professionals, especially nurses, who attend directly to community, family and individual, to prevent and investigate violence acts suspicions and notify those confirmed, ensuring more than a quality assistance to woman's health, but also their rights of citizenship, informing authorities on the occurrence of domestic violence.

Mide Kanseri: Etyoloji ve Epidemiyoloji

Stomach Cancer: Etiology and Epidemiology

Yrd. Doç. Dr. Fatih Altıntoprak
Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
Sakarya University Faculty of Medicine, Department of General Surgery

Mide; özofagusla duodenum arasında uzanan, kendi içerisinde Kardiya, Fundus, Korpus, Antrum ve Pilor olmak üzere 5 farklı bölüm olarak isimlendirilen bir organdır. Bu isimlendirme lokalizasyon belirtmenin dışında tedavi seçeneklerinin belirlenmesinde de önemlidir. Mide kanserleri genellikle yıllar içerisinde yavaş gelişme eğiliminde olan kanserlerdir. Malignite gelişimine zemin hazırlayan prekanseröz lezyonlar genellikle mukozadan kaynaklandıkları için erken dönemde bulgu vermeleri nadirdir. En sık görülen mide kanseri tipi adenokarsinomdur (%90-95). Diğer tipler başlıca lenfomalar, gastrointestinal stromal tümörler, karsinoid tümörler ve diğer kanserler başlığı altında değerlendirilebilir. Mide kanseri görülme sıklığı yaş ile birlikte artmaktadır ve hastaların 2/3'ü 65 yaş üzerindedir. Bir insanın hayatı boyunca mide kanserine yakalanma oranı 1/116 olarak hesaplanmaktadır ve erkeklerde görülme oranı kadınlardan bir miktar daha yüksektir. Her hastalıkta olduğu gibi mide kanseri gelişimi için de belirlenmiş bazı risk faktörleri mevcuttur. Fakat bu risk faktörlerine sahip olmanın herzaman hastalığın ortaya çıkacağı anlamına gelmeyeceği unutulmamalıdır. Mide kanseri için belirlenmiş olan risk faktörleri;

Cinsiyet: erkeklerde kadınlardan daha sıktır

Yaş: mide kanseri tanısı koyulan hastalar genellikle 60-80 yaş arasındadır

Yaşanılan coğrafya: Japonya, Çin, Güney ve Batı Avrupa'da hastalık daha sık görülürken Kuzey ve Batı Afrika, Kuzey Amerika ve Güney Asya'da daha az görülmektedir

Helicobacter pylori infeksiyonu: mide kanseri olanlarda H.pylori infeksiyonu normal popülasyona oranla daha yüksektir

Diyet: tütsülenmiş yiyecekler, tuzlu balık ve salamura besinlerin sık tüketimi yüksek risk ile ilişkili iken taze sebze ve meyve tüketilmesi düşük risk ile ilişkilidir

Sigara: mide kanseri gelişimi riski sigara içenlerde içmeyenlerden 2 kat daha yüksektir

Obezite: risk net değildir

Geçirilmiş mide cerrahisi: ülser gibi non-kanseröz hastalıklar nedeniyle parsiyel mide rezeksiyonu yapılmış olan hastalarda ilerleyen yıllarda mide kanseri gelişim riski yüksektir

Pernisyöz anemi: yeterli düzeyde intrensek faktör olmaması sonucu gelişen B12 vitamin eksikliğine bağlı pernisyöz aneminin yüksek risk ile ilişkili olduğu bilinmektedir

Menetrier hastalığı: nadir görülen bir durum olması nedeniyle risk düzeyi net olarak bilinmemektedir

A kan grubu: yüksek risk ile ilişkili olduğu bilinmekle birlikte mekanizması net değildir

Herediter kanser sendromları: herediter non-polipozis kolorektal kanser, herediter diffüz gastrik kanser, familial adenomatöz polipozis, Li-Freunmeni sendromu, Peutz-Jeghers sendromu

Aile hikayesi: birinci derece akrabalarda hastalık varlığı riski arttırır

Adenomatöz polipler:

Ebstein-Barr virüsü:

Bazı meslekler: kömür, metal ve kauçuk ile uğraşılan meslekler yüksek risk ile ilişkilidir

İmmün sistem yetmezlikleri: Common Variable Immune Deficiency (CVID) yüksek risk ile ilişkilidir

Stomach extends from esophagus and duodenum, and it can be divided into five different regions: cardia, fundus, corpus, antrum and pylor.This nomenclature is also important in determining treatment options other than to specify localization. Stomach cancers tend to develop slowly over many years. Pre-cancerous changes often occur in the mucosa of the stomach. These early changes rarely cause symptoms and therefore often go undetected. The most common type of stomach cancer is adenocarcinoma (90-95%). Other gastric carcinoma types can be evaluated as follow: lymphomas, gastrointestinal stromal tumors, carcinoid tumors and other cancers. Stomach cancer mostly affects older people. Almost two thirds of people with stomach cancer are 65 or older. The average risk that a person will develop stomach cancer in their lifetime is about 1 in 116.

This risk is slightly higher in men than in women. As with any disease are some risk factors identified for the development of gastric cancer. However, having these risk factors will not always be noted that the disease will occur. Risk factors for gastric cancer;

Gender: more common in men than in women

Age: patients diagnosed with gastric cancer is usually between the ages of 60-80

Geography: stomach cancer is more common in Japan, China, Southern and Eastern

Europe. This disease is less common in Northern and Western Africa, South Asia, and North America

Helicobacter pylori infection: Patients with stomach cancer have a higher rate of H pylori infection than people without this cancer.

Diet: An increased risk of gastric cancer is seen in people with diets that have large amounts

of smoked foods, salted fish, and pickled vegetables, however, eating lots of fresh fruits and vegetables appears to lower the risk of gastric cancer

Tobacco use: The risk of developing gastric cancer is higher in smokers than nonsmokers

Obesity: risk is not clear

Previous gastric surgery: gastric cancers are more likely to develop in people who have had part of their stomach removed to treat non-cancerous diseases such as ulcers

Pernicious anemia: caused by the lack of an adequate level of intrinsic factor in pernicious anemia due to vitamin B12 deficiency is known to be associated with a high risk

Menetrier disease: the level of risk is not known excatly due to a rare condition

Type A blood: Although related to high risk, the mechanism is not known

Hereditary cancer syndromes: Hereditary non-polyposis colorectal cancer, Hereditary diffuse gastric cancer, Familial adenomatous polyposis, Li-Fraumeni syndrome and Peutz-Jeghers syndrome

Adenomatous polyps:

Epstein-Barr virus:

Some occupations: to deal with coal, metal and rubber are associated with increased risk

Immune deficiency: People with common variable immune deficiency (CVID) have an increased risk of gastric cancer

Tiroid Kanserleri

Thyroid Cancers

Orhan Veli Özkan
Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi
Sakarya University Faculty of Medical

Endokrin malign tümörlerin en sık görüleni olan tiroid kanserinin yıllık insidansı tüm dünyada 100.000 kişide 0.5 ila 10 arasında değişkenlik gösterir. Gerçekte insidansı tanı konulandan daha fazladır. 2012 Yılında Avrupa Birliği'ne üye ülkelerin ortalama tiroid kanseri artış değeri erkekler için yüzbinde 2.3, kadınlar için ise yüzbinde 7.4'tür. Ülkemizde bu rakam erkekler için yüzbinde 2.6, kadınlar için yüzbinde 10.8'dir.Tiroid kanserleri için başlıca risk faktörlerine baktığımızda, radyasyona maruz kalma, çevresel faktörler, genetik faktörler, cinsiyet ön plana çıkmaktadır. Kadınlarda daha sık görülür. Tiroid kanseri tanısında hastanın şikayetleri, fizik muayene bulguları, ultrasonografi, ince iğne aspirasyon biyopsisi önemlidir. Çok az bir hasta grubunda ise benign nedenlerle yapılan cerrahi sonrasındaki patolojik inceleme ile insidental olarak tanı konur. Tiroid kanserlerinde prognoz genel olarak iyi seyreder ve yaşam süresi uzundur. Tiroid kanserlerini, papiller tiroid kanser, foliküler tiroid kanser, Hurtle hücreli tiroid kanseri, medüller tiroid kanseri, anaplastik tiroid kanseri, metastatik tiroid kanserleri olarak sınıflayabiliriz. Bunun yanında primer tiroid lenfoması gibi nadir tümörler de görülür. Tiroid kanseri tedavisinin esasını tiroid rezeksiyonu oluşturur. Medüller tiroid kanserinin genetik özelliklerinden dolayı bu kanserde genetik danışmanlık gerekebilir. Bazen genetik olarak çok agresif ve erken ortaya çıkma riski olan medüller tiroid kanserlerinde profilaktik tiroidektomi gerekebilir.

The incidence of thyroid cancer which is the most frequent endocrine malignancy varies between 0.5-10/100.000 a year. The actual incidence is supposed to be higher. The mean increase in the incidence of thyroid cancer appears to be 2.3/100000 and 7.4/100000 in males and females respectively in countries of European Union. Those values in our country are 2.6/ 100.000 and 10.8/100.000 . Radiation exposure, environmental and genetic factors, gender dominate as risk factors for thyroid cancer. It is more frequent in females. The patients' complaints, physical examination findings, ultrasonography and fine needle aspiration biopsy are important in thyroid cancer diagnosis. In a small group of patients, the diagnosis is made incidentally after the pathology examination following a surgery due to a benign looking lesion. Prognosis is good and survey is long in thyroid cancer. Thyroid cancer cases are classified as papillary thyroid cancer, follicular thyroid cancer, Hurtle cell cancer, medullary thyroid cancer, anaplastic thyroid cancer and metastatic cases. Additional rare malignancies like primary thyroid lymphoma are other infrequent tumors. The primary treatment is surgical resection in thyroid cancer. Genetic counseling may be necessary in medullary thyroid cancer due to its genetic characteristics. Prophylactic thyroidectomy may be indicated in medullary cancer which sometimes may appear genetically in young ages with an aggressive disease progress.

Deri Bakımı

Skin Care

Berna Kılıç

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji AD.

Derinin sağlıklı olması tıbbi açıdan gerekli olmasının yanı sıra; iletişimde ilk etkiyi bırakan bir organ olması nedeniyle, sosyal hayatta da önemli rol oynamaktadır. Deri bakımında temel amaç derinin normal yapı ve fonksiyonunun korunmasıdır. Deri bakımı kişin yaşına, cinsiyetine, yaşam tarzına, derinin tipine, vücut bölgesine ve kişide deriye ait veya sistemik bir hastalık bulunmasına göre kişiye özel olarak düzenlenmelidir. Deri bakımı genel olarak derinin temizlenmesi, nemlendirilmesi ve zararlı faktörlerden korunmasını içermektedir. Bu amaçla kullanılan kozmetik ürünlerin dermatoloji uzmanlarına danışılarak doğru bir şekilde seçilip uygulanması çok önemlidir. Bu sunumda deri bakımına genel yaklaşım özetlenecektir.

Anahtar kelimeler: deri bakımı, deri temizliği

Being the organ showing first effect on communication healthy, skin plays an important role in social life as well as its medical aspect. The main purpose of skin care is protection of its normal structure and function. Skin care should personally be managed according to the person's age, gender, lifestyle, skin type, and whether or not having skin or systemic disesases. Skin care generally includes cleaning, moisturizing and protection of harmful factors of the skin. Therefore, it is crucial to concult a dermatologist to be able to identify and perform cosmetics correctly. This presentation seeks to summarize a general approach to skin care.

Key words: skin care, skin cleaning

II. Uluslararası Katılımlı
Kadın ve Sağlık Kongresi

The Second
Women and Health Congress
with International Participation

SÖZLÜ BİLDİRİLER

14 MAYIS 2013	**SALON 3**	**15.45-16.45**	
Moderatör:		Yrd. Doç. Dr. Gülgün DURAT Yrd. Doç. Dr. Meltem KÜRTÜNCÜ	
1	OR-2	Metabolik Sendromlu Kadınlara Verilen Hemşire Danışmanlığının Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Etkisi	A. K. KUMSAR S. ÇINAR
2	OR-5	Engelli Hasta Bakımı Veren Bir Grup Kadının Bakım Deneyimleri ve Bakım Vermenin Yaşamlarına Etkisi: Niteliksel Bir Çalışma	Y.DEMİR H.COŞKUN
3	OR-6	Kadınlarda Güvenli Coumadin Kullanımı ve İlaç Eğitimin Önemi	Ö.DOĞU
4	OR-13	Akşehir'de Evli Kadın Sağlık Çalışanlarının Sağlığının Değerlendirilmesi ve Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumları	Y.DURDURAN S.İNFAL S.BODUR
5	OR-19	Utangaçlık Duygusunun Jinekoloji Polikliniğe Gitme Davranışına Etkisi	Z.BİLGİN H.A. ÖZKAN H.ÇİT
6	OR-41	Adölesan Evlilik ve Gebelik: Türkiye Örneği	B.C.DEMİRBAĞ M.KÜRTÜNCÜ R.ERKAYA Z.ÇİÇEK

14 MAYIS 2013	**SALON 2**	**17.05-17.45**	
Moderatör:		Op. Dr. Neşe KESER Doç. Dr. Orhan Veli ÖZKAN	
1	OR-29	Yüksek Doz Sodyum Floritin Rat Serum Flor ve Amnion Sıvısı Antioksidan Enzim Aktiviteleri Üzerine Etkisi	M. AKDOĞAN D. D. KUMBUL M. GÜNEY S. KALELİ H. YAZAR
2	OR-31	IVF Sonrası Heteropik Gebelik ve Down Sendromu: Olgu Sunumu	N. AKDEMİR M. S. BOSTANCI A. S. CEVRİOĞLU S. ÖZDEN M. ALBAYRAK
3	OR-40	Sakarya İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması	H. A. TERZİ
4	OR-42	Acil Cerrahi Servisinde Yatırılarak Tedavi Edilen Geriatrik Kadın Hastaların Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi	F. ALTINTOPRAK Ö. YALKIN E. DİKİCİER Y. ARSLAN T. KIVILCIM G. ÇAKMAK F. ÇELEBİ

15 MAYIS 2013	**SALON 2**	**15.15-16.15**	
Moderatör:		Yrd. Doç. Dr. S. Gökhan BEYAZ Yrd. Doç. Dr. Hasan S. SAĞLAM	
1	OR-46	Etrangüle Herni Tanısı ile Opere Edilen Geriatrik Yaş Grubu Kadın Hastalardaki Deneyimlerimiz	E. DİKİCİER Y. ARSLAN F. ALTINTOPRAK Ö. YALKIN G. ÇAKMAK T. KIVILCIM H. DEMİR F. ÇELEBİ
2	OR-47	Akut Apandisit Tanısı ile Ameliyat Edilen Gebe Hastaların Retrospektif Değerlendirmesi	F. ALTINTOPRAK T. KIVILCIM E. DİKİCİER Y. ARSLAN G. ÇAKMAK Ö. YALKIN H. DEMİR Z. KAHYAOĞLU O. V. ÖZKAN
3	OR-101	SAÜ Tıp Fakültesi Hastanesine Başvuran Poliklinik Hastalarında 25-Oh Vitamin D Sonuçlarının Dağılım Özellikleri	F. B. CİNEMRE B. AYDEMİR H. CİNEMRE
4	OR-7	Obez Sıçanların Sperm Örneklerinde Saptanan Morfometrik Değişiklikler	E. ÖZBEK T. DEMİRCİ A. ÖZBEK S. YANAR
5	OR-106	Türkiye'de Adölesan Doğumlar	R. GÜNEY Z. ERAS B. AYAR B. SARIDAŞ U. DİLMEN
6	OR-67	Kadınlarda İzole Edilen Escherichia Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması	E. KARAKEÇE İ. H. ÇİFTÇİ

15 MAYIS 2013	**SALON 3**	**14.00-14.50**	
Moderatör:		Doç.Dr. İhsan Hakkı ÇİFTÇİ Yrd. Doç. Dr. Fatih ALTINTOPRAK	
1	OR-49	Mastalji Şikayeti ile Meme Polikliniğine Başvuran Hastaların Retrospektif Değerlendirmesi	F. ALTINTOPRAK T. KIVILCIM E. DİKİCİER Y. ARSLAN G. ÇAKMAK Y. UZUNOĞLU O. V. ÖZKAN
2	OR-50	Meme Polikliniğine Memede Ele Gelen Kitle Şikayeti İle Başvuran Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi	F. ALTINTOPRAK T. KIVILCIM E. DİKİCİER Z. KAHYAOĞLU Y. GÜNDÜZ Y. ARSLAN Ö. YALKIN G. ÇAKMAK O. V. ÖZKAN
3	P-86	Ordu İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması	Y. ÇETİNKOL
4	OR-98	Kadınlarda Üriner Sistemden İzole Edilen Escherıchia Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması	M. DOĞAN

II. Uluslararası Katılımlı
Kadın ve Sağlık Kongresi

The Second
Women and Health Congress
with International Participation

POSTER BİLDİRİLER

13 MAYIS 2013		**08.30-17.30**	
1	P-109	Perinatal Dönem ve Sosyal Destek	Y. YAĞMUR
2	P-3	Astımlı Kadın Hastalara Hemşire Tarafından Verilen Eğitimin Yaşam Kalitesine Etkisi	F. T. YILMAZ S. ÇINAR
3	P-4	Aile İçi Şiddete Maruz Kalan Kadınlar Arasında İnfertilite ve Kaygı Düzeyinin Değerlendirilmesi	M. E. GÖKLER K. ÖZDEMİR A. ÜNSAL D. ARSLANTAŞ
4	P-107	Kadın Hastalarda Konstipasyon ve Fekal İnkontinans Sorunu-İleri Tanı Yöntemleri	Ö. ERSOY A. TİFTİKÇİ H. HAMZAOĞLU M. TÖZÜN
5	P-8	Hemşirelerin "Türkiye'de Kadın" ve "Kadının Karşılaştığı Engellere" Yönelik Görüş ve Çözüm Önerilerinin Yaratıcı Drama Yöntemi İle Belirlenmesi	A. K. YILDIZ E. YILDIRIM
6	P-9	İki Farklı Üniversitede Hemşirelik Eğitimi Alan Öğrencilerin Hemşirelik Mesleğini Seçiminde Etkili Olan Faktörler	K. D. BEYDAĞ S. ŞAHİN K. ÖZDEMİR G. UYSAL
7	P-10	Hemşirelik Öğrencilerinin Okul Kültürünü Etkileyen Faktörler	S. ŞAHİN K. D. BEYDAĞ K. ÖZDEMİR G. UYSAL
8	P-11	Sağlık ve Yaşam Dersinin Üniversite Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Etkisi	K. D. BEYDAĞ E. UĞUR C. SONAKIN B. YÜRÜGEN
9	P-12	Üniversite Öğrencileri Arasında Sigara İçme Sıklığı, Sigara Bağımlılığı ve Depresyon Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	S. ŞAHİN K. ÖZDEMİR A. ÜNSAL T. YILDIZ
10	P-14	Kadında Obezite ve Risk Faktörleri	A. K. KUMSAR F. T. YILMAZ
11	P-15	Metabolik Sendromlu Kadınlarda Hemşire Danışmanlığının Metabolik Sendrom Temel Bileşenlerini Kontrol Altına Almada Etkinliği	A. K. KUMSAR S. ÇINAR A. OĞUZ B. A. MESCİ
12	P-16	İstanbul/Moda'daki "40-69 yaş-grubu"ndaki Kadınların Meme Kanseri Erken Tanı Programlarına Katılmama Nedenleri	A. D. YILDIRIM A. N. ÖZAYDIN
13	P-17	Yurtta Yaşayan Üniversiteli Kız Öğrencilerin Sistit Yaygınlığı	Z. BİLGİN N. DEMİRCİ M. TAYLAN

14	P-18	Kadınların Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışının Kanser Bilgi Düzeyi İle İlişkisi	Z. BİLGİN H. A. ÖZKAN M. YALÇIN Y. IRMAK
15	P-20	Yurtta Barınan Üniversite Öğrencilerinin Genel Sağlık Algısı	Z. BİLGİN H. A. ÖZKAN F. DURDU
16	P-21	Bigadiç'te 1.ve 2. Basamak Sağlık Kuruluşlarında Çalışan Kadın Sağlık Profesyonellerinin Meme Kanseri Erken Tanı Yöntemlerini Uygulama Durumları	R. TAŞDEMİR K. T. SELÇUK
17	P-22	Sevdiklerimizin Kalbinin Durmasına İzin Vermeyelim	T. ANIK G. DUMAN A. KESKİN
18	P-23	Aile İşlevselliği Açısından Geniş ve Çekirdek Ailedeki Kadınların Benlik Saygılarının, Psikometrik Değerlerinin ve Evlilik Uyumlarının Karşılaştırılması	S. KARAYILAN A. EROL M. ÖZTEN H. KAPUDAN E. S. ÖRSEL
19	P-24	Kız Öğrenci Yurdunda Yaşayan Öğrencilerin Dismenore Yaşama Durumu ve Başetmeye Yönelik Uygulamaları	Z. BİLGİN H. A. ÖZKAN Y. DAL
20	P-25	Hemşireler Akut Üst Solunum Yolu Enfeksiyonu Olduklarında Sorunu Yönetmek İçin Neler Yapıyorlar	Ö. DOĞU

14 MAYIS 2013		**08.30-12.30**	
1	P-55	Hemşirelerin Tamamlayıcı ve Alternatif Terapiler Hakkındaki Görüşleri	D. AYGİN H. SERT H. C. AÇIL A. SEVEN
2	P-56	Sakarya Üniversitesi Akademik Personelinin Ağrı Düzeyi ve Ağrıyla Baş Etme Yöntemlerinin Değerlendirilmesi	Z. ERDOĞAN H. SERT D. AYGİN A. ÇALIK P. İLHAN
3	P-57	Primer Ovaryan Burkitt Lenfoma: Olgu Sunumu	S. ÖZDEN M. KÜÇÜKBAŞ A. S. CEVRİOĞLU N. AKDEMİR M. ALBAYRAK
4	P-58	Güç, Mesleki Güç: Niteliksel Bir Çalışma	H. SERT D. AYGİN E. ARSLAN H. C. AÇIL
5	P-59	Hemşireler ve Mobbing	H. C. AÇIL D. AYGİN H. SERT
6	P-60	Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinde Romantik İlişkilerle İlgili Kalıpyargılara Karşı Tutumlar ve Cinsiyetçilik	N. ÖZERDOĞAN B. MIZRAK F. D. SAYINER C. BAYDEMİR
7	P-61	Çalışan Annelerin Çocukları	I. ATASOY
8	P-62	Kadınlara Stres Yapan Yaşam Olayları ve Başetme Durumları	I. ATASOY
9	P-63	Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Konya Bölgesinde Seroprevalansı	M. ÖZDEMİR
10	P-64	Hemşirelikte Malpraktis	I. ATASOY G. DURAT
11	P-65	Kadın Cinsel İşlev Bozuklukları	I. ATASOY G. DURAT
12	P-66	Sivas İlinde Hamilelik Döneminde Sitomegalovirüs Seropozitifliğinin Araştırılması	E. B. UYSAL

13	P-68	Premenstrual Sendrom Etkileyen Faktörler ve Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki	G. DURAT S. ŞAHİN N. ADIYAMAN H. BAŞARAN E. ERBEY
14	P-69	Kadınların Jinekolojik Muayene Sırasındaki Anksiyete - Depresyon Durumları ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi	S. TOSUN A. ÇEVİRME S. ŞAHİN K. ÖZDEMİR H. SERT D. AYGİN
15	P-70	Geleneksel Annelik Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması ve Psikometrik Özellikleri	H. SARIÇAM A. DURAN A. B. İLBAY
16	P-71	Okul Öncesi Dönem Çocuğa Sahip Annelerin Öznel Mutluluk ve Yaşam Anlamı Düzeylerinin İncelenmesi	H. SARIÇAM A. B. İLBAY A. DURAN B. BAYPINAR
17	P-72	Nedbesiz Uterin Rüptür: Postpartum Dönemde İnfralevatör Vulvar Hematomlu Vaka	S. ÖZDEN N. AKDEMİR A. S. CEVRİOGLU M. S. BOSTANCI F. BİLİR
18	P-73	Primer Overyan Ektopik Gebelik: Sekonder İnfertil Vaka	A. S. CEVRİOGLU N. AKDEMİR S. ÖZDEN F. BİLİR
19	P-74	6284 Sayılı Kadına Yönelik Şiddet Yasasından Yararlanmak İsteyen Mağdur Kadınların Değerlendirilmesi	T. BAĞCI D. AYGİN H. SERT

14 MAYIS 2013		**13.00-17.00**	
1	P-75	Sakarya Üniversitesi Akademik ve İdari Personelinin Kas İskelet Sistemi Sorunları ve Yaşam Kaliteleri	H. SERT D. AYGİN A. ÇALIK P. İLHAN
2	P-76	Rize İlinde Kadın Hastalarda Üropatojen E.Coli'lerde Antibiyotik Direnç Oranları	A. Ç. ÇİÇEK
3	P-77	Kadınlardan İzole Edilen Escherichia Coli Suşlarında Antibiyotik Direnci	G. AŞIK
4	P-78	Afyonkarahisar'da Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Seroprevalansı	G. AŞIK
5	P-79	LOX-1K167N Tek Nükleotid Polimorfizmi Türk Populasyonunda Gestasyonel Diyabette Koruyucu mudur?	B. AYDEMİR F. B. CİNEMRE O. BAYKARA N. AKDEMİR A. TÜTEN M. ÖNCÜ A. R. KIZILER R. METE A. S. AÇIKGÖZ G. G. KORKMAZ Ü. ERKORKMAZ H. UZUN
6	P-80	Sağlık Çalışanlarının ve Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Kadına Yönelik Aile İçi Şiddete Yönelik Yaklaşımları	G. AKMAN S. TURBALI F. MARUL D. AYGİN H. SERT
7	P-81	Güneş ve Deri, Güneşten Koruyucular	A. S. KARADAĞ
8	P-82	Meme Kanseri Olan Kadınların Yaşam Kalitesini Etkileyen Faktörler ve Cinsellik	N. UÇAR B. KARABULUT E. UZUN D. AYGİN H. SERT
9	P-83	Meslek Seçiminin Yorgunluğa Etkisi: Hemşirelik Örneği	H. YILDIZ H. SERT D. AYGİN M. KAYA S. OĞUZ C. DEMİRTAŞ
10	P-84	Hemşirelikte Eleştirel Düşünmenin Yeri	A. SEVEN H. SERT D. AYGİN

11	P-85	İkinci Düzey Ultrasonografi Bulgularımız	N. AKDEMİR S. ÖZDEN A. S. CEVRİOĞLU M. S. BOSTANCI M. ALBAYRAK
12	P-108	Üriner Sistem İnfeksiyonu Etkeni Olarak Kadın Hastalardan İzole Edilen Escherichia Coli Suşlarında Antibiyotik Direncinin Araştırılması	E. KOÇOĞLU
13	P-87	Kadınlardan İzole Edilen Escherıchıa Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması	Y. ÇETİNKOL
14	P-88	Meme Kanserinin Etiyolojisinde Çevresel Karsinojenlerin Rolü	S. ŞEN D. AYGİN
15	P-89	Yenidoğanda Ağrı: Annelerin Bilgi Görüş ve Uygulamaları	E. KÖSA Ö. EREN Ö. TİRYAKİ E. UÇAR H. ZENGİN N. ÇINAR S. ALTINKAYNAK
16	P-90	Sakarya Üniversitesinde Çalışan Akademik ve İdari Personelin Erişkinlik Çağındaki Aşılarla İlgili Bilgi, Tutum, Davranışları ve Sağlık Sorumluluğu Düzeyleri	A. ÇEVİRME Ö. KAYNAK N. UĞURLU
17	P-91	Kulak Burun Boğaz Kliniğinde Opere Edilen Çocukların Annelerinin Kaygı Düzeyleri	D. AYGİN G. KAYA H. SERT N. GEVREK A. BAYRAKTAR G. HAN
18	P-92	Yaşlılık ve Cinsellik Konusunda Sağlık Profesyonellerinin Yaklaşımları	S. ŞEN E. USTA D. AYGİN H. SERT
19	P-93	Hemşirelerin Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının Profesyonelliğe Etkisi	D. ÖZTÜRK F. TERZİOĞLU G. KOÇ
20	P-94	Ebe ve Hemşirelerin Meme Kanseri ve Kendi Kendine Meme Muayenesine İlişkin İnançlarının ve İnançlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi	D. V. YILMAZ R. AYDIN S. ERDOĞAN

15 MAYIS 2013		**08.30-12.30**	
1	P-95	Tıbbi Düşüklerin Kadın Sağlığına Etkisi	S. PEKSOY G. KOÇ F. TERZİOĞLU
2	P-96	Bir Devlet Hastanesinde Özellik Arz Eden Birimlerde Çalışan Kadın Sağlık Personelinin Sağlıkta Yaşam Kalitesi Algısı	C. ÇEVİK K. T. SELÇUK
3	P-110	Erzincan İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması	B. GÜLHAN
4	P-97	Kadınlarda İdrar Yolundan İzole Edilen Escherıchıa Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması	B. GÜLTEPE
5	P-99	Van İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması	B. GÜLTEPE
6	P-100	Sıçan Testisinde Obezitenin Sebep Olduğu Yapısal Değişiklikler	E. ÖZBEK A. ÖZBEK T. DEMİRCİ S. YANAR
7	P-102	Üniversite Öğrencilerinde Yeme Bozukluğu ve Depresyon	G. DURAT E. ERBEY K. ÖZDEMİR I. ATASOY
8	P-103	Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması	M. PARLAK
9	P-104	Servikal Kanser Taramasına Başvuruyu Arttırıcı Yöntemlerin Etkinliğinin Değerlendirilmesi	G. ŞAHİNER A. AKYÜZ
10	P-105	İkiz Bebek Sahibi Annelerin Algıladıkları Sosyal Destek: Kesitsel Olgu-Kontrol Çalışması	N. ÇINAR D. KÖSE T.M.ALVUR
11	P-111	İkiz Gebeliklerde Yaşanan Sorunlar	N. ÇINAR D. KÖSE C. DEDE
12	P-112	Erkek Subfertilitesi ve Semen Analiz Bulguları	Y. NASIR N. CENGİZ A. S. CEVRİOĞLU Ö. ADSAN E. ÖZBEK B. K. DÖLEK
13	P-113	İntrauterin İnseminasyon (IUI) Siklusu Uygulama Sonuçları: Retrospektif Bir Çalışma	Y. NASIR N. CENGİZ A. S. CEVRİOĞLU G. K. TUNALI E. ÖZBEK B. K. DÖLEK

14	P-114	Polikilniğimize Başvuran 40 Yaş Üstü Menepozlu Hastalarda Menepoz Semptomlarının Profilinin Değerlendirilmesi	G. İLHAN N. AKDEMİR A. S. CEVRİOĞLU S. ÖZDEN M. S. BOSTANCI
15	P-115	Uterin Sarkomlarda Tanı Güçlüğü: Olgu Sunumu	N. AKDEMİR A. S. CEVRİOĞLU S. ÖZDEN M. S. BOSTANCI M. ALBAYRAK
16	P-116	İnvaziv Prenatal Tanı Testi Sonuçlarımız	S. ÖZDEN M. S. BOSTANCI N. AKDEMİR A. S. CEVRİOĞLU M. ALBAYRAK
17	P-117	KBB Kliniğinde Yatan Çocuk Hastaların Annelerinin Ateş Hakkındaki Görüşleri	D. AYGİN G. KAYA H. SERT N. GEVREK A. BAYRAKTAR S. ALTINKAYNAK
18	P-118	Mersin Merkezdeki Kamu Hastanelerinde Çalışan Ameliyathane Hemşirelerinin Çalışma Koşullarına Bağlı Olarak Gelişen İş Memnuniyeti	H. TANDOĞAN K. D. BEYDAĞ
19	P-119	Organofosfat Entoksikasyonuna Sekonder Gelişen Bir Stroke Vaka Sunumu	A.N. ALAGÖZ N. CAN A. BÖLÜK
20	P-120	Investıgatıon of Antıbıotıc Resıstance in Escherıchıa Colı Isolated from Women	A. ÇIKMAN
21	P-121	Endiseyle Başetme ve Gebelik Eğitiminin İlişkisi	E. ÇÖMEZOĞU A. ÖZKAN S. GÜRBÜZ F. ÖZÇİFTÇİ A. MALKOÇOĞLU Ü. ÇİÇEK S. KABA

15 MAYIS 2013		**13.00-17.00**	
1	P-26	Gebelerde Bulantı-Kusma Görülme Sıklığı ve Depresyon Düzeyinin Değerlendirilmesi	S. ŞAHİN K. ÖZDEMİR N. ADIYAMAN A. S. CEVRİOĞLU
2	P-27	Paradigma ve Hemşirelik	H. A. ÖZKAN F. AKDURAN
3	P-28	Gebelikte Psikososyal Sağlığın Değerlendirilmesinin Doğum Sonu Depresyonu Belirlemedeki Etkisi	C. SÖZERİ H. YILDIZ
4	P-30	Menapozun Psikolojik Etkileri	G. DURAT I. ATASOY
5	P-32	İnkontinansın Genel Sağlık Algısına Etkisi	Z. BİLGİN N. DEMİRCİ Y. IRMAK M. YALÇIN
6	P-33	Onkoloji Hastanesi'nde Çalışan Hemşirelerin Kanser Algısı ve Stresle Başa Çıkma Yöntemlerinin Karşılaştırılması	K. D. BEYDAĞ E. B. ACARER G. UYSAL
7	P-34	Kamu Hastanesinde Çalışan Bir Grup Hemşire ve Ebenin Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutumlarını Etkileyen Faktörler	K. D. BEYDAĞ S. S. ÇALICIOĞLU S. ERGEN Z. METİN T. BAHTİYAR Ö. ALÇO
8	P-35	Ebe ve Hemşirelerin Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutumları ve Etkileyen Faktörler	K. D. BEYDAĞ B. G. GÜCÜYENER R. Ç. COŞKUN Y. AKYÜZ
9	P-36	Hemşirelik Öğrencilerinin Yeme Tutumları ve Obsesif-Kompulsif Belirtileri	E. USTA E. SAĞLAM S. ŞEN D. AYGİN H. SERT
10	P-37	Akut Lenfoblastik Lösemili Çocuklarda Aktivite Düzeyi Üzerine Egzersizin Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma	M. KÜRTÜNCÜ S. KUĞUOĞLU
11	P-38	Kolik Tanısı Almış 1-4 Aylık Bebekleri Olan 25 Yaş Altı ve 35 Yaş Üstü Anneleın Bağlanma Olgusu	B. C. DEMİRBAĞ M. KÜRTÜNCÜ
12	P-39	1-12 Ay Arası Bebeklerde Pamukcuk Enfeksiyonu ve Annelerin Tedaviye Yönelik Kullandıkları Geleneksel Yaklaşımlar	B. C. DEMİRBAĞ M. KÜRTÜNCÜ S. KUĞUOĞLU

13	P-43	Akut Kolesistit Tanısı İle Tedavi Edilen Geriatrik Yaş Grubu Kadın Hastalardaki Tedavi Sonuçları	E. DİKİCİER Ö. YALKIN F. ALTINTOPRAK K. GÜNDOĞDU Y. ARSLAN T. KIVILCIM G. ÇAKMAK H. DEMİR F. ÇELEBİ
14	P-44	Akut Apandisit Tanısı İle Ameliyat Edilen Geriatrik Yaş Grubundaki Kadın Hastalarda Cerrahi Tedavi Sonuçları	E. DİKİCİER Ö. YALKIN F. ALTINTOPRAK Y. ARSLAN G. ÇAKMAK T. KIVILCIM H. DEMİR K. GÜNDOĞDU Y. UZUNOĞLU E. ARSLAN O. V. ÖZKAN
15	P-45	Mide Obstrüksiyonuna Neden Olan Diyafram Hernisi: Nadir Bir Olgu Sunumu	Ö. YALKIN E. DİKİCİER F. ALTINTOPRAK G. ÇAKMAK Y. ARSLAN T. KIVILCIM Y. GÜNDÜZ S. SİPAHİ O. V. ÖZKAN
16	P-48	Gebelik + Mezenterik Fibromatozis + Mezenter İskemi + Kısa Barsak Sendromu = Mortalite ???	T. KIVILCIM F. ALTINTOPRAK H. DEMİR Y. ARSLAN Z. KAHYAOĞLU B. KURU
17	P-51	Peptik Ülser Perforasyonu Tanısı İle Opere Edilen Geriatrik Yaş Grubu Kadın Hastalardaki Deneyimlerimiz	E. DİKİCİER Ö. YALKIN F. ALTINTOPRAK Y. UZUNOĞLU G. ÇAKMAK Y. ARSLAN T. KIVILCIM K. GÜNDOĞDU E. ARSLAN H. DEMİR F. ÇELEBİ

18	P-52	Bilateral Over Metastazı İle Prezente Olan Kolon Tümörü	Y. ARSLAN H. DEMİR F. ALTINTOPRAK Z. KAHYAOĞLU T. KIVILCIM K. GÜNDOĞDU F. ÇELEBİ
19	P-53	Etrangüle İnguinal Herni Sonrası Tanı Koyulan Komplet Testiküler Feminizasyon	Y. ASLAN F. ALTINTOPRAK O. V. ÖZKAN Ö. YALKIN Y. GÜNDÜZ Z. KAHYAOĞLU
20	P-54	Psödomembranöz Enterokolite Bağlı Toksik Megakolon - Olgu Sunumu	Y. ASLAN F. ALTINTOPRAK Z. KAHYAOĞLU E. DİKİCİER T. KIVILCIM Ö. YALKIN O. V. ÖZKAN

II. Uluslararası Katılımlı
Kadın ve Sağlık Kongresi

The Second
Women and Health Congress
with International Participation

SÖZLÜ BİLDİRİLER

OR-002

Metabolik Sendromlu Kadınlara Verilen Hemşire Danışmanlığının Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Etkisi

Effectiveness of Nurse Consultancy Provided to Women Having Metabolic Syndrome on Health Promotion Lifestyle Behaviour

Azime Karakoç Kumsar[1], Sezgi Çınar[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul
[2] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul

[1] Bezmialem Foundation University Faculty of Health Sciences Nursing Department, Istanbul
[2] Marmara University Faculty of Health Sciences Nursing Department, Istanbul

Amaç:
Amerikan Ulusal Kolesterol Eğitim Programı (NCEP-National Cholesterol Education Program) Yetişkin Tedavi Paneli III (ATP III-Adult Treatment Panel III) tanı kriterlerine göre metabolik sendrom (MetS) tanısı alan kadınlarda, hemşirelik eğitimi ve bireysel danışmanlığın Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları üzerine etkisini değerlendirmek amacı ile randomize kontrol gruplu ve deneysel olarak yapıldı.

Yöntem:
Araştırma, İstanbul ilinde bulunan bir eğitim ve araştırma hastanesinin Obezite Polikliniğinde tedavi-takibi yapılan ve rastlantısal yöntem ile seçilen 60 deney ve 60 kontrol olmak üzere toplam 120 birey ile 25 Kasım 2010–28 Ekim 2011 tarihleri arasında yapıldı. Deney grubuna 8–10 kişilik gruplar şeklinde, sağlıklı yaşam biçimi davranışları eğitimi ve hastanın talebi doğrultusunda bireysel danışmanlık verildi. Araştırmamızda, hemşire tarafından verilen eğitim ve bireysel danışmanlığın yaşam biçimi davranışlarına etkisini değerlendirmek üzere SYBD Ölçek II kullanıldı.

Bulgular:
Deney ve kontrol grubundaki MetS'lu hastaların sosyodemografik özelliklerine bakıldığında yaş, medeni durum, çocuk sayısı, evde yaşayan kişi sayısı, eğitim durumu ve çalışma durumu arasında her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Hastaların yaşları 21 ile 73 yıl arasında değişmekte olup, yaş ortalaması 49.98 ± 10.35 yıldır.

İlk izlemde toplam SYBD Ölçek II puan ortalaması açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yok iken ($p>0.05$); deney grubu son izlem toplam SYBD Ölçek II puan ortalaması, kontrol grubuna göre anlamlı şekilde yüksekti ($p<0.01$).

Son izlemde ruhsal gelişim ve kişiler arası ilişkiler alt boyut puan ortalamaları açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p>0.05$, $p>0.05$); sağlık sorumluluğu, fiziksel aktivite, beslenme alışkanlığı, stres yönetimi alt boyut puanları ve ölçek toplam puanı açısından anlamlı fark bulundu ($p<0.01$, $p<0.01$, $p<0.01$). Kontrol grubuna göre, deney grubu hastalarının sağlık sorumluluğu, fiziksel aktivite, beslenme alışkanlığı, kişiler

OR-005

Engelli Hasta Bakımı Veren Bir Grup Kadının Bakım Deneyimleri ve Bakım Vermenin Yaşamlarına Etkisi: Niteliksel Bir Çalışma

A Qualitative Study: Disabled İndividual Caretaking Experiences of A Group of Women and The İmpacts of Caretaking to Their Life

Yurdanur Dikmen (Demir)[1], Hamit Coşkun[2]

[1] AİBÜ Bolu Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, Bolu
[2] AİBÜ Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Bolu

Amaç:
Bu çalışma, evlerinde engelli hasta bakımı veren kadınların bakım süreci boyunca yaşadıkları sorunları, deneyimleri, algıları ve duyguları ortaya koymak amacıyla yapıldı.

Yöntem:
Tanımlayıcı fenomonolojik tipte niteliksel yöntemde gerçekleştirilen çalışma, Avrupa Birliği (AB) tarafından desteklenen "Training and Psyco-Social Therapy for Informal Caretakers of Bedridden Disabled Individuals" adlı Grundtving Hayat Boyu Öğrenme projesinin Türkiye ayağında gerçekleştirilen faaliyetler kapsamında Kasım 2012-Şubat 2013 tarihleri arasında yürütüldü. Çalışmaya evinde engelli hasta bakımı veren 10 gönüllü kadın katıldı. Bolu Belediyesi ve Bolu Valiliği Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'nün işbirliği ile kayıtlardan elde edilen kadınlardan veri toplamak amacıyla gözlem ve görüşme yöntemi kullanıldı. Kadınların bireysel öykülerinin alınabilmesi için bireysel derinlemesine görüşme yöntemi seçildi. Kadınların görüşme verileri yarı yapılandırılmış bir form kapsamında, teyp kullanılarak elde edildi. Bireysel görüşmelerden önce her kadına karşılıklı beklentiler ve araştırmanın amacı açıklandı. Görüşmede seslerinin teybe kaydedileceği ve bilgilerin amacın dışında kullanılmayacağı güvencesi verilerek yazılı onamları alındı. Elde edilen veriler, daha önce belirlenen temalar çerçevesinde betimsel analiz yöntemiyle tanımlandı ve yorumladı. Daha sonra veriler betimsel analiz için belirlenen tematik alanlara göre kodlandı: (1) bakım deneyimleri, (2) bakım sorunları, (3) baş etme yaklaşımları. Kodlanan veriler araştırmacılar tarafından ayrı ayrı gözden geçirilerek temaların tutarlılığı sağlandı.

Bulgular:
Çalışmaya 25-56 yaş arası 10 kadın katıldı. Kadınların üç'ü okuryazar, beş'i ilkokul, bir'i ortaokul, 1'i lise mezunu, tamamı evli olup, ortalama 8 yıldır evlerinde engelli bir hastaya bakım vermekteydi. Bakım vericilerin çoğunluğunun orta yaş kadınlar olduğu görüldü. Kadınlar bakım verme sorumluluğu nedeni ile sosyal iletişimde bozulma, ev-iş organizasyonu yapmada güçlük, baş ağrısı, bel ağrısı, mide şikayetleri gibi fiziksel, çabuk öfkelenme, stres, depresyon ve ev içinde rahatsızlık duyma gibi ruhsal sorunlar yaşadıklarını tanımladı. Hastaların bakımını sağlayan kadınlar, sadece bakımı üstlenmenin ortaya çıkardığı sosyal, fiziksel ve ruhsal yükle değil, ekonomik yük ile de

baş etmek zorunda kaldıklarını belirtti.

Sonuçlar:
Görüşmeler, engelli bir hastaya devamlı bakım vermenin kadının günlük yaşamı üzerindeki kontrol gücünü ve korku, stres, yorgunluk, sosyal yalnızlık, düşük özgüven ile karakterize duygularını yansıttı. Bu yük ve sorunların altında bakım verici kadınların; daha duyarlı, kırılgan, öfkeli, fiziksel ve duygusal olarak tükenmiş bir duruma geldiği belirlendi. Geribildirimler ise sabır, boyun eğme/kaderci ve din ağırlıklı etkisiz baş etme çabalarını açıkladı.

Anahtar Kelimeler:
kadın, engelli hasta bakımı, baş etme yöntemleri

Purpose:
This study is made for presenting difficulties, experiences, perceptions and emotions of those women during the process of caretaking disabled individuals at home.

Method:
The study is made between November 2012 – February 2013 within the extent of European Union supported "Training and Psyco-Social Therapy for Informal Caretakers of Bedridden Disabled Individuals" titled Grundtving Life-long Learning project Turkey phase where phenomenological type qualitative method is identified. 10 women volunteered for the study. Observation and interview methods used for obtaining data from women who are found with registeries acquired due to cooperation of Municipality and Governorship of Bolu. Individual deep interview method chosen to record personal stories of women. Interviewed data of women was obtained using a tape within a half-structured form. Before individual interviews, mutual expectations and the purpose of the study were told. During Interview it is told that tape was recording and guaranteed that information will not be misused in written consent. Obtained data were identified and interpreted by descriptive analysis within the frame of previously designated themes. Then data was coded due to thematic areas designated for descriptive analysis (1) caretaking experiences, (2) caretaking problems, (3) coping approach. Coded data were reviewed by researchers seperately and consistency were provided.

Findings:
10 women participated between ages of 25-56.3 of them are literate, 5 elementary, one secondary, 1 high school graduate. All are married and averagely spent 8 years as a caretaker. It was observed that most of them are middle-aged women. Women identified communication disorder, difficulties at home-work organization, headache, backache, stomach complains as physical problems while short temper, stress, depression and discomfort at home as mental problems. Caretaker women said they not only deal with physical and mental burden due to caretaking but also economical problems.

Results:
Interviews reflect the control power over daily life of a caretaker woman and charaterized feelings with fear, stress, tiredness, social loneliness and low confidence. It was found out that caretaker women who are under problems and burdens, are more sensitive, fragile, furious, physically and emotionally exhausted. Feedbacks explained patience, subjection and fatalist/religion based ineffective coping efforts .

Keywords:
women, caretaking disabled, coping methods.

OR-006

Kadınlarda Güvenli Coumadin Kullanımı ve İlaç Eğitimin Önemi

The Women use Safe Coumadin and Importance of Education Drug

Özlem DOĞU

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Sakarya University Teaching and Research Hospital

Amaç:
Bu araştırma Coumadin tedavisi uygulanan kadınlarda güvenli ilaç kullanımının ve eğitimin önemini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak planlandı.

Yöntem:
Araştırmanın evreni, Mayıs -Temmuz 2011 tarihleri arasında bir üniversitenin, eğitim ve araştırma hastanesinin kardiyoloji poliklinikleri, servisleri ve yoğun bakım ünitelerinde takip edilen ve Coumadin ilacı kullanan bayanlardan, örneklemi ise araştırmanın amacı açıklandıktan sonra bilgilendirilmiş izin alınan ve araştırmanın kriterlerini karşılayan 79 bayan hastadan oluştu. Veriler bireylerin sosyo-demografik özellikleri, OAK tedaviye yönelik davranışlarını değerlendiren sorulardan oluşan anket formu ile toplandı. Verilerin analizi bilgisayar ortamında SPSS 15.0 paket programı ile analiz edildi.

Bulgular:
Araştırma sonucunda, hasta bireylerin sosyodemografik özelliklerine göre dağılımı incelendiğinde; araştırmaya katılan bireylerin büyük çoğunluğunun (%45,6; n=36) orta erişkinlerin oluşturduğu olguların %92,5'inin (n=73) ilköğretim düzeyinde öğrenim aldığı saptandı. Coumadin ilaç kullanan bayanların %84,8'i (n=67) hastalığını bilirken, %30,4'ü (n=24) ilacının ne işe yaradığını bilmediği, büyük bir çoğunluğunun (%75,9; n= 60) kanama yan etkisinin birini ya da birkaçını deneyimlediği belirlendi. %57,0'ı (n=45) ilaç kullanımı ile ilgili eğitim alırken, %43,0'ı (n=34) eğitim almadığı saptandı. Eğitim alan 45 hastanın %53,2'sinin (n=42) hekim tarafından, %3,8'inin (n=3) hemşire tarafından bilgilendirildiği belirlendi. Coumadin ilaçlarının oral kontraseptiflerle etkileşimi (%92,4; n=73), gebe kalma durumunda etkisi (%86,1; n=68) ve gebelikte kullanılıp kullanılmayacağına (%83,5; n=66) ilişkin katılımcılara yöneltilen sorulara verilen yanıtların büyük oranda bilmiyorum şeklinde olduğu görüldü. Bireylerin tedaviye başlamadan önce Coumadin ilaç kullanmaya yönelik eğitim alma durumuna göre ilaç kullanımına ilişkin davranışlarının dağılımları arasındaki fark ki-kare analizi ile karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Coumadin kullanmaya yönelik eğitim alma durumuna göre gruplar arasında; Coumadin ilacını hangi hastalığı için kullandığını bilme, Coumadin ile birlikte doğru beslenme, ağrı kesici alma ve yaşam aktivitelerine yönelik koruyucu önlemleri bilme durumu arasında anlamlı düzeyde fark olmadığı be-

lirlenmiştir (p>,05).

Sonuç:
Coumadin sahip oldukları yan etkilerinden dolayı yaşamsal riskler taşıyan ve bu nedenle hasta birey ve ailesinin bilgilendirilerek izlenmesini zorunlu kılan ilaçlardır. İlacın güvenli kullanımında kadınların yetersiz ve yanlış sağlık davranışları gerçekleştirdiği ve bu konuda gerekli davranış değişikliğinin sağlanması için rehberlik, danışmanlık ve eğitimin programlarının geliştirilmesine ihtiyaç duydukları belirlendi.

Anahtar Kelimeler:
Comadin, güvenli uygulama, eğitim

Objective:
This study is planned as a descriptive study in order to identify the safe medication for the individuals women who are given Coumadin treatment.

Method:
The population of this research involves the patients who take OAC under observation in the outpatient departments and wards of cardiology and coronery intensive care units of a university hospital between May - July 2011. The sample involves 145 patients having the criteria who had an informed consent after being explained the aim of the research. The data is collected via a survey sheet of questions on socio-demographic features, the treatment they take attitudes towards coumadin treatment. The analysis of data is performed on the computer with SPSS 15 package.

Results:
As a result, the distribution of according to socio-demographic characteristics of individuals patients, the vast majority of individuals who participated in the survey (45.6%, n = 36) 92.5% of the cases formed by mid-adults, per cent (n = 73) had received primary level education. 84.8% of the women using the drug Coumadin '(n = 67) disease, knowing, 30.4% (n = 24) of the drug did not know what it does, the vast majority (75.9%, n = 60) bleeding side one or more effects were experienced. 57.0% 'i (n = 45) receiving training on the use of drugs, % 43.0 (n = 34) were not educated. Training the 45 patients 53.2% (n = 42) by a physician, 3.8% per cent (n = 3) were informed by the nurse. Coumadin interaction with oral contraceptive pills (92.4%, n = 73), the effect of pregnancy in case of (86.1%, n = 68), and used or not during pregnancy (83.5%, n = 66) on the responses to the questions posed to the participants was found to be largely in the form of I do not know. Of the participants before starting treatment and training for individuals to receive the difference between the distribution of behaviors related to drug use, according to the chi-square analysis compared and evaluated. Between the groups according to the instruction for use of Coumadin, Coumadin medication used for what disease awareness, Coumadin along with proper nutrition, pain relief and taking preventive measures for the status of knowledge of life activities, there is a significant difference (p>, 05).

Conclusion:
Coumadin because of side effects that they have a vital bearing risks, and therefore monitoring of patients and their families informed mandating drugs. Women's safety in the use of the drug is inadequate and incorrect behavior change health behaviors carried out and to ensure the necessary guidance, counseling and education they need to develop programs were identified.

Key words:
Coumadin, safe administration, patient

OR-007

Obez Sıçanların Sperm Örneklerinde Saptanan Morfometrik Değişiklikler

Morphometric Changes of Sperm Samples From Obese Rats

Elvan Özbek[1], Tuba Demirci[2], Ahmet Özbek[3], Sevinç Yanar[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Sakarya
[2] Nenehatun Kadın Doğum Hastanesi, Erzurum
[3] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Sakarya

[1] Sakarya University, Medical School, Department of Histology and Embriyology, Sakarya
[2] Nenehatun Women's Hospital, Erzurum
[3] Sakarya University, Medical School, Department of Medical Microbiology, Sakarya

Amaç:
Obezite, organizmanın endokrin ve üreme sistemleri gibi pek çok sistemini olumsuz şekilde etkiler. Bu çalışmada, obezitenin spermler üzerindeki olası olumsuz etkilerini araştırmak amacıyla, obezite modeli oluşturulan sıçanlarda sperm sayısı, sperm motilitesi ve sperm şekil bozuklukları (baş ve kuyruk anomalileri) bakımından değerlendirmeler yapmayı planladık.

Yöntem:
Bu amaçla, 12 adet erkek sıçan rastgele biçimde 2 eşit gruba (n=6) ayrıldı. 12 hafta boyunca kontrol grubu (Grup-1) standart sıçan yemiyle, obezite grubu (Grup-2) ise yüksek (%30) yağlı diyetle beslendi. Deney süresince bütün sıçanların su ve yemi serbest olarak tüketmeleri sağlandı. Deney boyunca haftalık olarak deneklerin vücut ağırlıkları ve boyları ölçüldü; obezite takibi için vücut kitle indeksleri (VKİ) hesaplandı. Deney sonunda, anestezi altında denekler feda edildikten sonra vas deferens ve epididimlerinden sperm örnekleri elde edildi. Makler chamber kullanılarak ışık mikroskobunda sperm konsantrasyonu ve motilitesi değerlendirildi. Eosin Y ile boyanan spermlerin yayma preparatlarında her denek için 500 sperm sayılarak normal ve anormal spermlerin sayısı belirlendi. Elde edilen tüm sayısal veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular:
Deneyin 8. ve 12. haftalarında, Grup-2'nin VKİ değerleri Grup-1'den anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,05$; Post Hoc Test, Tamhane). Kontrolle karşılaştırıldığında, obez sıçanlarda sperm konsantrasyonu (Tablo 1) ve motilitesi (Tablo 2) anlamlı derecede daha düşüktü ($p<0,05$; Mann-Whitney U test). Obez sıçanlarda baş ve kuyruk defektli spermlerin (Resim 1) sayısı, kontrole kıyasla önemli derecede fazla bulundu ($p<0,05$; Mann-Whitney U test) (Tablo 3, 4).

Tablo 1. Sperm konsantrasyonu değerleri.

Denek No	Kontrol Grubu	Obezite Grubu
1	163,00	104,15
2	161,50	114,15
3	152,50	99,15
4	155,00	115,85
5	151,50	131,65
6	151,50	133,35
Ortalama	155,83±5,15	116,38±13,95

Tablo 2. Sperm süspansiyonlarında hareketli spermlerin yüzdesi (sperm motilitesi).

Denek No	Kontrol Grubu	Obezite Grubu
1	89,00	60,50
2	91,50	60,00
3	92,00	65,50
4	90,00	53,00
5	89,50	59,00
6	89,50	62,50
Ortalama	90,25±1,21	60,08±4,16

Resim 1.Yayma preparatlarda baş defekti olan sıçan spermlerinin ışık mikrografları. a'da pinhead (ok); b'de başsız sperm (ok); c'de halka şeklinde başı olan sperm (ok); d'de kanca yapısı bozulmuş başlı sperm (ok); ok başı, normal sperm başı. Boya: Eozin Y, Büyütme objektifi: x40.

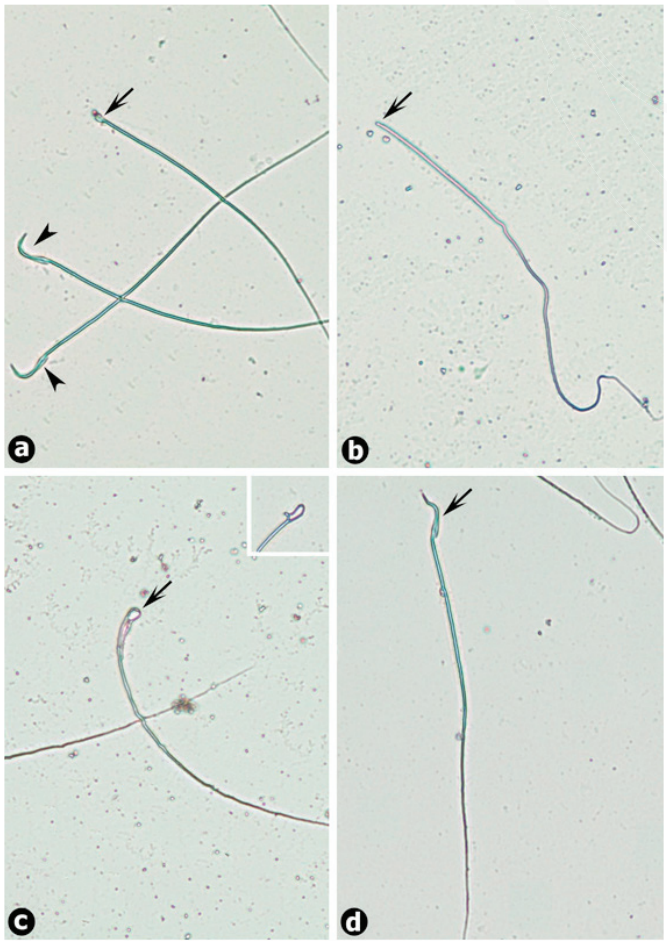

Tablo 3. Kontrol grubuna ait yaymalardaki sperm morfolojisi sonuçları.

Kontrol Grubu Denek No	Sperm Morfolojisi		
	Normal sperm sayısı/500 sperm	Kuyruk defektli sperm sayısı/500 sperm	Baş defektli sperm sayısı/500 sperm
1	438	40	22
2	456	36	8
3	434	49	17
4	439	47	14
5	464	22	14
6	472	19	9
Ortalama	450±15	36±12	14±5

Tablo 4. Obezite grubuna ait yaymalardaki sperm morfolojisi sonuçları.

Kontrol Grubu Denek No	Sperm Morfolojisi		
	Normal sperm sayısı/500 sperm	Kuyruk defektli sperm sayısı/500 sperm	Baş defektli sperm sayısı/500 sperm
1	388	80	32
2	409	67	24
3	394	79	27
4	390	89	21
5	388	84	28
6	387	90	23
Ortalama	392±8	82±8	26±4

Sonuç:

Elde edilen bulgular ışığında obezitenin sperm morfolojisini bozduğu, sperm konsantrasyonunu ve motilitesini azalttığı ve böylece, erkek infertilitesi açısından önemli risk faktörü olabileceği söylenebilir.

Anahtar kelimeler:

Obezite, sıçan, yüksek yağlı diyet, vücut kitle indeksi, sperm sayısı, sperm motilitesi, sperm baş defekti, sperm kuyruk anomalisi, makler chamber, infertilite.

* Bu çalışma, Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalında Prof. Dr. Elvan Özbek danışmanlığında Dr. Tuba Demirci tarafından hazırlanan Tıpta Uzmanlık Tezinin bir bölümüdür.

Aim:
Obesity negatively affects several systems of an organism such as endocrine and genital systems. In this research, we aimed to investigate the sperm quantity, sperm motility and sperm shape defects (head and tail abnormalities) in obese rat models in order to examine the possible negative effects of obesity on sperms.
Methods: 12 male rats were randomly divided into two groups (n=6). Control group (Group-1) was fed with a standard rat chow, whereas obesity group (Group-2) was fed a diet constituted highly of fat (30%) for 12 months. During the experiment all rats were allowed to consume water and chow freely. The naso-anal length and body weight of the animals were measured weekly; "body mass index" (BMI) were calculated for obesity follow up. At the end of the research rats were sacrificed under anesthesia. Sperm samples were obtained from vas deferens and epididymis. By using Makler chamber, sperm concentration and motility were evaluated under the light microscope. For each subject, 500 sperms were counted in the smear samples stained by Eosin Y and the number of normal and abnormal sperms was determined. Statistical analyses were performed for all numerical data.

Results:
BMI values of Group-2 were found significantly higher than that of Group-1 at weeks 8 and 12 ($p<0,05$; Post Hoc Test, Tamhane). In compare to control group, sperm concentration (Table 1) and motility (Table 2) of obese rats were notably lower ($p<0,05$; Mann-Whitney U test). The number of head and tail defected sperms (Figure 1) of obese rats were found significantly higher when compared with controls ($p<0,05$; Mann-Whitney U test) (Table 3, 4).

Table 1. Sperm concentration values

Subject no	*Control Group*	*Obese Group*
1	*163,00*	*104,15*
2	*161,50*	*114,15*
3	*152,50*	*99,15*
4	*155,00*	*115,85*
5	*151,50*	*131,65*
6	*151,50*	*133,35*
Average	*155,83±5,15*	*116,38±13,95*

Table 2. Percentage of active sperms at sperm suspension (sperm motility)

Subject no	Control Group	Obese Group
1	89,00	60,50
2	91,50	60,00
3	92,00	65,50
4	90,00	53,00
5	89,50	59,00
6	89,50	62,50
Average	90,25±1,21	60,08±4,16

Figure 1. Light micrograph of head defected sperms a.pinhead (arrow); b. headless sperm (arrow); c. sperm having ring-like head (arrow); d. sperm head with defective hook shape (arrow); arrow head, head of normal sperm. Dye: Eosin Y, Objective: x40.

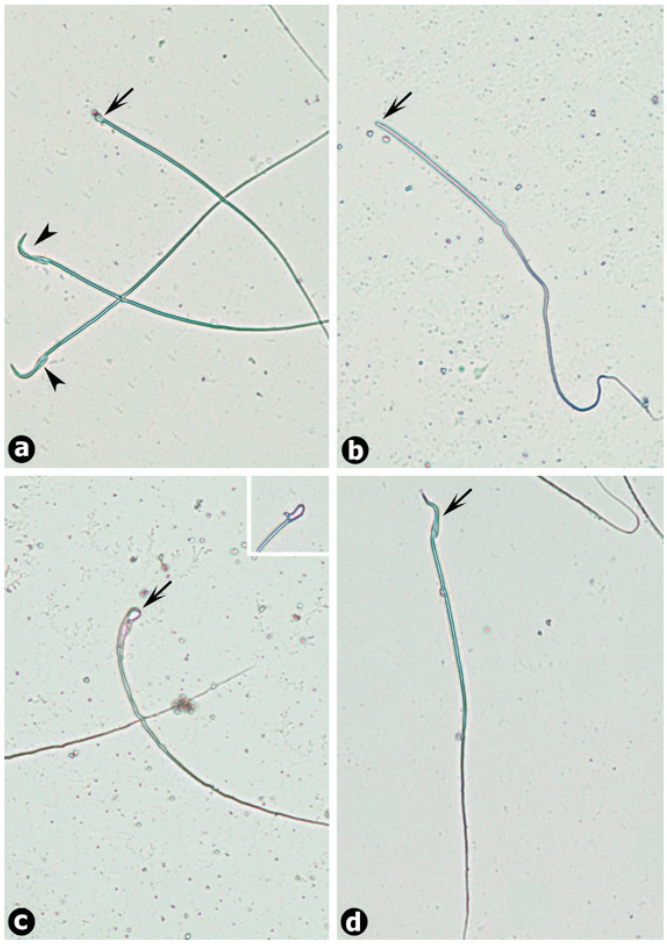

Table 3. Sperm morphology results of control group smears

Control Group Subject No	Sperm Morphology		
	Number of normal sperm/500 sperms	Number of tail defected sperms/500 sperms	Number of head defected sperms/500 sperms
1	438	40	22
2	456	36	8
3	434	49	17
4	439	47	14
5	464	22	14
6	472	19	9
Average	450±15	36±12	14±5

Table 4. Sperm morphology results of obesity group smears

Control Group Subject No	Sperm Morphology		
	Number of normal sperm/500 sperms	Number of tail defected sperms/500 sperms	Number of head defected sperms/500 sperms
1	388	80	32
2	409	67	24
3	394	79	27
4	390	89	21
5	388	84	28
6	387	90	23
Average	392±8	82±8	26±4

Discussion:
According to the experimental findings, it can be said that obesity is an important risk factor for male infertility by disrupting sperm morphology and decreasing sperm concentration and motility.

Key words:
Obesity, rat, high fatty diet, body mass index, number of sperm, sperm motility, sperm head defect, sperm tail anomaly, Makler chamber, infertiliy.

• This study is a part of 'Medical Specialization Thesis' prepared by Dr. Tuba Demirci under supervision of Prof. Dr. Elvan Özbek at Atatürk University Medical School Department of Histology and Embriology.

OR-013

Akşehir'de Evli Kadın Sağlık Çalışanlarının Sağlığının Değerlendirilmesi ve Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumları

Married Female Health Staff's Health Assessment and Their Reproductive Health Safety Attitudes in Akşehir

Yasemin Durduran[1], Selma İnfal[2], Said Bodur[3]

[1] Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, KONYA
[2] Selçuk Üniversitesi Akşehir Kadir Yallagöz Sağlık Yüksekokulu, Akşehir/KONYA
[3] Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, BALIKESİR

[1] Necmettin Erbakan University Meram Faculty of Medicine Department of Public Health, KONYA
[2] Selçuk University Akşehir Kadir Yallagöz School of Health, Akşehir/KONYA
[3] Balıkesir Üniversitesi Faculty of Medicine Department of Public Health, BALIKESİR

Giriş-Amaç
Kadın Sağlığı, kadının doğumundan ölümüne kadar olan süreçteki tüm sağlık durumunu kapsar. Ülkemizde üreme sağlığı hizmetlerinin yaygınlaştırılması ve hizmet kalitesinin yükseltilmesi amacıyla yapılan uygulamalarda kadının bilinçlendirilmesi önemli bir etkendir. Özellikle sağlık çalışanı kadınların genel sağlık, üreme sağlığı bilgi ve tutumlarının bilinmesi, toplumun konuyla ilgili bilinç düzeyinin artırılmasına destek olabilir. Bu çalışma, kadın sağlık çalışanlarının bedensel ve ruhsal sağlığını değerlendirme ile üreme sağlığını koruyucu tutumlarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem
Tanımlayıcı tipteki bu araştırma 2013 yılında Konya ili Akşehir ilçesinde yapıldı. Çalışmanın evreni Akşehir'de yaşayan evli sağlık çalışanı kadınlar olup, araştırmaya katılmayı kabul eden evli sağlık çalışanlarının tümü örnekleme alındı. Veriler, hazırlanan anket ve iki ölçek yardımıyla toplandı. Ölçek olarak; 36 maddeden oluşan 0-3 arasında likert tipi yanıtlar içeren 'Kadın Sağlığı Anketi' ile 39 maddeden oluşan 5'li likert tipi cevaplar içeren 'Kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumlarını Belirleme Ölçeği' kullanıldı. Betimlemede yüzde, ortalama, standart sapmadan yararlanıldı.

Bulgular
Çalışmaya katılan 92 evli kadın sağlık çalışanının % 57'si hastanede, geri kalanı birinci basamak sağlık kuruluşlarında görevliydi. Katılımcıların yaş ortalaması 36±6, kronik hastalığı olanlar % 21'di.Katılımcıların % 68'i kendi genel sağlık durumunu iyi olarak değerlendirirken, cinsel sağlık üreme sağlığı durumlarını % 82'si iyi olarak değerlendirdi. Cinsel sağlık üreme sağlığı kavramında akla gelen sorulduğunda ilk sıraları % 19 ile aile planlaması yöntemleri, % 15 ile doğurganlık çağı boyunca sağlıklı cinsel bir yaşam cevabı aldı. Evli Kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumlarını Belirleme Ölçeğinde 195 üzerinden puan ortalaması 149±15 idi. Ölçekte üreme sağlığını korumaya yönelik genel sağlık davranışları puan ortalaması ise 100 üzerinden 33±5 idi. Kadın sağlığı anketi alt alan puanları 0.2±0.3 ile 0.6±0.4 arasında değişiyordu.

Sonuçlar
Bu çalışmanın bulgularına göre evli kadın sağlık çalışanları kendi genel sağlığı ve cinsel sağlık üreme sağlık duru-

munu genelde iyi olarak belirtmiştir. Kronik hastalığı olanlar beşte bir kadardır. Sağlık çalışanı olan evli kadınların genel sağlığının daha iyi olması beklenir. Üreme sağlığını koruyucu tutum puanı iyi olmasının yanında, toplumdaki kadınlara bilgi verme ve örnek olma durumunda oldukları düşünüldüğünde daha yüksek olması diğer bir beklentidir. Kadın sağlık çalışanlarının kendi sağlıklarını korumaya yönelik eğitim seminerleri yapılması faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın sağlığı, sağlık çalışanı, üreme sağlığı.

Introduction and Objectives
Women's Health Status covers the entire process from birth to death. In our country improving the quality of reproductive health services for the purpose of dissemination and awareness of women is an important factor in applications. Especially female ealth workers' knowledge and attutude of general health, reproductive health can support the society to increase awareness on the issue. In this study, physical and mental health of female health care workers evaluation was carried out to determine the attitudes of preventive reproductive health.

Method
This descriptive study was performed in 2013, in the town of Aksehir which is the province of Konya. The universe of the study is the femaleand married health workers living in Akşehir and All married health care workers who agreed to participate were included in the study sample. The data was collected with the help of a questionnaire and two scales. As the scale for the 36-item Likert-type response with between 0-3 'Women's Health Questionnaire' consisting of 39 items with 5-point Likert-type response 'Women's Reproductive Health Safety Attitude Determination Scale was used Describing the percentage, mean, standard deviation were used.

Findings
92 married women participated in the study. 57% of them was working in the hospital, the rest was working in the primary health care centers. The average age of the participants was 36 ± 6, 21% of them had a chronic disease. 68% of participants assessed their overall health status well, 82% of them assessed their sexual and reproductive health status well too.When you ask the first thing that comes to mind about the the concept of sexual and reproductive health, they answered family planning methods by 19%, and 15% of them answered childbearing a healthy sexual life. In Determination of Married Women Reproductive Health Safety Attitudes Scale score was 149 ± 15 out of 195. To protect the overall health of reproductive health behavior scale, the mean score of 100 was 33 ± 5. Women's health survey subscale scores ranged from 0.2 ± 0.3 to 0.6 ± 0.4.

Results
According to the findings of this study, married female health workers reported their overall health and sexual health and reproductive well. Chronic disease is about one-fifth. The general health of married female health workes is expeted to be better. In addition to being a good reproductive health protective attitude score, giving information and a sample case of women in society is considered to be an expectation which is higher than the other. Women's training seminars for health care workers to protect their own health may be useful.

Key Words:
Women's health, health care workers, and reproductive health

OR-019

Utangaçlık Duygusunun Jinekoloji Polikliniğe Gitme Davranışına Etkisi

The Relationship Between Women's Behaviour of a Healthy Lifestyle and Cancer Information Management

Zümrüt Bilgin[1], Hediye Arslan Özkan[2], Hürcan Çit[3]

[1] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü,
[2] Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu
[3] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[1] *Lecturer Marmara University Health Sciences Faculty Department of Midwifery*
[2] *Instructor, Bilim University Florence Nightingale Hospital Department of Nursing College,*
[3] *Student, Marmara University Health Sciences Faculty Department of Midwifery*

Giriş Ve Amaç
Utangaçlık, başkalarının bulunduğu yerde yaşanan tedirginlik ve kısıtlanma duygusu olarak tanımlanmaktadır. Kişiler arası ilişkileri etkileyen utangaçlık, endişelenmeye ve davranışın engellenmesine neden olmaktadır. Özellikle fertil dönemdeki kadınların jinekoloji polikliniğini kullanma gereksinimleri artmakta ve utangaçlığın hizmet alımını etkilediği düşünülmektedir. Çalışmanın amacı; kadınların jinekoloji polikliniğe gitmeleri gerektiği durumlarda utangaçlığın etkilerinin incelenmesidir.

Metod
Tanımlayıcı olan araştırma 01 Mart 2012-30 Haziran 2012 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini İstanbul İlindeki bir hastanenin jinekoloji polikliniğine başvuran kadınlar, örneklemini ise araştırmaya katılmaya kabul eden ve soruları eksiksiz yanıtlayan yüz (n=100) kadın oluşturmuştur. Sosyodemografik özellikler ve jinekolojik veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan "Bilgi formu", utangaçlık ölçeği (UÖ) kullanılarak toplanmıştır. UÖ;Güngör (2001) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Ölçekten alınan toplam puan yükseldikçe utangaçlık düzeyi de yükselmektedir. Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, standart sapma ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular
Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 29.46±8.55, evlilik yılı ortalaması 7.40±9,03, gebelik sayısı ortalaması 1.77±2.42, isteğe bağlı kürtaj ortalaması 0.29±0.64 ve doğum ortalaması ise 1.16±1.23'dür. Kadınların %36.0'ı çalıştığını, %8.0'i üniversite mezunu olduğunu, %83.0'ı resmi birliktelik yaşadığını, %13.0' cinsel yolla bulaşan hastalık geçirdiğini, %24.0'ü kadın sağlığı açısından düzenli olarak kontrole gittiğini ve %38.0'i ise düzenli smear testi yaptırdığını belirtmiştir. Çalışmaya katılan kadınların %68.0'i yaşamalarının bir döneminde akıntı sorunu, %70 kaşıntı %83.0'ı kanama, %76.0' üriner yol enfeksiyonu sorunu nedeniyle hekime gittiğini ve %36.0' bu nedenlerden dolayı tedavi gördüğünü belirtmiştir. Kadınların %37.4'ü kadın sağlığı ile ilgili sorunlarını eşiyle paylaştığını, %62.0'ı hastane kaygısı yaşadığını, %26.0' sı ağrı nedeniyle hekime gittiğini, %58.0'i hastaneye giderken birilerinin desteğine gereksinim duyduğunu, %68.0' muayene eden hekimde cinsiyet ayrımı gözettiğini , %75.0'ı jinekolojik muayene sırasında kaygı yaşadığını ve %59.0'ı jinekoloji polikliniklerinde kişisel mahremiyetin yetersiz olduğunu %64.0'u utangaç biri olmadığı halde %87.0'u jinekolojik masaya çıkarken utandığını belirtmiştir. Kadınların UÖ'den aldıkları puan ortalaması 58.55±16.78'dir. %41.1'nin UÖ puanları yüksektir. Utangaç olan kadınların ölçek puan ortalaması 65.44±17.04,

olmayanların ise 56.67±15.45 olduğu aralarındaki farkın anlamlı olduğu bulunmuştur (t=3.24 ; p=0.002).

Sonuç
Kadınların yaklaşık üçte birinin normal yaşamında utangaç olmasına karşın, beşte dördünün jinekoloji muayene sırasında utandığı belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarının örneklemle sınırlı olduğu dikkate alındığında, kadınların jinekoloji polikliniği gereksinim duyduğunda utangaçlığın etkisinin incelenmesi için daha büyük örneklemde çalışılmasının gerekli olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler:
utanma, jinekoloji, davranış

Introduction and purpose
One of the most important issues that affect women's health is women's health cancers.Women's general health perception, level of consciousness and awareness is effective in the early diagnosis of cancer.Cancer screening should be carried out periodically by 30% and deaths from cancer can be prevented. The aim of the study, healthy lifestyle behaviors of women with cancer, examine the relationship between the level of knowledge.

Method
Descriptive research was carried out between 15 October 2012-15 February 2013.Population of the study gynecology clinic of a hospital in Istanbul, sample of research over the age of 20 who agreed to participate and answered the questions completely consisted of ninety-four women.Data prepared by the researchers "information sheet", " health promotion life-style profile " scale were used. Authenticity and reliability of the scale was conducted by Esin(1997). Measures an individual's healthy lifestyle.The lowest total scale of 48 points, the highest score can be 192. The data in the computer environment percentage, average, standard deviation and t-test were used.

Result
The mean age of the women surveyed was 36.67±12.10, and the mean weight was 71.03±12.22. The average age of first menstruation 13.19±1.41 and the mean age of first sexual intercourse 21.31±4.54. The average number of pregnancies for women is 2.58±1.62, the average abortion is optional is 0,35±0.67, the mean number of spontaneous abortion is 0.59±0.85, the average number of births is 2.08±1.33. 20% of women are university graduates, 9.6% of women are menopause. 54.3% of women are healthy,17.2% of women are detecting that they have a very goog quality of life, 15.1% of women getting your general health screening,35.5% of women were built by scanning for the female reproductive organ,43.6% of women built screening pap seamer. 21.3% of women said that they went to obstetrics and gynecology clinic at least once a year, 42.6% of women said they have bothering discharge and 41.7% of women said that treatment had not seen.14% of those tested are facing problems related to the reproductive organs, 46.8% of these women believe that the disease of breast cancer in women and %78.7 of these women think that this cancer can be prevented. It is significant that difference between women's general health perception and women to be examined by gynecology specialist and women be tested.(t=4.201; p=0.000),(t=4.464; p=0.000). The average scale score is 118±23.03.The mean scale score of those who received general health screening 23.23±4.04,and 21.65±2.81 who do not and difference between them is significant. (t=2.955; p=0.004)

Conclusion
It is understood that very few women getting your general health screening. There is a relationship between those with higher general health perception visiting a doctor and testing the pap seamer . As a result, women's general health perception, levels of consciousness and awareness increasing is very important in the diagnosis of cancer.

Keywords:shame, gynecology, behavioral.

OR-029

Yüksek Doz Sodyum Floritin Rat Serum Flor ve Amnion Sıvısı Antioksidan Enzim Aktiviteleri Üzerine Etkisi

Effect of High-Dose Sodium Fluoride on Antioxidant Enzymes Activities of Amnion Fluid and Fluoride of Serum in Rats

Mehmet Akdoğan[1], Kumbul Doguç D[2], Güney M[3], Süleyman Kaleli[4], Hayrullah Yazar[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Korucuk 54100/SAKARYA
[2] SDÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, 32040/ISPARTA
[3] SDÜ Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, 32040/ISPARTA
[4] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Korucuk 54100/SAKARYA

[1] *Department of Medical Biochemistry, Faculty of Medicine, University of Sakarya, Sakarya, TURKEY*
[2] *Department of Medical Biochemistry, Faculty of Medicine, University of Suleyman Demirel, Isparta, TURKEY*
[3] *Department of Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, University of Suleyman Demirel, Isparta, TURKEY*
[4] *Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, University of Sakarya, Sakarya, TURKEY*

Flor vücut için gerekli bir maddedir. Florozis, sindirim sistemi, iskelet sistemi ve sinir sistemi üzerinde toksik etkiye sahiptir. Florozis, enzimlerin aktivitesini bozar daha sonra oksidatif stres ve hücre apoptozu indükler. Ayrıca organizma, organ ve hücre düzeyinde bireysel büyüme ve gelişme süreçlerini bozar. Florozis hayvanların bireysel gelişim içinde embriyo bozukluklarına da neden olabilir. Bu çalışma yaklaşık 250-270 g ağırlığında 14 Wistar albino tipi hamile bırakılan dişi rat 7'şerli iki gruba ayrıldı. Ratların içme sularına 1 ppm sodyum florit (NaF) ilave edilen kontrol grubuna, ratların içme sularına 100 ppm NaF ilave edilen deneme grubuna 18 gün süreyle veridi. Kontrol ve deney grubundaki ratlar hamileliğin 18. günün sonunda amnion sıvısı ve kan örnekleri alındı. Amnion sıvısı antioksidan enzimlerden superoxide dismutase (SOD), Glutathione peroxidase (GSH-Px), Catalase (CAT) aktiviteleri ile Thiobarbituric Acide Reactive Substances (TBARS) ve serum örneklerinden flor düzeylerine etkisi araştırıldı.

Deneme grubunda kontrol grubuna göre amnion sıvısı antioksidan enzim aktivitelerinde önemli bir düşüş ile TBARS ve serum flor düzeylerinde önemli artış görülmüştür. Floritin oluşturduğu oksidatif stresin, antioksidan savunma sistemini inhibe ettiğini lipit peroksidasyonunu artırdığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler:
Florozis, Antioksidan Enzim Aktiviteleri, TBARS, Amnion Sıvısı, Rat

Fluorine is a substance required for body. Fluorosis has a toxic effect on the nervous system, digestive system and skeletal system. Fluorosis impairs the activity of enzymes, than induces oxidative stress and cell apoptosis. In addition, Fluorosis disrupts their organs and processes of growth and development of their cell level in the organism. For individual development, fluorosis can also cause disorders in embryos in animals. In this study, 14 impregnated Wistar albino female rats in approximately 250-270 g weight were divided into two groups. And, each group consisted of seven rats. 1 ppm of sodium fluoride (NaF) as added to drinking water of rats was given in control group, and 100 ppm NaF added to the drinking water of rats was given also in experimental group for 18 days. At the end of 18 days, amniotic fluid and blood samples were collected from control and experimental groups of pregnancy. Superoxide dismutase (SOD), glutathione peroxidase (GSH-Px), catalase activities (CAT) and thiobarbituric acid reactive substances (TBARS) as antioxidant enzymes in amniotic fluid and levels of fluoride in serum samples were investigated. Antioxidant enzyme activities in amniotic fluid were higher in the experiment group than the control group as statistically. Although, TBARS in amniotic fluid and serum fluoride levels were lower in the experiment group than the control group as statistically. Fluoride that oxidative stress inhibits lipid peroxidation is thought to increase the antioxidant defense system.

Keywords:
Fluorosis, Antioxidant Enzyme Activities, TBARS, Amniotic Fluid, Rat

OR-031

IVF Sonrası Heterotopik Gebelik ve Down Sendromu: Olgu Sunumu

Heterotopic Pregnancy and Down Syndrome after IVF Treatment

Nermin Akdemir, M. Suhha Bostancı, A. Serhan Cevrioğlu, Selçuk Özden, Mustafa Albayrak,

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adapazarı,
Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi

Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey

Amaç:
Heterotopik gebelik, intrauterin ve ektopik gestasyonun aynı zamanda oluşmasıdır.Genel insidans 1/30000 olarak bildirilmiştir . Bununla birlikte geçirilmiş pelvik inflamatuar hastalık, tubal cerrahi, ektopik gebelik öyküsü olan kadınlar ile yardımla üreme teknikleri (YÜT) ile gebe kalan kadınlarda görülme sıklığı artmakta ve görülme sıklığı 1/100'e kadar yükselmektedir. Biz bu yazımızda yardımla üreme teknikleri sonrası gelişen,unilateral tubal ve intrauterin ikiz heterotopik gebelik olgusunu gözden geçirerek sunmak istedik.

Olgu:
42 yaşında, çocuk sahibi olamaması üzerine dış merkezde IVF tedavisi uygulanmış olan hastanın takiplerinde ultrasonografide diamniyotik dikoryonik ikiz gebeliği saptanmış. Ancak sonraki izleminde ikizlerden birinin kalp atımı görülmeyen hastada takibe devam edilmiş. Gebeliğinin 12. haftasında kasık ağrısı şikayeti gelişen hastanın ultrasonografisinde sağ tubada ektopik gebelikle uyumu solid yapı izlenmiş. Kliniğimize başvuran hastanın ultrasonografisinde intrauterin 13 hafta ile uyumlu CRL'si ölçülen, NT kalınlığı 6,2 mm ölçülen fetusu ve sağ tubada yaklaşık 4 cm çapında ektopik gebeliği izlendi. Operasyona alınarak laparoskopik sağ salpenjektomi yapılan hastaya intrauterin fetusa yönelik sitogenetik inceleme önerildi. Ancak hasta ve eşi sitogenetik incelemeyi kabul etmedi. 20. Haftasında yapılan 2. düzey ultrasonografik değerlendirmesinde nukal cilt kıvrımı 5,3 mm ölçüldü, sol ventrikülde hiperekojen odak ve bilateral renal pelvislerde genişleme görüldü. Obstetrik takipleri kliniğimiz tarafından yapılan hastanın gebeliğinin 39. hafta 2. gününde sezaryen ile doğumu gerşekleştirilerek 3400 g, 9-10 Apgar'lı, kız bebek doğurtuldu. Doğum sonrası Pediatri tarafından değerlendirlen hastanın muayenesinde Down sendromu teşhisi konuldu.Pediatri kliniği tarafından takipleri devam etmektedir.

Sonuç: . ICSI uygulanan hastaların ileri yaşta olmaları, invitro ortamlarda sperm ve oosit manüplasyonlarının uygulanması kromozomal instabiliteye neden olması, fetuslarda kromozomal anomali görülme sıklığında artışa neden olmaktadır. ART sonrası oluşan heteretopik gebeliklerin erken tanı ve tedavisi gebeliğin devamını sağlamaktadır ancak kromozal anormallik sıklığının arttığı unutulmamalıdır.

Aim:
Heterotopic pregnancy is presence of intrauterin and ectopic gestation at the same time. The incidence have been reported as 1/30000. However the incidence increases up to 1/100 in women with history of previous pelvic inflammatory disease, tubal surgery, ectopic pregnancy and who become pregnant with assisted reproductive techniques (ART). In this article we wanted to report a case with unilateral tubal and intrauterine twin heterotopic pregnancy after assisted reproductive techniques.

Case:
42 years old woman treated with IVF in a center and in her follow-up diamniotic dichorionic twin pregnancy was detected by ultrasound. However there was no cardiac activity in one of the twin in subsequent follow-up. She had pelvic pain in 12th week of gestation and in her ultrasound examination there was a solid structure compatible with ectopic pregnancy in her right fallopian tube. She presented to our clinic we observed intrauterine fetus with CRL: 13th week of gestation and NT:6,2mm and ectopic pregnancy with 4cm diameter in right tuba by ultrasound. Laparoscopic right salpingectomy was applied to patient and we offered cytogenetic examination to intraterine fetus. However the patient and her husband did not agree cytogenetic examination. In her detailed ultrasound examination in 20th gestational week, there were 5,3mm nuchal skin fold, hyperechoic focus in left ventricle and bilateral renal pelvis dilatation. 9-10 Apgar, 3400g, female baby was delivered in 39th week and 2nd day of gestation by caesarean section. Baby was examined by pediatrist and diagnosed with Down syndrome, then she continued to follow-up by pediatrists.

Conclusion:
There is an increase in the incidence of chromosomal abnormalities in fetuses, because of the patients are eldery who underwent Intracytoplasmic sperm injection and in vitro manipulation of sperm and oocytes causes chromosomal instability. Early diagnosis and appropriate treatment of heterotopic pregnancies after ART provides the continuity of pregnancy but increased incidence of chromosomal abnormalities should not be forgotten.

Keywords: Heterotopic pregnancy, invitro fertilization, Down Syndrome

OR-040

Sakarya İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması

Investigation of Major Viral Pathogens in Pregnancy in Sakarya

Hüseyin Agah Terzi

Sakarya Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı, Sakarya

Sakarya University, School of Medicine, Department of Medical Microbiology Laboratory, Sakarya

Amaç:
Kızamıkçık (Rubella), Sitomegalovirus (CMV) virusleri hamilelik esnasında infeksiyon oluşturursa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli viruslerdir. Bu ajanların gebelik boyunca takibi ve bu ajanlarla ilgili bölgesel durumun gösterilmesi için tarama yapılması önemlidir. Bu çalışmada ilimizdeki hamile kadınlarda Kızamıkçık ve Sitomegalovirus seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
1 Ocak- 31 Aralık 2012 tarihleri arasında Kadın ve Doğum hastalıkları klinik ve polikliniklerine başvuran 154 hamile kadından antenatal takip sırasında elde edilen serumlarda Rubella IgM ve IgG ve CMV IgM ve IgG kemilüminesan mikropartikül enzim immunassay (CMIA) yöntemi ile Mikrobiyoloji laboratuvarımızda çalışıldı.

Bulgular:
Üç aylık dönem boyunca takip edilen hamile kadınların yaş ortalaması 30,2 idi. Çalışılan serum örneklerinde anti-Rubella IgM, anti-Rubella IgG, anti-CMV IgM ve anti-CMV IgG antikorlarının seropozitiflikleri sırası ile %0,6, %95, %1,1, %100 bulundu.

Sonuçlar:
Çocukluk çağının hafif seyirli infeksiyonları olan rubella ve CMV gebelikte geçirildiğinde bebek açısından oldukça kötü sonuçlara yol açabilmektedir. Bölgemizdeki gebelerde yüksek oranda CMV ve rubella seropozitifliği saptadığımız çalışmamız literatürle uyumlu bulunmakta ve ilk bölgesel veriler sunulmaktadır. Gebelikte enfeksiyon geçirildiği taktirde ortaya çıkabilecek sorunların önlenmesi açısından rubella antikorlarının gebelik öncesi dönemde bakılarak aşılama yapılmasının ve CMV açısından gebelik öncesi infeksiyon durumun belirlenmesinin önemi büyüktür. Ayrıca bu viral enfeksiyonların seroprevalansının her toplumda önleyici tedbirler almak ve yerel ve genel sağlık politikaları hazırlamak amacıyla bilinmesi gerekir.

Anahtar kelimeler:
Rubella virus, Sitomegalovirus, seroprevalans

Objectives:
Rubella virus and Cytomegalovirus (CMV) are the infectious agents which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. Screening of these agents during pregnancy and screening for determining of regional conditions related with these agents are becoming important. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalance of Rubella and CMV of pregnant women in our region.

Methods:
A total of 154 samples of sera were tested in our laboratory for antibodies to Rubella and CMV by chemiluminescent microparticule immunassay (CMIA) method of pregnant women who were applied to the outpatient clinics of obstetric and gynecological department during antenatal screening between 1 January-31 December 2012.

Result:
Mean age of the pregnant women were 30.2 years who were followed up during 3 months period. The seropositivity for anti-Rubella IgM, anti-Rubella IgG, anti-CMV IgM and anti-CMV IgG were %0,6, %95, %1,1, %100 respectively.

Conclusion:
Rubella and CMV are mild infections of childhood that can lead to worse conditions for baby if acquired in pregnancy. Our results that are compatible with literature, indicate that seropositivity is high for rubella and CMV in the pregnant women in our region and represents first regional datas. It has big significance to detect rubella antibodies then vaccinating and to determine the infection condition for CMV before pregnancy, for prevention from problems that can emerge if the infection acquired in pregnancy. Also seroprevalance of these viral infections heve to be known to take preventive precaution and to prepare for local and general health policy.

Keywords:
Rubella virus, Cytomegalovirus, seroprevalance

OR-041

Adölesan Evlilik ve Gebelik: Türkiye Örneği

Adolescent Marriage and Pregnancy: Sample of Turkey

Birsel Canan Demirbağ[1], Meltem Kürtüncü[2], Reyhan Erkay[1], Zeynep Çiçek[3]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Zonguldak Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü
[3] Mevlana Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü

Amaç:
Bu çalışmada adölesan evlenmiş kızlar arasında demografik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Mart 2010-Mayıs 2012 dönemi içinde Trabzon'da yapılan tanımlayıcı bir çalışmadır. Belediye evlendirme dairesine gelen 101 kişi ile yüz yüze görüşme tekniği ile anket uygulaması yapılmıştır. Yerel etik komiteden uygulama izni alınmıştır.

Bulgular:
Çalışma 15-18 yaş arası evli ergen kadınları kapsamaktadır. %75'i ilköğretim mezunu ve yüksek okul veya üniversite mezunu bulunmamaktaydı. Bu adölesanların %65'i evlendikten sonra iki yıl boyunca gebelik istemiyordu. Bunların% 94'nün evliliklerin ilk yıllarında bir bebekleri vardı. % 98'inin evlilik öncesi, evlilik hakkında bilgisi yoktu, bu kadınların %42'sinin sağlık sigortası bulunmamakta ve %73 herhangi bir aile planlaması yöntemi kullanmıyordu. Çalışmaya katılan kadınlar ve onların annelerinin evlenme yaşı arasında ilişki saptanmadı (r = 2.25).

Sonuçlar:
Adölesanların evlilik, cinsellik, hamilelik ve bebek bakımı konularında bilgiye gereksinimleri vardı. Bu şehirde tüm adölesanlara özellikle birinci basamak sağlık hizmetlerinde çok yoğun bir eğitim programının planlanması gerekmektedir.

Anahtar kelimeler:
Adölesan, evlilik, gebelik, kadınlar, Türkiye

Aim:
Aim of this study was to evaluate demographic features among marriaged adolescent girls.

Method:
A descriptive study conducted in the period March 2010 to May 2012 in Trabzon, Turkey using face to face constructed questionnaire administered to101 subjects coming a marriage center of municipality. The study protocol has been approved by Rural Ethics Committee of city.

Results:
This project contained adolescent women who married between the age of 15-18. 75% of these were elemantary school graduated, none of the subject were high school or university graduates. 65% of these adolescent did not want to have pregnancy during two years after married. 94% of them had a baby during first year of marriages. 98% of them did not have knowledge about marriage before marriaged, 42% of those women did not have health insurance and 73% do not use any methods of family planning. There was correlation between the marriage age of the women and her mother marriage ages (r=2.25).

Conclusions:
=Adolescents need to knowledge about marriage, sexuality, pregnancy and baby care issues. In the state of this city a deep rated educational program has to be designed to teach all the adolescent in primary health services.

Key words:
Adolescent, marriage, pregnancy, women, Turkey

OR-042

Acil Cerrahi Servisinde Yatırılarak Tedavi Edilen Geriatrik Kadın Hastaların Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Retrospective Review of Geriatric Female Inpatients Treated in Emergency Surgery Service

Fatih Altıntoprak[1], Ömer Yalkın[2], Enis Dİkicier[2], Yusuf Arslan[2], Taner Kıvılcım[2], Güner Çakmak[2], Fehmi Çelebi[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[2] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

[1] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[2] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Acil polikliniğe başvuran ve cerrahi servisine yatırılarak tedavi edilen geriatrik yaş gurubundaki kadın hastaların tedavi sonuçlarını değerlendirmek

Yöntem:
Ocak 2011-Aralık 2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniğine acil servisten yatırılarak tedavi edilen geriatrik yaş grubundaki 243 kadın hastanın kayıtları retrospektif olarak yaş, cinsiyet, ek hastalıklar, yatış endikasyonları, tedavi ve komplikasyonlar açısından incelendi.

Bulgular:
Hastaların yaş ortalaması 74.4 (65-99) olarak bulundu. Doksanbeş hasta (%39) medikal, 148 hasta (%61) cerrahi olarak tedavi edildi. Cerrahi olarak tedavi edilen hastalarda klinik tanılar sıklık sırasına göre: intestinal obstrüksiyon, etrangüle herni, içi oş organ perforasyonu, akut kolesistit ve akut apandisit olarak belirlendi. Medikal tedavi uygulanan hastalarda ise klinik tanıların: akut kolesistit, non-spesifik karın ağrısı ve mekanik ikter olduğu belirlendi. Cerrahi uygulanan grupta 17, medikal tedavi uygulanan grupta 5 hasta olmak üzere toplam 22 hasta (%9.0) yoğun bakım şartlarında takip edildi. Yara yeri enfeksiyonu (%2.7) postoperatif dönemde en sık görülen komplikasyondu. Ortalama hastanede yatış süresi 6.5 gün (1-32) olarak bulundu. Ameliyat edilen gruptan 6, medikal tedavi uygulanan gruptan 7 olmak üzere toplam 13 hastada (%5.3) tedavi mortalite ile sonuçlandı.

Sonuç
Yirminci yüzyılın ortalarından itibaren bilim ve tıp alanındaki gelişmeler sonucu yaşlı nüfusundaki sayısal artışa bağlı olarak acil servislerde karşılaşılan geriatrik yaş grubundaki hasta sayısında da artış olmuştur. Tüm acil servis başvurularının yaklaşık %15-20'sini oluşturan bu hasta grubunun bilindiği gibi hem preoperatif hem de postoperatif dönemde, çeşitli komplikasyonlar açık oldukları için, daha yakından izlenmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, akut apandisit, geriatri

Objectıve
To evaluate the results of geriatric female inpatients admitted to emergency service and subsequently treated in the surgery clinic.

Method
The results of 243 geriatric female inpatients admitted to General Surgery Clinic, Faculty of Medicine of Sakarya University between January 2011 and December 2012 were retrospectively evaluated with respect to age, gender, additional diseases, hospitalization indications, treatment and complications.

Fındıngs
The mean age was 74.4 (65-99). 95 patients (39%) were given medical treatment and 148 patients (61%) underwent surgical treatment. The clinical diagnoses in patients treated with surgery are listed as follows according to their frequencies: Intestinal obstruction, strangulated hernia, intestinal perforation, acute cholecystitis and acute appendicitis. The clinical diagnoses in patients treated with medication are as follows: Acute cholecystitis, non-specific abdominal pain and obstructive jaundice. A total of 22 patients (9.0%) (17 patients who underwent surgery and 5 patients who were given medication) were monitored under intensive care conditions. Wound infection (2.7%) was the most common post-operative complication. The mean duration of hospitalization was 6.5 days (1-32). The treatment resulted in mortality in 13 patients (5.3%) (6 patients who underwent surgery and 7 patients who were given medication).

Conclusıon
From the mid-20th century, there is an increase in the elderly population as a result of the advances in science and medicine and this is reflected in the number of geriatric patients admitted to emergency services. This patient group which constitutes approximately 15-20% of all admissions to emergency service, needs to be closely monitored as they are more prone to several complications during the pre- and post-operative phase.

Keywords:
Emergency surgery; acute appendicitis; geriatrics.

OR-046

Etrangüle Herni Tanısı ile Opere Edilen Geriatrik Yaş Grubu Kadın Hastalardaki Deneyimlerimiz

Our Experiences on Geriatric Female Patients Operated with Strangulated Hernia

Enis Dikicier[1], Yusuf Arslan[1], Fatih Altıntoprak[2], Ömer Yalkın[1], Güner Çakmak[1], Taner Kıvılcım[1], Hakan Demir[1], Fehmi Çelebi[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University

Amaç:
Etrangüle herni nedeni ile acil şartlarda ameliyat edilen geriatrik yaş grubundaki kadın hastaların tedavi sonuçlarını değerlendirmek.

Yöntem:
Ocak 2008 - Aralık 2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim dalı'nda, acil servisten etrangüle herni tanısı ile yatırılarak ameliyat edilen geriatrik yaş grubundaki 45 kadın hastaların kayıtları, yaş, ek hastalıklar ve komplikasyonlar açısından incelendi.

Bulgular
Yaş ortalaması 78.3 (65-92) olarak belirlendi. Yirmialtı hasta (%57) inguinal, 7 hasta (%15) insizyonel, 6 hasta femoral (%13), 5 hasta umblikal (%11) ve 1 hasta obturatuar (%2) herni tanıları ile ameliyat edildi. Dört hastaya (%8.8) omentektomi, 6 hastaya (%13.3) ince barsak rezeksiyonu, 5 hastaya bridektomi (%11.1) yapıldı. Ameliyat sonrası görülen en sık karşılaşılan komplikasyon seroma idi (6 hasta, %13.3). Dört hasta (%8.8) ameliyat sonrası ortalama 2.6 gün (1- 14) yoğun bakımda şartlarında takip edildi. Hastanede yatış süresi ortalama 2.65 gün (1-30) olarak bulundu. Kırkdört hasta (%97.7) şifa ile taburcu olurken etrangüle inguinal herni nedeni ile ameliyat edilen 1 hasta (%2.3) ameliyat sonrası 2. gün ex oldu.

Sonuç:
Etrangüle herniler sık görülen acil cerrahi girişim endikasyonları arasındadır. Genel olarak acil şartlarda yapılan herni ameliyatlarında etrangüle olan organda nekroz varlığı ve rezeksiyon yapılıp yapılmaması postoperatif dönemde karşılaşılan morbidite ve mortalite ile ilişkili olan faktörler arasındadır. Geriatrik yaş grubu hastalar ise genel olarak ameliyat riski yüksek olan hasta grubu olarak kabul edilirler. Bu yaş grubunda saptanan hernilerin etrangüle hale gelmeden elektif şartlarda ameliyat edilmeleri postoperatif dönemde daha az sorunla karşılaşılmasını sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, herni, inguinal herni

Objectıve
To evaluate the treatment results of geriatric female patients operated under emergency conditions for strangulated henia.

Method
Records of 45 geriatric female patients admitted from ER to Department of General Surgery, Faculty of Medicine of Sakarya University with strangulated hernia diagnosis between January 2008 and December 2012 were evaluated for age, additional conditions and complications.

Fındıngs
The mean age was 78.3 (65-92). 26 patients (57%) were diagnosed with inguinal hernia, 7 patients (15%) diagnosed with incisional hernia, 6 patients (13%) diagnosed with femoral hernia, 5 patients (11%) diagnosed with umblical hernia and 1 patient (2%) diagnosed with obturator hernia were operated. Omentectomy was performed on 4 patients (8.8%), small bowel resection was performed on 6 patients (13.3%) and adhesiolysis was performed on 5 patients (11.1%). The most common post-operative complication was seroma (6 patients, 13.3%). After the operation, 4 patients (8.8%) were monitored in intensive care unit for an average of 2.6 days (1-14). The mean duration of hospitalization was 2.65 days (1-30). 44 patients (97.7%) were discharged successfully, whereas 1 patient operated for strangulated inguinal hernia died on the post-operative day 2.

Conclusıon
Strangulated hernias are among the most frequent emergency surgery interventions. In the strangulated hernia operations that are generally performed under emergency conditions, the presence of necrosis and whether resection is performed or not are among the factors associated with post-operative morbidity and mortality. Geriatric patients are generally regarded as the high-risk operation group. The operation of hernias before they become strangulated and in elective conditions will help to reduce the number of possible complications in this age group.

Keywords:
Emergency surgery; hernia, inguinal hernia.

OR-047

Akut Apandisit Tanısı İle Ameliyat Edilen Gebe Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Retrospective Evaluation of Patients Operated with Acute Appendicitis Diagnosis

Fatih Altıntoprak[1], Taner Kıvılcım[2], Enis Dikicier[2], Yusuf Arslan[2], Güner Çakmak[2], Ömer Yalkın[2], Hakan Demir[2], Zeynep Kahyaoğlu[3], Orhan Veli Özkan[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[2] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[3] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Kliniği

[1] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[2] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[3] Pathology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Bu çalışmada; kliniğimizde akut apandisit tanısı ile ameliyat edilen gebe hastaların kayıtlarının retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Ocak 2008-Aralık 2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı'nda akut apandisit tanısı ile ameliyat edilen hastaların kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Ameliyat anında gebe olan hastaların kayıtları demografik bulgular, tanı yöntemleri, ameliyat bulguları ve komplikasyonlar açılarından ayrıntılı olarak incelendi.

Sonuçlar:
Akut apandisit tanısı ile ameliyat edilen 1490 hastanın 12'sinde (%0.8) başvuru anında gebelik mevcuttu. Hastaların yaş ortalaması 26 (18-36), gebelik haftası ortalama 18,8 (5-32) olarak belirlendi. Hastaların 3'üne (%25) ilk tremestırda, 5'ine (%41.6) 2. tremestırda, 4'üne ise (33.3) 3. tremestırda akut apandisit tanısı koyulmuştu. Tüm hastalarda başvuru anında karın ağrısı ve iştahsızlık şikayetleri mevcutken bulantı ve kusma şikayetleri sadece 5 hastada (%41.6) mevcuttu. Şikayetlerinin başlangıcı ile hastaneye başvuru arasında geçen süre ortalama 2 (1-5) gündü. Ağrı lokalizasyonu 11 hastada (91.6) karın sağ alt kadran olmakla beraber 3. tremestırdaki bir olguda umblikus yerleşimli ağrı şikayeti mevcuttu. İlk tremestırdaki hastalarda karın sağ alt kadrandaki ağrı lokalizasyonu McBurney noktası ile uyumlu iken 2. ve 3. tremestırdaki olgularda ağrı lokalizasyonu klasik McBurney noktasına göre daha yukarıda lokalizasyonluydu. Laboratuvar incelemelerinde tüm hastalarda lökositoz saptandı (ortalama 12600 mm3). Tüm hastalara abdominal ultrosonografi incelemesi (USG) yapılırken 4 hastada (33.3) ilave olarak abdominal manyetik rezonans incelemesi (MRI) de yapıldı. Hastaların 4'ü (%33.3) spinal, 1'i (%8.3) epidural, 7'si (58.3) genel anestezi altında ameliyat edildi. Laparotomi amacıyla 6 hastada (%50) McBurney, 4 hastada (%33.3) Rocky-Davis, 2 olguda ise (%16.6) paramedian insizyon tercih edildi. Onbir hastada (%91.6) akut apandisit saptanırken 1 hastada (%8.3) perfore apandisit saptandı. Ortalama 2 (1-4). gün taburcu edilen hastaların 1'inde (%8.3) yara yeri enfeksiyonu, 1 olguda ise (%8.3) spontan abortus gelişti. Anne ölümü gözlenmedi.

Sonuç:
Akut apandisit gebelikte en sık karşılaşılan akut karın sendromu etyoloisidir. Görülme sıklığı farklı çalışmalarda 1/ 1000-5000 gebelik arasında bildirilmektedir. En sık 20-30 yaş arasında, gebeliğin 2-3. tremestırında görülmektedir. Akut apandisit gelişen gebelerde en sık karşılaşılan semptomlar karın ağrısı, bulantı, kusma, iştahsızlık olup daha nadir olarak ateş, ishal, kabızlık ve dizüri semptomları da görülebilmektedir. Özellikle gebeliğin ilerleyen dönemlerinde ağrı lokalizasyonu karın sağ üst kadrana doğru yer değiştirmektedir. Çalışmamızda hastaların demografik özellikleri, başvuru şikayetleri ve gebelik haftasına göre belirlenen fizik muayene bulgularındaki değişiklikler literatür bilgileri ile uyumluydu. Semptomların spesifik olmaması ve uterusun büyümesiyle iç organların yer değiştirmesi akut apandisit tanısını zorlaştırmaktadır. Abdominal USG ilk tercih edilen görüntüleme yöntemidir, ancak tanısal değeri sınırlıdır. Tanıda şüphe

duyulan hastalarda MRI kullanılabilir. MRI incelemenin sensivitesi %80-86, spesivitesi ise %97-99 arasındadır. Hastalarımızın çoğunluğunda (%66.6, 8 hasta) USG ile tanı koyulabilirken 4'ünde (%33.3) MRI inceleme ihtiyacı oldu. Ameliyat tekniği olarak laparoskopi veya açık cerrahi tercih edilebilir, insizyona gebelik haftasına göre karar verilir.

Sonuç olarak; gebelik esnasında akut apandisit nadir görülen bir durumdur. Fakat tanısının erken dönemde koyulması ve gerekli müdahalenin hızlıca yapılması hem anne hem de fetüs için hayati önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Acil cerrahi, akut apandisit, gebe

Objectıve
The aim of this study was to perform retrospective evaluation of the records of patients operated in our clinic with acute appendicitis diagnosis.

Method
The records of patients operated with acute appendicitis diagnosis in Department of General Surgery, Faculty of Medicine in Sakarya University between January 2008-December 2012 were retrospectively evaluated. The records of patients who were pregnant by the time of operation were thoroughly examined with respect to demographic information, diagnosis methods, operation findings and complications.

Results
12 out of 1490 patients (0.8%) operated with acute appendicitis diagnosis were pregnant at the time of admission. The mean age was 26 (18-36) and the mean gestational week was 18.8 (5-32). 3 patients (25%) were diagnosed in the first trimester, 5 patients (41.6%) were diagnosed in the second and 4 patients (33.3%) were diagnosed in the third trimester with acute appendicitis. All patients were admitted with abdominal pain and loss of appetite, whereas nausea and vomiting were present only in 5 patients (41.6%). The mean duration between the onset of complaints and the time of admission was 2 (1-5) days. The pain was localized in the right lower quadrant of the abdomen in 11 patients (91.6%), whereas a pain in the umblicus was observed in a case in the third trimester. The pain localized in the right lower quadrant of patients in the first trimester was compatible with McBurney's point, the pain localization in the cases in second and third trimester was localized at an upper level than the classical McBurney's point. Leukocytosis was detected in all patients (average: 12600 mm3). All patients were examined with ultrasonography, whereas MRI was performed additionaly on 4 patients (33.3%). 4 patients (33.3%) were operated under spinal anesthesia, 1 patient was operated under (8.3%) epidural anesthesia and 7 patients (58.3%) were operated under general anesthesia. McBurney incision was preferred in 6 patients (50%), Rocky-Davis incision was preferred in 4 patients (33.3%) and paramedian incision was preferred in 2 patients (16.6%) for laparotomy. Acute appendicitis was detected in 11 patients (91.6%) and perforated appendicitis was detected in 1 patient (8.3%). On average, the patients were discharged on the second day (1-4 days); wound infection developed in 1 patient (8.3 %) and spontaneous abortion developed in 1 case (8.3%). Maternal mortality was not observed.

Conclusıon
Acute appendicits is the most common acute abdominal syndrome etiology during pregnancy. Its incidence in pregnancies ranges between 1/ 1000-1/5000 It is usually observed between 20-30 years of age and in 2.-3. trimester of the pregnancy. The most common symptoms in pregnant patients with acute appendicitis are abdominal pain, nausea, vomiting and loss of appetite; rarely, fever, diarrhea, constipation and dysuria are observed. The pain localization switches to the upper right quadrant of the abdomen, especially in the later stages of the pregnancy. In our study, demographic information of the patients, admission complaints and the changes in physical examinations with respect to the gestational week were in line with the findings in the literature. Unspecific symptoms and movement of internal organs as a result of uterus enlargement make the diagnosis of acute appendicitis complicated. Abdominal ultrasonography is the first imaging technique but its diagnostic value is limited. MRI can be used for cases where the diagnosis is doubted. The sensitivity of MRI is 80-86% and its specificity is 97-99%. The diagnosis was made with ultrasonography in majority of our patients (66.6%, 8 patients), whereas a MRI was needed in 4 cases (33.3%). Laparoscopy or open surgery can be preferred as the surgical method; incision decision is made according to the gestational week.

In conclusion, acute appendicitis is a rare condition during the pregnancy. However, early diagnosis and fast surgical intervention is of vital importance both for the mother and the fetus.

Keywords: Emergency surgery; acute appendicitis; pregnancy

OR-049

Mastalji Şikayeti ile Meme Polikliniğine Başvuran Hastaların Retrospektif Değerlendirmesi

Retrospective Evaluation of Patients Admitted to Breast Polyclinic with Mastalgia Complaint

Taner Kıvılcım[1], Fatih Altıntoprak[2], Enis Dikicier[1], Yusuf Arslan[1], Güner Çakmak[1], Yener Uzunoğlu[1], Orhan Veli Özkan[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Kliniği Anabiim Dalı

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University

Amaç
Memede ağrı şikayeti ile meme polikliniğine başvuran hastaların değerlendirilmesi

Yöntem
2009-2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniği Meme Hastalıkları Polikliniği'ne başvuran 1100 hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Başvuru şikayeti mastalji olan 418 hastanın (%38) kayıtları ayrıntılı olarak incelendi.

Bulgular
Hastaların %60'ı premenapozal, %28'i postmenapozal, %12'si perimenapozaldi ve yaş ortalaması 41,7 (18-73) idi. Şikayetlerinin süresi 1 hafta ile 10 yıl arasında değişmekteydi. Ortalama 3 (1-12) gebelik, 2 (1-10) canlı doğum hikayesi mevcuttu ve en az 6 ay emzirme oranı %72 olarak bulundu. Meme muayenesinde; 250 hastada (% 60) normal muayene bulguları saptanırken 117 hastada (%28) fibrokistik değişiklikler saptandı. Ellibir hastada (%12) muayene ile memede kitle saptandı. Memede kitle saptanan hastaların ileri tetkiklerinde 5'inde (%1.1) malignite saptandı.

Sonuç
Kadınların %70'i hayatlarının bir döneminde mastalji şikayeti ile karşıkarşıya kalmaktadır. Etiyolojisi ve tedavisi tam olarak aydınlatılamamış olan bu yakınma, meme ile ilgili şikayetler içerisinde birinci basamak tedavi hizmetlerini yürüten hekimlere ve genel cerrahi uzmanlarına yapılan başvurular arasında en sık olanıdır. Genel olarak 3 altbaşlıkta (siklik, non-siklik ve göğüs duvarı ağrıları) değerlendirilebilen mastalji şikayeti meme kanseri için bir risk faktörü olarak görülmemektedir. Siklik ağrı, olguların 2/3'ünü oluşturur ve sıklıkla iki taraflı olup aksillaya uzanan bir ağrıdır. Siklik olmayan ağrı ise menstruasyonla ilişki göstermeyen, premenapozal-postmenapozal dönemde görülebilen ağrıdır ve sıklıkla etyoji saptanamamaktadır.
Mastalji ile başvuran olgularda anamnez ve fizik muayene tanıda oldukça önemlidir. Bu olgularda yaklaşım öncelikle yaşam tarzı değişiklikleri, psikolojik destek, gerekli görülürse medikal tedavi verilmesi şeklinde olmalıdır. Yapılan çalışmalarda organik bir nedene bağlı olmayan mastalji yakınmasının azalmasında hastalara uygulanan psikolojik desteğin faydalı olduğu, hastaların %85'inin belirtilerinde gerileme olduğu ve ağrı yakınması azalan ya da kaybolan hastaların poliklinik başvurularının da azaldığı sonuçları elde edilmiştir.

Sonuç olarak; mastalji şikayeti meme polikliniklerinde sık karşılaşılan bir problemdir. Genellikle benign bir semptom olmasına rağmen altta yatabilecek farklı patolojiler akılda bulundurulmalıdır. Organik bir neden saptanamayan hastalarda tedaviyle beraber psikolojik desteğin de önemli yeri olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar kelimeler:
Mastalji, meme ağrısı, malignite

Objectıve
To evaluate the patients admitted to the breast polyclinic with mastalgia.

Method
Records of 1100 patients admitted to Breast Diseases Polyclinic in Faculty of Medicine, Sakarya University between 2009-2012 were evaluated retrospectively. Records of 418 patients (38%) with mastalgia complaint were examined in detail.

Fındıngs
60% of the patients were pre-menopausal, 28% of the patients were post-menopausal and 12% were peri-menopausal. The mean age was 41.7 (18-73 years). The duration of the complaints ranged between 1 week to 10 years. On average, 3 (1-12) history of pregnancy and 2 (1-10) history of livebirth was present; the rate of minimum 6 months of lactation was 72%. In breast examinations; normal examination findings were observed in 250 patients (60%), whereas fibrocystic changes were detected in 117 patients (28%). A breast mass was detected in 51 patients (12%) during the physical examination. Malignancy was detected in the advanced examinations of 5 patients (1.1%).

Results
70% of the women face mastalgia at a certain stage of their lives. The etiology and the treatment is currently not fully clarified; yet, mastalgia is the most frequent breast-related complaint of admission to primary care physicians and general surgery experts. Mastalgia is generally classified in three subgroups (cyclic, noncyclic and extramammary pain) and is not regarded as a risk factor for breast cancer. Cyclic pain constitutes the 2/3 of the cases and is generally bilateral and extends to the axillary. Non-cyclic pain, on the other hand, is not associated with menstruation that is observed premenopausal and postmenopausal periods and generally its etiology is not identified.

Anamnesis and physical examination are highly important for diagnosis in cases admitted with mastalgia. For these cases, the approach should primarily focus on lifestyle change, psychological support and if necessary, medical treatment. Psychological support was shown to be effective to reduce the mastalgia complaint with a non-organic cause, a reduction in symptoms was observed in 85% of the patients and, in addition, the admission rates to polyclinics decreased as the patients have less or no pain.

In conclusion, mastalgia is a common problem observed in the breast polyclinics. Although it is generally a benign symptom, potential underlying pathologies should be considered as well. In patients where an organic cause is not identified, it should be noted that psychological support accompanying the treatment is crucial.

Keywords:
Mastalgia; breast pain; malignancy.

OR-050

Meme Polikliniğine Memede Ele Gelen Kitle Şikayeti ile Başvuran Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Retrospective Evaluation of Patients Admitted to Breast Polyclinic with a Breast Mass Complaint

Taner Kıvılcım[1], Fatih Altıntoprak[2], Enis Dikicier[1], Zeynep Kahyaoğlu[3], Yasemin Gündüz[4], Yusuf Arslan[1], Ömer Yalkın[1], Güner Çakmak[1], Orhan Veli Özkan[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Kliniği
[4] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgey, Faculty of Medicine, Sakarya University
[3] Pathology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[4] Department of Radiology, Faculty of Medicine, Sakarya University

Amaç
Memede kitle şikayeti ile meme polikliniğine başvuran hastaların sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem
2009-2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniği Meme Hastalıkları Polikliniği'ne başvuran 1100 hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Başvuru şikayeti mastalji olan 277 hastanın (%25.1) kayıtları ayrıntılı olarak incelendi.

Bulgular
Yaş ortalaması 39,7 (11-78) olarak belirlendi. İkiyüzdört hastada (%74) en sık mastalji (142 hasta, %70) olmak üzere memede ele gelen kitle dışında şikayetler mevcuttu. Yüzotuzbeş olguda (%48.7) fizik muayene ile kitle saptanırken, 44 olguda (%15.8) sadece görüntüleme yöntemleri kitle saptanabildi. Hastaların % 34'ünde (96 hasta) ise fizik muayene veya görüntüleme yöntemleri ile memede kitle saptanmadı. Ellidört olguda (%19.4) malignite şüphesi ile ileri tetkikler yapıldı ve bu olguların 31'inde (%11.1) malignite tanısı koyuldu.

Sonuç
Meme kanseri saptanan hastalarda en sık başvuru şikayeti memede ele gelen kitle olmasına rağmen bu şikayet meme ile ilgili tüm şikayetlerin %42'sini oluşturur ve çoğunluğu malignite dışı patolojilerdir. Memede kitle şikayeti bazen göreceli olabilen bir kavramdır. Düzenli olarak kendi kendine meme muayenesi yapmayan kadınlarda meme parankimindeki normal değişiklikler kişinin kendisi tarafından kitle olarak algılanabilmektedir. Fakat hekim tarafından yapılan meme muayenelerinde kitle saptanmayan hastalarda radyolojik olarak kitle varlığının gösterilebileceği de unutulmamalıdır. Çalışmamızda memede kitle şikayeti tüm başvuru şikayetleri içerisinde %25'lik bir kısmı oluşturmaktaydı ve malignite saptanma oranı %11 olarak bulundu. Fakat %15.8 olan sadece radyolojik olarak saptanabilen meme kitlesi oranı göz önüne alındığında; hastanın yaşına uygun olan radyolojik inceleme yöntemlerinin memede kitle şikayeti ile başvuran hastalarda rutin olarak uygulanmasının önemi daha iyi anlaşılabilir.
Sonuç olarak; memede ele gelen kitle şikayeti meme kanserinin önemli bir bulgusu olmakla beraber çoğunlukla benign patolojiler kaynaklı bir şikayettir. Belli bir yaşın

üzerindeki her kadın kendi kendine meme muayenesi konusunda bilinçlendirilmeli ve kişilerin kendi meme dokusu hakkında fikir sahibi olması sağlanmalıdır.

Anahtar kelimeler:
Memede kitle, meme kanseri, mastalji

Objectıve
The objective was to evaluate the results of patients admitted to the breast polyclinic with a breast mass complaint.

Method
Records of 1100 patients admitted to Breast Diseases Polyclinic of Faculty of Medicine of Sakarya University between 2009-2012 were evaluated retrospectively. Records of 277 patients (25.1%) with a mastalgia complaint were examined thoroughly.

Fındıngs
The mean age was 39.7 (11-78). In addition to breast mass, additional complaints were present in 204 patients (74%), mastalgia being the mosst frequent one (142 patients, 70%). A mass was detected in 135 cases (48.7%) by physical examination, whereas it was only detected by imaging techniques in 44 cases (15.8%) No breast mass was detected in 96 patients (34%) in physical examination or imaging methods. Advanced examinations were performed in 54 cases (19.4%) with a malignancy suspicion and 31 of these cases (11.1%) were diagnosed as malignant.

Conclusıon
Although the most common complaint in breast cancer patients is the breast mass, this complaint constitutes 42% of all complaints and is generally a non-malignant pathology. A breast mass complaint is sometimes a subjective term. In patients who do not perform regular self breast examinations, normal changes in the breast paranchyma can be regarded as a breast mass. However, it should be noted that a breast mass can be detected radiologically in patients who were examined by physicians and a mass was not found. A breast mass complaint constituted 25% of all complaints and malignancy was detected in 11% of the cases. Considering that only %15.8 of the breast masses can be detected by means of radiological methods, the importance of performing the suitable radiological examination method for the patient age can be conceived.

In conclusion; although a breast mass is an important symptom for breast cancer, it generally results from benign pathologies. Every woman above a certain age threshold should be made conscious of self breast examination and every person should have an understanding of their own breast tissue.

Keywords:
Breast mass; breast cancer; mastalgia.

OR-067

Kadınlardan İzole Edilen *Escherichia Coli*'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması

An Investigation of Antibiotic Resistance in Escherichia Coli Isolated from Women

Engin Karakeçe, İhsan Hakkı Çiftci

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı, Sakarya

Sakarya University Education and Research Hospital, Medical Microbiology Laboratory, Sakarya.

Amaç
Bu çalışmada Kadınlarda Escherichia coli tarafından oluşturulan idrar yolu enfeksiyonlarının epidemiyolojisi ve antibiyotik direncinin araştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem
Çalışmaya Ocak 2012 ile Aralık 2012 döneminde 18-65 yaş kadınların idrar örneklerinden izole edilen 262 E. coli dahil edildi. İdrar örnekleri 10µl bakteriyolojik öze kullanılarak kanlı agar ve EMB agara kantitatif olarak ekildi. E. coli izolatları VITEK2 otomatize sistemi kullanılarak tanımlandı. Antibiyotik duyarlılık testleri VITEK2 otomatik sistemi ile yapıldı. Testlerin yorumlanmasında sistem yazılımı ve Clinical Laboratory Standards Institue (CLSI) sınır değerleri kullanıldı.

Bulgular
Çalışmamızda E. coli suşlarının %23.3'ünde ESBL pozitif bulunmuştur. Karbapenem direncine rastlanmazken, Ampisilin (%49.2), Trimethoprim-Sulfamethoksazol (%37.0) ve Siprofloksasin (%32.8) direncinin yüksek olduğu gözlenmiş, diğer direnç oranları Tablo'da özetlenmiştir.

	Dirençli		Duyarlı	
	n	%	n	%
Ampisilin	129	49.2	133	50.8
Sefazolin	75	28.6	187	71.4
Seftriakson	66	25.2	196	74.8
Siprofloksasin	86	32.8	176	67.2
Gentamisin	44	16.8	218	83.2
Amoksisilin-klavulanik asid	66	25.2	196	74.8
Sefepime	56	21.4	206	78.6
Sefoksitin	70	26.8	192	73.2
Piperasilin	68	26.0	194	74.0
Piperasilin-tazobactam	48	18.3	214	81.7
Trimethoprim/Sulfamethoksazole	97	37.0	165	63.0

Tartışma:
E. coli kadınlarda idrar yolu enfeksiyonlarında en önemli etkendir. Bu çalışmada gözlenen direnç oranlarının artışını sınırlamak için antibiyotik kullanımında dikkatli olunması tavsiye edilebilir.

Objective
In this study aimed to investigation of epidemiology and antibiotic resistance of urinary tract infections caused by Escherichia coli in women.

Material and Method
In this study 262 E. coli that isolated from urine samples of women aged 18-65 were included during January 2012 through December 2012. Urine samples were plated on quantitative blood agar and EMB agar using a calibrated 10µl bacteriological loop. E. coli isolates were identified using Vitek2 automated system. Antibiotic susceptibility tests were done by Vitek2 automated system and interpreted using the system software and Clinical Laboratory Standards Institue (CLSI) breakpoints.

Results
In our study, E. coli strains, 61 (23.3%) were found positive for ESBL. Carbapenem resistance was not found. Ampicillin (49.2%), Trimethoprim / Sulfamethoxazole (37.0) and Ciprofloxacin (32.8) were shown high resistace rate, other results are summarized in Table.

	Resistant		Susceptible	
	n	%	n	%
Ampicillin	129	49.2	133	50.8
Cefazolin	75	28.6	187	71.4
Ceftriaxone	66	25.2	196	74.8
Ciprofloxacin	86	32.8	176	67.2
Gentamicin	44	16.8	218	83.2
Amoxicillin-clavulanic acid	66	25.2	196	74.8
Cefepime	56	21.4	206	78.6
Cefoxitin	70	26.8	192	73.2
Piperacillin	68	26.0	194	74.0
Piperacillin-tazobactam	48	18.3	214	81.7
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	97	37.0	165	63.0

Discussion:
E. coli remains the major agent in urinary tract infections in women. High rates of resistance observed in this study make advisable a careful use of antibiotics to limit further development of resistance.

OR-086

Ordu İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması

Investigation of Major Viral Pathogens in Pregnancy in Ordu

Yeliz Çetinkol

Ordu Üniversitesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD

Department of Microbiology, Ordu University.

Amaç:
Kızamıkçık ve Sitomegalovirus (CMV) virusler hamilelik esnasında infeksiyon oluştururlarsa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli viruslerdir. Bu çalışmada ilimizdeki hamile kadınlarda Kızamıkçık ve Sitomegalovirus seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Metod:
1 Ocak- 31 Mart 2013 tarihleri arasında Kadın ve Doğum hastalıkları klinik ve polikliniklerine başvuran 546 hamile kadınlardan antenatal takip sırasında elde edilen serumlarda Rubella ve CMV kemiluminesans immunassay (Vitros 3600, Ortho-Clinical Diagnostics, U.S.A) yöntemi ile Merkez Mikrobiyoloji Laboratuvarımızda çalışılmıştır.

Bulgular:
Üç aylık dönem boyunca takip edilen hamile kadınların yaş ortalaması 28.24±4.25 idi. Rubella ve CMV seropozitiflikleri sırası ile anti-Rubella IgM % 0,89, anti-Rubella IgG % 75,97, anti-CMV IgM % 0,18, anti-CMV IgG % 87,75 bulundu.

Sonuçlar:
Ülkemizdeki yüksek Rubella ve CMV seropozitifliği, kadınların çoğunun doğurganlık yaşından önce bu virüslerle karşılaştığını göstermektedir. Bu enfeksiyonların gebelik döneminde geçirilmesi anne sağlığı ve fetus açısından önemli sonuçların ortaya çıkmasına neden olabilir. Ordu bölgesinde yaşayan gebelerde Rubella ve CMV seropozitiflik oranları Türkiye'nin diğer bölgelerde yapılan çalışmalarla büyük oranda benzerlik göstermektedir. Değişik bölgelerde yaşayan gebelerde Rubella ve CMV seropozitiflik oranlarının saptanması hem Türk toplumundaki genel seropozitiflik oranlarının saptanması hem de bölgeler arası farklılıkların ortaya koyulması açısından önemlidir.

Objectives:
Rubellavirus and Cytomegalovirus (CMV) are the infectious agents which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalance of Rubella and CMV of pregnant women in our region.

Methods:
A total of 546 samples of sera were tested for antibodies to Rubella, CMV by chemiluminesans immunassay (Vitros 3600, Ortho-Clinical Diagnostics, U.S.A) method of pregnant women who were applied to the outpatient clinics of obstetric and gynaecological department during antenatal screening.

Results:
The seropositivity for anti-Rubella IgM, anti-Rubella IgG, anti-CMV IgM and anti-CMV IgG were % 0.89, % 75.97, % 0.18, % 87.75, respectively.

Conclusion:
Rubella and CMV seropositivity is high in our country, indicating that the majority of women are faced with these viruses before the age of fertility. These infections during pregnancy may lead to important sequela both for the mother and the fetus. Rubella and Cytomegalovirus seropositivity rates in pregnant women living in Ordu are similar to rates reported from different centers of Turkey. Determining the seropositivity rates in pregnant women living in different regions is useful for making comparisions between regions. This may also help to find out the overall seropositivity rates of Turkish population.

OR-098

Kadınlarda Üriner Sistemden İzole Edilen Escherichia Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması

Investigation of Antibiotic Resistance in Escherichia Coli Isolated From Uriner Tract of Women

Metin Doğan

Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD

Department of Medical Microbiology, Necmettin Erbakan University, Meram Medical School, Konya, Turkey

Amaç:
Kadınlarda Escherichia coli tarafından oluşturulan idrar yolu enfeksiyonlarında çeşitli antibiyotiklere karşı antibiyotik duyarlılığını araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem:
Çalışmaya Ocak 2012 ile Aralık 2012 döneminde 18-65 yaş kadınların idrar örneklerinden izole edilen 326 E.coli dahil edildi. İdrar örnekleri 10µl bakteriyolojik öze kullanılarak kanlı agar ve EMB agara kantitatif olarak ekildi. E.coli izolatları VITEK 2 otomatize sistemi (n:93) ve konvansiyonel yöntemler (n:233) kullanılarak tanımlandı. Antibiyotik duyarlılık testleri VITEK 2 otomatik sistemi (n:93) ve disk difüzyon yöntemi (n:233) ile yapıldı. Testlerin yorumlanmasında sistem yazılımı ve Klinik ve Laboratuvar Standartları Enstitüsü (CLSI) sınır değerleri kullanıldı.

Bulgular:
Çalışmamızda E.coli suşlarının %28,5 (n: 93)'inde ESBL pozitif bulunmuştur. Karbapenem direncine rastlanmazken, trimethoprim/sulfamethoxazole %43,3 (n:141) ve ciprofloxacin %39,8 (n:109) direncinin yüksek olduğu gözlenmiş, diğer direnç oranları Tablo'da özetlenmiştir

Tablo: E. coli suşlarının antibiyotik direnç oranları.

	Dirençli		Duyarlı	
	n	%	n	%
Ampicillin	211	64,8	115	35,2
Cefazolin	130	39,9	196	60,1
Ceftriaxone	98	30,1	228	69,9
Ciprofloxacin	109	39,8	217	60,2
Gentamicin	70	21,5	256	78,5
Amoxicillin-clavulanic acid	118	36,2	208	63,8
Cefepime	107	32,9	219	67,1
Cefoxitin	123	37,7	203	62,3
Piperacillin	193	59,2	133	40,8
Piperacillin-tazobactam	88	27	238	73
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	141	43,3	185	56,7

Sonuç:
Kadınlarda saptanan idrar yolu enfeksiyonlarında kültür ve antibiyotik duyarlılık testlerinin yapılması ve bölgesel dirençlerin belirlenmesi gereklidir. Ayrıca, bu değerlerin ampirik tedavi için klinisyenlere bildirilmesi gereklidir.

Objective:
To describe the antibiotic resistance of Escherichia coli in urinary tract infections in women.

Material and Method:
In this study 326 E. coli that isolated from urine samples of women aged 18-65 were included during January 2012 through December 2012. Urine samples were quantitatively inoculated on blood agar and EMB agar using a calibrated 10µl bacteriological loop. E.coli isolates were identified using Vitek2 automated system (n: 93) and conventional methods (n: 233). Antibiotic susceptibility tests were done by Vitek2 automated system and interpreted using the system software (n: 93), and disk diffusion method (n: 233) and Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) breakpoints.

Results:
In our study, E. coli strains, 28,5% patients were positive for ESBL. Carbapenem resistance was not detected. Trimethoprim/sulfamethoxazole 43,3% and ciprofloxacin 39,8% were shown high resistance rate, other results were summarized in Table.

Table: Resistance rate of E.coli strains

	Resistant		Susceptible	
	n	%	n	%
Ampicillin	211	64,8	115	35,2
Cefazolin	130	39,9	196	60,1
Ceftriaxone	98	30,1	228	69,9
Ciprofloxacin	109	39,8	217	60,2
Gentamicin	70	21,5	256	78,5
Amoxicillin-clavulanic acid	118	36,2	208	63,8
Cefepime	107	32,9	219	67,1
Cefoxitin	123	37,7	203	62,3
Piperacillin	193	59,2	133	40,8
Piperacillin-tazobactam	88	27,0	238	73,0
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	141	43,3	185	56,7

Discussion:
It is necessary that culture-antibiotic susceptibility tests should be done in urinary tract infections of women and determination of regional antibiotic resistance rates. In addition, these rates must be reported to clinicians for empirical treatment.

OR-101

SAÜ Tıp Fakültesi Hastanesine Başvuran Poliklinik Hastalarında 25-Oh Vitamin D Sonuçlarının Dağılım Özellikleri

Distribution Characteristics of 25-Oh Vitamine D3 in SAU School of Medicine Outpatients

F. Behice Cinemre[1], Birsen Aydemir[2], Hakan Cinemre[2]

[1] Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyokimya AD
[2] Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biofizik AD
[3] Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi Dahiliye AD

[1] Sakarya University School of Medicine, Department of Biochemistry
[2] Sakarya University School of Medicine, Department of Biophysics
[3] Sakarya University School of Medicine, Department of Internal Medicine

Amaç:
SAÜ Tıp Fakültesi hastanesine başvuran hastalardan istenen 25-OH Vitamin D3 sonuçlarının dağılım karakteristiklerini ortaya koyarak bölgemizde 25-OH Vitamin D3 eksikliğinin sıklığının tanımlanması yönündeki gereksinimi belirlemek.

Yöntem:
SAÜ Tıp Fakültesi Hastanesine Ocak 2012-Ocak 2013 tarihleri arasında başvuran poliklinik hastalarında istenmiş olan 25-OH Vitamin D3 düzeyleri retrospektif olarak incelenmiş ve demografik karakteristikler, mevsimsel, yaş ve cinsiyet dağılımları hesaplanmıştır.

Bulgular:
Belirtilen zaman aralığında toplam 5499 25-OH Vitamin D3 çalışılmıştır. Bu hastaların %85inde 25-OH Vitamin D3 eksikliği (<75 nmol/L) tespit edilmiştir. Bunların %28 inde şiddetli eksiklik(<25 nmol/L), %55 eksiklik (25-75 nmol/L) tespit edilmiştir. % 2 toksik oranlarda yani 250 nmol/L'den yüksek D vitamini ölçülmüştür. Hataların %20'si erkekti ve erkeklerin %87'inde (%22'ü şiddetli eksiklik-%65'eksiklik) vitamin D düşük bulunmuştur. tespit edilmiştir. Hastaların %80' kadındı ve %85'ında (%34'ü şiddetli eksiklik-%52 eksiklik) vitamin D düşüklüğü görülmüştür. Genel D vitamini eksikliğinin mevsimlere göre dağılımına bakıldığında şiddetli eksiklikler en çok kış aylarında (Aralık-Ocak-Şubat) % 45 ve bahar aylarında (Mart-Nisan-Mayıs) %37 oranında daha hafif eksiklikler en çok kış aylarında %31 olmakla birlikte diğer mevsimlerde de %21-25 arasında değişen oranlarda görülmektedir. .

Sonuç:
Hastanemize başvuran poliklinik hastalarında ölçülen 25-OH Vitamin D sonuçlarına göre genel olarak kadın erkek arasında benzer oranlarda olmakla birlikte, kadınlarda daha şiddetli eksiklik görülmektedir. Seçilmiş hasta grubunda gözlenen bu yüksek orandaki eksiklikler yaz-kış güneş gören bölgemizde bu vitamin eksikliklerinin sıklığının taranmasını ve tedavi/ önleme için stratejilerin oluşturulmasının zorunlu olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar kelimeler:
"25-OH Vitamin D", "25-OH Vitamin D eksikliği", "25-OH Vitamin dağılımı".

Aim:
To study the distribution characteristics of 25-OH Vitamin D3 in SAU Hospital outpatient clinics and determine the need for a vitamin D deficiency screening in our region.

Method:
All 25-OH Vitamin D3 results ordered from the outpatient clinics from Jan 2012 to Jan 2013 has been studied retrospectively. Demographic characteristics, seasonal, age and gender distribution analyzed.

Findings:
25-OH Vitamin D3 was studied in a total of 5,499 samples in the specified time frame. Vitamin D deficiency was found in 85% of the patients (<75 nmol/L). Of these, 28% was severe (<25 nmol/L) and 55% was wild-moderate deficiency (25-75 nmol/L). %2 was found to have elevated levels in the toxic range (>250 nmol/L). 20% of patients were male and 87% of male patients were vitamin D deficient (22% severe and 65 % mild-moderate deficiency). 80% of patients were female and Vitamin D was deficient in 86% of female patients (34% severe, 52% mild-moderate). We found that the severe deficiencies were mostly seen (45%) in winter months (Dec, Jan, Feb) and spring months (Mar, Apr, May) %37. On the other hand, milder defiencies were seen in winter months with %34 range but 21-25% distributed among other months.

Conclusion:
Vitamin D deficiency prevalence was similar among male and female patients but it was more severe among women. Given significantly high prevalence of vitamin D deficiency in our study group which conducted in the largest healthcare center of the region, we suggest vitamin D deficiency population screening studies and developing healthcare strategies for treatment and prevention are needed urgently in our region.

Key Words:
"25-OH Vitamin D", "25-OH Vitamin D deficiency", "Distributions of 25-OH Vitamin D".

OR-106

Türkiye'de Adölesan Doğumlar

Adolescent Births in Turkey

Rabiye Güney[1], Zeynep Eras[2], Banu Ayar[1], Bağdagül Sarıdaş[3], Uğur Dilmen[4]

[1] T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü Araştırma ve Sağlık Sistemleri Geliştirme Daire Başkanlığı
[2] Ankara Dr. Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gelişimsel Pediatri Uzmanı
[3] Ankara Dr. Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Gelişimcisi
[4] T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü

[1] Republic of Turkey Ministry of Health, General Directorate of Health Researches, Department of Researches and Health Systems
[2] Ankara Dr. Zekai Tahir Burak Women's Health Training and Research Hospital, Developmental Pediatrician
[3] Ankara Dr. Zekai Tahir Burak Women's Health Training and Research Hospital, Child Development Specialist
[4] Republic of Turkey General Directorate of Health Researches, General Director

Amaç:
Adölesan doğumlar kadın ve çocuk sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nedeniyle önem verilmesi gereken toplumsal bir sorundur. Özellikle ülkemiz gibi düşük-orta gelirli ülkelerde sık görülen bu sorun nedensel ve oransal olarak bölgelere göre farklılık göstermektedir. Adölesan doğumların önlenmesi için strateji geliştirmeden önce mevcut durumun belirlenmesi gerekmektedir. Daha önceki çalışmalarda ülkemizdeki adölesan doğumların yüksek olduğu bölgeler bildirilmiş ancak il düzeyindeki durum detaylandırılmamıştır. Bu çalışmada ülkemizde yıllık doğum sayısı yüksek olan merkezi devlet hastanelerdeki adölesan doğum sayılarının ve oranlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü tarafından "81 İl Valiliği"ne resmi yazı yazılarak il merkezlerindeki Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerin adölesan doğum sayılarının bildirilmesi talep edilmiştir.

Bulgular:
2011 yılında ülkemizde 25.000'e yakın doğum sayısı ile en fazla doğumun gerçekleştiği Şanlıurfa Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi'nin aynı zamanda en fazla adölesan doğumun (N=836, r=0,036) gerçekleştiği hastane olduğu saptanmıştır. Yapılan değerlendirme sonucunda en fazla adölesan doğumun gerçekleştiği diğer hastanelerin sırasıyla Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi (N=657, r=0,083) Hatay Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi (N=561, r=0,079), Diyarbakır Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi (N=517, r=0,026), Van Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi (N=406, r=0,042), Gaziantep Cengiz Gökçek Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi (N=397, r=0,036), Sakarya Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi (N=388, r=0,052), Adana Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi (N=351, r=0,027), İstanbul Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi (N=315, 0,026), Muş Devlet Hastanesi (N=312, r=0,067), Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma (N=302, r=0,036), Balıkesir Atatürk Devlet Hastanesi (N=261, r=0,053), İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi (N=246, r=0,027), Bursa Şevket Yılmaz Eğitim ve Araştırma Hastanesi (N=245, 0,028), Afyonkarahisar Zübeyde Hanım Doğum ve Çocuk Bakımevi (N=235, r=0,062), Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi (N=225,

r=0,040) ve Niğde Devlet Hastanesi (N=185, r=0,038) olduğu belirlenmiştir. Zonguldak Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi'nin ülkemizde adölesan doğum oranı en düşük olan (N=4, r=0,001) hastane olduğu görülmüştür.

Sonuç:
Çalışmamızın sonuçları genellikle doğu illerimiz ile Sağlık Bakanlığı tarafından sağlık bölge merkezi olarak belirlenen ve göç alan illerdeki hastanelerde adölesan doğum sayı ve oranları yüksek olduğunu, Karadeniz ve Trakya bölgelerinde ise daha düşük sayıda ve oranda olduğunu göstermiştir.

Purpose:
Adolescent births are a social problem which should be given importance because of its negative effects on the health of women and children. This problem which is frequently seen especially in the low-middle income countries like Turkey differs by the regions causatively and proportionally. Before developing strategies to prevent the adolescent births, the current situation should be determined. In the previous studies the regions where the adolescent birth rate is high were stated but the provincial situation was not detailed. In this study, it is aimed to determine the numbers and rates of adolescent births in the central government hospitals of which annual birth numbers are high in our country.

Method:
It was requested by the Republic of Turkey Ministry of Health General Directorate of Health Researches from the hospitals in the provincial centers under the Ministry of Health to report their adolescent birth numbers by sending official letters to "81 provincial governorship".

Findings:
In 2011 it was determined that Şanlıurfa Gynecology and Birth Hospital is the hospital with highest birth number in Turkey with approximately the number of 25.000 births and also it is the hospital with the highest number of adolescent births (N=836, r=0,036). As a result of the evaluations carried out, it was determined that the hospitals with the highest numbers of the adolescent births are respectively Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital (N=657, r=0,083) Hatay Gynecology and Children's Diseases Hospital (N=561, r=0,079), Diyarbakır Gynecology and Children's Diseases Hospital (N=517, r=0,026), Van Gynecology and Birth Hospital (N=406, r=0,042), Gaziantep Cengiz Gökçek Gynecology and Birth Hospital (N=397, r=0,036), Sakarya Gynecology and Children's Hospital (N=388, r=0,052), Adana Gynecology and Children's Diseases Hospital (N=351, r=0,027), İstanbul Kanuni Training and Research Hospital (N=315, 0,026), Muş State Hospital (N=312, r=0,067), Erzurum District Training and Research Hospital (N=302, r=0,036), Balıkesir Atatürk State Hospital (N=261, r=0,053), İzmir Tepecik Training and Research Hospital (N=246, r=0,027), Bursa Şevket Yılmaz Training and Research Hospital (N=245, 0,028), Afyonkarahisar Zübeyde Hanım Birth and Nursery (N=235, r=0,062), Antalya Training and Research Hospital (N=225, r=0,040) and Niğde State Hospital (N=185, r=0,038). It was observed that Zonguldak Gynecology and Birth Hospital is the hospital with the lowest number of adolescent births (N=4, r=0,001) in our country.

Result:
The results of our study indicates that the adolescent birth numbers and rates are high generally in the eastern provinces and in the hospitals in the migration-receiving provinces determined as the health region center and Karadeniz and Trakya regions have lower numbers and rates.

II. Uluslararası Katılımlı
Kadın ve Sağlık Kongresi

The Second
Women and Health Congress
with International Participation

POSTER BİLDİRİLER

P-003

Astımlı Kadın Hastalara Hemşire Tarafından Verilen Eğitimin Yaşam Kalitesine Etkisi

Effect of Educational Provided by Nurse on Quality of Life on Astmatic Women Patients

Feride TAŞKIN YILMAZ[1], Sezgi ÇINAR[2]

[1] Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Erzurum, Türkiye
[2] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü İç Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç:
Önemli bir halk sağlığı sorunu olan astım, tanı ve tedavide son yıllardaki gelişmelere rağmen prevelans, morbidite ve mortalitenin artması nedeniyle hastaların fiziksel, emosyonel, sosyal yaşamlarını, yaşam kalitesini ve sağlık bakım harcamalarını önemli ölçüde etkileyen kronik hastalıklardan biridir. Astım, her yaş grubunda görülmekle beraber, yetişkin dönemde kadınlarda erkeklere göre daha fazla görülmektedir. Bu araştırmanın amacı, astımlı kadın hastalara verilen eğitimin yaşam kalitesine etkisini belirlemektir.

Yöntem:
Randomize deney ve kontrollü olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini, 01 Mart – 31 Aralık 2011 tarihleri arasında, İstanbul ilinde bir eğitim ve araştırma hastanesinin göğüs hastalıkları polikliniğe başvuran ve çalışma kriterlerine uyan 41 deney ve 46 kontrol grubu olmak üzere 87 astımlı kadın hasta oluşturdu. Veriler yüz yüze görüşme yöntemiyle, hasta tanıtım formu ve Astım Yaşam Kalitesi Ölçeği (AQLQ) kullanılarak toplandı. Araştırmacı hemşire tarafından deney grubuna ilk görüşmede ve bir ay sonrasında yazılı ve görsel eğitim materyalı kullanılarak eğitim verildi. İki grubun ilk görüşmelerinden dört ay sonrasında son değerlendirmeleri yapıldı. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde ortalama, yüzdelik, student t testi ve paired sample t testi kullanılarak anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde kabul edildi.

Bulgular:
Deney grubundaki hastaların yaş ortalaması 37.02±11.94 yıl, kontrol grubundaki hastaların yaş ortalaması 38.36±11.97 yıldır. Deney ve kontrol grubunda ilk ve son görüşmelerde AQLQ alt boyutları (belirtiler, aktivite kısıtlaması, duygusal işlevler ve çevresel uyaranlar) ile toplam ölçek puan ortalamalarında görülen artışlar istatistiksel olarak anlamlı bulundu. İlk görüşmede deney ve kontrol gruplarının belirtiler alt boyutu hariç, AQLQ'nin diğer alt boyut puan ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken, deney grubunun son görüşmedeki AQLQ puan ortalaması, kontrol grubundan istatistiksel olarak daha yüksek bulundu.

Sonuç:
Eğitim sonrasında deney grubundaki kadın hastaların, kontrol grubuna göre AQLQ yaşam kalitesinin tüm alt boyutlarında ileri düzeyde iyileşme saptandı. Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda, astımlı kadın hastaların yaşam kalitesini yükseltmek amacıyla tedavi ile birlikte hasta eğitiminin yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Astım, eğitim, kadın, yaşam kalitesi.

Purpose:
Asthma is one of the chronic illnesses which affect the patients' physical, emotional and social lives, life quality and healthcare expenses because of the increase in prevalence, morbidity and mortality in spite of the developments in diagnosis and treatment. Asthma can be experienced by each age group however in adulthood women experience it more than men. The purpose of this research is to determine the effect of the nurse training on the life quality of women suffering from asthma.

Method:
The sample of the research which was carried out in randomized control and experience groups composes of 87 women suffering from asthma who applied to the thoracic diseases policlinics of a training and research hospital in Istanbul between 1 March- 31 December 2011. 87 women were divided in to two groups 41 of them as experiment, 46 of them as control. The data was collected through face to face meeting, patient identification form and Asthma Quality of Life Questionnaire (AQLQ). The training was given by a researcher nurse to the experiment group through written and visual training materials at the first meeting and a month later than the meeting. The last evaluations were carried out four months later than the first meeting of two groups. In the statistical evaluation of the data, the significance was accepted as $p<0.05$ through average, percentage, student t test and paired sample t tests.

Results:
The average age in the experiment group is 37.02±11.94 years; the average age in control age is the control group is 38.36±11.97 years. After the first and last meetings with experiment and control groups AQLQ sub dimension (symptoms, activity decrease, emotional activities and environmental stimulus) and increase in total questionnaire point average were found to be significant. Besides the AQLQ's sub dimension mentioned above, in other aspects, at the first meeting there was no significant difference statistically. However, in the experiment group meeting it was seen that AQLQ point average was higher than control groups' point average statistically.

Conclusion:
After the training, it was seen that in terms of the women's AQLQ quality of life sub dimension in the experiment group there was more progress according to the control group. In accordance with the results of the research; it is suggested for women suffering from asthma to have training in terms of promoting the life quality during their treatment.

Key Words: Asthma, education, women, quality of life.

P-004

Aile İçi Şiddete Maruz Kalan Kadınlar Arasında İnfertilite ve Kaygı Düzeyinin Değerlendirilmesi

Assessment of Anxiety and Infertility among Women Exposed to Domestic Violence

Mehmet Enes Gökler[1], Kevser Özdemir[2], Alaettin Ünsal[1], Didem Arslantaş[1]

[1] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD
[2] Sakarya Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği AD

[1] Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Medicine, Department of Public Health
[2] Sakarya University, School of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology

Amaç:
Kadına yönelik şiddet coğrafi sınır, ekonomik gelişmişlik ve öğrenim düzeyine bakılmaksızın tüm dünyada ve kültürlerde yaygın görülen önemli bir sosyal sorundur. Bu çalışma, evli kadınlar arasında aile içi şiddet sıklığının saptanması, infertilite ile şiddet arasındaki ilişkinin incelenmesi ve kaygı düzeyinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:
Çalışma, 05 Temmuz - 29 Ağustos 2012 tarihleri arasında Mahmudiye ilçe merkezinde ikamet eden 18-49 yaş grubunda en az bir kez evlenmiş kadınlar üzerinde yapılan kesitsel tipte bir araştırmadır. İlçe merkezinde haneler tek tek dolaşılarak evlerinde bulunan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 570 (%69.2) kadın çalışma grubunu oluşturdu. Son 1 yıl içinde sözel, ekonomik, duygusal, fiziksel ve cinsel şiddet türlerinden en az 1 tanesine ve en az 1 kez maruz kalanlar "aile içi şiddet öyküsü" var olarak kabul edildi. Gebeliği önleyici bir yöntem kullanmaksızın son bir yıldır düzenli cinsel ilişkiye rağmen gebe kalmamış olanlar "infertil" olarak tanımlandı. Kaygı değerlendirilmesi için Beck Anksiyete ölçeği kullanıldı. İstatistiksel analizler için Ki-kare testi, Mann-Whitney U testi ve Lojistik Regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular:
Kadınların yaşları 18-49 arasında değişmekte olup ortalama 35.48±8.39 yıl idi. Bu çalışmada aile içi şiddet görme sıklığı %17.5 (n=100) olarak saptandı. En çok görülen aile içi şiddet tipi %38.1 ile sözel, en az ise %6.5 ile cinsel şiddet idi. Çalışmamızda aile şiddet görülme sıklığının genç olanlarda, dul olanlarda, öğrenim durumu ilkokul altı olanlarda, görücü usulü ile evlenenlerde, evlilik süresi 20 yılın üzerinde olanlarda ve infertil olan kadınlarda daha yüksek olduğu bulunmuştur (her biri için; $p \leq 0.05$). Kadınların 4'den fazla çocuğa sahip olması (OR: 20.8; $p=0.004$) ve infertiliteden sorumlu olan eşin kadın olması (OR: 5.222; $p=0.028$) aile içi şiddet için önemli risk faktörleridir. Aile içi şiddet öyküsü olan kadınlar arasında kaygı düzeyinin daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç:
Çalışmamızda kadına yönelik aile içi şiddetin kadın sağlığı açısından önemli bir sorun olduğu ve infertil olan kadınlarda aile içi şiddet sıklığının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Kadınlara yönelik aile içi şiddet ve türleri ile ilgili olarak farkındalık yaratılması ve aile içi şiddetten korunma hakkında bilgilendirme çalışmalarının yapılması önemlidir. Kaygı düzeyi yüksek olanların kesin teşhis ve tedavilerinin sağlanması için ileri merkezlere yönlendirilmesi yararlı olacaktır.

Anahtar kelimeler:
Aile içi şiddet, infertilite, kaygı, 18-49 yaş evli kadın

Introduction:
Violence against women is common important social problem in the world and all cultures. The aim of this study is to determine the correlates and the prevalence of domestic violence, infertility and anxiety level in a group of women.

Methods:
This cross sectional study was carried out on the 570 subjects aged 18-45 years in a town of western Turkey between July and August 2012. Women who exposed to at least one of verbal, economic, emotional, physical and sexual types of violence once in last one year were considered to be have a domestic violence history. Women who have inability to become pregnant despite regular sexual intercourse during the last year were considered to be infertile. Beck Anxiety scale was used to assess the severity of anxiety. The data were analyzed by Logistic Regression Analysis, Mann Whitney U and Chi-square tests.

Results:
The mean age of the participants was 35.48±8.39 (range 18-49). The prevalence of the domestic violence in our study was 17.5% (n = 100). It was found that young, widowed, illiterate, marriage by arrangement, over 20 years of length of marriage and infertile women have a higher prevalence of domestic violence (p≤0.05, per one). Women who is responsible for infertility (OR: 5.222; p=0.028) and have 4 and more children (OR: 20.8; p=0.004) were important risk factors for domestic violence. In the study level of anxiety among the women with domestic violence history was found to be higher (p ≤0.05).

Conclusion:
In our study, it's found that domestic violence against women in terms of women's health is a major problem and the prevalence of domestic violence was higher among infertile women. It's important that to create awareness in relation to domestic violence types to women and conduct education programs about protection from domestic violence. It would be useful directed to a tertiary center to provide a definitive diagnosis and treatment of higher level of anxiety.

Keywords:
Domestic violence, infertility, anxiety loneliness, married women age 18-49

P-008

Hemşirelerin "Türkiye'de Kadın" ve "Kadının Karşılaştığı Engellere" Yönelik Görüş ve Çözüm Önerilerinin Yaratıcı Drama Yöntemi ile Belirlenmesi

Determination of Nurses' Ideas And Solutions About 'Being A Woman in Turkey' and 'The Problems Which Women Have Faced' With Creative Drama Method

Ayşe Keskin Yıldız, Ebru Yıldırım

Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Eğitim Hemşiresi

Dr. Siyami Ersek Thoraks Cardiyo Vascular Surgery Teaching and Research Hospital

Amaç;
Hasta ya da sağlıklı bireye sağlık bakım hizmetini yöneten ve sunan, çoğunluğu kadınlardan oluşan bir meslek grubu olan hemşirelerin, "Türkiye'de Kadın" ve "Kadının Karşılaştığı Engeller"e yönelik görüş ve önerilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Çalışmamızda katılımcılar için kalitatif bir çalışmada özgün ve özgür bir zemin oluşturabilmesi için yaratıcı drama yöntem ve teknikleri kullanılmıştır.

Bulgular;
Çalışmaya bir kamu kuruluşunda görev yapan 18 gönüllü hemşire katılmıştır. Atölyede ısınma-hazırlık, canlandırma ve değerlendirme aşamaları organik bir bağ ile kurgulanmış, bir kez ara, bir kez son değerlendirme ile kazanımlar paylaşılmıştır. Atölyenin her aşamasında katılımcılara yönergeler verilerek, yönlendirme yapılmaksızın kendi görüş ve önerilerini ortaya koyabilecekleri ortamlar yaratılmıştır. "Kadın" algısı, kadının toplumda karşılaştığı engeller, buna karşı gösterdiği davranış biçimleri, çözüm önerileri çalışılmıştır. Katılımcıların ortaklaşa yazdığı "Kadın" konulu bir şiir ve gazete manşetleri ile beklentileri somutlaştırılmıştır.

Katılımcı hemşirelerin "Türkiye'de Kadın" ve "Kadının Karşılaştığı Engelleri"ni özel, iş ve sosyal hayatı ve sağlıkla ilgili başlıklarda somut olarak tanımlayabildikleri, kadın sorunlarına çok yönlü yaklaşabildikleri, çözüm önerileri üretebildikleri, kadını güçlendirmede ise toplumda yaşayan birey olarak aktif rol almak istedikleri izlenmiştir. Konuya yönelik düşünce ve önyargıları ile ilgili farkındalıklarının arttığını, ayrıca böyle bir konuda yaratıcı drama atölyesinde yer almanın kendilerinde psikolojik bir haz yaşattığını ifade etmişlerdir. Tümü kadın olan katılımcılar; kendine benzemeyen, kendinden farklı koşullardaki kadınları canlandırma ve izleme sırasında empati geliştirmiş, onun adına çözüm üretme, onun hayatını kolaylaştırmaya yönelik beraber hareket edebilme fikrine yönelmiştir.

Sonuçlar;
Bu atölyede yer alan hemşirelerin; öne sürdükleri düşünce, fikir ve önerilerin kendi yaşanmışlıklarından ve toplumu gözlemlerinden yola çıktığı unutulmamalıdır. Bu nedenle çalışmada ortaya çıkan izlenimler ve sonuçlar ile bir genelleme yapılması yeterli değildir. Daha objektif

sonuçların elde edilebilmesi için; bu ya da buna benzer, niteliksel ve niceliksel yeni çalışmalar yapılarak bulguların karşılaştırılması ve sonuçların yeniden değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler:
Türkiye'de Kadın, Engeller, Hemşire, Yaratıcı Drama

The Goal;
It is aimed to determinate comments and suggestions of nurses, who are usually women and manage and provide the health care service to sick or healthy individuals about 'being a woman in turkey' and 'the problems which women have faced'.

Method:
In this study, the method and techniques of creative drama is used to dizayn an independent original ground for participants in a qualitative study.

Findings;
18 volunteer nurses working at a public corporation attended the study. In workshop, some phases such as heating-preparation, visualization and evaluation are planned with an organic bond. Gains are shared by making one mid and one last evaluation. An environment in which participans can tell about their opinions and suggestions is created by giving instructions to them in every step of workshop.'perception of what woman is', 'the obstacles that women have faced in society' and their reaction against this and suggestions of solution are discussed. The expectations are concreted with the help of newspaper headings and a poem about women which is written by participants cooperatively.ıt is observed that participant nurses can define 'being a woman in turkey' and 'the problems which women have faced as being the subjects of private, work and health life and they can view all the points about women problems and make new suggestions about these.it is also stated that the nurses want to be active to make women stronger as a member of society.they expressed that their awareness about ideas and prejudices related with the topic has increased and attending a creative drama workshop about this topic make them feel satisfied phsychologicly. the participants who are all women developed empathy by observing and acting as a woman who lives with different conditions from them.ın addition, they started to think about that they can find new solutions for the women and make their lives easier by acting cooperatively.

Results:
The nurses in this work shop, ideas put forward by, the ideas and suggestions should be noted that sets out its own life experince and observations of society. Therefore a generalization is not enough with impressions , and the results emerged.In order obtain a more objctive results these or the like comprasion of findings in recent studies performed and considers that re-evaluation of the results.

Keywords:
being a woman in turkey, obstacles, nurse, creative drama

P-009

İki Farklı Üniversitede Hemşirelik Eğitimi Alan Öğrencilerin Hemşirelik Mesleğini Seçiminde Etkili Olan Faktörler

The Factors Affecting The Nursing Occupation Choice of The Students Taking Nursing Education in Two Different Universities

Kerime Derya Beydağ[1], Sevil Şahin[2], Kevser Özdemir[2], Gülzade Uysal[1]

[1] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, İstanbul.
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Sakarya

Amaç:
Bu çalışma, farklı üniversitelerde hemşirelik eğitimi alan bir grup öğrencinin hemşirelik mesleğini seçmesinde etkili olan faktörlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Metod:
Çalışmanın örneklemini, Okan Üniversitesi ve Sakarya Üniversitesinde hemşirelik eğitimi alan öğrencilerden basit rastgele yöntemle belirlenmiş olan 144 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, 12-23 Kasım 2012 tarihleri arasında, demografik veri formu ve Zysberg ve Berry tarafından (2005) geliştirilen, Türkiye için geçerlik ve güvenirliği Önler ve Saraçoğlu tarafından yapılmış olan "Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği" ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde sayı yüzdelik değerlendirmeleri, One way ANOVA, Mann Whitney U testi ve Kruskal wallis testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Araştırma kapsamında yer alan öğrencilerin %79.9'unun kız, %66'sının 20 yaş üzeri yaş grubunda olduğu, %29.9'unun okuduğu üniversiteyi ilk sırada tercih ettiği ve %42.4'ünün puanı bu üniversiteye yettiği için tercih ettiği saptanmıştır. Öğrencilerin %70.8'i okumakta olduğu üniversiteyi kendi istediği için seçtiğini, %20.1'i şuan okumakta olduğu üniversiteden memnun olmadığı ve %26.4'ü okumakta olduğu üniversiteyi sınava girecek öğrencilere tavsiye etmeyeceğini belirtmiştir. Öğrencilerin eğitim aldıkları üniversite ile ailelerinin gelir durumu ve okuldan memnun olma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Ayrıca, öğrencilerin cinsiyetleri, okumakta olduğu üniversiteyi tercih etme nedeni, Şu an okuduğu üniversitede öğrenci olmaktan memnun olma durumu ve şu an eğitim aldığı üniversitesinin hemşirelik bölümünü sınava girecek öğrencilere tavsiye etme durumları ile "Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği" puan ortalamasını arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç:
Öğrencilerden, Sakarya Üniversitesi'nde eğitim alanların okudukları üniversiteden daha fazla memnun oldukları ve ailesinin gelir düzeyi fazla olan öğrencilerin Okan Üniversitesini tercih ettikleri saptanmıştır. Kız öğrencilerin, şu an okuduğu üniversiteden eğitim almak istediği için seçenlerin, okuduğu üniversitenin öğrencisi olmaktan çok memnun olanların ve şu an eğitim aldığı üniversitesinin

hemşirelik bölümünü sınava girecek öğrencilere tavsiye edeceğini belirten öğrencilerin mesleki uygunluk ve yaşamsal nedenler boyutlarından aldıkları puanların daha yüksek olduğu görülmüştür.

Öneriler: Bu sonuçlar doğrultusunda, çalışmanın daha geniş örneklem gruplarında ve farklı bölgelerdeki devlet ve vakıf üniversitelerinde tekrarlanması önerilmektedir.
Anahtar kelimeler: hemşirelik öğrencisi, meslek seçimi, hemşirelik eğitimi

Purpose:
This study was made as a descriptive study to determine the factos effecting the nursing occupation choice of the students taking nursing education in two different universities.

Method:
The sample of the study was formed by 144 students taking nursing education and who were selected randomly from Okan University and Sakarya University. Data were collected between November 12nd-23rd 2012 with the demographic survey and "Nursing occupation choice scale" which was developed by Berry (2005) and its reliability and validity were tested by Onler and Saracoglu. In the evaluation of the data numerical-percentile calculations, one-way ANOVA, Kruskal-Wallis and Mann-Whitney-U tests were used.

Findings:
%79.9 of the participant students were female, %66 of them were in the 20 and over age group, %29.9 of them chose their university as a first choice and %42.4 of them chose their university as a last resort due to insufficient scores. %70.8 of the students stated that they have chosen their university willingly, %20.1 of them stated that they are not pleased with their university and %26.4 of them stated that they would not advise their university to new students. A statistically significant relationship was found between the university choice, income status of the students' families and the satisfaction level of the students ($p<0.05$). Moreover, a statistically significant relationship was also found between the gender of the students, the reason behind their university choice, their satisfaction level and their advisory status for new students and the "Nursing occupation choice scale" mean scores ($p<0.05$).

Conclusion:
It was determined that the students taking education in Sakarya University were more pleased with their education and the students who had a family with higher income chose Okan University. Female students who chose their universities willingly, who were pleased with their education and who would advise their universities to new students were determined have higher mean scores from the occupational suitability and life reasons dimensions of the scale.

Keywords:
nursing students, career choice, nursing education.

P-010

Hemşirelik Öğrencilerinin Okul Kültürünü Etkileyen Faktörler

The Factors That Affect The School Culture Of The Nursing Students

Sevil Şahin[1], Kerime Derya Beydağ[2], Kevser Özdemir[1], Gülzade Uysal[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Sakarya
[2] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, İstanbul.

Amaç:
Bu çalışma, hemşirelik eğitimi veren kurumlarda öğrencilerin bakış açısından örgüt kültürünü ve etkileyen etmenleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve yöntem:
Çalışmanın örneklemini Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü öğrencilerden basit rastgele yöntemle belirlenmiş olan 181 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, Aralık 2012'de, demografik veri formu ve Kantek, Baykal ve Altuntaş tarafından (2010) geliştirilmiş olan "Okul Kültürü Ölçeği" ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde sayı yüzdelik değerlendirmeleri, One way ANOVA, Kruskal wallis testi ve t testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Araştırma kapsamında yer alan öğrencilerin %74.6'sını kız ve %47'sinin 21 yaş üzeri yaş grubunda olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %27.1'inin okuduğu üniversiteyi ilk sırada tercih ettiği ve %28.7'sinin işsiz kalmamak için hemşireliği seçtiği belirlenmiştir. Öğrencilerin %76.2'si okumakta olduğu üniversiteyi kendi istediği için seçtiğini, %52.5'i şuan okumakta olduğu üniversiteden biraz memnun olduğunu ve %28.2'si okumakta olduğu üniversiteyi sınava girecek öğrencilere tavsiye etmeyeceğini belirtmiştir. Öğrencilerin, yaş grupları, hemşirelik bölümünü kimin seçtiği, şu an okumakta olduğu üniversiteden memnun olma durumu ve okumakta olduğu üniversiteyi sınava girecek öğrencilere tavsiye etme durumu ile okul kültürü ölçeği puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç:
Öğrencilerden, 21 yaş ve üzeri yaş gurubunda olanların ve okumakta olduğu üniversiteyi sınava girecek öğrencilere tavsiye edecek olanların okul kültürü puan ortalaması daha yüksek bulunurken, şu an okumakta olduğu üniversiteyi anne/babası seçmiş olan ve şu an okumakta olduğu üniversiteden memnun olmayan öğrencilerin okul kültürü puan ortalaması daha düşük bulunmuştur. Çalışmanın farklı üniversitelerdeki öğrencilerle karşılaştırılarak, etkileyen diğer etmenlerin belirlenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler:
okul kültürü, hemşirelik, öğrenci

Aim:
The present study is conducted as a descriptive study and by the aim of determining organizational culture from the perspective of the students and the factors that affect it in the institutions which give nursing education.

Materials and Method:
The sample consists of 181 students which study in Sakarya University Heath College Nursing department and they are assigned as randomly. Data is collected on December, 2012 and with the "School Culture Scale" that was developed by Kantek, Baykal and Altuntaş (2010). In the analyze of data, one-way ANOVA, Kruskal wallis test and t-test analyses were used.

Results:
74.6% of the students who are involved in the study are female and 47% are above 21 age group rank. It is found that 27.1% of the students choose their school as first option and 28.7% of them prefer nursing because of not becoming unemployed. 76.2% of them choose the university that they study in because they want to study there, 52.5% of them are a little satisfied with this university and 28.2% of them state that they will not suggest this university to people who will take an exam for the university. There is statistically significant difference between the students' age groups, who choose the nursing department, their satisfaction about the university that they study in, their suggestion about this university to the students who will take an exam and the school culture scale score averages ($p<0.05$).

Conclusion:
Students who are age of 21 or above and who will suggest the university that they study in to others who will take an exam for the university have higher score averages of school culture scale, but the students whose their mother/father choose the university that they study in and who are not satisfied with this university have lower average scores of school culture scale. To determine the other factors that affect it, this study should be compared with the students who study in different universities.

Keywords:
School culture, nursing, student.

P-011

Sağlık ve Yaşam Dersinin Üniversite Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Etkisi

The Effect of Health and Life Class on The Healthy Life Behaviors of The University Students

Kerime Derya Beydağ, Esra Uğur, Ceren Sonakin, Birsen Yürügen

Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu

Bu çalışma, bir vakıf üniversitesinde seçmeli olarak verilmekte olan "Sağlık ve Yaşam" dersini alan öğrencilerin ders öncesi ve sonrasında sağlıklı yaşam davranışı biçimlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve yarı deneysel olarak yapılmıştır. Çalışmanın evrenini, 2011-2012 eğitim öğretim yılı bahar döneminde seçmeli olarak verilen "Sağlık ve Yaşam "dersini alan 256 öğrenci oluşturmuştur. Evren üzerinde çalışılmış ancak bazı öğrencilerin son test uygulamasına katılmaması ve çalışmaya katılmak istemeyenler nedeniyle 159 öğrenci (%62.1) örnekleme dâhil edilmiştir.

Veriler Mart-Mayıs 2012 tarihleri arasında demografik soru formu ve "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirmesinde, sayı-yüzdelik hesaplamaları, t- testi, tek yönlü varyans analizi, Kruskal-Wallis ve Mann-Whıtney-U testleri kullanılmıştır. Öğrencilerin, %59.1'i 18-20 yaş grubunda, %54.1'i erkek, %57.9'u spor yapmakta ve %39'u sigara içmektedir. Öğrencilerin %18.9'unun ailesinde obez birey olduğu, %5'inin metabolik bir hastalığı olduğu ve %58.5'inin daha önce sağlıkla ilgili bir ders almadığı saptanmıştır. Öğrencilerin, "Sağlık ve Yaşam" dersi öncesinde sağlıklı yaşam biçimi davranışı ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 130.43±17.19 iken; ders sonrasında puan ortalaması 137.96±19.36 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin sağlık ve yaşam dersi öncesi ve sonrası bilgi düzeyi puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır ($p<0.01$). "Sağlık ve Yaşam" dersinin öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışı uygulamalarını olumlu yönde desteklediği saptanmıştır. Öğrencilerin spor yapma durumları ders öncesi ve sonrası sağlıklı yaşam davranış biçimi davranışları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuş spor yapanların ders öncesi ve sonrasında sağlıklı yaşam biçimi davranış puanları artmıştır ($p<0.05$).

Anahtar kelimeler: sağlık ve yaşam, sağlıklı yaşam biçimi davranışları, üniversite öğrencisi.

This study was made as a descriptive and semi-experimental study to determine the effect of "health and life" class on the healthy life behaviors of the university students who take this class in a semi private university. The sample of the study was formed by 256 students who took "health and life" class as an elective course in the spring semester during the 2011-2012 educational year. Due to some students not wanting to participate in the study, 159 students (%62.1) were included in the sample.

Data were collected between March-May 2012 with the demographic survey and "Healthy Life Style Behaviors Scale". In the evaluation of the data, numerical-percentile calculations, t-test, one-way variance analysis, Kruskal-Wallis and Mann-Whitney-U tests were used.

%59.1 of the students were in the 18-20 age group, %54.1 of them were male, %57.9 of them were doing sports and %39 of them were smokers. %18.9 of the students had one obese individual in their families, %5 of them had a metabolic disease and %58.5 of them were determined to have never taken a health class. While the mean score of the students from the health life style behaviors scale was 130.432+-17.19 before the "health and life" class, this score rose up to 137.96+-19.36 after they have taken the class. There is a statistically significant difference between the mean scores of the students before and after the class ($p<0.01$). "Health and life" class was determined to have a positive effect on the healthy life behaviors of the students. A statistically significant difference was also found between the mean scores and the sports status of the students and this positive effect was also seen there as well ($p<0.05$).

Keywords: Health and Life, healthy life behaviors, university students

P-012

Üniversite Öğrencileri Arasında Sigara İçme Sıklığı, Sigara Bağımlılığı ve Depresyon Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Evaluation of The Relation Between Smoking Frequency, Smoking Addiction and Depression in University Students

Sevil Şahin[1], Kevser Özdemir[1], Alaettin Ünsal[2], Tuğba Yıldız[1]

[1] Sakarya üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Esentepe Kampüsü
[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Amaç:
Üniversite öğrencileri arasında sigara içme sıklığının saptanması, ilişkili bazı faktörlerin incelenmesi ile sigara bağımlılığı ve depresyon arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve yöntem:
Çalışma, 10 Kasım 2012 – 10 Ocak 2013 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan öğrenciler üzerinde gerçekleştirilen kesitsel tipte bir araştırmadır. Çalışma grubu 1010 öğrenciden oluşmuştur. Çalışmanın amacına uygun olarak hazırlanan anket formlar, gözlem altında öğrencilerin kendileri tarafından doldurulmuştur. Bu çalışmada düzenli olarak günde en az 1 tane sigara içenler "sigara içiyor" olarak kabul edildi. Çalışmamızda Nikotin Bağımlığının değerlendirilmesi için Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi kullanıldı. Depresyon düzeyi ise Beck Depresyon Ölçeği ile değerlendirildi. Verilerin analizi için Ki-kare testi ve Spearman Korelasyon Analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri olarak $p<0.05$ kabul edildi.

Bulgular:
Çalışma grubu 543 kız (%53.8), 467 erkek (%%46.2) öğrenciden oluşmuştur. Yaşları 18-33 arasında değişmekte olup, ortalama 21.1±1.94 yıl idi. Çalışmamızda sigara içme sıklığı %26.7 (n=270) olarak bulunmuştur. Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencilerinde, yaşamının çoğunu il merkezinde geçirenlerde, 1. sınıfta olanlarda, erkeklerde, 23 ve üzeri yaş grubunda olanlarda, parçalanmış aile yapısına sahip olanlarda, anne ve babasının öğrenim düzeyi ortaokul ve üzeri olanlarda, sosyal güvencesi olmayanlarda sigara içme sıklığının daha yüksek olduğu (her biri için; $p<0.05$), ailesinin yanında ve özel yurtlarda kalanlarda, aile gelir durumu orta düzeyde olanlar arasında ise sigara içme sıklığının daha düşük olduğu bulunmuştur (her biri için; $p<0.05$). Sigara içenler arasında depresyon düzeyi daha yüksektir ($p<0.05$). İçilen sigara miktarı ile bağımlılık düzeyi arasında bir ilişki bulunamadı ($p>0.05$). Bağımlılık derecesi ile depresyon düzeyi arasında ise pozitif yönde bir ilişki vardır ($p<0.05$).

Sonuç ve öneriler:
Sigara içme, üniversite öğrencileri arasında yaygın görülen sağlıkla ilişkili olumsuz bir alışkanlıktır. Paket yıl cinsinden içilen sigara miktarı arttıkça bağımlılık düzeyi de artmaktadır. Sigara içenlerin daha depresif olduğu saptandı. Bağımlılık derecesi ile depresyon düzeyi arasında pozitif bir ilişki vardır. Kapalı yerlerde sigara içme yasağının uygulanmasının yanı sıra sigara bırakma etkinliklerinin düzenlenmesi, sigaranın zararları konusunda üniversite gençliğinin aktif olarak bilinçlendirilmesi ve sigara karşıtı kampanyalar düzenlenmesi yararlı olabilir.

Anahtar kelimeler: Sigara, bağımlılık, depresyon, üniversite öğrencisi

Objective:
To determine the smoking frequency in university students, review some associated factors and evaluate the relation between smoking addiction and depression.

Material and method:
The study is a cross-sectional research conducted on the students of the Sakarya University between 10 November 2012 and 10 January 2013. The study group included 1,010 students. Survey forms prepared in line with the study objective were completed by the students under supervision. In this study, students who smoke at least one cigarette per day regularly were defined as smokers. The Fagerstrom Test for Nicotine Dependence was used to assess the nicotine dependence in our study. Depression level was evaluated with the Beck Depression Inventory. Chi-square test and Spearman's Correlation Analysis were used to analyze the data. Statistical significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results:
The study group consisted of 543 female (53.8%) and 467 male (46.2%) students. Their age ranged from 18 to 33 with an average of 21.1 ± 1.94 years. Smoking frequency was found to be 26.7% (n = 270) in our study. Smoking frequency was determined to be higher in the students of the Faculty of Fine Arts, those who have spent most of their life in the city centre, freshman students, male students, those aged 23 and above, those having divorced parents, those whose parents were graduated from the junior high school or higher, those with no social security ($p < 0.05$ for each) whereas it was determined to be lower in the students living with their parents and staying at private dormitories and those whose family income is average ($p < 0.05$ for each). Depression level was higher in the smokers ($p < 0.05$). There was no relation between the quantity of cigarette consumed and addiction level ($p > 0.05$). There was a positive relation between the addiction level and depression level ($p < 0.05$).

Conclusion and suggestions:
Smoking is a negative health-related habit common among university students. The addiction level increases with higher consumption in pack years. The smokers were found to be more depressive. There was a positive relation between the addiction level and depression level. In addition to implementation of indoor smoking ban, organizing smoking cessation events, raising awareness on the harms of smoking among the university students and launching anti-smoking campaigns would be useful.

Key words:
Smoking, addiction, depression, university students

P-014

Kadında Obezite ve Risk Faktörleri

Obesity in Women and Risk Factors

Azime Karakoç Kumsar[1], Feride Taşkın Yılmaz[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul
[2] Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Erzurum

[1] Bezmialem Foundation University Faculty of Health Sciences Nursing Department, Istanbul
[2] Erzurum Training and Research Hospital, Erzurum

Giriş:
Günümüzde obezite prevalansının artması, hareketliliğin azalması, beslenme alışkanlığının sağlıksız yönde değişim göstermesi, sigara içiciliğinin kadınlarda da yaygınlaşması gibi faktörler kadınlarda kardiyovasküler hastalıklara bağlı morbidite ve mortaliteyi artırmaktadır (Çengel 2010).
Obezite tek başına çeşitli sağlık sorunlarına yol açabilir veya beraberinde var olan bir sağlık sorununu ağırlaştırabilir. Dünya genelinde obezite prevalansı pek çok ülkede belirgin bir şekilde artış göstermekte olup, bu durum kadınları daha çok etkilemektedir. DSÖ verilerine göre, 2008 yılında dünyada 200 milyon erkek ve yaklaşık 300 milyon kadın obezdir (http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs311/en/index.html, Erişim tarihi: 18 Şubat 2012). Literatür incelendiğinde, Türkiye' de obezite ve abdominal obezitenin giderek büyüyen önemli bir sağlık problemi olduğunu; özellikle 20 yaş üstü yetişkin her üç kadından ikisinin ATP III kriterlerine göre abdominal obezite sınırları içerisinde olduğu görülmektedir (Oğuz ve ark 2008). Obezitenin etiyolojisinde genetik, psikolojik ve çevresel faktörler ile yaşam tarzı alışkanlıkları etkilidir (Erkol ve Khorshid 2004, Newell, Zlot, Silvey and Ariail 2007). Erkekte yaşla birlikte obezite prevalansında ciddi bir değişim gözlenmezken, kadınlarda yaşla birlikte obezite prevalansının arttığı belirtilmektedir (Ogden, Carroll, Brian and Flegal 2012). Kadınlarda hamilelik ve doğum sonrası dönemin visseral yağ artışında etkili olduğu düşünülmektedir. Bu konuya yönelik çok fazla çalışma bulunmamakla birlikte; NHANES III verileri kullanılarak yapılan bir çalışmada, canlı doğum sayısı arttıkça MetS görülme riskinin arttığı vurgulanmış, doğum sonrası artan BKİ değerinin bu riskte etkin olduğu belirtilmiştir. Yine aynı çalışmada emzirmenin bu riski azalttığı belirtilmektedir (Cohen, Pieper, Brown and Bastion 2006). Menapoz döneminde yaşanan östrojen kaybı, lipid metabolizma değişiklikleri ile visseral yağ dokusunun artması sonucunda, MetS risk faktörlerinin değişimine ve insidansın artmasına neden olmaktadır (Paul and Smith 2005). Literatürde, psikolojik faktörlerin, özellikle stres ve depresif belirtilerin düzensiz yemek yeme ile sonuçlandığı, özellikle yağlı ve karbonhidratlı gıdaların alımında artış gözlendiği belirtilmektedir. Bu durum kilo alımı ile paralel olarak BKİ ve BÇ değerinin artması ile sonuçlanır ki bu da kardiyometabolik riski artırmaktadır (Grossniklaus et al 2010).

Sonuç olarak; obezite multifaktöriyel bir hastalık olup, gelişiminde genetik ve çevresel faktörler rol almaktadır. Obezitenin gittikçe artan yükü, çoğunun önlenebilir olduğunu bildiğimiz ve başta sağlıksız beslenme ve fiziksel aktivite azlığı olan çevresel risk faktörleri değiştirerek azaltılabilir.

Anahtar kelimeler: Obezite, kadın, risk faktörleri

In our day, factors such as increase in obesity prevalence, decrease in movement, change in nutrition behaviour in an unhealthy way, spreading of cigarette smoking also among women; increase morbidity and mortality arising from cardiovascular diseases in women (Çengel 2010).

Obesity can cause various health problems or can aggravate an existing health issue. Around the world obesity prevalence has prominently increased, and women mostly are affected from this situation. According to data of WHO, there are 200 million men and 300 million women who are obese in 2008 around the world (http://www.who.int/mediacentre/ factsheets/fs311/en/index.html, Access Date: 18 February 2012). When the literature is examined, obesity and abdominal obesity are significant problems which are ever-growing; particularly over age of 20, every two of three women are within boundaries of abdominal obesity according to ATP III criteria (Oğuz and his friends 2008). Genetic, physiologic and environmental factors and life quality behaviours are effective in etiology of obesity (Erkol and Khorshid 2004, Newell, Zlot, Silvey and Ariail 2007). While no significant changes are observed in obesity prevalence in men with aging, increase in obesity prevalence is seen in women in parallel with aging (Ogden, Carroll, Brian and Flegal 2012). It is thought that pregnancy and after pregnancy period in women have effectiveness in visceral fat increase.

Despite the fact that there are not so many studies on this subject, in a study which was carried out through NHANES III data, it was stated that the risk of MetS increases with the parallel of the numbers of alive births and it was mentioned that BMI values which increase after giving birth are important factors on this kind of risk. At the same study, it is stated that nursing decreases this risk (Cohen, Pieper, Brown and Bastion 2006). As a result of estrogen loss in menopauses period, lipid metabolism changes and visceral fatty tissue increase, it causes the changes of MetS risk factors and increase in incidence. (Paul and Smith 2005) In literature, it is stated that the psychological factors, especially stress and depression result in irregular diet and there is an increase in eating fatty and starchy foods. This situation causes gaining weight and in parallel with it BMI and BC values' increasing. This also promotes the cardio embolic risk. (Grossniklaus et al 2010).

As a result, obesity is a multi- functional disease and genetic and environmental factors play an important role in its development. The obesity's negative effects may be decreased through changing the environmental risk factors such as unhealthy diet and physical activity shortage.

Keywords: Obesity, women, risk factors

P-015

Metabolik Sendromlu Kadınlarda Hemşire Danışmanlığının Metabolik Sendrom Temel Bileşenlerini Kontrol Altına Almada Etkinliği

Efficiency of Nurse Counseling on Getting Control of Main Components of Metabolic Syndrome in Women with Metabolic Syndrome

Azime Karakoç Kumsar[1], Sezgi Çınar[2], Aytekin Oğuz[3], Banu Alpaslan Mesci[3]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul
[2] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul
[3] Medeniyet Üniversitesi Göztepe E.A.H İç Hastalıkları A.B.D, İstanbul

[1] Bezmialem Foundation University Faculty of Health Sciences Nursing Department, Istanbul
[2] Marmara University Faculty of Health Sciences Nursing Department, Istanbul
[3] Medeniyet University Göztepe Training and Research Hospital, Istanbul

Amaç:
Amerikan Ulusal Kolesterol Eğitim Programı Yetişkin Tedavi Paneli III tanı kriterlerine göre metabolik sendrom (MetS) tanısı alan kadınlarda, hemşirelik eğitimi ve bireysel danışmanlığın MetS temel bileşenleri üzerine etkisini değerlendirmek amacı ile randomize kontrol gruplu ve deneysel olarak yapıldı.

Yöntem:
Araştırma, İstanbul ilinde bulunan bir eğitim ve araştırma hastanesinin Obezite Polikliniğinde tedavi-takibi yapılan ve rastlantısal yöntem ile seçilen 60 deney ve 60 kontrol MetS'lu kadın ile yapıldı. Deney grubuna 8–10 kişilik gruplar şeklinde, bir hafta aralıklar ile üç eğitim oturumu yapıldı ve eğitim bitimini takiben ayda bir olmak üzere hastanın talebi doğrultusunda bireysel danışmanlık verildi. Kontrol grubuna ise bu süre içinde her hangi bir müdahalede bulunulmadı. Deney ve kontrol grubundaki bireyler ile yapılan ilk ve ilk izlemi takip eden 10 ay sonrası son izlemde etkinlik değerlendirildi.

Bulgular:
Yaş ortalaması 49.98 ± 10.35 yıl olup, yaş, medeni durum, çocuk sayısı, evde yaşayan kişi sayısı, eğitim durumu ve çalışma durumu açısından arasında iki grup arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Deney grubunda ilk izleme göre son izlem ortalama BÇ, sistolik ve diyastolik kan basıncı değerinde anlamlı azalma gözlenirken (sırasıyla $p<0.01$, $p<0.01$, $p>0.01$), kontrol grubunda anlamlı değişim gözlenmedi (sırasıyla $p>0.05$, $p>0.05$, $p>0.05$). Deney grubunda ilk izleme göre son izlem açlık kan glikozu ve trigliserid düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı düşüş gözlenirken (sırasıyla $p<0.05$, $p<0.05$), kontrol grubunda anlamlı değişim gözlenmedi (sırasıyla $p>0.05$, $p>0.05$). Deney grubunda ilk izleme göre, son izlem ortalama HDL-K düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı artış saptanırken ($p<0.01$), kontrol grubunda anlamlı değişim olmadı ($p>0.05$).

Sonuç:
Bu bulgulara göre eğitim ve danışmanlık, MetS temel bileşenlerinin kontrol altına alınmasında etkin bir yöntemdir.

Anahtar sözcükler: Metabolik sendrom, temel bileşenler, hemşire danışmanlığı

Aim:
This research was done in order to evaluate the effects of nursing education and personal consulting to be used for the caring of women, who had the diagnosis of Metabolic Syndrome (MetS) according to the diagnosis criteria USA National Training Program Adult Treatment Panel- ATPIII, on the basic components of MetS. The research was accomplished in both ways: experientially and among the randomized control group.

Method:
The population was composed of 120 women of whom 60 were named as control, 60 were named as experiment who suffered from MetS and had treatment in obesity polyclinics of a training research hospital in Istanbul. Training was given in three sessions by forming groups of 8-10 people every week and following these trainings the service of personal consulting was rendered at the request of the patient once in a month. However, the control group wasn't manipulated. The activity was evaluated at the first follow up and 10 months later at the last follow up.

Results:
The average of the patients' age is 49.98±10.35 years. There was no differentiation statistically between the information of women in experiment and control groups which are about their age, marital status, number of children, and number of people living in the same house, educational status and working status. ($p>0.05$). Comparing to the first measurement, there was a significant decline in the last measurement of systolic and diastolic blood pressure average in the experiment group (respectively, $p<0.01$, $p<0.01$, $p>0.01$); there was no significant change in the control group ($p>0.05$, $p>0.05$, $p>0.05$). Comparing to the first measurement, there was a significant decline in the last measurement of fasting blood glucose and the levels of triglyceride in the experiment group (respectively, $p<0.05$, $p<0.05$); there was no significant change in the control group (respectively $p>0.05$, $p>0.05$). Comparing to the first measurement, there was a significant increase in the last measurement of HDL-C levels in the experiment group ($p<0.01$); there was no significant change in the control group ($p>0.05$).

Conclusion:
According to these findings, training and consulting are the effective ways of controlling the basic components of MetS.

Key Words: Nurse consulting, Metabolic syndrome, MetS basic components

P-016

İstanbul/Moda'daki "40-69 Yaş-Grubu"ndaki Kadınların Meme Kanseri Erken Tanı Programlarına Katılmama Nedenleri

The Reasons for Women Aged 40-69 Living in Istanbul/Moda not Attending to Breast Cancer Early Diagnostic Programs

Ayça Demir Yıldırım, Ayşe Nilüfer Özaydın

Giriş:
Taramalarla, henüz asemptomatik safhada iken, erken-evrede yakalayarak, iyi tedavilerle, meme kanseri mortalite hızını düşürmek ve toplumdaki hastalığın sıklığını azaltmak mümkündür. Meme kanseri taramasında "kendi kendine meme muayenesi"nin St.Petersburg ve Shangai araştırmalarıyla, mortaliteye etkisi olmadığı gösterilmiştir.

Tarama programlarının çoğunda "mamografik taramalarla meme kanserinin erken evrede kontrol edilebileceği, taranan kadınlarda yakalanan kanserlerin evrelerinin normal popülasyona göre daha düşük olduğu" gösterilmiştir.

Ülkemizde yapılan çalışmalarda kadınların mamografi çektirme oranlarının düşük olduğu belirtilmektedir; son 2 yıl içinde mamografi çektirme oranı 20–64 yaşlarda %5.1, 40–69 yaş arası kadınlarla yapılan bir başka çalışmada %48.3 olarak bulunmuştur

Amaç:
Bu çalışmada, İstanbul'un merkezinde yaşayan kadınların mamografi çektirmeme nedenleri sunulacaktır.

Yöntem:
İstanbul'un Caferağa mahallesinde oturan 40-69 yaş grubundaki kadınlardan (N=6123), basit-rastgele yöntemle seçilen örneklemde (n=1398) yürütülen, topluma dayalı, kesitsel bir araştırmadır. Hanelerde yüz-yüze görüşme yöntemiyle veri toplanmış, SPSS 11.0'da analiz edilmiştir.

Bulgular:
Araştırmada, 1271 kadınla (40-69y) görüşülmüştür. Median yaş 54.0 (SS:8.2, min:40, max:69)dur. Kadınların; %35.4'ü lise eğitimli, %4.0'ü okuryazar/okuryazar-değildi. Yüzde62.0'si evli, %39.6'sı emekli, %38.9'u ev hanımı, %20.6'sı çalışıyordu. Aylık hane gelirleri medianı 2000.0 TL (SD: 2092.3, min:250, max:20000)ıdır. Kadınların %73.6'ı orta, %21.6'sı düşük, %2.7'si üst ve %0.2'si en-üst gelir grubunda olduklarını belirtmişlerdir. Yüzde56.1' SSK, %23.9'u Emekli-Sandığı, %13.0'ü Bağ-Kur, %2.2'sinin özel-sağlık sigortası, %0.2'sinin yeşil-kartı varken, %3.8'inin herhangi bir sağlık güvencesi yoktu.

Kadınların %4.6'ı (n=35) meme kanseri tanısı almıştı. Bunların %8.6'sı 40 yaşın altında tanı almış iken, %91.4'ü 40 yaş ve üzerinde tanı almıştı. Son iki yıl içinde; kadınların %53.6'sı mamografi (MMGRF) çektirmiş, %38.5'i meme ultrasonografisi (USG), %37.8'i klinik meme muayenesi (KMM) yaptırmışlardı. 50–59 yaş-grubundakilerin %57.5'i, 40–49:%51.0, 60–69:%52.0'si MMGRF çektir-

mişlerdi [(x2(2)=4.327, p=0.115].

Son iki yıl içinde mamografi çektirmemiş olan kadınların, %43.6'sı gerekli olduğunu bilmediğinden, %28.9'u daha önce (3 yıl ve üstü) çektirdiğinden, %5.9'u ihmalden %4.6'sı bir şey çıkarsa diye korktuğundan, %3.6'sı vakitsizlikten, %1.9'u parası olmadığından, %1.7'si randevuların uygun olmamasından, %1.0'i radyasyondan korktuğundan, %0.8'i doktora gitmeyi sevmediğinden, %0.7'si MMGRF sonuçlarına güvenmediğinden, %0.7'si utandığından, %0.2'si fırsat bulamadığından, %0.2'si dini inançlarına uygun olmadığından çektirmediklerini belirtmişlerdir.

Sonuç ve öneri:
Türkiye ortalamasından daha eğitimli olan ve riskli yaşlardaki kadınların dahi ancak yarısı mamografi çektirmişti. Çektirmeyen kadınların %72'si MMGRF çektirmesi gerektiğini bilmediğinden çektirmemişti. Kitle iletişim araçları ile tarama hakkında ayrıntılı bilgi verildiğinde ülkemizde taramalara katılım artırılabilecektir.

Anahtar Kelimeler:
Mamografi, tarama, radyasyon korkusu, ağrı, ihmal, sonuç korkusu

It is possible to decrease mortality and morbidity rates by screening, even in an early asymptomatic stage. St. Petersburg and Shangai studies showed that "self breast examination" had no effect on mortality.
Studies reported in our country showed the rates of women screened by mammography are low. It is reported that the mammography screening rate for the last two years in 20-64 ages is 5.1% and 48.3% in another study done between 40-69 ages.

Aim:
This study will report the reasons why women aged 40-69 living in Istanbul/Moda did not attend to breast cancer early diagnostic programs.

Methodology:
This study is a population based cross-sectional study. The study sample(n=1398) selected randomly from the women living in Caferaga district aged 40-69(N=6123). The data were collected by face to face interview at households and analyzed by SPSS 11.0.

Results:
1271 women aged 40-69 were successfully interviewed. The median age was 54.0(SS:8.2, min:40, max:69). The 35.4% of them was high-school graduates, 4% had no-education or were primary drop-outs. The women declared that 73.6% were middle income, 21.6% were low income, 2.7% were high income and 0.2% were highest income. 4.6% of women(n=35) were already diagnosed with breast cancer, among these 8.6% were diagnosed under 40 years of age whereas 91.4% were diagnosed over 40 years-old. During the last two years before study, 53.6% of women had a mammography, 38.5% had breast ultrasonography, and 37.8% had a clinical breast exam. The reasons for not having a mammography were: 43.6% lack of knowledge, 28.9% had some before 3 years or more, 5.9% neglect, 4.6% fear of results, 3.6% time limitation, 1.9% economic limitations, 1.7% improper appointment times, 1.0% fear of radiation, 0.8% disfavor of physicians, 0.7% distrust to the result of mammography, 0.7% embarrassment, 0.2% opportunity limitation, 0.2% inadequate for religious believes.

Conclusion:
Among the women in the risky ages, even with a higher education than Turkish women in general, only half of them had a mammography during the last two years.
The major reason (72%) for not having a mammography was lack of knowledge about mammography. The attendance to mammographic screening can be increased by publishing relevant information through media.

Key words: Mammography, screening, fear of radiation, pain, neglect, fear of results

P-017

Yurtta Yaşayan Üniversiteli Kız Öğrencilerin Sistit Yaygınlığı

Prevalence Cystitis The Female University Students Living In Dormitory

Zümrüt Bilgin[1], Nurdan Demirci[2], Meltem Taylan[3]

[1] Öğretim Görevlisi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2] Öğretim Üyesi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3] Öğrenci, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[1] Lecturer, Marmara University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2] Associate Professor, Marmara University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing
[3] Students, Marmara University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Giriş Ve Amaç

Sistit, değişik mikroorganizmaların neden olduğu alt üriner sistem enfeksiyonudur. Kadınlarda en sık görülen biçimi basit sistit sorunudur. Kadınların yüzde 20'si yaşamları boyunca en az bir kez sistit sorunu yaşamaktadır (1,3). Bu sorun anatomik yatkınlık nedeniyle kadınlarda sık görülmektedir. Çalışmanın amacı; yurtta yaşayan üniversiteli kız öğrencilerin sistit yaygınlığı belirlemektir.

Metod

Tanımlayıcı olan araştırma 3 Ocak-30 Şubat 2013 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın evrenini devlet yurdunda kalan kız öğrenciler, örneklemi ise araştırmaya katılmayı kabul eden ve soruları eksiksiz yanıtlayan üç yüz bir (n=301) kız öğrenci oluşturmuştur. Sosyodemografik özellikler ve alt üriner sisteme ilişkin veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan "Bilgi formu", kullanılarak toplanmıştır. Veriler bilgisayar ortamında ortalama, yüzdelik ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular

Araştırmaya katılan kızların yaş ortalaması 20.83±1.74, kilo ortalamaları ise 57.62±9.25'dir. Kızların %8.9'u sürekli ilaç kullanmayı gerektiren bir hastalık %16.7'si cildinin soluk, %15.3'ü göz içinin soluk, %29.7'si anemi tanısı almış, %28.3'ü tedavi görmüştür. Araştırmaya katılanların %21.0'i adetlerinin düzenli olmadığını ve %17.7'si adet kanaması çok olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %24.7'si sentetik çamaşır kullandığını, %18.3'ü kabızlık sorunu, %3.0'ü enerji içeceği ve %53.3'ü günde sekiz bardak su tüketmektedir. Kızların %18.0 klozeti kullandığı, %29.7'isi beş yaşından sonra altını ıslattığını, %45.7'si sıkıştığı halde idrarını tutuğunu, %39.2'si genital hijyen bakımını yanlış yaptığı, %19.7'si on beş yaşına kadar bir kez idrar yolu enfeksiyonu geçirdiğini, %16.7'si sık sık idrar yolu enfeksiyonu, %14.3'ünün annesinin de sık enfeksiyon geçirdiğini ve %72.0'ı ayaklarını üşüttüğünde sorunu olduğunu belirtmiştir. Kızların %32.2'i sistitte yanma ve ağrısı olduğunu, %16.2'si ilaç dışı yöntem, % 12.3'ü sistiti olduğunda doktora gittiğini, %30.0'u ise ağrısı olduğunda ilaç kullandığını ifade etmiştir. Anemi, kabızlık, günlük su tüketimi ile sistit olma arasında anlamlı fark yoktur (t=1.072 ;p=0.284), (t=1.652 ;p=0.082), (t=0.413 ;p=0.680). Kullanılan tuvalet türü, beş yaşından sonra altını ıslatma, on beş yaşına kadar enfeksiyon geçirme, annede enfeksiyon, sık idrara çıkma ile sistit olma arasında anlamlı fark vardır (t=3.52 ;p=0.001), (t=2.288 ;p=0.023), (t=4.482 ;p=0.000), (t=6.638 ;p=0.000), (t=4.857 ;p=0.000).

Sonuç

Araştırma sonuçlarının örneklemle sınırlı olduğu dikkate alındığında, tuvalet türü, beş yaşından sonra altını ıslatma, on beş yaşına kadar enfeksiyon geçirme, annede

enfeksiyon, sık idrara çıkma sistit ile ilişkili olduğundan büyük örneklemde çalışılmasının gerekli olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler:sistit, kız öğrenci, yaygınlık

Introduction And Aim
Cystitis is lower urinary tract infection caused by various microorganisms. In women the most common form of cystitis is a simple problem. Women's 20% at least once during their lifetime, have the problem of cystitis. This problem in women is frequently seen due to anatomical predisposition. Aim of this study was to determine the prevalence of cystitis in female university students living in dorms.

Metod
This descriptive research was conducted from January 3 to February 30, 2013 Date. The study population of female students in homes for the state, The sample of the study is a three hundred who agreed to participate and answered the questions completely (n = 301) female students. Data on socio-demographic characteristics and lower urinary tract, prepared by the researchers "Information Form", were used. The data were analyzed using percentile, average, standard deviation and t test.

Results
Average age of the girls participating in the study, 20.83 ± 1.74, averages in the weight 57.62 ± 9:25, respectively. The girls and 8.9% of a disease that requires continuous medication use was 16.7% for breath skin, 15.3% interior of the eye pale, 29.7% with a diagnosis of anemia, 28.3% had been treated. 21.0% of the participating in the study was not menstruating regularly, and 17.7% stated that menstrual bleeding a lot. The participants 24.7% using synthetic clothes, 18.3% constipation, 3.0% percent of energy drink and 53.3% consume eight glasses of water a day is. Girls WC pan used by 18.0% and 29.7% after five years of job wets the bottom, 45.7% of stuck keeps urine, 39.2% of genital hygiene care done wrong, 19.7% having a urinary tract infection once by the age of fifteen, 16.7% of frequent urinary tract infections, 14.3% and 72.0% of their mothers spent the frequent infections, then stated that the problem was a cold feet. The girls, 32.2% of cystitis i was burning and pain, 16.2% of non-drug method, 12.3% went to the doctor when cystitis, 30.0% reported that they use the pain pharmaceutical is. Anemia, constipation, there is no significant difference between the daily water consumption to be cystitis (t = 1072, p = 0.284), (t = 1652, p = 0.082), (t = 0.413, p = 0680). Used toilet type, bedwetting after the age of five and fifteen years of age spend much of infection, maternal infection, there was significant difference between being cystitis with frequent urination(t=3.52 ;p=0.001), (t=2.288 ;p=0.023), (t=4.482 ;p=0.000), (t=6.638 ;p=0.000), (t=4.857 ;p=0.000).

Conclusion
Taken into consideration results of the research sample is limited, toilet type, bedwetting after five years, until the age of fifteen passing infection, maternal infection, cystitis, frequent urination is associated with working with large sample thought to be necessary.

P-018

Kadınların Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışının Kanser Bilgi Düzeyi İle İlişkisi

The Relationship Between Women's Behaviour of A Healthy Lifestyle and Cancer Information Management

Zümrüt Bilgin[1], Hediye Arslan Özkan[2], Mine Yalçın[3] , Yağmur Irmak[4]

[1] Öğretim Görevlisi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2] Öğretim Üyesi, Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu
[3] Öğrenci Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[1] Lecturer, Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery
[2] Instructor, Bilim University Florence Nightingale Hospital Department of Nursing College
[3] Student, Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery

Giriş Ve Amaç

Kadın sağlığını etkileyen en önemli sorunlardan biri kadın sağlığı kanserleridir. Kadınların genel sağlık algısı, bilinç düzeyi ve farkındalığı kanserin erken tanısında etkilidir. Kanser taramalarının periyodik olarak yapılması ile kanserden ölümler %30 oranında önlenebilir (1). Çalışmanın amacı; Kadınların sağlıklı yaşam biçimi davranışının kanser bilgi düzeyi ile ilişkisini incelemektir.

Metod

Tanımlayıcı olan araştırma 15 Ekim 2012- 15 Şubat 2013 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın evrenini İstanbul İlindeki bir hastanenin kadın hastalıkları kliniği, örneklemi ise 20 yaşın üzerinde araştırmaya katılmayı kabul eden ve soruları eksiksiz yanıtlayan doksan dört (n=94) kadın oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan "Bilgi formu", Sağlıklı Yaşama Biçimi Davranışları Ölçeği (Health Promotion Life-Style Profile) kullanılarak toplanmıştır. Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışması Esin (1997) tarafından yapılmıştır. Bireyin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını ölçer. Ölçekte toplamda en düşük 48 puan, en yüksek 192 puan alınabilmektedir. Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, standart sapma ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular

Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 36.67±12.10, kilo ortalaması ise 71.03±12.22'dir. İlk adet yaşı ortalaması 13.19±1.41 ve ilk cinsel birliktelik yaş ortalaması ise 21.31±4.54'dür.

Kadınların gebelik sayısı ortalaması 2.58±1.62, isteğe bağlı kürtaj 0.35±0.67, kendiliğinden düşük sayısı 0.59±0.85, doğum sayısı ortalaması ise 2.08±1.33'dür.
Kadınların %20.2'si üniversite mezunu, %9.6'sı menopozdur. Kadınların %54.3'ü genel sağlığını iyi, %17.2'si yaşam kalitesini çok iyi algılamakta, %15.1'i genel sağlık taraması, %35.5'i kadın üreme organlarına yönelik, %43.6'sı pap seamer taraması yaptırmıştır. %21.3'ü yılda en az bir kez kadın doğum polikliniğe gittiğini, %42.6'sı rahatsız eden akıntısı olduğunu, %41.7'si tedavi görmediğini belirtmiştir.

Katılanların %14.2'isinin üreme organları ile ilgili sorun, %46.8'i meme kanserinin kadınlarda en çok görülen, %78.7'i ise kanserin önlenebildiğini düşünmektedir.
Kadınların genel sağlık algısı ile jinekoloji uzmanına muayene olma ve pap smear yaptırması arasındaki fark anlamlıdır (t=4.201 ;p=0.000), (t=4.464 ;p=0.000).
Ölçek puan ortalaması 118±23.03'dür. Genel sağlık taraması yaptıranların ölçek puan ortalaması 23.23±4.04, yaptırmayanların ise 21.65±2.81'dir ve aralarındaki fark anlamlıdır (t=2.955 ;p=0.004).

Sonuç
Kadınların çok azının genel sağlık taraması yaptırdığı saptanmıştır. Genel sağlık algısı yüksek olanlarda doktora gitme ve pap seamer yaptırma arasında ilişki saptanmıştır. Sağlıklı yaşam biçimi davranışları sağlık taraması yaptırma ile arasında ilişki saptanmıştır. Sonuç olarak kadınların genel sağlık algısı bilinç düzeyi ve farkındalığının artırılması kanserin erken tanısında çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler:
sağlık, davranış, kanser.

Introduction and purpose
One of the most important issues that affect women's health is women's health cancers.Women's general health perception, level of consciousness and awareness is effective in the early diagnosis of cancer.Cancer screening should be carried out periodically by 30% and deaths from cancer can be prevented. The aim of the study, healthy lifestyle behaviors of women with cancer, examine the relationship between the level of knowledge.

Method
Descriptive research was carried out between 15 October 2012-15 February 2013.Population of the study gynecology clinic of a hospital in Istanbul, sample of research over the age of 20 who agreed to participate and answered the questions completely consisted of ninety-four women.Data prepared by the researchers "information sheet", " health promotion life-style profile " scale were used. Authenticity and reliability of the scale was conducted by Esin(1997). Measures an individual's healthy lifestyle.The lowest total scale of 48 points, the highest score can be 192. The data in the computer environment percentage, average, standard deviation and t-test were used.

Result
The mean age of the women surveyed was 36.67±12.10, and the mean weight was 71.03±12.22. The average age of first menstruation 13.19±1.41 and the mean age of first sexual intercourse 21.31±4.54. The average number of pregnancies for women is 2.58±1.62, the average abortion is optional is 0,35±0.67, the mean number of spontaneous abortion is 0.59±0.85, the average number of births is 2.08±1.33. 20% of women are university graduates, 9.6% of women are menopause. 54.3% of women are healthy,17.2% of women are detecting that they have a very goog quality of life, 15.1% of women getting your general health screening,35.5% of women were built by scanning for the female reproductive organ,43.6% of women built screening pap seamer. 21.3% of women said that they went to obstetrics and gynecology clinic at least once a year, 42.6% of women said they have bothering discharge and 41.7% of women said that treatment had not seen.

14% of those tested are facing problems related to the reproductive organs, 46.8% of these women believe that the disease of breast cancer in women and %78.7 of these women think that this cancer can be prevented. It is significant that difference between women's general health perception and women to be examined by gynecology specialist and women be tested.(t=4.201; p=0.000),(t=4.464; p=0.000).

The average scale score is 118±23.03.The mean scale score of those who received general health screening 23.23±4.04,and 21.65±2.81 who do not and difference between them is significant.(t=2.955; p=0.004).

Conclusion
It is understood that very few women getting your general health screening. There is a relationship between those with higher general health perception visiting a doctor and testing the pap seamer . As a result, women's general health perception, levels of consciousness and awareness increasing is very important in the diagnosis of cancer.

Keywords: health, behavior, cancer

P-020

Yurtta Barınan Üniversite Öğrencilerinin Genel Sağlık Algısı

Perception of General Health University Students' Stay at The Dormitory

Zümrüt Bilgin[1], Hediye Arslan Özkan[2], Funda Durdu[3]

[1] Öğretim Görevlisi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2] Öğretim Üyesi, Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu
[3] Öğrenci Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[1] Lecturer, Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery
[2] Instructor, Bilim University Florence Nightingale Hospital Department of Nursing College
[3] Student, Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery

Amaç:
Gençlik dönemi, sağlık davranış ve bilincinin geliştiği bir dönemidir. Olumlu sağlık algısı bireyin sağlığını devam ettirme ve kendini iyi hissetmesinde etkilidir. Bireyin sağlığını nasıl algıladığının bilinmesi, yeni davranış kazandırma ve doğru davranışlarının sürdürülmesi açısından önemlidir (1,3). Çalışmanın amacı;Yurtta barınan üniversite öğrencilerinin sağlık algısı ile ilgili düşüncelerinin incelenmesidir.

Metod
Tanımlayıcı olan araştırma 1 Ekim-30 Aralık 2012 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın evrenini çeşitli yurtlarda barınan öğrenciler, örneklem ise, araştırmaya katılmayı kabul eden ve soruları eksiksiz yanıtlayan altı yüz yetmiş bir (n=501) öğrenci oluşturmuştur. Sosyo demografik özellikler ve sağlık algısı ile ilgili veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan "Bilgi formu", genel sağlık durumu ile ilgili veriler Genel Sağlık Anketi Ölçeği (ODÖ) kullanılarak toplanmıştır. GSA; kişinin kendine yönelik genel sağlık durumunu belirlemek amacıyla geliştirilmiştir. Kılıç (1996) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır (1). Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, standart sapma ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular
Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.62±2.14,kilo ortalaması 57.07±8.31'dir. Kızların %25.1'i sağlık alanında okumakta, %18.2'sinin sosyal güvencesi yok, %13.6'sı geliri giderini karışılmadığı,%14.3'ü köyde yaşadığı, %22.8'i sigara kullandığını belirtmiştir. Katılımcıların %1.4'ünün fiziksel engel, %10.2'sinin kronik bir hastalığı, %6.2'si düzenli sağlık kontrolü yaptırıyor, %7.4'ü ilaç alıyor, %2.2'si tanı konulmuş psikolojik rahatsızlık, %20.8'i kalabalık odaların sağlığı etkilediğini belirtmiştir.

Kızların %10.6'sı genel sağlığını çok iyi algıladığı, % 37.9' u stresten uzak, %12.8'i salon sporu yaptığı, %20.4'ü düzenli, %18.8' protein ağırlıklı beslendiği, %13.8'i süt tükettiği, %27.7'si sık sık hasta olduğu, %67.7'si başarısını etkilediği, %10.2'si hasta olduğunda diğer kişilerden yardım almadığı, %21.7'si revire kullanıyor %26.9'u kadın sağlığı sorunu yaşadığını %31.5'i sağlık sorunu olmadığı halde doktora gittiğini, son hastalığında %59.5'i doktora gitmiş ve %10.2'si bitkisel tedavi kullanmıştır. Sosyal güvence ile genel sağlık durumu ve okul başarısı arasındaki fark anlamlıdır (t=0.388 ;p=0.029), (t=0.388 ;p=0.029).

Gelir gideri karşılama durumu ile genel sağlık durumu ve hasta olma arasında fark anlamlıdır (t=4.000 ;p=0.000), (t=2.09 ;p=0.035). Ölçek puan ortalaması 6.94±4.88'dir. genel sağlık algısıile ölçek puanı arasında fark anlamlı de-

ğildir (t=1.848 ;p=0.065).

Sonuç
Öğrencilerin genel sağlığı kalabalık oda koşullarından ve gelir düzeyinden etkilendiği, üçte bire yakının kadın sağlığı ile ilgili sorunlarının olduğu saptanmıştır. Sosyo-ekonomik durum ve barınma koşuşlarının iyileştirilmesi olumlu sağlık davranışlarının geliştirilmesinde etkili olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler:
öğrenci, sağlık algısı.

Introduction And Aim
The period of youth, health, behavior, and consciousness is a term developed. Positive health perception, individual health, well-being and self-sustaining is effective. How do I know that it has detected an individual's health, the new behavior is important for gaining and maintaining the correct behavior of (1.3). Aim of this study examining the residence is housed university students' ideas about health perception.

Metod
This descriptive research was conducted from 1 October to 30 December 2012 inclusive. The population of the study, a variety of students in dormitories, in the sample, which agreed to participate in the study and answering questions completely six hundred and seventy-one (n = 501) students. Data on socio-demographic characteristics and health perception was prepared by the researchers "Information Form", the general health status data on the General Health Questionnaire Scale (SAS) were used. GSA, has been developed in order to determine the general health status of one's self. Adapted to Turkish (1996) by Kılıç (1).The data were analyzed using percentile, average, standard deviation and t test.

Results
Average age the students was 20.62 ± 2.14, average weight 57.07 ± 8.31 respectively. Girls, 25.1% read the health care field, 18.2% do not have health insurance, 13.6% of revenue expenses are inadequate, 14.3% lived in the village, and 22.8% had used cigarettes. The participants 1.4% physical disability, 10.2% had a chronic disease, 6.2% regular checkup done, 7.4% are taking medication, and 2.2% of diagnosed psychiatric disorder, 20.8% Specify crowded rooms, health impacts was carried out. The girls 10.6% perceived general health is very good, 37.9% stress-free, 12.8% of the sports hall, 20.4% percent Regular, 18.8% protein, mainly fed, 13.8% consumed milk 27.7% is often sick, 67.7% success affects 10.2% of patients had not assisted by other persons is, 21.7% of the infirmary uses 26.9% lived in women's health issue, 31.5% of health problems, although not gone to the doctor last disease % 59.5 of them went to the doctor, and 10.2% were used in herbal medicine.

Social security, the difference between school performance and general health status, and significant (t = 0388, p = 0.029), (t = 0388, p = 0.029).

General health status, and patient income to meet the expenses of the state difference was significant (t = 4000, p = 0.000), (t = 2.09, p = 0.035).

Scale mean score of 6.94 ± 4.88, respectively. algısıile was not significant difference between the general health scale score (t = 1848, p = 0.065).

Conclusion
Influenced by the overall health of the students crowded room conditions and income levels, relative to one third of the problems related to women's health that were detected. Socio-economic status and housing koşuşlarının is considered to be effective in improving the development of positive health behaviors.

Keywords: students,
health perception.

P-021

Bigadiç'te 1. ve 2. Basamak Sağlık Kuruluşlarında Çalışan Kadın Sağlık Profesyonellerinin Meme Kanseri Erken Tanı Yöntemlerini Uygulama Durumları

The Status of Women Healthcare Professionals Working in Primary and Secondary Health Services on Breast Cancer Early Diagnosis Practices in Bigadic

Rabia Taşdemir, Kevser Tarı Selçuk

Bigadiç Devlet Hastanesi, Balıkesir

Bigadic State Hospital, Balıkesir

Amaç:
Bu çalışma, Bigadiç ilçesinde 1. ve 2. basamak sağlık kuruluşlarında çalışan kadın sağlık profesyonellerinin meme kanseri erken tanı yöntemlerini uygulama durumlarını saptamak amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem:
Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Ocak ve Mart 2013 tarihleri arasında Balıkesir'in Bigadiç ilçesinde yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini Bigadiç'te 1.ve 2. basamak sağlık kuruluşlarında çalışan 97 kadın sağlık profesyonelleri oluşturmaktadır. Çalışmada örnekleme yöntemine gidilmemiş ulaşılabilen ve gönüllü olan 90 kadın araştırma kapsamına alınmıştır. (Katılım oranı %92.8'dir). Çalışmada araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu yüz yüze görüşme tekniğiyle personele uygulanmıştır. Veriler SPSS 15.0 paket programında, tanımlayıcı analizlerle değerlendirilmiştir. Araştırma için katılımcılardan sözel, kurumlardan yazılı izin alınmıştır.

Bulgular:
Sağlık profesyonelleri 66.7'i% 2. basamak sağlık kuruluşunda, %43.3'ü ebe olarak çalışmaktadır. Personelin meslekte çalışma süresi ortalama 13.05±9.11 yıldır. Katılımcıların yaş ortalaması 34.77±7.36'dır, %43.3'ü ön lisans mezunudur, %73.3'ü evlidir. Personelin %58.9'u sağlık durumunu iyi olarak algılamaktadır. Birinci derece akrabalarında meme kanseri öyküsü bulunanların oranı %8.9'dur. Personelin yalnızca %6.7'si her ay düzenli olarak kendi kendine meme muayenesi (KKMM) yapmaktadır. Kendi kendine meme muayenesi yapmayan personelin %66.1'i bunun nedeninin ihmal olduğunu belirtmektedir. Klinikte meme muayenesi (KMM) yaptıranların oranı %12.2 ve mamografi (MG) çektiren personelin oranı ise %7.8'dir. Araştırmaya katılanların sadece %2.2'si meme kanserinin erken tanısı için oldukça önemli olan bu üç yöntemi birlikte uygulamaktadır.

Sonuç:
Katılımcıların çok azının KKMM yaptığı, KMM yaptırdığı, MG çektirdiği saptandı.

Anahtar sözcükler:
Ebe, Kendi Kendine Meme Muayenesi, Erken tanı.

Purpose:
The aim of this study is to determine the status of women healthcare professionals who work in primary and secondary health services, on breast cancer early diagnosis practices in Bigadiç (Balikesir).

Materials and Methods:
This descriptive study was carried out between January and March 2013 in Bigadiç, Balıkesir. This study covers 97 women healthcare professionals who work in primary and secondary stage health services. The sampling method is not used, but 90 women who are volunteer and accessible are covered (Rate of participation: %92,8). In this study, questionnaires developed by researchers were used through face to face interviews. The data were evaluated by SPSS 15.0 programme using descriptive analysis. Verbal and written permissions were obtained from the participants and the institutionas, respectively.

Results:
66.7% of health care professionals work in second stage health services and 43,3% work as midwife. Average work term in this profession is 13±9,11 years. The average age of participants is 34,77±7,36 years. 43,3% of them have health professional high school degree. 73,3% of them are married. 58,9% of these people perceive their health as good. 8,9% of them have breast cancer stories in their close relatives. Only 6,7% of them apply BSE regularly every month. 66,1% of those who do not have BSE explain that its cause is negligence. The rate of professionals who had clinical breast examination 12.2% (CBE) and mammography (MG) is 7,8%. These three methods which are important for early diagnosis of breast cancer were used together only 2.2% of the participating of the research.

Conclusion: It was determined that very few of the participants have had their BSE, CBE and MG scan.

Key words:
Midwife, Breast self examination, Early diagnosis.

P-022

Sevdiklerimizin Kalbinin Durmasına İzin Vermeyelim

We Shouldn't Let Our Loved Ones Heart to Stop

Tamay Anik Gülşen Duman Ayşe Keskin

Dr. Siyami Ersek Hastanesi Eğitim Hemşireleri – Üsküdar / İSTANBUL

Dr. Siyami Ersek Hospital Education Nurses – Üsküdar / İSTANBUL

Amaç:
Bu çalışma, Türkiye 'de Hemşirelik Mesleği ve Toplumsal Sorumluluk Projeleri için bir model oluşturmayı hedeflemiş; halka Temel Yaşam Desteğinin önemini öğreterek, 112 ambulans gelene kadar Kalp Masaj yapmayı ve ani kardiyak ölümleri azaltmayı amaçlamış ve halkımızın katılımı ile devam etmektedir.

Yöntem:
1 Ocak - 1 Mart 2013 tarihleri arasında, çoğunluğu kadın, 100 kişiye kalp masajı uygulamalı olarak öğretildi. Katılımcılara Eğitim öncesi ve sonrası 10 soruluk basit test uygulanarak, bilgi düzeyleri ve ihtiyaç durumunda kalp masajı yapabilme eğilimleri ölçüldü.

Bulgular:
Eğitim öncesi bilgi yok denecek kadar az, uygulama eğilimi hiç yokken, eğitim sonrası öğrendiklerimi uygulayabilir ve hayatta kalmaya katkıda bulunabilirim diyenler % 80. Maket üzerinde kalp masajını uygulayabilen kişiler ise; eğitim öncesi % 3, eğitim sonrası ise % 75 kişi olmuştur.

Sonuç:
Ülkemizde, Ani Kalp Durması sonucu ölümlerin azaltılmasında, diğer bilimsel ve toplumsal çalışmaların yanında, halka Kalp Masajı Uygulamasının öğretilmesinin önemi büyüktür. Bu ve benzeri projeler ani ölümleri önleyerek, sağ kalımı artırmaya yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler:
Koroner arter hastalığı, kalp durması, ani kardiyak ölüm, temel yaşam desteği.

Purposes:
This study, aims to develop a model for Nursing Profession and Social Responsibility projects in Turkey; to teach the public the importance of basic life support, cardiac massage until an ambulance of 112 call cames, and aimed at reducing sudden cardiac death; and continue with the participation of our community.

Method:
Between January 1st and March 1st, 2013, cardiac massage is taught by applying 100 people whom are mostly women. Before and after training; by applying simple test of 10 questions, Participant's knowledge and ability to make a heart massage in case of an emergency, are measured.

Findings:
The participants who has little or no information before training and has no practical experience, and after training, who states "I can apply what I have learned and I can contribute to survive a person" has a percentage of % XX...
The percentages of the participants who can apply a heart massage are; before training 3% and after training 75%.

Results:
In our country, in order to reduce the fatalities of the Sudden Cardiac Arrest, with other scientific and public efforts, it is important to train public about Heart Massage Practice Teaching. Similar projects can provide prevention of sudden deaths and increase of survival ratio.

Key Words:
Coronary artery disease, heart failure, sudden cardiac death, basic life support.

P-023

Aile İşlevselliği Açısından Geniş ve Çekirdek Ailedeki Kadınların Benlik Saygılarının, Psikometrik Değerlerinin ve Evlilik Uyumlarının Karşılaştırılması

In Terms of Family Functioning Comparing of Self-esteem, Psychometric Values and Marital Harmony of the Women in the Extended and Core Family

Semra Karayılan, Atila Erol, Mustafa Özten, Hilal Kapudan, Ertaç Sertaç Örsel

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Psikiyatri A.D.

Dr. Siyami Ersek Hospital Education Nurses – Üsküdar / İSTANBUL

Amaç:
Evlilik kurumu işleyişinde kadın ve erkeğe ait roller vardır. Ülkemizde rollerin daha eşit olduğu modern aile yapısının mevcudiyeti kadar rollerin daha keskin olduğu geleneksel aile yapısı da mevcuttur. Çekirdek ailedeki ve geniş ailedeki (kayınvalide ve kayınpeder ile yaşayan) kadınların bu iki ayrı aile modellerinin yapısından ötürü rolleri bazı farklılıklar göstermektedir. Ve bu farklılıklar kadınların benlik saygısı, psikopatoloji ve evlilik uyumlarını etkileyebileceğini akla getirmektedir. Çalışmamızda çekirdek ailedeki kadınlar ile geniş ailedeki (kayınvalide ve kayınpeder ile yaşayan) kadınların evlilik uyumu, benlik saygısı ve depresyon ve anksiyete gibi psikopatolojiler açısından farklarını karşılaştırmayı amaçlamaktayız. Ayrıca bu değişkenleri kadınların evlenme yaşı, evlenme biçimi, evlilik süresi, çalışma ve ekonomik durumu gibi sosyodemografik bulgularını dikkate alarak irdelemeyi amaçladık .

Yöntem:
Çalışmamıza Sakarya'da yaşayan 43'ü çekirdek aileden, 25'i geniş aileden (kayınvalidesi ile yaşayan) olmak üzere toplam 68 evli kadın katılmıştır. Katılımcılar kişisel bilgi formu, Rosenberg benlik saygısı ölçeği (RBSÖ), Aile değerlendirme ölçeği (ADÖ), Evlilik uyum ölçeği (EUÖ), Beck depresyon ölçeği (BDÖ) ve Beck anksiyete ölçeği (BAÖ) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Aile tipine göre her iki gruptaki kadınlarda yaş, evlilik biçimi, evlilik süresi, arasında fark saptanmazken; eğitim düzeyi, aylık gelir ve çalışan oranı çekirdek ailedeki kadınlarda daha yüksekti ve evlenme yaşı çekirdek ailedeki kadınlarda daha geçti. Aile tipine göre çekirdek ve geniş ailelerdeki kadınların BDÖ, BAÖ, RBSÖ, EUÖ ve ADÖ testlerinde anlamlı fark saptanmadı. Aynı ölçeklerle kadınların çalışma durumu, eğitim düzeyi ve ekonomik durumu karşılaştırıldığında psikopatolojik açıdan ya da evlilik uyumu açısından fark yokken; ADÖ alt ölçeklerine göre çalışan, eğitim düzeyi ve ekonomik durumu daha yüksek olan kadınlarda aile işlevselliğinin daha iyi olduğu saptanmıştır. Benzer şekilde kadınların evlilik biçimleri ile karşılaştırma yapıldığında yine psikometrik ölçeklerde

fark saptanmamıştır; ancak EUÖ puanı en yüksek anlaşarak, en düşük ise kaçarak evlenenlerde idi ve ADÖ-roller ve iletişim alt ölçeklerinde de fark tespit edilmiştir.

Sonuç:
Çalışmamızın bulgularına göre evli kadınların evlilik uyumunun, aile işlevselliğinin ya da depresyon ve anksiyete gibi psikopatolojik durumlarının aile tipinin farklılığından etkilenmediği saptandı. Aile tipinden bağımsız olarak kadının çalışma durumu, eğitim düzeyi ve evlenme biçiminin aile işlevselliğini etkilediği ancak psikopatoloji oranı açısından fark teşkil etmediği sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler:
evli kadınlar, aile tipi, aile işlevselliği, evlilik uyumu, psikopatoloji

Objective:
There are roles for men and women in the functioning of the institution of marriage. In our country there is the traditional family structure which has more sharply roles as much as the presence of the modern family structure which has more equal roles. The roles of women in the core family and the extended family (living with mother-in-law and father-in-law) show some differences due to the structure of these two separate family models. And it brings to mind these differences can influence self-esteem, psychopatalogies and marital harmony of women. In our study we intend to compare the differences of women in core and extended family (living with mother-in-law and father-in-law) in terms of marital harmony, self-esteem and psychopathologies such as depression and anxiety. In addition, we aimed to analyze these variables taking into account the socio-demographic findings such as women's age of marriage, ways of marriage, duration of marriage, employment and economic status.

Method:
Total 68 Married women living in Sakarya participated in our study, 43 women from core family and 25 women from the extended family (living with mother-in-law). Participants were evaluated by Personal information form, the Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES), Family assessment scale (FAS), Marital harmony scale (MHS), the Beck Depression Inventory (BDI) and Beck Anxiety Inventory (BAI).

Results:
According to the type of family, there is no difference between age, form of marriage, duration of marriage in both groups, but level of education, monthly income, and rate of working women are higher and the marriage age is older in women in the core family. According to the type of family there is no significant difference in tests of RSES, FAS, MHS, BDI, BAI of women in the core or extended family. When we compare working status, education level and economic status of women by the same scales, there is no significant difference in terms of psychopathology or marital harmony; but according to the FAS subscales women who is working or with a higher education level and economic status were found to be better family functioning. Similarly, when compared with women's type of marriage, again there was no difference in psychometric scales; however MHS score was the highest in agreement married and the lowest in runaway married.

Conclusion:
According to the findings of our study harmonization of marriage, family functioning, or psychopathological conditions such as depression and anxiety of married women are not affected by differences in family types. Regardless of family type,it was concluded that the employment status, educational level, and way of marriage of women affect the functionality of the family, but do not constitute a significant difference in rate of psychopathology.

Key words:
married women, family type, family functioning, marital harmony, psychopathology

P-024

Kız Öğrenci Yurdunda Yaşayan Öğrencilerin Dismenore Yaşama Durumu ve Başetmeye Yönelik Uygulamaları

Dysmenorrhea Cope with Living for the State and its Applications the Students Living Female Dormitories

Zümrüt Bilgin[1], Hediye Arslan Özkan[2], Yüksel Dal[3]

[1] Öğretim Görevlisi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2] Öğretim Üyesi, Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu
[3] Öğrenci, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[1] Lecturer, Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery
[2] Instructor, Bilim University Florence Nightingale Hospital Department of Nursing College
[3] Student, Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery

Giriş Ve Amaç
Dismenore, üreme çağındaki kadınların menstrüasyon döneminde ağrı yaşamasıdır. Periyodik ağrı kadınların yaşam kalitesini ve performansını etkileyen bir durumdur. Bu durum okuyan ve çalışan ve kadınlarda devamsızlığa ve iş günü kaybına neden olmaktadır.

Çalışmanın amacı; Kız öğrenci yurdunda yaşayan öğrencilerin dismenore yaşama durumları ve başetmeye yönelik uygulamalarının incelenmesidir.

Metod
Tanımlayıcı olan araştırma 10 Ekim 2012- 30 Aralık 2012 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın evrenini yurtta kalan tüm öğrenciler, örneklemini ise çalışmaya katılmaya istekli dört yüz bir (n=401) öğrenci oluşturmuştur. Sosyodemografik özellikler ve menstrüasyon ile ilgili verileri içeren araştırmacılar tarafından hazırlanan "Bilgi formu", kullanılarak toplanmıştır. Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, standart sapma ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular
Araştırmaya katılan kız öğrencilerin yaş ortalaması 20.82±1.62, ağırlık ortalamaları ise 56,37±9.13'dür. Öğrencilerin menarş yaş ortalaması 13.27±1.27, adet görme gün ortalaması 28.08±8.54 ve adet kanaması gün ortalama ise 5.43±1.38, olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %43.9'u menarşında ağrı hissettiğini ve % 63.8'nin adetlerinin düzenli olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %63.1'inin dismenorenin ne anlama geldiğini bilmediği, %48.6'sının her adet döneminde ağrısı olduğunu ve %40.6'sının ailesindeki diğer kadınların adet ağrısı yaşadığını belirtmiştir. Öğrencilerin %50.6'sının ilk iki gün ağrılarının sürdüğünü, %28.4'ü ağrısını azaltmak için sıcak uygulanma yaptığını, %56.4'ü ağrı giderici ilaç kullandığını ve %9.5'i her zaman doktora gittiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %23.9'u geleneksel yöntem kullandığını ve %51.9'u annesinden öğrendiği geleneksel yöntemleri kullandığını belirtmiştir.

Adet öncesinde, sırasında yakınma olma durumu ile ilk adette ağrı, duygu durumu, adet döneminde ağrı,

ağrı başa çıkma yöntemleri, geleneksel yöntem kullanma, ilaç kullanma arasındaki ilişki anlamlıdır (t=2.990 ;p=0.003), (t=3.294 ;p=0.001), (t=6.189 ;p=0.000), (t=3.809 ;p=0.000), (t=3.599 ;p=0.000), (t=3.929 ;p=0.001). Anne ve kız kardeşin adet ağrısı yaşama durumu ile adet ağrısı yaşama, ağrının yoğun olduğu gün, geleneksel yöntem kullanma, ilaç kullanma arasındaki ilişki anlamlıdır (t=5.499 ;p=0.000), (t=3.341 ;p=0.001), (t=2.162 ;p=0.031), (t=2.713 ;p=0.007).

Sonuç
Kızların yaklaşık yarısının adet döneminde ağrısı olduğu, anne ve kız kardeşin adet ağrısı yaşama durumu ile adet ağrısı yaşama, ağrının yoğun olduğu gün, geleneksel yöntem kullanma, ilaç kullanımı arasındaki ilişki anlamlıdır. Adet ağrısının kadınlarda önemli bir sağlık sorunu olduğu ve başa çıkma yöntemleri konusundaki bilincin artırılmasını gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler:dismenore, başetme.

Introduction And Aim
Dysmenorrhea, menstrual period, women of reproductive age, the pain is to live. Periodic pain is a condition that affects women's quality of life and performance. This situation, studying and working days lost to absences of working women, is caused. The purpose of the study, students who live in the dorm room girl dysmenorrhea to cope with life situations and their applications are examined.

Metod
Descriptive researching was carried out between10 October 2012-30 December 2012. The population of the study, all students living in the dormitory, and samples willing to participate in the study, four hundred and one (n = 401), students constituted. Sociodemographic characteristics and menstruation prepared by the researchers with data on the "Information Form", were used. The data in computer environment percentage, mean, standard deviation and t-test were used.

Results
Average age of 20.82 ± 1.62 of female students participating in the research, averages in the weight 56.37 ± 9:13, respectively. Average age of at menarche 13:27 Students ± 1.27, 8.28 ± 8.54 and the average menstrual menstrual bleeding days per day is 5:43 ± 1.38, were determined. 50.6% of the students defined the first two days of continuing pain, 28.4% of the hot application is doing to reduce pain, and 56.4% are pain-relieving drug use and 9.5% indicated that always gone to the doctor. Öğrencilerin %23.9'u geleneksel yöntem kullandığını ve %51.9'u annesinden öğrendiği geleneksel yöntemleri kullandığını belirtmiştir.
before menstruation is determined in the state during the first quantity to be complaints of pain, mood, menstrual period pain, pain coping strategies, using the traditional method, the relationship between drug use was significant (t = 2990, p = 0.003), (t = 3294, p = 0.001), (t = 6189, p = 0.000), (t = 3809, p = 0.000), (t = 3599, p = 0.000), (t = 3929, p = 0.001).
Mother and sister living situation menstrual pain and menstrual pain of living, the pain is intense day, using the traditional method, the relationship between drug use was significant (t = 5499, p = 0.000), (t = 3341, p = 0.001), (t = 2162, p = 0.031), (t = 2713, p = 0.007).

Conclusion
Pain during the menstrual period is about half of the girls, mothers and sisters living situation menstrual pain and menstrual pain of living, the pain is intense day, using the traditional method, the relationship between drug use is significant. Menstruation pain is a major health problem for women, and to increase awareness of coping strategies is required.

Key words:
dysmenorrhea, coping.

P-025

Hemşireler Akut Üst Solunum Yolu Enfeksiyonu Olduklarında Sorunu Yönetmek İçin Neler Yapıyorlar

Nurses to Manage Acute Upper Respiratory Tract İnfection, What Do They İssue?

Özlem Doğu

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Sakarya Universitiy Teaching And Research Hospital

Amaç:
%90 virus kaynaklı olan akut üst solunum yolu enfeksiyonları, üst hava yollarını etkiler (burun, sinüsler, larenks, farenks) ve sıklıkla burun tıkanıklığı, akıntı, hapşırma, boğaz ağrısı, öksürük, ses kısıklığı, baş ağrısı, halsizlik ve yorgunluk semptomları ile birliktedir. Bu semptomlar kişinin yaşam kalitesini etkiler. Akut üst solunum yolu enfeksiyonları sağlık bakımında en sık karşılaşılan sorunlar arasında yer almasına rağmen sorunu gidermeye yönelik etkili girişimler hala belirsizdir. Bu çalışmanın amacı hemşirelerin akut üst solunum yolu enfeksiyonu olduklarında sorunu yönetmek için neler yaptıklarını belirlemektir.

Yöntem:
Tanımlayıcı tipteki çalışma amaçlı örnekleme yöntemi ile 0cak 2012 tarihinde Sakarya ilinde bulunan bir eğitim ve araştırma hastanesinin merkez ve korucuk kampüslerinde çalışan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 77 hemşire ile yapıldı. Çalışmaya katılan hemşirelere; akut üst solunum yolu enfeksiyonu olduğunuzda bu sorunu yönetmek için neler yaparsınız? sorusu soruldu. Yanıtlar sınıflandırıldı ve yüzdelik olarak değerlendirildi.

Bulgular:
Hemşirelerin %67.1(N=49)' inin lisans mezunu, %83.6(N=61)'sının kadın, %53.4(N=39)' ünün evli, %80.8(N=59)' inin sigara içmediği belirlendi. Hemşirelerin akut üst solunum yolu enfeksiyonu olduklarında %50(N=39)'si dinlendiğini, büyük çoğunluğunun (%38;N= 39) antibiyotik kullandığını sadece küçük bir grubun (%16;N=13) bitki çayları ve (%10;N=8) daha fazla ılık su tükettiğini ifade ettikleri belirlendi.

Sonuç:
Bu sonuçlar sağlık çalışanların sıklıkla viral enfeksiyon yaşadığı ve bilinçsiz bir şekilde antibiyotik tüketimine gittiklerini ortaya koydu. Çalışma benzer çalışmalar için veri olarak da kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler:
Hemşireler, enfeksiyon, ilaç kullanımı

Objective:
90% of acute upper respiratory tract infections from viruses, affects the upper airways (nose, sinuses, larynx, pharynx), and often nasal congestion and discharge, sneezing, sore throat, cough, hoarseness, headache, weakness and fatigue symptoms associated with. These symptoms affect the quality of a person's life. Acute upper respiratory tract infections, although they are among the most common problems in health care in developing effective interventions to resolve the issue is still unclear. The aim of this study was to manage the problem of nurses in acute upper respiratory tract infection, they determine what they are doing.

Method:
The study is a purposive sampling method on 0cak 2012 in the province Sakarya University Education and Research Hospital of campuses Central and Korucuk works 77 nurses who agreed to participate were included. Nurses participating in the study, acute upper respiratory tract infection What do you do to manage this problem when you are? asked the question. Answers were classified and assessed as percentage.

Results:
67.1% of the nurses (n = 49) per cent language is a graduate of degree, 83.6% (N = 61) had a female, 53.4% (N = 39) patients were married, 80.8% (N = 59) of them were non-smokers. 50% of the nurses when they are in acute upper respiratory tract infection (N = 39) were tapped, the vast majority (38%, N = 39) used antibiotics, only a small group of (16%, N = 13) herbal teas and (10%, N = 8) were expressed more warm water consumed.

Conclusion:
This results health workers often live viral infection and an unconscious way antibiotic consumption went revealed. The study can also be used as data for similar studies

Key words:
Nurses, infection, drug use

P-026

Gebelerde Bulantı-Kusma Görülme Sıklığı ve Depresyon Düzeyinin Değerlendirilmesi

Evaluation of Frequency of Nausea and Vomiting As Well As Depression Level in Pregnant Women

Sevil Şahin[1], Kevser Özdemir[1], Alaettin Ünsal[2], Nuray Adıyaman[1], Arif Serhan Cevrioğlu[3]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu
[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
[3] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

[1] Sakarya Universitiy Health Highschool
[2] Eskişehir Osmangazi University
[3] Sakarya University Faculty of Medical Teaching and Research Hospital

Amaç:
Gebelerde bulantı-kusma görülme sıklığının saptanması, ilişkili faktörlerin incelenmesi ve depresyon düzeyinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve yöntem:
Çalışma, 13 Ocak - 23 Mart 2013 tarihleri arasında Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi ile Sakarya Doğum ve Çocuk Hastanesine başvuran gebeler üzerinde gerçekleştirilen tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Çalışma grubu gebelik yaşı 20 haftanın altında olan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 606 gebeden oluşmuştur. Çalışmanın amacına uygun olarak hazırlanan anket form, gözlem altında gebeler tarafından doldurulmuştur. Gebelik süresince günde en az 1 kere bulantı-kusma şikayeti olanlar "bulantı-kusma öyküsü var" olarak kabul edildi. Bulantı-kusma şiddetinin değerlendirilmesinde RODES testi kullanıldı. Depresyon düzeyi Beck Depresyon Ölçeği ile değerlendirildi. Verilerin analizi için Ki-kare testi ve Spearman Korelasyon Analizi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık değeri olarak $p<0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular:
Çalışma grubunu oluşturan gebelerin yaşları 17-39 arasında değişmektedir (ortalama: 25.55±4.95 yıl). Gebeler arasında bulantı-kusma görülme sıklığı %35.1 (n=213) olarak saptanmıştır. Çekirdek tipi aile yapısına sahip olanlarda, çalışanlarda, aile gelir durumu kötü olanlarda, gebelikten önce herhangi bir kontraseptif yöntem kullananlarda, önceki gebelik/gebeliklerinde bulantı-kusma öyküsü olanlarda bulantı-kusma sıklığının daha yüksek olduğu saptanmıştır (her biri için; $p<0.05$). Bulantı-kusma öyküsü olan gebeler bu şikayetlerinin en fazla yemek kokusu ve parfüm/sigara/insan kokusu ile arttığını bildirmişlerdir. Bulantı-kusma öyküsü olanlar arasında depresyon sıklığının anlamlı derecede daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Bulantı-kusma şiddeti ile depresyon düzeyi arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç ve öneriler:
Bulantı-kusmanın gebelikte önemli bir sağlık sorunu olduğu saptanmıştır. Bulantı-kusma öyküsü olanlarda depresyon sıklığının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bulantı-kusma şiddeti arttıkça depresyon düzeyi de artmaktadır. Gebelikte bulantı-kusma nedenlerinin ve risk faktörlerinin ortaya konulması için daha etraflı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler:
Gebelik, bulantı-kusma, Rodes testi, depresyon

Objective:
To determine the frequency of nausea and vomiting in pregnant women, review associated factors and evaluates the depression level.

Material and method:
The study is a descriptive research conducted on the pregnant women who applied to Sakarya Training and Research Hospital and Sakarya Maternity and Children Hospital between 13 January 2013 and 23 March 2013. The study group consisted of 606 pregnant women who were below 20 weeks of gestation and agreed to take part in the study. Survey form prepared in line with the study objective was completed by the pregnant women under supervision. The women who had a complaint of nausea and vomiting at least once a day during their pregnancy were deemed as "having a history of nausea and vomiting". RHODES index was used to evaluate the severity of nausea and vomiting. Depression level was evaluated with the Beck Depression Inventory. Chi-square test and Spearman's Correlation Analysis were used to analyze the data. Statistical significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results:
The age of pregnant women in the study group ranged from 17 to 39 (mean age: 22.55 ± 4.95 years). The frequency of having nausea and vomiting in the pregnant women was determined to be 35.1% (n=213). The frequency of having nausea and vomiting was determined to be higher in those with a nuclear family, working women, those with a poor family income, those who used any contraception method before the pregnancy and those who had a history of nausea and vomiting in their previous pregnancy(ies) ($p < 0.05$ for each). The pregnant women with a history of nausea and vomiting reported that their complaints increased most markedly with the smell of food as well as perfume/cigarette/body odor. In the women with a history of nausea and vomiting, depression frequency was significantly higher ($p < 0.05$). A positive relation was found between the severity of nausea and vomiting and the depression level ($p < 0.05$).

Conclusion and suggestions:
Nausea and vomiting were determined to be a major health problem in pregnancy. Depression frequency was higher in those with a history of nausea and history. The severity of nausea and vomiting increases with higher depression levels. More detailed studies are required to determine the causes of nausea and vomiting in pregnancy as well as the risk factors.

Key words:
Pregnancy, nausea and vomiting, Rhodes index, depression.

P-027

Paradigma ve Hemşirelik

Paradigm and Nursing

Hediye Arslan Özkan[1], Funda Akduran[2]

[1] İstanbul Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu Müdürü, İstanbul
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu İç Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Sakarya

[1] İstanbul Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu Müdürü, İstanbul
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu İç Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Sakarya

Paradigma, Fransızca "paradigme" kelimesinden gelir. Türk dil kurumu sözlüğü anlam karşılığı; "Değerler dizisi" olarak tanımlanmıştır. Paradigma, uzun deneyimlerini ve kanıtlarını içerisinde barındıran, kabul görüp hâkim bir hal alacak düşüncenin-modelin zaman içerisinde var olan ilk örneğidir. Bir başka ifade ile paradigma, bireyin iç ve dış dünyasını algılayıp yorumlamasında etkili olan tüm faktörleri kapsar. Algılama, yorumlama ve bilme süreçleriyle ilgili tüm etkenlerin yarattığı örgütlü ve dinamik düşünsel sisteme algı düzeneği ya da paradigma adı verilir. Hemşirelik, bilim olarak algılandığında geleneksel ve bilimsel paradigma perspektifinde gelişmiştir. Hemşirelik uygulamalarının tanımları ve kavramları değişmesine rağmen, hemşirelik bilim ve kuramlarını destekleyen paradigmanın değişmediği görülmektedir. Hemşirelik bilim ve sanatı, en önemli paradigmalar olarak kabul edilen insan, felsefe, sağlık-hastalık, çevre, iletişim ve bakım (hemşirelik) gibi kavramlarla yönlendirilmektedir. Hemşireliğin gelişmesi için, bilimsel bir zeminde yapılan üretim ve paradigmanın önemi vazgeçilmezdir. Hemşireliğin uygun paradigmalar ile değişime uğrayıp/uğratılıp profesyonel boyutlara taşınabilmesinde bilinçli olmak çok önemlidir. Hemşirelik eğitimini, bilgi yüklü tıbbi modelden kurtarmak bir paradigma değişimi gerektirir. Paradigma, kavramsal model, kuram, hemşirelik gözlemleri ve her düzeyde hemşirelik felsefesini etkilemektedir. Hemşirelik teorisini ise; evrensel disiplin, bilgi oluşturma yöntemleri sağlama, bu şekilde sorunlara çözüm önerileri getirme girişimleri gibi paradigmalar oluşturmaktadır. Hemşirelik, felsefe, eğitim, sosyal bilimler ve diğer alanlarda klasik ve çağdaş bilimsel kaynakları eleştirel yorum ve bilgi birikimi ile desteklemeli ve pratiğe dayalı bilgi üretimini bir paradigma önerecek şekilde uygulamalıdır. Önerilen Paradigma ise, hemşirelik eğitiminde değişen ve artan öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap vermeli, kanıtlanmış bir eğitim öğrenme ortamı sunmalı ve beklentilere yanıt verebilmelidir. Bu beklentileri karşılamak için, eğitim, eleştirel düşünme, analiz etme ve problem çözme becerilerini ve aktif öğrenmeyi teşvik etmelidir.

Anahtar sözcükler: Hemşirelik, paradigma, eğitim, hemşirelik bilim ve sanatı, bakım

Objective:
To determine the frequency of nausea and vomiting in pregnant women, review associated factors and evaluates the depression level.

Material and method:
The study is a descriptive research conducted on the pregnant women who applied to Sakarya Training and Research Hospital and Sakarya Maternity and Children Hospital between 13 January 2013 and 23 March 2013. The study group consisted of 606 pregnant women who were below 20 weeks of gestation and agreed to take part in the study. Survey form prepared in line with the study objective was completed by the pregnant women under supervision. The women who had a complaint of nausea and vomiting at least once a day during their pregnancy were deemed as "having a history of nausea and vomiting". RHODES index was used to evaluate the severity of nausea and vomiting. Depression level was evaluated with the Beck Depression Inventory. Chi-square test and Spearman's Correlation Analysis were used to analyze the data. Statistical significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results:
The age of pregnant women in the study group ranged from 17 to 39 (mean age: 22.55 ± 4.95 years). The frequency of having nausea and vomiting in the pregnant women was determined to be 35.1% (n=213). The frequency of having nausea and vomiting was determined to be higher in those with a nuclear family, working women, those with a poor family income, those who used any contraception method before the pregnancy and those who had a history of nausea and vomiting in their previous pregnancy(ies) ($p < 0.05$ for each). The pregnant women with a history of nausea and vomiting reported that their complaints increased most markedly with the smell of food as well as perfume/cigarette/body odor. In the women with a history of nausea and vomiting, depression frequency was significantly higher ($p < 0.05$). A positive relation was found between the severity of nausea and vomiting and the depression level ($p < 0.05$).

Conclusion and suggestions:
Nausea and vomiting were determined to be a major health problem in pregnancy. Depression frequency was higher in those with a history of nausea and history. The severity of nausea and vomiting increases with higher depression levels. More detailed studies are required to determine the causes of nausea and vomiting in pregnancy as well as the risk factors.

Key words:
Pregnancy, nausea and vomiting, Rhodes index, depression.

P-028

Gebelikte Psikososyal Sağlığın Değerlendirilmesinin Doğum Sonu Depresyonu Belirlemedeki Etkisi

The Effect on Determinatıon of Postpartum Depression of The Psychosocial Health Evaluation During Pregnancy

Cefariye Sözeri[1], Hatice Yıldız[2]

[1] Yenimahalle Halk Eğitim Merkezi, Ankara
[2] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bl. Doğum ve Kadın Hast. Hemş. AD

[1] Yenimahalle Adult Education Center, Ankara
[2] Marmara University, Faculty of Health Sciences, Nursing Department, Division of Obstetrics and Gynecology Nursing.

Bu araştırma gebelikte psikososyal sağlığın değerlendirilmesinin, doğum sonu depresyonu belirlemedeki etkisini saptamak amacıyla tanımlayıcı ve prospektif bir çalışma olarak planlanıp uygulanmıştır. Araştırma, Sakarya iline bağlı iki merkez Sağlık Ocağı'nda 64 gebede gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın yapılabilmesi için gerekli kurumlardan izin ve etik onay, çalışmaya katılmayı kabul eden gebelerden de yazılı onam alınmıştır. Verilerin toplanmasında soru formu, Gebelikte Psikososyal Sağlığı Değerlendirme Ölçeği (GPSDÖ), doğum sonu değerlendirme formu ve Edinburg Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği (EDDÖ) kullanılmıştır. Veriler gebelikte iki ve üçüncü trimesterde, doğum sonrası da 6. haftada olmak üzere üç aşamada toplanmıştır. İstatistiksel analizde SPSS 15.0 paket programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalamalarının 28.5 ± 5.26/yıl olup, öğrenimlerinin ilköğretim ve lise düzeyinde yoğunluk kazandığı belirlenmiş ve %54.7'nin primigravida olduğu saptanmıştır. Olguların GPSDÖ total puan ortalamasına göre psikososyal sağlıkları orta düzeyin üstünde bulunmuştur. GPSDÖ'nin "Gebelik ve eş ilişkisine ait özellikler" ile "Gebeliğe ilişkin fiziksel-psikososyal değişikliklere ait özellikler" alt grup puan ortalamaları düşük olan olguların anlamlı düzeyde doğumlarını daha çok sezaryen ile gerçekleştirdikleri belirlenmiştir. Olguların EDDÖ göre puan ortalamalarının 10.75±3.63 olduğu, %21.9'nun doğum sonu depresyon yaşadıkları belirlenmiştir. GPSDÖ total puan ortalaması ve "Psikososyal destek gereksinimine ait özellikler" alt grubu puan ortalaması ile EDDÖ puan ortalaması arasında negatif yönde zayıf anlamlı ilişki saptanmıştır. Bu sonuç gebelikte psikososyal sağlığa ait puan düştükçe, doğum sonu depresyonun o düzeyde artığını göstermektedir. Sonuçlarımıza göre, gebelerin yalnızca fiziksel yönden değil psikososyal yönden de değerlendirilmesinin doğum sonu depresyonun önlenmesinde yararlı olacağı görüşüne varılmıştır.

Anahtar Kelimeler:
Gebelik; Gebelikte psikososyal sağlık; Doğum sonu; Doğum sonu depresyon

This research was planned and applied as a descriptive and prospective study, in order to detect the effect on determination of postpartum depression of the psychosocial health evaluation during pregnancy. It was performed on 64 pregnant women at two health centers in the Sakarya. Ethical approval and the necessary permission from the institutions for conducting the study were received. In addition, written consent was obtained from pregnant women who volunteered to participate in the study. The questionnaire form, the Pregnancy Psychosocial Health Assessment Scale (PPHAS), the postpartum assessment form, and the Edinburgh Postnatal Depression Scale (EPDS) were used for data collection. The data were collected in three phases including two and third trimesters during pregnancy and 6th week postpartum. The data were evaluated with using the SPSS 15.0 statistical program. The mean age of the participants was 28.5 ± 5.26 years , and the majority of them had primary and high school graduates, and it was determined that 54.7% of participants had primigravida. Psychosocial health of participants were found to be above average according to the PPHAS total average score. It was shown that the majority of participants who had low average scores from PPHAS sub-groups, which is "Properties of pregnancy and couple relationship" and "Properties of physical-psychosocial changes related to pregnancy", had significantly more cesarean deliveries. The average score of the participants according to the EPDS was 10.75±3.63 and 21.9% of them had postpartum depression. A negative significant weak correlation between EPDS averages score and PPHAS total score and "Properties related to psychosocial support need" sub-group average score were determined. This result indicates that postpartum depression level increases with the decreasing of psychosocial health score during pregnancy. According to our results, the evaluation of pregnant women not only physically but also psychosocially, may be useful to prevent postpartum depression.

Keywords:
Pregnancy; Psychosocial health during pregnancy; Postpartum; Postpartum depression.

P-030

Menapozun Psikolojik Etkileri

Psychological Effects of Menopause

Gülgün Durat, Işık Atasoy

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University Health of Highschool

Dünya Sağlık Örgütü menopozu "ovaryum aktivitesinin yitirilmesi sonucunda mensturasyonun kalıcı olarak sonlanması olarak tanımlamaktadır. Menapoz, başka bir patolojik sebep olmaksızın son menstruasyon kanamasından sonra 12 ay boyunca görülen amenore ile karakterizedir. Genellikle 45-55 yaşları arasında görülür. Menapoz tamamen doğal yollarla olabildiği gibi bazen cerrahi yolla, bazen de bir patoloji, hastalık veya ağır psikolojik bir problem nedeniyle olabilmektedir. Menopoz dönemi bedensel etkilerin yanı sıra psikolojik olarak da bazı sonuçlar doğurur. Bunlar; konsantrasyon eksikliği, bellek sorunları, cinsel isteğin azalması, uyku bozuklukları, yoğun stres, kaygı, depresyon, huzursuzluk ve sıkıntı hissi, yorgunluk, çabuk sinirlenme, öfkelenme, alınganlık, nedensiz ve kolaylıkla ağlama vb…

Freud (1917), menopoz döneminde görülen depresyonun temelinde feminite kaybının olduğunu belirtir. Üretkenlik kaybı, yas-elem tepkisi ile melankoli arasında bağlantı kurar. Hopkins (1944), üreme potansiyeli kaybının benliği tehdit etmesinden kaynaklanan anksiyeteden söz eder. Pek çok araştırmada, özellikle içe kapanık, itaatkar, yalnız yaşayan ya da çocuksuz, yaşam tatmini düşük olan kadınların menopozdan daha çok etkilendikleri, evliliğinden doyum elde eden kadınların ise bu dönemi daha rahat atlattıkları görülmüştür. Arietti'ye göre, menopozun doğal bir süreç olduğunu kabul edemeyen kadınlar bu dönemde daha fazla sorun yaşarlar. Menopoz dönemini üretebilme, yaratabilme yeteneğinin ve gücünün sona erdiği bir dönem olarak deneyimlerler. Bu dönemde ortaya çıkan bir tablo da "boş yuva sendromu"dur. Bu tanımı ilk kez 1966'da Deykın ve arkadaşları kullanmışlardır. Menopoz dönemindeki kadın, çocuklarının büyüyüp evlenmesi ve evden ayrılmasıyla yıllar sonra evde eşiyle baş başa kalmaktadır. Büyüyen çocukların giderek artan bağımsızlık istekleri kadınlarda anksiyete ve depresyona neden olabilmektedir Menopozun algılanmasında kadınlardaki bireysel farklılıkları yanı sıra, yaşadığı çağın ve kültürün de etkisi vardır. Maoz ve arkadaşları (1970) çalışmalarında Arapların menopoza bakış açılarının olumlu olduğunu, daha fazla çocuk istemediklerini bulmuşlardır. İran'da yapılan bir çalışmada ise, kırsal kesimde yaşayan kadınların şehirli kadınlara göre menopozla ilgili daha olumsuz tutumlara sahip oldukları saptanmıştır

Menopozal sorunları için menopoz kliniklerine başvuran kadınların, başvurmayanlara göre daha fazla psikolojik ve fiziksel belirti bildirdikleri, nörotisizm düzeylerinin daha yüksek olduğu belirtilmektedir. Bu kadınların geçmişlerinde depresyon, premenstruel disforik bozukluk, postpartum depresyon ve antidepresan tedavi öyküsü oranlarının yüksek olduğunu görülmüştür

Sonuç olarak psikiyatrik belirtileri olan menopoz dönemindeki kadınlarda görülen belirtilerin menopoza ait olup olmadığı psikiyatrik gerçek bir morbiditenin parçası olup olmadığı dikkatli incelenmelidir.

Anahtar kelimeler:
Menapoz, kadın, psikolojik durum

World Health Organization describes menopause as "termination of menstruation permanently as a result of ovaries' inactivity". Menopause is characterized by amenorrhoea lasting for 12 months after the last menstrual period without a pathological reason. It is usually seen between 45-55 years of age. Menopause may occur completely naturally or it may be stimulated surgically. Sometimes a pathology, a disease or a heavy psychological problem can cause it. The period of menopause brings about physical effects as well as psychological effects. The latter are lack of concentration, memory problems, decrease in sexual desires, sleep disturbances, intense stress, anxiety, depression, discomfort and annoyance, fatigue, quick temper, blast, touchiness, crying easily without any reason, etc.

Freud (1917) stated that depression during the period of menopause was due to loss of feminity. He also related it to loss of productivity, mourning-grief responseand melancholy. Hopkins (1944) told about anxiety which originated from reproductivity loss threating the self. In various studies, it is seen that women particularly who are introverted, obedient, living alone or having no child and having low satisfaction of life are more adversely affected from menopause whereas women who have satisfactory marriages could get over this period easier. According to Arietti, women who can not accept that menopause is a natural process face more problems. They experience this period as a process where the ability of productivity and creativity ceases. Another syndrome which appears during this period is "empty nest syndrome". This term is first used by Deykin et. al. The woman in menopause is left alone with her husband upon the departure of her children when they grow up and get married. The increasing freedom demands of growing children may cause anxiety and depression among women. In the perception of menopause, beside individual differences, the age and culture in which the woman lives is also effective. Maoz et. al. (1970), have found out that Arabic people have positive impression about menopase because they don't want to have more children. In a study conducted in İran, it is determined that women living in the countryside have more negative attitudes about menopause than the women living in the city center. Women presenting to the menopause clinics because of their menopausal problems are seen to notify more psychologic and physiologic symptoms than the ones who haven't presented. They are found out to have a higher level of neuroticism. These women are seen to have a higher rate of depression, premenstrual dysphoric disorder, postpartum depression and anti-depressant treatment history.

As a result, it should be carefully examined whether the psychiatric symptoms which are seen in the women during the period of menopause are really about menopause, or they are episodes of a true morbidity.

Key Words:
Menopause, woman, psychological condition

P-032

İnkontinansın Genel Sağlık Algısına Etkisi

General Health Effects Perception of Incontinence

Zümrüt Bilgin[1], Nurdan Demirci[2], Yağmur Irmak[3], Mine Yalçın[4]

[1] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[1] Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery
[2] Marmara University Faculty of Health Sciences Department of Nursing
[3] Marmara University Healt Sciences Faculty Department of Midwifery

Giriş Ve Amaç
İnkontinans, istemsiz idrar kaçırma durumudur. Bu durum sosyal ve hijyenik sorunlara neden olmaktadır. Kadının genel sağlık algısını etkilemektedir.

Çalışmanın amacı;
İnkontinansın genel sağlık algısına etkisini incelemektir.

Metod
Tanımlayıcı olan araştırma 2 Ocak 2013- 25 Mart 2013 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın evrenini özel bir hastanenin kadın hastalıkları kliniği, örneklemi ise 20 yaşın üzerinde araştırmaya katılmayı kabul eden ve soruları eksiksiz yanıtlayan doksan üç (n=93) kadın oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan "Bilgi formu", Genel Sağlık Anketi Ölçeği (GSA) kullanılarak toplanmıştır. GSA; kişinin kendine yönelik genel sağlık durumunu belirlemek amacıyla geliştirilmiştir. Kılıç (1996) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır (1). Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, standart sapma ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular
Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 35.30±11.44, kilo ortalaması 71.88±11.63'dür. Kadınların %28'i lise mezunu, %15.1'i oturarak çalışıyor, %24.7'si sigara içmekte %14.0'ü her gün kafeinli içecek tüketiyor, %16.1'inin kabızlık sorunu yaşamaktadır. %10.8'i şeker tanısı almış, %42.0'si batın bölgesini ilgilendiren bir ameliyat olmuş ve %9.8'i vajinal akıntı nedeniyle tedavi görmüştür. Kadınların %12.0'si menapoz, %6.6'sı histerektomi yapılmış, %29.0'u RİA ile korunmakta, %48.4'ü bir gebelik, %16.1'i isteğe bağlı kürtaj olmuş ve %33.3'ü sezaryen olmuştur. Kadınların %28.0'inin annesi idrar kaçırıyor, %15.1'i beş yaşından sonra altını ıslatmış, %31.1'i idrarını erteliyor, %12.9'u sık sık üriner sistem enfeksiyonu geçirmektedir. Kadınların %29.0'u gebelik sırasında idrar kaçırmış, %18.3'ü şu anda idrar kaçırıyor, %8.6'sı gülerken, öksürürken idrar kaçırıyor, %50.0'si gebelik ve doğumun neden olduğunu düşünüyor, %3.2'si sorun olarak görmüyor, %11.8'i sorun nedeniyle sağlık kurumuna başvurmuş ve %3.2'si sorun nedeni ile ped kullanmaktadır. Şu anda idrar kaçırma ile gebelikte idrar kaçırma, doğum sayısı arasında anlamlı

fark vardır (t=5.424;p=0.000), (t=2.255 ;p=0.027). İdrar kaçırmayanların sağlık algısı ortalaması 1.20±0.04, kaçıranların ise 1.26±0.07 olduğu aralarındaki farkın anlamlı olmadığı saptanmıştır (t=1.819 ;p=0.081).

Sonuç
Kadınların beşte bire yakını inkontinans yaşadığı ve onda birinin sorun nedeni ile sağlık kurumuna başvurduğu belirlenmiştir. İdrar kaçırma ile gebelikte idrar kaçırma ve doğum sayısı arasında anlamlı ilişki saptanmıştır. İnkontinans yaşama durumu ile genel sağlık algısı arasında ilişki saptanmamıştır. Çalışma örnekleminin sınırlı olmasının sonuçları etkilediği düşünülmüştür. Çalışmanın verileri toplanmaya devam edilmektedir.

Anahtar Kelimeler:inkontinans, sağlık algısı, etki.

Introduction And Aim
Urinary incontinence, involuntary leakage of urine status. This situation is caused by social and hygienic problems. Women's perception of general health effects are overlooked. Aim of this study is to examine the impact of incontinence perception of general health.

Metod
This descriptive research was carried out between January 2 -25 March 2013. The study population gynecology clinic in a private hospital, the sample over the age of 20 who accepted to participate in answering questions completely and ninety-three (n = 93) was found to make women. Information prepared by the researchers "Information Form", the General Health Questionnaire Questionnaire (GHQ) were used. GSA, has been developed in order to determine the general health status of one's self. Adapted to Turkish (1996) by Kılıç (1).The data were analyzed using percentile, average, standard deviation and t test.

Results
The average age of the women participating in the study ± 35.30 11.44 ± 11.63 71.88 the average weight respectively. 28% of women were high school graduates, 15.1% of trying to sit and 24.7% were current smokers. 28% of women were high school graduates, 15.1% of working sitting, 24.7% were smokers, 14.0% percent consume caffeinated beverage every day, 16.1% among have the problem of constipation. 10.8% of diagnosed diabetes, 42.0% percent had a surgery involving the abdomen area and 9.8% had been treated for vaginal discharge. 12.0% of the women 'have menopause, 6.6% of undergone hysterectomy, 29.0% is protected by IUD, 48.4% of a pregnancy, 16.1% has been an abortion upon request and 33.3% have been caesarean section. 28.0% of women per cent of urine misses his mother, 15.1% of the bottom and then poured water over the age of five, 31.1% of postponing urination, 12.9% of urinary tract infection often is undergoing. Currently, urinary incontinence, urinary incontinence, there a significant difference between the number of births (t = 5424, p = 0.000), (t = 2255, p = 0.027).

Conclusion
Nearly one-fifth and one-tenth of the problem experienced by women due to incontinence refers to determining the health institution are reviewed. Urinary incontinence and urinary incontinence during pregnancy and childbirth were detected a significant relationship between the number of. Urinary incontinence was no relationship between the perception of life and general health status. Thought to affect the results of the study sample was found to being limited. Been continued to gather data for the study are overlooked. 29.0% of the women 'u missed out on the urine during pregnancy, 18.3% were missing at the moment of urine, 8.6% laughing, coughing urine leaks, 50.0% percent is caused by pregnancy and childbirth thinking, 3.2% does not see as a problem, 11.8% admitted to health facilities due to the problem, and 3.2% due to the problem using the pad. The average perception of women's health incontinence 1:20 ± 0.04, the abductors were not significant difference between the 1:26 is 0:07 ± (t = 1819, p = 0.081).

Keywords: incontinence, health perception, effect.

P-033

Onkoloji Hastanesi'nde Çalışan Hemşirelerin Kanser Algısı ve Stresle Başa Çıkma Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Comparison of The Cancer Perception and Stress Coping Methods of The Nurses Working in The Oncology Hospital

Kerime Derya Beydağ[1], Esra Bilen Acarer[2], Gülzade Uysal[1]

[1] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, İstanbul
[2] Ali Osman Sönmez Onkoloji Hastanesi Sağlık Bakım Hizmetleri Müdürü

Amaç:
Bu çalışma Bursa ilinde hizmet veren bir onkoloji hastanesinde çalışan onkoloji hemşirelerinin kanser algısı ve stresle başa çıkma yöntemleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve yöntem:
Tanımlayıcı tipteki araştırmanın evrenini, Bursa Ali Osman Sönmez Onkoloji Hastanesi'nde çalışan 190 hemşire oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeden evren üzerinde çalışmış, ancak verilerin toplandığı tarihle izinli / raporlu olan hemşirelerin olması ve çalışmaya katılmak istemeyen hemşirelerin olması nedeniyle örneklemi 132 hemşire (%69.5) oluşturmuştur. Veriler, Folkman ve Lazarus tarafından geliştirilen, Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışması Şahin ve Durak (1995) tarafından yapılmış olan 30 maddelik, 4'lü likert tipi bir ölçek olan Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği (SBTÖ) ve araştırmacılar tarafından oluşturulan 20 maddelik kanser algısı anketi ile elde edilmiştir. Veri toplama öncesinde, kurumdan etik kurul izni ve çalışmaya katılanların onamları alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, sayı yüzdelik hesaplamaları ve

Bulgular:
Katılımcıların %43.2'si 31-40 yaş grubunda, %84.1'i kadın, %68.2'si evli ve %55.3'ünün çocuğu vardır. Hemşirelerin %44.7'si lisans mezunu, %65.9'u 7 yıl ve üzeri süredir hemşire olarak çalışmakta ve %44.7'si 7 yıldan daha uzun süredir onkoloji servislerinde çalışmaktadır. Hemşirelerin %65.2'sinin yakın çevresinde kanser tanısı alan birey olduğu ve kanser tanısı alan bireylerden %26.7'sinin birinci derece yakınlar olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %33.3'ü daha önce kanser ve tedavisi ile ilgili kurs/panel/seminer/hizmet içi eğitime katılmadığını, eğitim alanların %40.2'si aldıkları eğitimin kısmen yeterli olduğunu ifade etmiş ve %81.8'i kanser ve tedavisi ile ilgili eğitim almak istediğini belirtmiştir. Katılımcıların kanser ve tedavisine ilişkin ifadelere verdikleri yanıtlar incelendiğinde; %74.2'si "kanser tanısı alma fikri beni korkutuyor"; %80.3'ü "kanserin başka hastalıklara göre çok ciddi bir hastalık olduğunu düşünüyorum" ; %58.3'ü "kanser kelime olarak bile bana soğuk gelen bir hastalık" ve %72.7'si "kanser hastalığında genetik yatkınlığın etkili olduğunu düşünüyorum" ifadelerine katıldıkları belirlenmiştir. Katılımcıların %59.1'i "kanser kişinin yaptığı hataların bedelidir" ifadesine; %65.9'u "kanserli birey ve ailesi ile konuşmaktan kaçınırım" ifadesine ve %82.6'sı "kanserin bulaşıcı olduğunu düşünüyorum" ifadesine katılmadıklarını ifade etmiştir. Katılımcıların, cinsiyetleri ve çalıştıkları birim ile stresle başa çıkma tarzları ölçeği puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Katılımcıların, medeni durumu,

yaş grubu, çocuk sahibi olma durum, meslekte ve onkoloji biriminde çalışma yılı, ailesinde kanserli birey olma durumunun stresle başa çıkma düzeyinde etkili olmadığı belirlenmiştir (p>0.05).

Sonuç:
Katılımcılardan kadınların stresle baş etme düzeylerinin daha iyi olduğu belirlenirken; poliklinik biriminde çalışan katılımcıların stresle baş etme düzeylerinin daha düşük olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler:
kanser, hemşire, algı, stresle başa çıkma

Objective:
This study was made in Bursa to determine the relationship between cancer perception and coping methods of the oncology nurses working in an oncology hospital.

Materials and methods:
The population of this descriptive study consisted of 190 nurses working in Bursa Ali Osman Sonmez Oncology Hospital. Sampling was worked out without going off the universe, but due to the nurses on leave and the nurses did not want to participate in the study sample consisted of 132 nurses (69.5%). The data was obtained by Folkman and Lazarus and its Turkish validity and reliability study was made by Sahin and Durak (1995) consisted of 30-items, 4-point Likert-type scale called the Ways of Coping Inventory (SBTO), and the perception of cancer data was obtained by a 20-item questionnaire prepared by the researchers. Prior to data collection, Institutional Review Board approval and informed consent of the participants were taken. Evaluation of the data was made with the numerical and percentage calculations.

Results:
Of the participants, 43.2% of them were in the 31-40 years age group, 84.1% of them were women, 68.2% of them were married and 55.3% of them had children. Of nurses, 44.7% of them had Bachelor's degree, 65.9% of them had been working as a nurse for over 7 years and 44.7% of them were working in oncology wards for more than 7 years. 65.2% of the nurses had individuals diagnosed with cancer in the vicinity of themselves and 26.7% of them had first-degree relatives diagnosed with cancer. 33.3% of the participants said they had never taken courses / panels / seminars / in-service training about cancer and 40.2% of them stated that they had partially adequate education and 81.8% of them reported that they wish to study for the treatment of cancer. According to the analysis of the participants' responses to statements related to cancer and its treatment; 74.2% of them said "the idea of getting diagnosed with cancer scares me", 80.3% of them said "I think cancer is a serious disease than any other disease", 58.3% of them said "even as a word cancer is a cold disease" and 72.7%" of them said "genetic heredity has a role in developing cancer". 59.1% of the participants said "I think cancer is the price of the mistakes people make", 65.9% of them said "I avoid speaking with people with cancer and their families" and 82.6% of them said "I do not think cancer is contagious". A statistically significant difference was found between the gender and work place and styles of coping of the participants and mean score of the scale (p <0.05). It was found that the marital status, age group, having a child status, occupation and oncology unit of work place, having a family member with cancer did not affect the coping with stress level of an individual (p> 0.05).

Conclusion:
While it was determined that the female participants had better levels of coping with stress; it was found that the coping with stress levels of the participants working in the outpatient unit were lower than the others.

Key words:
cancer, nurses, perception, coping with stress

P-034

Kamu Hastanesinde Çalışan Bir Grup Hemşire ve Ebenin Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutumlarını Etkileyen Faktörler

The Factors Affecting The Attitudes of The Nurses and Midwives Working in A Public Hospital Towards The Early Diagnoses of Cancer

Kerime Derya Beydağ[1], Sevim Güneş Çalıcıoğlu[2], Serpil Ergen[2], Zehra Metin[2], Türkan Bahtiyar[2], Öznur Alço[2]

[1] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, İstanbul
[2] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Programı Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul.

Amaç:
Bu çalışma, İstanbul ili Avrupa yakasında hizmet veren bir kamu hastanesinde çalışan hemşire ve ebelerin servikal kanserin erken tanısına ilişkin tutumlarını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve yöntem:
Tanımlayıcı tipte yapılmış olan çalışmanın örneklemini, İstanbul ili Avrupa yakasında hizmet veren hizmet veren bir kamu hastanesinde çalışan hemşire ve ebelerden basit rastgele yöntemle seçilen 170 hemşire ve ebe oluşturmuştur. Araştırma verileri Şubat-Mart 2013 tarihleri arasında servikal kansere ilişkin soruları içeren veri formu ve Özmen tarafından geliştirilmiş olan Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği (SKETTÖ) ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde, sayı yüzdelik hesaplamaları ve Kruskal Wallis testi, Man Whitney U testi ve t testi kullanılmıştır.

Bulgular:
Katılımcıların %28.2'si 36 ve üzeri yaş grubunda, %75.9'u hemşire, %50.6'sı lisans mezunu, %64.1'i evli ve %48.8'inin çocuğu vardır. Katılımcıların %58.2'si şu ana kadar jinekolojik muayene yaptırmış ve %34.1'i ihtiyaç duymadığı için jinekolojik muayene yaptırmadığını ifade etmiştir. Katılımcıların %61.8'i pap smear yaptırmadığını ifade etmiş, %19.4'ü son bir yıl içerisinde pap smear yaptırdığını belirtmiş ve %61.8'i pap smear testinin sonucunu öğrenmediğini ifade etmiştir. Katılımcıların %6.5'inin ailesinde serviks kanseri tanısı almış birey olduğu belirlenirken; %67.6'sı yakın çevresindeki bireyleri serviks kanseri ve korunma yollarına ilişkin bilgilendirme amaçlı eğitim yapmadığını ifade etmiştir. Katılımcıların Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği'nden aldıkları puan ortalaması 91.95±10.06'dır. Katılımcıların, yaş grupları, meslekleri, medeni durumları, çocuk sahibi olma durumları, jinekolojik muayene ve pap semar yaptırma durumları, ailede serviks kanseri birey olma durumu ve katılımcıların özel sağlık sigortasının olma durumu ile ölçek toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmazken ($p>0.05$); eğitim durumu ve ölçek toplam puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç:
Katılımcıların, Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği'nden aldıkları puanın orta düzeyde olduğu, lisans ve üzeri eğitim düzeyinde olan katılımcıların ölçek puan ortalamasının daha yüksek bulunduğu görülmüştür. İstatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamasına rağmen, genç yaş grubundaki katılımcıların puan ortalaması düşükken; evli ve çocuk sahibi olanların, ebelerin ve jinekolojik muayene yaptıranların puan ortalamaları daha yüksek bulunmuştur.

Anahtar kelimeler:
serviks kanseri, erken tanı, tutum, hemşire, ebe.

Objective:
In this study, we aimed to determined the factors affecting the attitudes of the nurses and midwives, who were working in a public hospital on the European side of Istanbul, towards the early diagnoses of cancer.

Materials and methods:
A descriptive study was made of the sample which consisted of the randomly selected consisted of 170 nurses and midwives working in a public hospital serving on the European side of Istanbul. Research data was obtained between February-March 2013 Cervical Cancer Early Diagnosis Attitude Scale (SKETTO) developed by Ozmen. Evaluation of the data was made with numerical and percentage calculations and Kruskal-Wallis test, Man Whitney U test and t test were used.

Results:
28.2% of the participants were in the age group of 36 and above, 75.9% of them were nurses, 50.6% of them had bachelor's degree, 64.1% of them were married and 48.8% of them had children. 58.2% of them had a gynecological examination and 34.1% of them stated that they did not need to have a gynecological examination. 61.8% of them had stated that they did not have pap smear, 19.4% of them stated that had pap smear within the last year and 61.8% of them stated that they did not learn about their pap smear test results. 6.5% them had individuals diagnosed with cervical cancer in the family and it was determined that 67.6% of them had education due to having individuals with cervical cancer in their vicinity. Early Diagnosis of Cervical Cancer Attitude Scale mean score of the participants was 91.95 ± 10:06. No statistically significant difference was found between the age groups, occupations, marital status, having a child status, having a gynecological examination and pap smear status, having a family member with cancer and having private health insurance status of the participants and the total scale score ($p > 0.05$), however, a statistically significant relationship was found between the educational status of the participants and the total scale score ($p < 0.05$).

Conclusion:
Cervical Cancer Early Diagnosis Attitude Scale scores of the participants were found to be on the middle level and mean scale scores of the participants with undergrad and over level education were found to be higher than the others. Although there is no statistically significant relationship, the young age group had a low mean score, those who are married and have children, those who are midwives and those who received a gynecological examination had higher mean scores than the others.

Key words:
cervical cancer, early diagnosis, attitude, nurse, midwife.

P-035

Ebe ve Hemşirelerin Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutumları ve Etkileyen Faktörler

Attitudes of The Nurses and Midwives Towards The Early Diagnoses of Cervical Cancer and The Affecting Factors

Kerime Derya Beydağ[1], Belkıs Güllü Gücüyener[2], Refika Çolak Coşkun[2], Yaprak Akyüz[2]

[1] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, İstanbul.
[2] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Programı Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul.

Amaç:
Bu çalışma, hemşire ve ebelerin servikal kanserin erken tanısına ilişkin tutumlarını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve yöntem:
Tanımlayıcı tipte yapılmış olan çalışmanın evrenini, Kocaeli ilinde hizmet veren bir özel hastanede çalışan 260 ebe ve hemşire oluşturmuştur. Çalışmaya katılmayı kabul eden, verilerin toplandığı tarihlerde izinli/raporlu olmayan 187 kişi (%72) örneklemi oluşturmuştur. Araştırma verileri 1-28 Şubat 2013 tarihleri arasında servikal kansere ilişkin soruları içeren veri formu ve Özmen tarafından geliştirilmiş olan Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği (SKETTÖ) ile elde edilmiştir. Veri toplam öncesinde kurumdan etik kurul izni ve çalışmaya katılanlardan yazılı onam alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, sayı yüzdelik hesaplamaları ve Kruskal Wallis testi, Man Whitney U testi ve t testi kullanılmıştır.

Bulgular:
Katılımcıların %37.4'ü 26-30 yaş grubunda, %86.1'i hemşire, %69.5'i lisans mezunu, %50.8'i evli ve %68.4'ünün çocuğu yoktur. Katılımcıların %60.4'ü şu ana kadar jinekolojik muayene yaptırmış ve %33.2'si herhangi bir şikayeti olmadığı halde kontrol amaçlı muayene olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %57.2'si pap smear yaptırmadığını ifade etmiş, pap smear yaptıranların %26.2'si ise yılda bir kez yaptırdığını belirtmiş ve %27.2'si ihtiyaç duymadığı için pap smear yaptırmadığını ifade etmiştir. Katılımcıların Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği'nden aldıkları puan ortalaması 94.01±9.78'dir. Katılımcıların, yaş grupları, çocuk sahibi olma durumları, jinekolojik muayene ve pap semar yaptırma durumları ile ölçek alt boyut grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Katılımcıların, çalıştıkları bölüm, meslekleri, eğitim durumları, medeni durumları ve çevresinde serviks kanseri tanısı alan birey olma durumları ile ölçek toplam ve alt boyutları puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç:
Katılımcıların, Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği'nden aldıkları puanın orta düzeyde olduğu, 36 ve üzeri yaş gurubunda olan, çocuk sahibi olan, jinekolojik muayene ve pap smear testi yaptıranların ölçeğin "algılanan engeller" boyutundan daha yüksek puan aldıkları saptanmıştır.

Anahtar kelimeler:
serviks kanseri, erken tanı, tutum, hemşire, ebe.

Objective:
In this study, we aimed to determine the attitudes of the nurses and midwives towards the early diagnoses of cervical cancer and the affecting factors.

Material and method:
A descriptive study was made in a universe which consisted of 260 midwives and nurses working in a private hospital that serves the province of Kocaeli., 187 people (72%) were chosen who were not on leave and who agreed to participate in the study for data collection. Research data was collected from 1st to 28th of February 2013 with the Cervical Cancer Early Diagnosis Attitude Scale (SKETTO) which was developed by Ozmen. Permission was taken from the participants prior to the study and written consent was obtained from Institutional Review Board. Evaluation of the data was made with numerical and percentage calculations, and Kruskal-Wallis test, Man Whitney U test and t test were used.

Results:
37.4% of the participants were in the 26-30 years age group, 86.1% of them were nurses, 69.5% of them had university degree, 50.8% of them were married and 68.4% of them had no child. 60.4% of them had a gynecological examination and 33.2% of them did not have that. 57.2% of them stated that they did not have pap smear, 26.2% of those who received pap smear stated that they have it once a year, and 27.2% of them stated that they did not need it so they did not have it. Early Diagnosis of Cervical Cancer Attitude Scale mean score of the participants was 94.01 ± 9.78. A statistically significant difference was found between the age groups, having a child status, having a gynecological examination and pap smear status of the participants and the sub-scale scores ($p < 0.05$). No statistically significant difference was found between the work department, profession, education level, marital status and having an individual with a diagnosis of cervical cancer in their vicinity status of the participants and the total and sub-scale mean scores ($p > 0.05$).

Conclusion:
Cervical Cancer Early Diagnosis Attitude Scale scores of the participants were found to be on the middle level, and the participants who were in the age group of 36 and above, who had children, who had a pelvic exam and pap smear test were found to have higher scores on the dimensions called "perceived barriers" of the scale.

Key words:
cervical cancer, early diagnosis, attitude, nurse, midwife.

P-036

Hemşirelik Öğrencilerinin Yeme Tutumları ve Obsesif-Kompulsif Belirtileri

Eating Attitudes and Obsessive-Complusive Symptoms of Nursing Students

Esra Usta[1], Elvan Sağlam[2], Sevim Şen[3], Dilek Aygin[4], Havva Sert[4]

[1] Düzce Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Yaşlı Bakımı Bölümü
[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü
[3] İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü
[4] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü

[1] Duzce University Vocational School of Health/ Elderly Care Department
[2] Abant İzzet Baysal University School of Health Sciences/Nursing Department
[3] Istanbul Provincial Directorate of Health
[4] Sakarya University School of Health Sciences/Nursing Department

Amaç:
Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin yeme tutumları ve obsesif-kompulsif belirtilerini değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Gereç:
Çalışma, bir vakıf ve bir devlet üniversitesinden izin alındıktan sonra, Şubat-Mart 2013 tarihleri arasında, çalışmaya katılmayı kabul eden 270 hemşirelik öğrencisi ile tanımlayıcı olarak yapıldı. Sosyo-demografik özellikleri içeren soru formu, Maudsley Obsesif Kompulsif Soru Listesi (MOKSL) ve Yeme Tutumu Testi (YTT) kullanılarak toplanan verilerin analizi bilgisayar ortamında parametrik ve nonparametrik testler kullanılarak yapıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 20,89±1,54 olan öğrencilerin %88,1'i kadın, %33,7'si 3. sınıf, %32,2'si 2. sınıf, %67,8'i devlet üniversitesinde öğrenim görmektedir. %53,7'si yurtta kalan öğrencilerin çoğunun aile geliri 1000-3000 TL arasında (%71,9) olup, anne (%56) ve babası (%43) ilköğretim mezunudur. Beden kitle indeksi ortalaması 21,48±3,12 olan öğrencilerin %75,9'u normal, %12,2'si kilolu+obez, %11,9'u zayıftır. Sigara (%6,3), alkol (%5,2), psikiyatrik ilaç (%1,5) kullanan ve kronik hastalığı (%4,8) olan öğrencilerin sayısının az olduğu görüldü. YTT toplam puan ortalaması 15,66±8,50, MOKSL toplam puan ortalaması ise 15,46±5,65 idi. MOKSL'dan 0-37 arasında puan alınabilmekte ve puan arttıkça obsesif kompulsif belirtilerin görülme sıklığı artmaktadır. YTT'de ise 30 puan ve üzeri bozulmuş yeme davranışını göstermektedir. Buna göre öğrencilerin %5,6'sında yeme bozukluğu belirlenmiştir. MOKSL alt boyutları puan ortalamaları: Kontrol Etme 2,57±1,87, Temizlik 4,51±1,86, Yavaşlık 2,09±1,40, Kuşku 3,47±1,37, Ruminasyon 1,31±1,27'dir. Yaş, cinsiyet, öğrenim görülen okul, kalınan yer ve baba eğitim düzeyinin öğrencilerin yeme tutumlarını ve obsesif-kompulsif belirtilerini etkilemediği görüldü (p>0,05). Öğrenim görülen sınıflar ile MOKSL toplam (p=0,004), Kontrol Etme (p=0,005) ve Yavaşlık (p=0,009) alt boyutlarında anlamlı fark vardı. 1. sınıfların Kontrol etme puanları, 2. sınıfların da Yavaşlık puanları 4.sınıflara göre daha yüksekti. Genel olarak 4. sınıfların MOKSL puanları daha düşüktü. YTT ile sınıflar arasında anlamlı fark bulunmadı. Kilolu+obez olanların, normal olanlara göre YTT puanları anlamlı düzeyde yüksekti (p=0,005). Annelerin eğitim düzeyi arttıkça, MOKSL Kuşku alt boyut puanlarının anlamlı oranda arttığı saptandı (p=0,046). Gelir düzeyi düşük olanların

MOKSL toplam puan (p=0,009), Kontrol Etme (p=0,04) ve Yavaşlık (p=0,008) alt boyut puanları istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu.

Sonuç:
Bu çalışmada öne çıkan bulgular; obezitenin yeme tutumuyla ilişkili olduğu, öğrenim görülen sınıfın, anne eğitim ve aile gelir düzeyinin, öğrencilerin obsesif-kompulsif belirtilerini etkilediğidir.

Anahtar kelimeler: hemşirelik, obsesif kompulsif belirtiler, yeme bozukluğu

Aim:
This study was carried out to evaluate eating attitudes and obsessive-compulsive symptoms of nursing students.

Materials-Methods:
Study was performed between February-March 2013 as a descriptive study among 270 nursing student who accepted participation to the study. Required permissions were obtained from a foundation univetsity and a state university. Datas were collected using social-demographic questionnaire, Maudsley Obsessive Compulsive Questionnaire (MOCQ) and Eating Attitudes Test (EAT) and were analized using parametric and non-parametric tests. 0-37 points can be taken from the MOCQ and scores increases, increasing the incidence of obsessive-compulsive symptoms. If the EAT shows that the behavior of disordered eating and over 30 points.

Results:
=Mean age of participants was 20.89±1.54, 88.1% were women, 33.7% were student in third class, 32.2% were student in second class and 67.8% were having education in state university. %53.7 of participants were staying in dormitory and family income of the most participants were between 1000-3000 TL (71.9%). Mean body mass index was 21.48±3.12 and according to weights 75.9% were normal, 12.2% were obese, 11.9%were weak. Smoking (6.3%), alcohol (5.2%), psychiatric drug (1.5%) usage and chronic illness (4.8%) rate were small. Mean EAT score was 15.66±8.50, mean MOCQ score was 15.46±5.65. According to these scores we have determined that %5,6 of the participants have eating disorder. Mean MOCQ sub-dimesions scores were as following: Controlling: 57±1.87, Cleaning: 51±1.86, Slowness: 2.09±1.40, Suspicion: 47±1.37, Rumination: 31±1.27. It was concluded that age, sex, school of education, accommodation and parents level of education have no effect on eating attitudes and obssessive-compulsive symptoms (p>0.05). There were statistically significant difference between class of education and total MOCQ score (p=0.004), Controlling (p=0.005) and Slowness (p=0.009) sub-dimension scores. Controlling scores of first class students and Slowness scores of second class students were higher than fouth class students. MOCQ scores of forth class students were generally lower. There was no statistically significant difference between classes according to EAT scores. There was a statistically significant difference between obeses and normal weighted participants according to EAT scores (p=0.005). There was a positive significant correlation between mothers education level and MOCQ Suspicion sub-dimension score (p=0.046). There were statistically high levels of total MOCQ (p=0.009), Controlling (p=0.04) and Slowness (p=0.008) sub-dimensions in participants with lower monthly income.

Conclusion:
Prominent findings of this study were, obesity is associated with eating attitudes and obssessive compulsive symptoms can be effected by class of education, education level of mother and family income.

Keywords:
nursing, obssessive-compulsive symptoms, eating disorder

P-037

Akut Lenfoblastik Lösemili Çocuklarda Aktivite Düzeyi Üzerine Egzersizin Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Impact of Exercise on Lower Activity Levels in Children with Acute Lymphoblastic Leukemia: A Randomized Controlled Trial From Turkey

Meltem Kürtüncü[1], Sema Kuğuoğlu[2]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi Zonguldak Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü
[2] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş ve amaç:
Akut Lenfoblastik Lösemili (ALL) çocuklarda erken dönemde aktivite sınırlılıkları ve vücut fonksiyon bozuklukları görülebilir. Türkiye'de ALL'li çocuklarda sağlıkla ilgili yaşam kalitesini ve aktivitelerin etkisini değerlendiren bir çalışma bulunmadı. Bu araştırma, ALL'li çocuklara uygulanan egzersiz programının hem fiziksel parametrelere hem de yaşam kalitesine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem:
İstanbul'da iki üniversite hastanesinin Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Hematoloji-Onkoloji Polikliniklerine kayıtlı 41 ALL'li çocuk çalışmaya alındı. Deney grubundaki çocukların birinin ölümü nedeniyle çalışma 19 deney ve 21 kontrol grubu, 40 çocuk ve ebeveynleri ile tamamlanmıştır. Randomize kontrollü deneysel olarak yapılmış olup, vaka izlemleri Eylül 2007-Haziran 2008 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular:
Deney grubundaki çocukların 9 dakika yürüme mesafesi, merdiven inip çıkma süresi, kalkma-gitme süresi, bacak kas gücü ölçümü, hemoglobin ve hematokrit'ten aldıkları puan ortalamaları değerlendirildiğinde artışın olduğu ve kontrol grubuna göre istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç:
ALL'li çocuklara uygulanan planlı egzersiz programının fiziksel parametreler üzerinde oldukça etkili ve yaşam kalitelerinin bazı alt boyutlarında düzelmeye neden olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler:
ALL'li çocuklar, egzersiz, kas gücü, yaşam kalitesi,

Aims:
Children with Acute lymphoblastic leukemia (ALL) exhibit body function disorders and activity limitations at an early stage. A study assessing the impact of activities and health-related quality of life of initiatives physical exercise in children with ALL were not found in Turkey. This study was carried out to determine the effects of an exercise program on both physical parameters and on quality of life in children with ALL.

Methods:
A total of 41 children with ALL at two university hospitals were accepted into the study. Due to the demise of one of the children in the trial group, the study was completed with 19 trial and 21 control patients, a total of 40 children and their parents. The two groups were formed by randomized selection.The study was implemented in the children's homes and in the clinical environment and in the period 2007- 2008.

Results:
When the trial subjects were assessed in terms of their mean scores in the 9-Minute Walk Test, the Timed Up and Down Stairs Test, the Timed Up and Go Test, the measurements of their leg muscle strength, their hemoglobin and hematocrit tests, a decidedly significant increase was seen compared to the control group ($p<0.05$).

Conclusions:
Regular and systematic exercise regimens implemented by children with ALL have resulted in improved testing results, enhanced physical performance, and better laboratory results compared to a control group and to children's scores prior to the initiation of such a program.

Key Words:
Children with ALL, exercise, muscle strength, quality of life

P-038

Kolik Tanısı Almış 1-4 Aylık Bebekleri Olan 25 Yaş Altı ve 35 Yaş Üstü Annelerin Bağlanma Olgusu

Maternal Attachment in Mothers of Under-25 and Over-35 Age Groups Who Have Babies of 1-4 Months Old With Colic Diagnosis

Birsel Canan Demirbağ[1], Meltem Kürtüncü[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Zonguldak Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Giriş ve amaç:
Kolic yenidoğanlarda yaygın problemdir. Bu çalışma, kolik tanısı almış 1- 4 aylık bebeklere sahip 25 yaş altı ve 35 yaş üstü annelerin, maternal bağlanma olgusuna sosyo-demografik faktörlerin etkisini değerlendirilmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem:
15 Aralık-15 Şubat 2012 tarihleri arasında Doğu Karadeniz Bölgesi'ndeki bir ile bağlı Aile sağlığı merkezinde yapılmıştır. Bu tarihlerde çalışmanın kriterlerine uygun 101 anne gelmiştir. Çalışmayı kabul eden, 25 yaş altı (n=47) ve 35 yaş üstü (n=49) anneler ile araştırma yapılmıştır. Araştırmanın verilerini toplamak için sosyo-demografik veri formu ve maternal bağlanma ölçeği kullanılmıştır. çalışmadan elde edilen veriler SPSS (16.0) programında değerlendirilmiş olup, istatistiksel analizde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, student t testi, ki-kare testi ve korelasyon kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular:
Çalışmaya giren 25 yaş altı annelerin maternal bağlanma ölçeği ortalaması 95.76±6.73, 35 yaş üstü annelerin maternal bağlanma ölçeği 92.47±8.33'dür.Gruplar ile maternal bağlanma ölçeği ortalaması arasında istatiksel anlamlı farklılık bulunmadı ($t=1.942$ $p=0.36$). 25 yaş altı annelerin bebeğini emzirme süreleri ile maternal bağlanma ölçeği ortalaması arasında anlamlı farklılık bulunurken ($t= -1.61$, $p=0.01$; $t=0.015$, $p=0.02$), 35 yaş üstü annelerin bebeğini emzirme süreleri ve çalışma ile maternal bağlanma ölçeği ortalaması arasında anlamlı farklılık bulunmadı ($t=0.404$, $p=0.464$; $t=1.305$ $p=0.19$). 25 yaş altı annelerin MBÖ ortalaması ile doğum öncesi eğitim alma ($t= -0,141$ $p=0.01$), annelerin eğitimi ($F=0.622$, $p=0.02$), planlı gebelik ($t= 2.617$, $p=0.01$), bebeğin doğumdan sonra anne odasında kalması ($t= -1.201$, $p=0.02$) arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$). 35 yaş üstü annelerin MBÖ ortalaması ile doğum öncesi eğitim alma ($t=0,404$, $p=0.01$), annelerin eğitimi ($F=0.108$, $p=0.03$), planlı gebelik ($t=-0,850$ $p=0.04$), bebeğin doğum sonrası annesinin odasında kalması ($t= -0,703$ $p=0.03$) arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$). Diğer sosyo-demografik özellikler yönünden her iki grupta da anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuçlar:
Çalışma belli yaş gruplarındaki annelerde MBÖ'ni etkileyen faktörleri analiz etti. Her iki grupta da annelerin eğitim ve çalışma ile ilgili faktörleri dikkat çekicidir. Bu çalışma düzenli eğitim programı almış anneler ve daha büyük örnek grubuyla tekrarlanabilir.

Anahtar kelimeler:
Maternal bağlanma, kolikli bebekler, anneler

Aims:
Maternal attachment (MA) is important in terms of mother-infant relationship. The purpose of this study was to investigate the factors that affect MA in mothers of under-25 and over-35 age groups with infants of 1-4 months old with colic diagnosis.

Method:
The study was carried out in a family health center in Trabzon between 15 December 2010 and 15 February 2012. 47 mothers from under-25 age group and 49 mothers from over-35 age group consented to participate in the study. The study employed a socio-demographic data collection form and a Maternal Attachment Inventory (MAI). Numbers, percentages, means, standard deviations, student t-test, Fisher Exact chi-square, one-way ANOVA and correlation were used in the statistical analyses.

Results:
The mean MA of mothers in the under-25 age group was found to be 95.76 ± 6.73, while in the over-35 age group it was found to be 92.47 ± 8.33. There is no statistically significant difference between the means of the MAIs of both groups (t=1.942 p=0.36). In both groups, the study found a statistically significant difference (p<0.05) between the means of the MAIs and the factors of receiving prenatal education (t= –0.141 p=0.01; t=0.404 p=0.01), mothers' education (F=0.622 p=0.02; F= 0.108 p= 0.03), planned pregnancy (t=2.617 p=0.01; t= –0.850 p=0.04), and keeping the baby in the mother's room after birth (t= –1.201 p=0.02; t= –0.703 p=0.03) (respectively).

Conclusions:
Except for the factors of duration of breast-feeding and working, the MA factors are similar in mothers of different age groups.

Key Words:
Maternal attachment, babies with colic, mothers

P-039

1-12 Ay Arası Bebeklerde Pamukcuk Enfeksiyonu ve Annelerin Tedaviye Yönelik Kullandıkları Geleneksel Yaklaşımlar

Oral Thrush Infection in Infants Between 1-12 Months and Approaches The Traditional Used by Mothers for Treatment

Birsel Canan Demirbağ[1], Meltem Kürtüncü[2], Sema Kuğuoğlu[3]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Zonguldak Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü
[3] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç:
Çalışma "A" Aile Sağlığı Merkezine bir ay içerisinde gelen pamukçuk enfeksiyonuna sahip 1-12 ay arası bebeklerin enfeksiyon nedenleri ve annelerin tedaviye yönelik kullandıkları geleneksel yöntemleri analiz etmek amacı ile tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem:
Çalışmanın uygulama alanı olarak Doğu Karadeniz'de bulunan bir ile bağlı Aile Sağlığı Merkezi (ASM) belirlenmiştir. Araştırmaya 1 Eylül-1 Ekim 2011 tarihleri arasında, bu merkeze başvuran,1-12 aylık bebeklerindeki pamukçuk enfeksiyonu şikayeti ile gelen anneler alınmıştır. Belirlenen tarihler arasında 166 anne çeşitli nedenlerle (aşı, kontrol, hastalık) ASM'ye gelmiş olup, bunlardan 47 annenin çocuğu pamukçuk enfeksiyonu şikayeti ile tedavi almışlardır.

Bulgular:
Çalışmada yer alan kadınların yaş ortalaması 32±5.3 olup, %51.1'i ilkokul mezunu, %97'si çalışmamaktadır. Annelerin %51.1'inin sütyen kullandığı, %68.1'inin en az bir meme ucu çatlağı olduğu, %59.6'sının emzirmede sıkıntı yaşadığı, %23.4'ünün meme temizliğini su ile yaptığı, %42.6'sının oturarak banyo yaptığı, %42.5'inin bebek çamaşırlarını ayırmadan çamaşırlarını makinede yıkadığı ve %59.3'ünün yıkamada deterjan kullandığı tespit edilmiştir. Annelerin, %72.3'ü her ağladığında emzirilen, %53.2'si ek gıda alan, %78.7'si tatlandırıcı alan, %68.1'i biberon kullanan, %55.3'ü emzik kullanan, %66.0'ı kız bebek %42.6'sı 4-6 aylık olan bebeklere sahip olduğu bulunmuştur. Pamukçuğu olan bebeğin ağzına karbonat sürmenin %38.3 ile anneler tarafından en sık yapılan uygulama olduğu belirlenmiştir.

Sonuçlar:
Eğitim durumu ile geleneksel tedavi yöntemi kullanma arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Annelerin yaş, sosyo-ekonomik durumu gibi faktörleri ile pamukçuk enfeksiyonunda geleneksel yöntem kullanmaları arasında anlamlı ilişkinin olmaması, toplumda hala geleneksel metodların bebek bakımında önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler:
Pamukçuk, geleneksel yaklaşımlar, enfeksiyon, bebek, anne

Aim:
This is a descriptive study aiming to analyze the reasons of oral thrush infection in infants between 1-12 months brought to "A" Family Health Center within a month and the traditional methods used by mothers for treatment.

Method:
One of the Family Health Centers (FHC) in Black Sea region was determined as the field of application for this study. The participants of the study were the mothers coming to the Center with the complaint of oral thrush infection in their children of 1-12 months between the dates 1 September and 1 December 2011. Within the determined dates, 166 mothers came to the FHC with various reasons (Vaccine, control, and illness) and children of 47 mothers were treated for oral thrush infection.

Results:
The average age of women attending to the current study was 32±5.3, and 51.1 % of them graduated from primary school and 97 % of them did not work. It was found out that 51,1 % of the mothers wear bras, 68 % have at least one retracted nipple, 59.6 % have difficulty in breastfeeding, 23.4 % clean their breasts with water, 42.6 % take a bath in a sitting position, 42.5 % wash their babies clothes with the other clothes in the washing machine and 59.3 % use detergent in washing. It was also found that % 72.3 of the babies are breastfed every time they cry, 53.2 % take supplementary nutrition, 78.7 % take sweetener, 68.1 % use feeding bottle, 55.3 % use pacifier, 66.0 % are girls and 42.6 % are 4-6 months old. It was identified that mothers frequently uses baking soda for babies with oral thrush infection.

Conclusions:
There was a statistically significant relation was found between educational background and the traditional treatment method ($X=38.6$ $sd=7$ $p<0.05$). This study concludes that traditional methods are still important in baby care since there is not any significant relationship between factors such as mothers' age, socio-economic status and mothers' use of traditional methods for oral thrush infection.

Key Words:
Oral thrush infection, traditional approaches, infection, baby, mother

P-043

Akut Kolesistit Tanısı ile Tedavi Edilen Geriatrik Yaş Grubu Kadın Hastalardaki Tedavi Sonuçları

The Treatment Results in Geriatric Female Patients Treated with Acute Colecistitis

Enis Dikicier[1], Ömer Yalkın[1], Fatih Altıntoprak[2], Kemal Gündoğdu[1], Yusuf Arslan[1], Taner Kıvılcım[1], Güner Çakmak[1], Hakan Demir[1], Fehmi Çelebi[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi ABD, Sakarya
[2] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği, Sakarya

[1] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[2] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
2008 Ocak -2012 Aralık döneminde Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde akut kolesistit tanısı ile tedavi edilen geriatrik yaş grubundaki kadın hastaların sonuçlarını değerlendirmek

Yöntem:
2008 Ocak -2012 Aralık döneminde Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde akut kolesistit tanısı ile tedavi edilen geriatrik yaş grubundaki 189 kadın hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalara uygulanan tedavi yöntemi, hastanede yatış süresi ve tedavi sürecinde meydana gelen komplikasyonlar ayrıntılı olarak incelendi.

Bulgular
Yaş ortalaması 78 (65- 88) olarak bulundu. Oyuzyedi hasta (%19.6) acil şartlarda ameliyat edilirken 152 hasta (%80.4) medikal olarak tedavi edildi. Ortalama yatış süresi medikal tedavi uygulanan hastalarda 4 gün (2-7), cerrahi tedavi uygulanan hastalarda ise 3 gün (2-8) olarak bulundu. Postoperatif dönemde 3 hastada (%8.1) akciğer problemleri, 2 hastada (% 5.4) yara yeri enfeksiyonu gelişirken 2 hastada (% 5.4) tedavi mortalite ile sonuçlandı. Medikal olarak tedavi edilen hasta grubundan mortalite görülmedi.

Sonuç:
Akut kolesistit, geriatrik hastalarda sık görülen ve klinisyenler tarafından doğru yönetilmezse yüksek morbidite ve mortaliteye neden olabilen bir hastalıktır. Geriatrik hasta grubunda acil şartlarda yapılan cerrahi girişimlerle elektif şartlarda yapılan girişimler arasında mortalite ve morbidite açısından belirgin fark olduğu bilinmektedir. Bu nedenle akut kolesistit tanısı koyulan geriatrik yaş grubundaki hastalarda tedavi seçiminde komorbid faktörlerin ve hastanın genel durumunun göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, kolesistit, geriatri

Objective
To evaluate the results of geriatric female patients treated with acute colecistitis diagnosis in General Surgery Clinic, Training and Research Hospital in Sakarya University between January 2008 and December 2012.

Method
The results of 189 geriatric female patients treated with acute colecistitis diagnosis in General Surgery Clinic, Training and Research Hospital in Sakarya University between January 2008 and December 2012 were retrospectively evaluated. The treatment method, the duration of hospitalization and the complications during the course of the treatment were detailed examined.

Fındıngs
The mean age was 78 (65- 88). 37 patients (19.6 %) were operated under emergency conditions, whereeas 152 patients (80.4 %) were treated medically. The mean duration of hospitalization was 4 days (2-7) in patients who were given medical treatment and 3 days (2-8) in patients operated. In the post-operative period, lung complications developed in 3 patients (8.1 %) and wound infections developed in 2 patients (5.4 %); the treatment resulted in mortality in 2 patients (5.4 %). Mortality was not observed in the group that was given medical treatment.

Conclusıon
Acute colesistitis is a disease often observed in geriatric patients and if not properly managed, can lead to high morbidity and mortality. Within the geriatric patient group, there are significant differences between interventions under elective conditions and interventions under emergency conditions with respect to mortality and morbidity. Therefore, comorbid factors and the overall condition of the patient should be considered when choosing the treatment for geriatric patients diagnosed with acute colesistitis.

Keywords:
Emergency surgery; colecistitis; geriatrics

P-044

Akut Apandisit Tanısı ile Ameliyat Edilen Geriatrik Yaş Grubundaki Kadın Hastalarda Cerrahi Tedavi Sonuçları

Results of Surgical Treatment in Geriatric Female Patients Diagnosed with Acute Appendicitis

Enis Dikicier[1], Ömer Yalkın[1], Fatih Altıntoprak[2], Yusuf Arslan[1], Güner Çakmak[1], Taner Kıvılcım[1], Hakan Demir[1], Kemal Gündoğdu[1], Yener Uzunoğlu[1], Emel Arslan[1], Orhan Veli Özkan[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Kliniği

[1] General Surgery Clinic, Training and Research Hospital, Sakarya University
[2] General Surgery Clinic, Faculty of Medicine, Sakarya University

Amaç:
Akut apandisit tanısı ile ameliyat edilen geriatrik yaş grubundaki kadın hastalardaki cerrahi tedavi sonuçlarını değerlendirmek.

Metod:
Ocak 2008-Aralık 2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniği'nde akut apandisit tanısı ile ameliyate dilen geriatrik yaş grubundaki 26 kadın hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi.

Bulgular:
Yaş ortalaması 71 (65-88), şikayetleri başlangıcı ile hastaneye başvuru arsında geçen süre ortalama 3 gün (1-5) olarak bulundu. En sık kardiyovasküler sistemle ilişkili (%30.7) olmak üzere toplam 15 hastada (%57.6) ko-morbid hastalık hikayesi mevcuttu. Yirmiiki hasta (%84.6) akut apandisit öntanısı ile ameliyata alınırken 3 hasta (%11.5) intestinal obstrüksiyon, 1 hasta (%3.8) intestinal perforasyon öntanıları ile ameliyata alınmıştı. Postoperatif dönemde 8 hasta (%30.7) yoğun bakım şartlarında takip edildi. Postoperatif dönemde en sık görülen komplikasyon yara yeri infeksiyonuydu (%28). Yirmialtı hasta (%92.3) şifa ile taburcu edilirken 2 hastada (%7.6) tedavi mortalite ile sonuçlandı.

Sonuç
Geriatrik yaş grubunda akut apandisit morbidite ve mortalitesi yüksek bir hastalıktır. Hastaneye geç başvuru ve dolayısıyla gecikmiş tanı mortalite oranlarında önemli oranda artışa neden olmaktadır.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, akut apandisit, geriatri

Aım
To evaluate the surgical treatment results in female patients diagnosed with acute appendicitis who underwent surgery.

Methods
Records of 26 female patients diagnosed with acute appendicitis who underwent surgery in the General Surgery Clinic of Sakarya University Faculty of Medicine between January 2008 and December 2012 were evaluated.

Fındıngs
The mean age was 71 (65-88), the mean time difference between the onset of complications and the admission to hospital was 3 days (1-5). Comorbid conditions were observed in a total of 15 patients (57.6%), the most frequent being related to cardiovascular system (30.7%). 22 patients (84.6%) were taken into operation with a prediagnosis of acute appendicitis, 3 patients (11.5%) were taken into operation with a prediagnosis of intestinal obstruction and 1 patient (3.8%) was taken into operation with a prediagnosis of intestinal perforation.8 patients (30.7%) were followed up in ICU in the postoperative period. The most frequent complication in the post-operative period was wound infection (28%). 26 patients (92.3%) were discharged uneventfully, whereas the treatment resulted in mortality in 2 patients (7.6%).

Conclusıon
Acute appendicitis is a disease with high morbidity and mortality in the geriatric age group. Delayed diagnosis due to late admission to the hospital causes a significant increase in the mortality rates.

Keywords:
Emergency surgery; acute appendicitis; geriatrics.

P-045

Mide Obstrüksiyonuna Neden Olan Diyafram Hernisi: Nadir Bir Olgu Sunumu

Diaphragmatic Hernia That Causes Gastric Obstruction: The Presentation of A Rare Case

Ömer Yalkın[1], Enis Dikicier[1], Fatih Altıntoprak[2], Güner Çakmak[1], Yasemin Gündüz[3], Savaş Sipahi[4], Orhan Veli Özkan[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı
[4] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nefroloji Kliniği

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[3] Department of Radiology, Faculty of Medicine, Sakarya University
[4] Nephrology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Diyafram hernileri sıklıkla diğer üst gastrointestinal sistem rahatsızlıkları ile karışabilen ve genellikle travma hikayesi ile birlikte görülen klinik durumlardır. Konjenital olanlar genellikle erken infant ve çocukluk döneminde solunum sıkıntısı ile belirti vermesine rağmen nadiren yetişkin döneme kadar semptom vermeden kalabilirler. Bu yazıda travma hikayesi olmayan, mide obstruksiyonuna neden olmuş diyafram hernisi olgusu sunulmuştur.

Olgu Sunumu:
Altmış yaşında kadın hasta bir haftadır olan şiddetli bulantı-kusma ve son bir gündür idrar yapamama şikayetleri ile başvurdu. İlk değerlendirme anında hipokloremik metabolik alkaloz ve akut böbrek yetmezliği saptanması üzerine nefroloji kliniği tarafından tedavi planlaması yapıldı. Geçirilmiş major travma veya abdominal girişim hikatesi yoktu. Konvansiyonel abdominal grafide sağ diyaframda evantrasyon ve diyafram hernisi ile uyumlu görünüm (Resim 1) tespit edilmesi üzerine yapılan torakoabdominal bilgisayarlı tomografi incelemesinde sağ diyafram hernisi tespit edildi (Resim 2). Preoperatif hazırlık sonrası elektif şartlarda ameliyata alınan hastanın karın eksplorasyonunda; sağ diyaframda 8x5cm lik defekt olduğu ve omentumun bu defektten toraksa herniye olarak mide çıkış obstrüksiyonuna neden olduğu belirlendi. Omentum batına redükte edildikten sonra defekt primer tamir edildi. Ameliyat sonrası klinik ve laboratuar bulguları düzelen hastaya 2. gün oral gıda başlandı ve 4. gün taburcu edildi.

Tartışma ve Sonuç:
Diyafram hernileri nadir görülen ve tanısı güç olabilen klinik durumlardır. Özellikle konjenital olup, travma hikayesi olmayan yetişkinlerde tanısı daha da zorlaşmaktadır. Hastalar çeşitli torakal veya abdominal şikayetlerle veya olgumuzda olduğu gibi (akut böbrek yetmezliği) atipik klinik bulgularla başvurabilmektedirler.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, diyafram hernisi, akut böbrek yetmezliği

Objectıve
Diaphragmatic hernias are clinical cases often observed with a history of trauma and are generally confused with other upper gastrointestinal tract (GI) diseases. Congenital diaphragmatic hernias generally present themselves in early infancy and in chilhood; yet, rarely they can stay dormant until adulthood without any symptoms. A case of diaphragmatic hernia that caused a gastric obstruction is presented within this manuscript.

Case Presentatıon
A 60-year old female patient was admitted with severe nausea-vomiting and urinary retention for the last day. Upon detection of hypochloremic metabolic alkalosis and acute renal failure in the initial evaluation, treatment plan was prepared by the Nephrology clinic. There was no history of major trauma or abdominal intervention. After eventration of the right diaphragm and an appearance compatible with diaphragm hernia were observed in the conventional abdominal radiography (Figure 1), right diaphragmatic hernia was detected in the subsequent toracoabdominal computed tomography (Figure 2). A 8x5 cm defect in the right diaphragm that caused gastric obstruction by a hernia to the torax was determined during the abdominal exploration of the patient, who was operated under elective conditions after the pre-operative preparation. The primary defect was repaired after the omentum was reduced to the abdomen. The patient's clinical and laboratory findings were restored, oral nutrition was given on the second day and the patient was discharged on post-operative day 4.

Results And Dıscussıon
Diaphragmatic hernias are rare clinical cases that may be difficult diagnose. Their diagnosis is more difficult when they are congential or when they are present in adults without a history of trauma. Patients may admit with various toracal or abdominal complaints or as in our case, with atypical clinical symptoms (acute renal failure).

Keywords:
Emergency surgery; diaphragmatic hernia; acute kidney

P-048

Gebelik + Mezenterik Fibromatozis + Mezenter İskemi + Kısa Barsak Sendromu = Mortalite???

Pregnancy + Mesenteric Fibramatosis + Mesenteric Ischemia + Short Bowel Sydnrome = Mortality???

Taner Kıvılcım[1], Fatih Altıntoprak[2], Hakan Demir[1], Yusuf Arslan[1], Zeynep Kahyaoğlu[3], Betül Kuru[4]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Kliniği
[3] Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Patoloji Kliniği
[4] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] General Surgery Clinic, Faculty of Medicine, Sakarya University
[3] Pathology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[4] Gynaecology and Obstetrics Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Gebelik esnasında nadir görülen farklı klinik tabloların birarada olduğu nadir olguyu sunmak

Olgu Sunumu:
Kırk yaşında 29 haftalık gebe kadın hasta karın ağrısı şikayeti nedeniyle KHvD'de değerlendirildi. Fizik muayenede karında yaygın hassasiyet ve rebound mevcuttu, laboratuvar incelemeleri normaldi. Abdominal USG'de mide komşuluğunda 9x9cm boyutlarında kitle saptandı. Periton irritasyon bulguları olması nedeniyle acil cerrahi girişim planlanan hastanın karın eksplorasyonunda; ince barsak mezenterinde, superior mezenterik artere (SMA) yakın, yaklaşık 10 cm çapında, abse formasyonu içeren solid kitle saptandı (Resim 1). Kitle proksimal ince barsaklara yapışık olduğu için abse drenajını takiben segmenter ince barsak rezeksiyonu yapıldı. Ameliyat sonrası 7. günde karın dreninden 600cc ince barsak içeriği drenajı olması ve akut karın bulguları gelişmesi üzerine yeniden cerrahi girişim planlandı. Eksplorasyonda; Treitz ligamanından 25-30 cm proksimaldeki ince barsak segmenti hariç distalde kalan tüm ince barsak segmentleri, asendan kolon ve transvers kolon sağ yarısının nekroze olduğu belirlendi. Nekroze olan kısımlar rezeke edildikten sonra uç jejunostomi ameliyatı yapıldı. Batın içi septik tablonun ağırlığı, yaşamla bağdaşmayacak düzeyde olduğu düşünülen ince barsak miktarı kalması nedenleri ile sectio kararı verildi. Sectio sonrası anne yoğun bakım ünitesine alındı. Bebeğe 30 dakika kardiyopulmoner resüsitasyon uygulandı ve resüsitasyon sonrası vital bulguların normal olarak değerlendirilmesi üzerine yoğun bakım ünitesine alındı. Anne ameliyat sonrası 2. gün, bebek ise 50. gün yoğun bakımdan çıkartılarak servis takiplerine alındı. Annenin servis takiplerinde kısa barsak sendromuna yönelik oral ve parenteral beslenme planlaması yapıldı ve 30. gün sorunsuz taburcu edildi. Takiplerinin 9.ayında olan anne zaman zaman elektrolit dengesizliklerinin düzeltilmesi ve beslenme desteği amacıyla interne edilerek takip ediliyor. Bebek ise kalıcı sekel olmaksızın sağlıklı olarak izleniyor.

Tartışma ve Sonuç:
Gebelik döneminde akut karın sendromu nadir olup insidansı 1/500-635 gebelik olarak bildirilmektedir. Gebelikte akut karın sendromu etyolojileri obstetrik ve non-obstetrik olmak üzere iki alt başlıkta incelenebilir. Akut apandisit gebelik sırasında en sık karşılaşılan akut karın sendromu etyolojisi olup tanısının koyulması gebelik dönemindeki fizyolojik değişiklikler nedeniyle zorlaşmaktadır. Gebelikte pıhtılaşmaya eğilim söz konusudur ve risk

gebe olmayan populasyona göre 5 kat fazladır. Ameliyat sonrası bu risk 3-16 kat daha artmaktadır. Olgumuzda postoperatif dönemde tromboz riski nedeniyle erken mobilizasyon ve düşük molekül ağırlıklı heparin uygulaması yapılmıştı. Sonuç olarak; gebelikte gelişen akut karın sendromunun sonuçları katastrofik olabilmektedir. Bu tür hastalarda anne ve bebek açısından sonuçların yüz güldürücü olması için deneyimli merkezlerde ve multidisipliner bir yaklaşımla takip edilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Gebe, mezenter iskemi, kısa barsak

Objectıve
To present a rare case in which rare clinical tables are observed during pregnancy.

Case Presentatıon
A 40-year old female patient who was pregnant for 29 weeks was evaluated with abdominal pain. Widespread abdominal sensitivity and rebound were present in the physical examination, while the laboratory examinations were normal. A 9x9 cm mass was detected in abdominal ultrasonograph. Due to the peritoneal irritation symptoms, an emergency surgery was planned on the patient; during the abdominal exploration, a solid mass with abscess formation was detected in the small intestine mesentery, close to superior mesenteric artery (SMA) which had a diameter of approximately 10 cm (Figure-1). As the mass was attached to proximal small intestine, small intestine resection was performed after the abscess drainage. A surgical attempt was planned again on post-operative day 7 as 600 cc drainage of small intestine content and acute abdominal symptoms were detected. During the exploration; necrosis was observed in whole small intestinal segments except the one present in 25-30 cm proximal of Treitz ligament, in ascendan colon and in the right side of the transverse colon. Jejunostomy was performed after necrotic tissues were resected. The section decision was made due to the severity of the sepsis within the abdomen and the amount of small intestine that was inconsistent with life. The mother was transferred to the intensive care unit (ICU) after the section. Cardiopulmonary resuscitation was performed for 30 minutes to the baby and the baby was transferred to the ICU after the vital stats were evaluated as normal. The mother was taken out from ICU 2 days after the operation and the baby was taken out from ICU 50 days after the operation and they were transferred to acute care. Oral and parenteral nutrional plans against short bowel sydnrome were prepared during the mother's acute care and the mother was discharged after 30 days without any complication. The mother, who is now in the ninth month of the follow-up period, is admitted to the hospital at certain times to restore electrolyte imbalance and to provide her with nutrional support. The baby is monitored as healthy without any permanent sequela.

Dıscussıon And Results
Acute abdominal syndrome during pregnancy is a rare condition with an incidence of 1/500-1/635. The etiology of the acute abdominal syndrome during pregnancy can be investigated in two subtypes: Obstetric and non-obstetric. Acute appendicitis is the most common acute abdominal syndrome during pregnancy and its diagnosis is difficult due to the physiological changes during pregnancy. There is a tendency for coagulation during pregnancy and the risk is 5-fold higher as compared with the non-pregnant population. This risk increases an additional 3-16 fold after the surgery. Early mobilization and low molecular weight heparin treatment were performed in our case due to the risk of thrombosis during the post-operative phase.
In conclusion, the results of the acute abdominal region during pregnancy may be catastrophical. The patients should be monitored in experienced institutions and with a multidisciplinary approach to achieve successful results in both mother and the baby.

Keywords:
Pregnancy; mesenteric ischemia; small intestine.

P-051

Peptik Ülser Perforasyonu Tanısı ile Opere Edilen Geriatrik Yaş Grubu Kadın Hastalardaki Deneyimlerimiz

Our Experiences in Geriatric Female Patients Operated for Peptic Ulcer Perforation

Enis Dikicier[1], Ömer Yalkın[1], Fatih Altıntoprak[2], Yener Uzunoğlu[1], Güner Çakmak[1], Yusuf Arslan[1], Taner Kıvılcım[1], Kemal Gündoğdu[1], Emel Arslan[1], Hakan Demir[1], Fehmi Çelebi[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University

Amaç:
Peptik ülser perforasyonu tanısı ile acil şartlarda ameliyat edilen geriatrik yaş grubundaki kadın hastaların retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Ocak 2008-Aralık 2012 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı'nda peptik ülser perforasyonu nedeni ile ameliyat edilen 230 hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Altmışbeş yaş üzeri olan kadın hastaların (n=39, %16.9) kayıtları başvuru şikayeti, tanı yöntemleri, ameliyat bulguları ve komplikasyonlar açılarından ayrıntılı olarak incelendi.

Bulgular:
Otuzdokuz hastanın yaş ortalaması 78,6 (65-98) olarak belirlendi. Tüm hastalarda başvuru anında karın genelinde yaygın ağrı şikayeti mevcutken, bulantı ve kusma şikayetleri sadece 8 hastada (%20.5) mevcuttu. Şikayetlerinin başlangıcı ile hastaneye başvuru arasında geçen süre ortalama 3 (1-5) gündü. Laboratuvar incelemelerinde 31 hastada (%79) lokositoz saptandı (ortalama 14000/mm3). Tanı 30 hastada (%76) konvansiyonel abdominal ve/veya akciğer grafileri ile koyulurken, 9 hastada (%23) abdominal bilgisayarlı tomografi ile koyuldu. Tüm hastalar genel anestezi altında ameliyat edildi. Ortalama hastanede yatış süresi 9 gün (4-102) olarak hesaplandı. 36 hasta (%92) şifa ile taburcu olurken, 3 hasta (%8) postoperatif komplikasyonlar nedeniyle ex oldu.

Sonuç:
Peptik ülser perforasyonu sık karşılaşılan cerrahi bir acildir.Tanısı genelde anamnez, fizik muayene ve basit görüntüleme yöntemleri ile kolayca koyulabilir. Erken tanı ve tedavi postoperatif dönemde gelişebilecek komplikasyonları ve mortaliteyi azaltır.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, peptik ülser, perforasyon, geriatri

Objectıve:
The aim was to retrospectively evaluate geriatric female patients who underwent emergency surgery with peptic ulser perforation diagnosis.

Method:
The records of 230 patients operated for peptic ulcer perforation in the Department of General Surgery, Faculty of Medicine of Sakarya University between January 2008 and December 2012 were retrospectively evaluated. The records of patients over the age of 65 (n=39, 16.9%) were thoroughly examined with respect to the admission complaint, diagnosis methods, surgical findings and complications.

Fındıngs:
The mean age of 39 patients was 78.6 (65-98). Widespread abdominal pain was present in all patients at the time of admission, whereas nausea and vomiting were present only in 8 patients (20.5%). The mean duration between the onset of symptoms and the admission to the hospital was 3 (1-5) days. In laboratory examinations, leukocytosis (average: 14000/mm3) was observed in 31 patients (79%). Diagnosis was made with conventional abdominal radiography and/or lung radiography in 30 patients (76%) and with computer-assisted abdominal tomography in 9 patients (23%). All patients were operated under general anesthesia. The mean duration of hospitalization was 9 days (4-102). 36 patients (92%) were discharged successfully and 3 patients (8%) died as a result of post-operative complications.

Conclusıon:
Peptic ulser is a common surgery emergency. It is generally diagnosed with anamnesia, physical examination or basic imaging techniques. Early diagnosis and treatment decrease the possible complications and mortality in the post-operative period.

Keywords:
Emergency surgery; peptic ulcer; perforation; geriatrics

P-052

Bilateral Over Metastazı ile Prezente Olan Kolon Tümörü

Colorectal Tumor Presented with Bilateral Ovarian Metastasis

Yusuf Arslan[1], Hakan Demir[1], Fatih Altıntoprak[2], Zeynep Kahyaoğlu[3], Taner Kıvılcım[1], Kemal Gündoğdu[1], Fehmi Çelebi[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[3] Pathology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Bilateral over metastazı nedeniyle gelişen karın içi ele gelen kitle kliniği ile başvuran ve nihai tanısı kolon tümörü olarak sonuçlanan hastayı sunmak

Olgu sunumu:
Kırkdört yaşında kadın hasta dört gündür devam eden karın ağrısı, bulantı, kusma ve karında şişkinlik şikayetleri ile başvurdu. Fizik muayenede; karında yaygın distansiyon ve karın bilateral alt kadranlarda ele gelen kitle saptandı. Abdominal bilgisayarlı tomografi incelemesinde; karın içerisini dolduran, 37x40 cm boyutlarında, solid ve kistik komponentler içeren dev kitle tesbit edildi (Resim 1). Kolonoskopik incelemede anal kanaldan itibaren 14-16 cm'de lümeni tıkayan tümoral kitle tesbit edildi. Klinik takipleri sırasında intestinal obstruksiyon bulguları gelişmesi nedeniyle acil şartlarda ameliyata alınan hastanın karın eksplarasyonunda; batın içerisini dolduran, yaklaşık 40 cm çapında, lobule konturlu, sağ over ve salpenx'i içine alan kitle saptandı (Resim 2). Sağ salphingooferektomi ile birlikte kitle total olarak eksize edildi. Eksizyon sonrası yapılan incelemede rektosigmoid bölgeden kaynaklanan ve mesaneye invaze tümöral kitle saptandı. Anterior rezeksiyon + histerektomi + sol ooferektomi + parsiyel sistektomi + iliak ve paraaortik lenf diseksiyonu + koruyucu ileostomi ameliyatı yapılmasını takiben per-op hipertermik kemoterapi uygulandı. Patoloji sonucu overe metastaz yapmış kolon müsinöz adenokarsinomu (CK 7 - /CK 20 +) olarak sonuçlandı (Resim 3), çıkarılan 32 adet lenf nodunun 15'inde metastaz saptandı. Ameliyat sonrası 8. gün sorunsuz olarak taburcu edilen hasta takiplerinin birinci yılında ve hastalıksız olarak izleniyor.

Tartışma ve Sonuç:
Sekonder over tümörleri, over dışındaki primer kaynaklardan overe metastaz yapmış malign tümörleri içerirler. Komşu organ yada dokulardan kaynaklanarak overi direkt yayılım yoluyla tutmuş tümörlerde bu guruba dahil edilmektedir. Sekonder over tümörleri tüm over tümörlerinin %3-8'ni, maling over tümörlerinin %10-30'nu oluştururlar. Sekonder over tümörlerinin primer kaynakları arasında kolorektal tümörler 3. sıklıktadır.
Kolon tümörlerinde yaygın karın içi tutulum veya metastazların varlığı prognoz üzerinde en etkili olan faktörlerdendir. İntraperitoneal hipertermik kemoterapi ise peritoneal karsinomatözü olan seçilmiş hastalarda sitoredüktif cerrahi sonrası olumlu sonuçları bildirilen bir yöntemdir.

Anahtar kelimeler:
Kolon tümörü, over, metastaz

Objectıve
To present a patient admitted to the clinic with an intra-abdominal mass due to bilateral ovarian metastasis, who was diagnosed finally with colorectal tumor.

Case Presentatıon
A 44-year old female patient was admitted with abdominal pain, nausea, vomiting and abdominal swelling persisting for 4 days. In physical examination, widespread abdominal distension and mass in lower abdominal quadrants were detected. A giant mass with a dimension of 37x40 cm, which filled the abdominal region, having solid and cystic components was detected in computer-assisted abdominal tomography (Figure 1). A tumoral mass occluding the lumen at 14-16 cm from the anal canal was detected in the colonoscopic examination. During the clinical monitoring, intestinal obstruction symptoms were observed and the patients were operated under emergency conditions. During the abdominal exploration, a mass with a diameter of approximately 40 cm, which filled the abdomen, contoured to the lobe and including the right ovary and salpinx was detected (Figure 2). The mass was totally excised with right salpingo-oophorectomy. A tumoral mass invased to the bladder which originated from rectosigmoid region was detected during the examination after the resection. Following anterior resection, hysterectomy, left oophorectomy, partial cystectomy, iliac and paraaortic lymph dissection and protective ileostomy, pre-operative hyperthermic chemotherapy was administered. The pathology turned out to be colon mucinous adenocarcinoma that was metastasized to the ovaries (CK 7 -/CK 20 +) (Figure 3); metastasis was identified in 15 out of 32 lymph nodes that were removed. The patient was discharged successfully on post-operative day 8 and is currently being monitored as disease-free in the first year of the follow-up period.

Dıscussıon And Conclusıon
Secondary ovarian tumors include the malignant tumors that metastatized from non-ovarian sources to the ovaries. The tumors that originate from neigbouring organ or tissues and attach to the ovaries via direct invasion are also included within this group. Secondary ovarian tumors constitute the 3-8% of all ovarian tumors and 10-30% of malignant ovarian tumors. Colorectal tumors are the third most frequent cause among the primary sources of secondary ovarian tumors.
Widespread intraabdominal retention and the presence of metastases are among the most influential factors on the prognosis of colon tumors. Intraperitoneal hyperthermic chemotherapy is an approach with positive results after cytoreductive surgery, when applied to patients with peritoneal carcinomatosis

Keywords:
Colorectal tumor; ovary; metastasis

P-053

Etrangüle İnguinal Herni Sonrası Tanı Koyulan Komplet Testiküler Feminizasyon

Complete Testicular Feminization Diagnosis After Strangulated Inguinal Hernia

Yusuf Arslan[1], Fatih Altıntoprak[2], Orhan Veli Özkan[2], Ömer Yalkın[1], Yasemin Gündüz[3], Zeynep Kahyaoğlu[4]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı
[4] Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Patoloji Kliniği

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[3] Department of Radiology, Faculty of Medicine, Sakarya University
[4] Pathology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Etrangüle inguinal herni nedeniyle yapılan ameliyat sonrası komplet testiküler feminizasyon tanısı koyulan olguyu sunmak

Olgu Sunumu:
Yetmiş yaşında kadın hasta sağ kasıkta şişlik şikayeti ile acil servise başvurdu. Fizik muayenede sağ etrangüle inguinal herni saptandı ve ameliyat kararı verildi. Eksplorasyonda etrangüle indirek inguinal herni saptandı, kese içerisinde omentum olduğu görüldü, ve Linchtenstein ameliyatı yapıldı. Ligamentum teres uteri olması gereken lokalizasyonda 2x3 cm boyutunda solid kitle saptandı ve eksize edildi. Eksize edilen kitlenin histopatolojik incelemesinde testis dokusu olduğu belirlendi. İleri tetkik için yeniden değerlendirilen hastanın ayrıntılı anamnezinden; hiç adet görmediği, 35 yıl evli kaldığı fakat hiç gebe kalmadığı öğrenildi. Ayrıntılı fizik muayenede; meme gelişiminin normal olduğu, aksillar ve pubik kıllanmanın normalin altında olduğu belirlendi. Jinekolojik muayene, MR ve USG incelemelerde vajenin kör sonlandığı, uterus ve bilateral over dokusunun olmadığı ve sol labium major seviyesinde ikinci bir testis dokusu olduğu tesbit edildi. Serum DHEAS, serbest testesteron, total testesteron, FSH-LH, östrojen, prolaktin seviyeleri ve karyotip analizi (46 XY) sonuçlarına göre komplet testiküler feminizasyon tanısı koyuldu.

Tartışma ve Sonuç
İnguinal herni onarımı genel cerrahi servislerinde sık yapılan ameliyatlardandır. Komplet testiküler feminizasyon ise hastalığın orjini ve insidansı nedeniyle genel cerrahi kliniklerinde sık rastlanmayan klinik bir durumdur. Androjen insensitivite sendromu olan hastalarda AR geninde 800'den fazla mutasyon rapor edilmiştir, en şidetli mutasyonlar genellikle komplet testiküler feminizasyonla ilişkilidir.

Tanı genelde erişkin kadınlarda primer amenore, infantlarda ise ektopik yerleşmiş testislere bağlı bilateral inguinal veya labial şişlikler ile konulur. Olgumuzda ise tanı alışılmadık şekilde ileri yaşta ve acil şartlarda yapılan ameliyat sonrası tesadüfen konuldu.

Anahtar kelimeler:
Acil cerrahi, herni, testiküler feminizasyon

Objectıve
To present a case diagnosed with complete testicular feminization after a surgery for strangulated inguinal hernia.

Case Presentatıon
A 70-year old female patient was admitted to ER with a swelling in the right groin. Right strangulated inguinal hernia was detected during the physical examination and an operation decision was made. Indirect strangulated inguinal hernia was detected, omentum was determined within the sac and Linchtenstein surgery was performed. A solid mass with 2x3 cm dimensions was detected in the localization of round ligament of uterus and was excised. The excised tissue was determined to be testicular tissue during the histopathological examination. The patient was re-evaluated for advanced examination and from the detailed anamnesia, it was found out that the patient did not have menstrual periods and did not get pregnant although she had been married for 35 years. During the detailed physical examination, the breast development was determined to be normal and axillary and pubic hair levels were determined to be lower than normal. During gynaecological examination, MR and ultrasonography the vaginal underdevelopment, abscence of uterus ve bilateral ovarian tissues and the presence of a secondary testicular tissue at the left labium major level was detected. Complete testicular feminization diagnosis was made according to the serum DHEAS, free testosterone, total testosterone, FSH-LH, estrogen, prolactin levels ve karyotype analysis (46 XY).

Dıscussıon And Conclusıon
Inguinal hernia correction is one of the frequent operations in general surgery clinics. On the other hand, complete testicular feminization is not a common clinical condition in general surgery clinics due to the origin of the disease and its incidence.
More than 800 mutations were reported in patients with androgen insensitivity syndrome. The most severe mutations are generally associated with complete testicular feminization.
The diagnosis is made according to primary amenorrhea in adult females and to bilateral inguinal or labial swellings that are connected to ectopically placed testes in infants. In our case, the diagnosis was unconventionally made at a late age and after the emergency surgery.

Keywords:
Emergency surgery; hernia; testicular feminization.

P-054

Psödomembranöz Enterokolite Bağlı Toksik Megakolon - Olgu Sunumu

Toxic Megacolon Due to Pseudomembranous Enterocolitis - A Case Report

Yusuf Arslan[1], Fatih Altıntoprak[2], Zeynep Kahyaoğlu[3], Enis Dikicier[1], Taner Kıvılcım[1], Ömer Yalkın[1], Orhan Veli Özkan[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3] Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji

[1] General Surgery Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University
[2] Department of General Surgery, Faculty of Medicine, Sakarya University
[3] Pathology Clinic, Research and Educational Hospital, Sakarya University

Amaç:
Abdominal kompartman sendromuna yol açan psödomembranöz enterokolit zemininde gelişen toksik megakolon olgusunu sunmak amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu:
Elefantiazis tanısı ile antibiyoterapisi düzenlenip (Ampisilin-Sulbaktam, 8g/gün) yoğun bakım şartlarında takip edilmekte olan 81 yaşında kadın hasta 2 gündür olan karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayetleri nedeniyle değerlendirildi. Pleural tüberküloz, trigeminal nevralji, hipertansiyon ve Tip-II Diabetes Mellitus hikayesi olan hastanın ilk değerlendirme anından 2 saat önce solunum arresti gelişmesi nedeniyle entübe edildiği öğrenildi. Tansiyon arteryal: 80/60 mm/Hg nabız dakika sayısı: 90/dakika, aksiller ateş: 380C olan hastanın fizik muayenede; karında distansiyon mevcuttu, barsak sesleri azalmıştı ve rektal tuşede hemorajik gayta olduğu belirlendi. Son 6 saattir idrar çıkışı olmayan hastanın karın içi basıncı 28 cm/H2O olarak ölçüldü. Yatarak çekilen karın grafisinde kolon genişliği 9 cm olarak ölçüldü. Akut batın sendromu öntanısı ile acil şartlarda ameliyata alınan hastanın karın eksplorasyonunda; tüm kolon segmentlerinde ileri derecede dilatasyon olduğu belirlendi (Resim 1) ve toksik megakolon düşünülerek total kolektomi ameliyatı yapıldı. Kolektomi piyesinin makroskopik incelemesinde lümen içerisinde yaygın psödomembranlar görüldü (Resim 2). Histopatolojik incelemesi psödomembranöz enterokolit (Resim 3) olarak sonuçlanan hasta ameliyat sonrası 2.gün ex oldu.

Tartışma ve Sonuç:
Toksik megakolon; akut kolit ve sistemik toksisite bulguları ile birlikte kolonun segmental ya da total olarak non-obstruktif ve masif dilatasyonu olarak tanımlanır. Psödomembranöz enterokolit ise genelde uzun süre ve yüksek doz antibiyotik kullanımına bağlı olarak barsak florasındaki dengenin C. Difficile lehine değişmesi sonucu gelişen bir tablodur ve antibiyotikle ilişkili ishalin en ağır şeklidir. Toksik megakolonda fizyopatoloji net olarak ortaya koyulamamış olsa da inflamatuar bir tetikleyici ve buna bağlı gelişen toksik bir süreç söz konusudur. C. Difficile'ye bağlı gelişen toksik megakolon olgularında tipik olarak kolon mukozasında yaygın ülserasyonlar, mukozal nodüller, arada normal mukoza alanları içeren sarı-beyaz renkli yüzeyel plaklar ve ileri derecede mukozal soyulma görülür.
Psödomembranöz enterokolit tedavisinde mevcut antibiyotik tedavisi sonlandırılarak klinik izlem uygulanabilir

veya metronidazol tedavisine geçilebilir. Toksik megakolon tedavisinde ise klinik progresyon varlığında cerrahi tedavinin kaçınılmaz olduğu unutulmamalıdır.

Sonuç olarak, antibiyotik tedavisi altındaki hastalarda ani gelişen ve progressif seyreden intraabdominal şikayetler varlığında toksik megakolon olasılığı hatırlanmalı ve medikal tedavide ısrarcı olunmaması gerektiği hatırlanmalıdır.

Anahtar kelimeler: Acil cerrahi, megakolon, enterokolit

Objectıve
To present a toxic megacolon case that developed secondary to pseudomembranous enterocolitis and caused abdominal compartment syndrome.

Case Presentatıon
A 81-year old female patient diagnosed with elephantiasis, subsequently treated with antibiotic therapy (Ampicillin-Sulbactam, 8 g/day) and monitored under intensive care conditions was evaluated with abdominal pain, nausea and vomiting persisting for 2 days. The patient who had a history of pleural tuberculosis, trigeminal neuralgia, hypertension and Type II diabetes mellitus, was entubated 2 hours before the initial evaluation due to respiratory arrest. The patient had the following stats: Arterial tension: 80/60 mm/Hg, pulse rate: 90/minute, axillary temperature: 380C; during the physical examination, abdominal distention was present, bowel sounds were reduced and hemorrhagic stool was determined in the rectal examination. The patient, who had an urinary retention for the past 6 hours, had an intraabdominal pressure of 28 cm/H2O. The colon width was measured as 9 cm in the supine abdominal radiograph. In the abdominal exploration of the patient who was operated under emergency conditions with an acute abdominal syndrome prediagnosis, advanced dilation was determined in all segments of the colon (Figure 1) and total colectomy surgery was performed due to the possibility of toxic megacolon. Prevalent pseudomembranes were observed in the lumen during the macroscopic examination of the colectomy (Figure 2). The histopathologic evaluation was pseudomembranous enterocolitis (Figure 3) and the patient died on the post-operative day 2.

Dıscussıon And Conclusıon
Toxic megacolon is defined as the segmental/total non-obstructive and massive dilation of the colon, together with acute colitis and systemic toxicity. Pseudomembranous enterocolitis is a clinical condition that results from the change in the balance of the intestinal flora in favor of Clostridium difficile and represents the most severe form of antibiotic-associated diarrhea. Although the physiopathology of toxic megacolon is not clearly identified, an inflammatory trigger and an accompanying toxic course are present in toxic megacolon. Widespread ulcerations, mucosal nodules, yellow-white colored surface plaques in between normal areas and advanced mucosal peeling are typically observed in cases with Clostridium difficile-associated toxic megacolon.

In the treatment of pseudomembranous enterocolitis, the ongoing antibiotic treatment can be stopped and the treatment can be switched to metronidazol. In case of toxic megacolon treatment, surgical treatment is inevitable if clinical progression is observed.
In conclusion, the possibility of toxic megacolon should be considered and medical treatment should not be persisted, if rapid-onset and progressive intraabdominal complaints are observed in patients undergoing antibiotic treatment.

Keywords:
Emergency surgery; megacolon; enterocolitis.

P-055

Hemşirelerin Tamamlayıcı ve Alternatif Terapiler Hakkındaki Görüşleri

Perceptions of Nurses related to Complementary and Alternative Therapies

Dilek Aygin, Havva Sert, Hande Cengiz Açıl, Ahmet Seven

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University Highschool of Health

Amaç:
Bu çalışma hemşirelerin tamamlayıcı ve alternatif terapilere (TAT) karşı yaklaşımlarının belirlenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem:
Çalışma Kasım 2012-Mart 2013 tarihleri arasında çalışmaya katılmaya istekli 71 hemşire ile yapıldı. Veriler, araştırmacı tarafından literatür taranarak oluşturulan soru formu ile sosyal medya kullanılarak toplandı. Verilerin analizi bilgisayar ortamında yapıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 27.10±6.63 (Min-Max:20-54) olan hemşirelerin %71.8'i lisans mezunu, %68'i bekar ve %28.2'si acil servis + yoğun bakım ünitesinde çalışmaktadır. %80.3'ü TAT ile ilgili eğitim almayan hemşirelerin %84.5'i mezuniyet öncesi veya sonrasında bu konuda eğitim verilmesinin gerekli olduğunu belirtmiştir. Hemşirelerin yarısından fazlası (%63.4) TAT ile ilgili bilgiyi yazılı ve görsel basından almıştır. Hasta bakım ve tedavisinde TAT yöntemlerini uygulayabilmek ister miydiniz? sorusuna %83.1'i evet yanıtını vermiştir. TAT yöntemlerine ilişkin bilgileri sorulduğunda; akupunktur, aromaterapi, bitki tedavisi, vitaminler, yoga, biyoenerji, gevşeme teknikleri/meditasyon, hidroterapi/kaplıca, hipnoz, masaj, ozon tedavisi ve resim/müzik/sanat/dans terapi gibi TAT yöntemlerinin hemşireler tarafından %47.9 ile %85.9 gibi değişen oranlarda genel olarak bilindiği belirlenmiştir. Akupressur, ayurveda, şiropraktik, homeopati, osteopati, refleksoloji, reiki, terapotik dokunma ve Tai Chi gibi yöntemleri ise hemşirelerin %43.7 ile %81.7 gibi değişen oranlarda hiç bilinmediği saptanmıştır. %49.3'ü TAT yöntemlerinden herhangi birini kullandığını belirten hemşirelerin en sık bitkilerle tedavi (%43.7), gevşeme/meditasyon (%35.7) ve masaj yöntemini (%31) kullandığı belirlenmiştir. Hangi durumlarda TAT yöntemlerini kullandıkları sorulduğunda %36.6'sı ağrı, %26.8'i anksiyete, %25.4'ü mide problemleri ve %16.9'u depresyon yanıtını vermişlerdir. Hemşirelerin %49.3'ü TAT yöntemlerinden yarar gördüklerini belirtmektedir. Hastaların bakım ve tedavisinde TAT kullanılmalı mı? sorusuna ise %87.3'ü evet yanıtını vermiştir.

Sonuç:
Hemşirelerin büyük çoğunluğu TAT ile ilgili eğitim verilmesi ve bunun hasta bakım ve tedavisinde kullanılması gerektiğini belirtmişlerdir. Bu nedenle hemşirelere lisans

eğitimleri sırasında TAT ile ilgili bir ders konulmasının ve bunun uygulamaya yansıtılmasının hasta ve sağlıklı bireyin bakımının sağlanması ve sürdürülmesinde yararlı olacağı düşüncesindeyiz.

Anahtar kelimeler:
Tamamlayıcı-alternatif terapiler,hemşire,yaklaşım

Aim:
This study was conducted for determining the approaches of nurses to complementary and alternative therapies (CAM)

Materials and Methods:
This study was performed between November 2012-March 2013 with 71 nurses who were willing to participate. The data was collected by the researcher using a questionnaire generated literature and social media. Analysis of data was performed in the computer environment.

Results:
The nurses whose average age is 27.10 ± 6.63 (Min-Max :20-54), are 71.8% bachelor's degree, 68% single and 28.2 % working at intensive care unit and emergency services. 80.3% of nurses are not trained on CAM and 84.5% of these nurses has stated that the CAM training is necessary before and after the graduation. 63.4% of the nurses has obtained information about CAM from the written and visual media. 83.1% of the participatories answered yes to the question of "Would you like to apply the methods of care and treatment of patients with CAM?". When the information about CAM methods is asked, it has been determined that the methods of CAM such as acupuncture, aromatherapy, herbal therapy, vitamins, yoga, bio-energy, relaxation techniques / meditation, hydrotherapy / spa, hypnosis, massage, ozone therapy, and picture / music / art / dance therapy methods are commonly known with changing rates from 47.9% to 85.9% and the methods such as acupressure, ayurveda, Chiropractic, homeopathy, osteopathy, reflexology, reiki, therapeutic touch and Tai Chi are never known with varying rates from 43.7% to 81.7% of the nurses. 49.3% of nurses has remarked to use any of the methods of CAM. They have commonly used the methods of treatment with plants (43.7%), relaxation / meditation (35.7%) and massage (31%). When the using of the CAM methods is asked in which situations, the rates of their answers have been gotten as 36.6% pain, 26.8% anxiety, 25.4% stomach problems and 16.9% depression. 49.3% of the nurses has stated that the CAM methods are useful. 87.3% of them has answered yes to the question of "Is CAM used for care and treatment of patients?".

Conclusion:
The majority of the nurses has stated that the training of CAM and the usage of it for care and treatment of patients are necessary. For this reason, it has been thought that a CAM course and its implementation during the graduate education of nurses can be useful for providing and maintaining the care of patients and healthy persons.

Key words:
Complementary and alternative therapies,nurse, approach

P-056

Sakarya Üniversitesi Akademik Personelinin Ağrı Düzeyi ve Ağrıyla Baş Etme Yöntemlerinin Değerlendirilmesi

Assessment of Pain Level and Methods of Coping with Pain of The Sakarya University Academician

Zeynep Erdoğan[1], Havva Sert[2], Dilek Aygin[2], Afra Çalık[2], Pelin İlhan[2]

[1] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç:
Bu çalışma Sakarya Üniversitesi akademik personelinin ağrı düzeyi ve başetme yöntemlerinin belirlenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem:
Sakarya Üniversitesi Rektörlüğü'nden kurum izni alındıktan sonra Şubat - Mart 2013 tarihleri arasında 128 akademik personel ile çalışma yapıldı. Literatür doğrultusunda hazırlanan soru formuyla veriler toplandı. Verilerin analizi bilgisayar ortamında parametrik ve nonparametrik testler kullanılarak yapıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 33.95±8.65 (Min-Max:22-61) olan akademik personelin %64.8'i erkek, %65.6'sı doktora derecesine sahip, %56.3'ü öğretim görevlisi/araştırma görevlisi, %43.8'i de öğretim üyesidir. Günlük mesai sonrasında akademisyenlerin %33.6'sı nadiren, %31.3'ü haftada birkaç kez, %14'ü haftada bir, %12.5'i her gün ağrı hissettiğini belirtmiştir. 10'luk ağrı şiddeti değerlendirme skalasına göre çalışanların ortalama ağrı şiddeti 4.25±1.99'dur. Akademisyenlerin masa başı çalışma süresi ortalaması 6.08±1.97 saat, ayakta çalışma süresi ortalaması ise 3.98±2.36 saattir. En çok ağrı bel (%43), ayak/bacak (%42.2), boyun (%41.4) ve baş bölgesinde (%38.3) hissedilmektedir. Ağrısını nasıl tanımladığı sorulduğunda akademisyenler ağrılarını zonklayıcı (%30.5), sancılı (%28.9), sıkıştırıcı (%19.5), batıcı (%14.8), yanıcı (%7), keskin (%6.3) şeklinde tanımlamışlardır. Ağrıyla baş etmede akademisyenlerin %39.1'i masaj, %38.3'ü ağrı kesici, %31.3'ü gevşeme, %31.3'ü yürüyüş, %23.4'ü egzersiz/spor/dans, %15.6'sı dikkati başka yöne çekme, %11.7'si sıcak uygulama, %8.6'sı meditasyon/dua ve %8.6'sı da müzik gibi başetme yöntemlerini kullandıklarını ifade etmişlerdir. Ağrıyla başetme yöntemleri ile eğitim düzeyi, görevi, yaş ve cinsiyet arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Masa başında çalışma ve ayakta kalma süreleri ile ağrı bölgeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı.

Sonuç:
Akademik personelin çoğunun mesai sonrasında orta düzeyde ağrı deneyimlediği, en çok bel, ayak/bacaklar, boyun ve baş bölgelerinin etkilendiği, en sık masaj, ağrı kesici ve gevşeme yöntemlerini kullandıkları görüldü. Akademik personelin çalışma sonrası rahatlamasını sağlayacak aktivitelerin ve konservatif yaklaşımların, çalışanların deneyimlediği ağrıyı azaltacağı inancındayız.

Anahtar kelimeler:
akademisyen, ağrı, baş etme yöntemleri

Aim:
This study was to determine the level of pain and coping methods among the academicians of Sakarya University.

Materials and Methods:
Upon the approval of Sakarya University Rectorate, this tudy was carried out among 128 academicians, between February-March 2013. Data were collected by a questionnaire which was prepared according to the literature. Analysis of data was performed using parametric and non-parametric tests.

Results:
64.8 % of the academician were male, and had Phd (65.6%), and instructor/research assistant (56.3%) and instructor (43.8%). At the end of a working day, 33.6% of the academicians stated that they rarely had pains,, and 31.3% several times a week, 14% once a week, 12.5% said they felt pain every day.According to the severity of pain scale of 10, average pain intensity rate of the academicians was 4.25±1.99. The mean rate of deskwork duration of the academicians was 6.08 ± 1.97 hours, the mean duration of mobile work was 3.98±2.36 hours.Pain was mostly felt in the lower back (43%), in the foot / leg (42.2%), in the neck (41.4%) and in the head (38.3%). The academicians described the pain as throbbing (30.5%), painful (28.9%), tightener (19.5%), stinging (14.8%), burning (7%) and sharp (6.3%). Methods of coping with pain were massage (39.1%), taking pain killer (38.3%) and 31.3% relaxation(31.3%), walking (31.3%), exercise/sports/dance (23.4%), drawing attention to another direction (15.6%), heating (11.7%), meditation/prayer (8.6%) and music (8.6%) There was no significant difference between methods of coping with pain and level of education, position, age and gender (p>0.05). No significant difference was found between durations of deskwork and mobile work (p>0.05).

Conclusion:
After shifts, most of the academicians experienced moderate pain. The pain was respectively in the lower back, feet / legs, neck and head. Massage, taking painkiller, relaxation methods were the most common methods of coping with pain. We believe that activities and conservative approaches reduce the pain and helps relaxation of the academicians after work.

Key words:
academicians, pain, coping methods

P-057

Primer Ovaryan Burkitt Lenfoma: Olgu Sunumu

Primary Ovarian Burkitt's Lymphoma: A Case Report

Selçuk Özden, Mehmet Küçükbaş, A. Serhan Cevrioğlu, Nermin Akdemir, Mustafa Albayrak

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi,Adapazarı,Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi

Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey

Amaç:
Ovaryan Burkitt lenfoma genç yaş kadın hastalarda nadir rastlanan bir neoplazm olup literatürde çoğunlukla vaka sunumu şeklinde yer bulmuştur. Hızlı progresyon gösteren bir tümör olmasına rağmen %60- 80 oranında kür sağlanabilmektedir. Bu sunumda, primer ovaryan Burkitt lenfoma tanılı bir hastada tanı ve tedavideki güçlüğe dikkat çekmeyi amaçladık.

Olgu:
24 yaşında virgo hasta 2 aydır devam eden kasık ağrısı şikayeti ile başvurduğu dış merkezde yapılan kontrollerinde sağ adneksiyel alanda kitle saptanması üzerine kliniğimize refere edildi. Ultrasonografide batın içerisinde asit, bilateral sağ adneksiyel alanda 12x7 cm, sol adneksiyel alanda ise 5x8 cm boyutunda kitle izlendi. CA-125: 175 U/ml saptandı. Tüm batın MR'da pelvik bölgede yerleşen en büyüğü 4,5x8 cm boyutunda olan lobule konturlu, yumuşak doku kitleleri izlenen hastaya sol overden kitle eksizyonu ve sağ over wedge rezeksiyon yapıldı. Frozen sonucunun az diferansiye sex kord stromal tümör olarak rapor edilmesi üzerine operasyon sol salpingo-ooferektomi, sağ overden tümör rezeksiyonu, omentektomi, pelvik ve paraaortik lenfadenektomi yapılarak ve douglastaki, uterus ön yüzündeki ve parakolik alandaki şüpheli alanlardan biyopsi alınarak sonlandırıldı. Postoperatif patoloji raporu; sol adneksiyel kitle Burkitt lenfoma; sağ over wedge rezeksiyon, Burkitt lenfoma; 7 adet reaktif pelvik ve paraaortik lenf nodları; omentum, matür adipöz doku; sağ parakolik, Douglas, uterus ön yüzünden biyopsi, Burkitt lenfoma; benign batın yıkama sıvısı olarak rapor edildi. Operasyon sonrası yapılan PET-BT incelemesinde pelviste uterus ile rektum arasında santral-sağ lateral yerleşimli 21x15 mm, 30x22 mm ve 37x25 mm boyutlarında birbirleri birleşme eğiliminde yumuşak doku dansitesindeki lezyonlarda ve bu lezyonların sol lateralinde 15 ve 10 mm boyutlarında çok yoğun FDG tutulumları izlenen hasta Tıbbi Onkoloji olan bir merkeze yönlendirildi. Hyperfractionated cyclophosphamide, vincristine, doxorubicin, and dexamethasone (Hyper-CVAD) protokolü ile tedaviye başlanan hastada tedavinin 2. küründe nötropeni gelişti. Nötropeniye bağlı sepsisi gelişen hasta kaybedildi.

Sonuç:
Ovaryan Burkitt lenfoma, nonspesifik alt kadran ağrısı, ovarial kitle ve asit saptanan genç yaş kadın hastalarda nadir görülse de, ayırıcı tanıda akılda tutulması gereken bir neoplastik hastalıktır. Hızlı progresyon göstermesi nedeniyle erken tanı ve uygun tedavisi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ovaryen Burkitt Lenfoma

Objective:
Ovarian Burkitt lymphoma is rare in young women which were presented as case reports in literature. Although it is a rapid progressing tumor, cure rate is changes between 60-80%. In this presentation, we aimed to draw attention difficulties of diagnosis and treatment of primer ovarian Burkitt lymphoma.

Case:
A 24 year-old virgin woman referred to our clinic because of right adnexal mass with pelvic pain continued for 2 months. Ascites, bilateral adnexal mass 12x7cm in right adnexa, 5x8cm in left adnexa was determined in abdominal ultrasonography. Carcinogenic Antigen 125 was 175U/ml. There was lobulated contoured mass with largest size of 4.5x8cm in pelviabdominal Magnetic Resonance Imaging. Left ovarian mass excision and right over wedge resection were performed. As the result of frozen was reported as poorly differentiated sex cord stromal tumor, left salpingo-oophorectomy, right ovarian tumor resection, omentectomy, pelvic and para-aortic lymphadenectomy were performed and biopsies were taken from suspicious areas in Douglas and paracolic region. Postoperative pathology was reported as following: Burkitt Lymphoma in left adnexal mass, right ovary wedge resection and biopsies from Douglas and front face of uterus, reactive lymph nodes in pelvic and para Aortic region and benign abdominal washer fluid. In her PET-CT after operation there were intense FDG uptake in masses with soft tissue density 21x15 mm, 30x22 mm and 37x25 mm in size located between uterus and rectum with central-right lateral location, tending to each other and left lateral to those masses there were 15 and 10 mm lesions. Afterwards, she referred to medical oncology. Patient was treated 2 cures with a protocol of hyper fractionated cyclophosphamide, vincristine, doxorubicin, and dexamethasone (Hyper-CVAD), developed neutropenia. She died due to neutropenia related sepsis.

Conclusion:
As ovarian Burkitt lymphoma is rare in young female patients with nonspecific lower quadrant pain, ovarian mass and ascites, it should be considered in the differential diagnosis. Early diagnosis and appropriate treatment are important because it shows fast progression.

Keywords: ovarian Burkitt lymphoma.

P-058

Güç, Mesleki Güç: Niteliksel Bir Çalışma

Power, Occupational Power: A Qualitative Study

Havva Sert, Dilek Aygin, Esra Arslan, Hande Cengiz Açıl

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University Health Academy

Amaç:
Bu çalışma ebelik 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin güç kavramı ve meslekte güçlü olma ile ilgili görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem:
Bu niteliksel çalışma 1-14 Mart 2013 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Ebelik Bölümü 3. ve 4. sınıf öğrencileri arasından çalışmayı kabul eden 74 kişiyle yapıldı. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bire bir görüşme yöntemiyle toplandı. Öğrencilere güç kavramı ve mesleklerinde güçlü olma ile ilgili sorular soruldu. Her görüşme yaklaşık 15-20/dk sürdü. Verilerin analizinde kalitatif içerik analizi kullanıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 22.16±1.27 olan öğrencilerin %54.1'i 3. sınıf öğrencisiydi. Öğrencilerin %40.5'i akademik başarılarını orta düzeyde, diğerleri ise iyi ve çok iyi olarak değerlendirdi. Öğrenciler güç kavramını çoğunlukla paranın olması, bilgili olma, mesleki deneyimin çok olması, özgüvenli olma, iyi bir kariyere sahip olma, arkasında kendini destekleyen biri/birilerinin olması ve sağlıklı olma şeklinde tanımlarken; çok azı da birlik olma, manevi yönden güçlü olma, özgür olma, fiziksel olarak güçlü olma ve torpilinin (kişiyi kayıracak biri/birileri) olması şeklinde tanımladı. Mesleklerinde güçlü olmayla ilgili görüşleri irdelendiğinde yine büyük çoğunluğu mesleki bilgilerinin iyi olması, klinik tecrübelerinin çok olması, iyi bir kariyere sahip olma, saygınlık kazanmalarının mesleki olarak kendilerini güçlü kılacağını ifade ederken, diğerleri de cesur olmanın, empati becerisinin iyi olmasının, sabırlı, dürüst ve özgüvenli olmalarının mesleki yönden kendilerini güçlü kılacağını ifade etmişlerdir.

Sonuç:
Son yıllarda mesleki gelişim açısından önem kazanan güç kavramı, güç kaynakları ve güçlü olma kriterleri yönünden öğrencilerin bilgilendirilmeleri, kendilerindeki gücün farkına varmaları için cesaretlendirilmeleri, proaktif olmalarının sağlanması ve çalışma yaşamında mesleki güç birliğinin, mesleki gelişim ve yasaların oluşturulmasında söz sahibi olmada ne kadar önemli olduğu konusunda farkındalıklarının artırılması önemlidir.

Anahtar kelimeler: güç, ebelik, mesleki gelişim

Aim:
This study has been held with the aim of analyzing the views of midwifery grade 3 and 4 students about the concept of power and occupational power.

Material and Method:
This qualitative study has been done by 74 individuals from 3rd and 4th grade of Sakarya University Health Academy who have been agreed to make the research between March 1-14, 2013. The data has been collected through a face to face meeting by using a semi-structured interview form. The students have been asked about the concept of power and occupational power. Each interview has taken about 15-20 minutes. A qualitative content analysis has been used in the analysis of the data.

Findings:
54.1% of the students whose average age is 22.16±1.27 are 3rd grade students. 40.5% of the students has assessed their success as moderate while others has assessed it as fine and excellent. While a big part of the students has described the concept of power as having money, being knowledgeable, having a great occupational experience, having self-confidence, a good career, some people supporting them and being healthy; a small part of them has submitted it as alliance, moral force, physical power, being independent and having an in (having friend/ friends in the right places). When their views about being powerful in their occupations have been examined; a great majortiy of them, again, has stated that having great craft knowledge, plenty of clinical experience and a good career while the others have classified the reasons as their being brave, having empathizing ability, being patient, honest and self-confident.

Outcome:
It is important to instruct the students about the concept of power, power resources and the criteria of being powerful; encourage them to be aware of their power, make them proactive and raise the awareness about the importance of occupational collaboration and having a voice in creating a career development and the laws.

Key Words: power, midwifery, career development.

P-059

Hemşireler ve Mobbing

Nurses and Mobbing

Hande Cengiz Açıl, Dilek Aygin, Havva Sert

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Sakarya

Sakarya University, Health School, Nursing Department, Sakarya

Amaç:
Bu çalışma, hemşirelerin mobbing yaşama durumlarının incelenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç:
Çalışma, Ekim 2012-Mart 2013 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden 31 hemşire ile tanımlayıcı olarak yapıldı. Veriler sosyodemografik özellikleri içeren soru formu ve hemşireler için geliştirilmiş olan Mobbing Ölçeği ile sosyal medya kullanılarak toplandı. Verilerin analizi bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, standart sapma ve nonparametrik testler ile yapıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 26.84±3.49 yıl, çalışma yılı ortalaması ise 5±4.34 olan hemşirelerin %87.1'i kadın, %67.7'si evli, %51.6'sı cerrahi birimlerde, %48.4'ü de dahili birimlerde çalışmaktadır. Meslek hayatınız boyunca hiç mobbing uygulamalarına maruz kaldınız mı? sorusuna hemşirelerin %77.4'ü evet yanıtı vermiş olup, %25.8'i son 6 ay içinde mobbing yaşadığını ifade etmiştir. Hemşirelerin %77.4'ü kurumlarında bir başkasına da mobbing yapıldığını belirtmiştir. En sık mobbing uygulayanların sırasıyla yöneticiler (%41.9), diğer sağlık ekibi üyeleri (%35.5) ve aynı serviste çalışan diğer hemşireler (%32.3) olduğu saptandı. En sık mobbing uygulayan veya gurubu yönlendirenlerin kadın (%64.5) olduğu görüldü. Mobbing uygulanmasına en sık kıskançlığın (%35.5) neden olduğu belirlendi. Mobbing davranışlarına karşı tepkileri sorulduğunda hemşireler, arkadaşları ve aileyle durumu paylaşma (%38.7), üst makamlara şikayet etme (%25.8), mobbing uygulayan kişiyi görmezden gelme (%12.9) ve mobbing uygulayan kişiyle konuşma (%12.9) davranışı sergilediğini ifade etti. Hemşirelerin en çok çalıştıkları kurumdan (%48.4) ve çalışma arkadaşlarından (%32.3) memnun olmadıkları saptandı. Mobbing puan ortalaması 223.55±51.03 (Cronbach's alpha=0,98) olan hemşirelerin %67.7'sinin mobbing yaşadığı belirlendi. Cinsiyet, yaş, medeni durum, çalışma yılı ve çalıştığı bölümün, mobbing yaşama durumlarını etkilemediği belirlendi.

Sonuç:
Hemşirelerin yarısından fazlasının mobbing yaşadığı, sosyodemografik değişkenlerin mobbing yaşama durumunu etkilemediği saptandı. Mobbingi etkileyen faktörlerin belirlenmesi için daha geniş kitlelerde araştırma yapılması, bu konuda çözüme yönelik yol haritalarının oluşturulması ve hemşirelerin başetme yöntemlerinin geliştirilmesi önemlidir.

Anahtar kelimeler:
hemşirelik, mobbing, etkileyen faktörler

Aim:
This study has been held with the aim of analyzing the mobbing experiences of the nurses.

Material:
It has been caried out descriptively with 31 nurses accepting to participate in the study between October 2012 and March 2013. The data has been gathered by using social media through a questionnare having sociaodemographic attributes and a mobbing scale developed for nurses. The data analysis has been made in computer environment with percentage, mean, standard deviation and nonparametric tests.

Findings:
87.1% of the nurses whose average age is 26.84±3.49 and average year of work is 5±4.34; are female, 67.7% are married, 51.6% are working in surgical unit whereas 48.4% are working in internal unit. 77.4% of the nurses has answered the question of "Have you ever been exposed to mobbing throughout your career? " as "Yes", and 25.8% has stated that they have experienced mobbing in last 6 months. And 77.4% of the nurses has also indicated that there have been others in their institution having been exposed to mobbing. It has been determined that the ones having been exposed to mobbing the most are executives (41.9%), other health team members(35.5%) and nurses working in the same service, respectively. It can be clearly seen that females are the ones who are performing mobbing and leading the teams the most. The most frequent reason for mobbing is found as jealousy (35.5%). When the nurses are asked about their reactions againts mobbing, they have stated that it is 38.7% to share with friends and family, 25.8% to complain to higher authorities, 12.9% to ignore the person performing mobbing and 12.9 % talk to that person. It is found that the things making the nurses most unstatisfied are the institutions (48.4%) they work and their colleagues (32.3%). 67.7 % of the nurses having 223.55±51.03(Cronbach's alpha=0,98) mobbing point average has been stated as the ones experiencing mobbing. It is shown that gender, age, marital status, working time and the work department don't influence the condition of mobbing.

Outcome:
It is determined that more than half of the nurses have experienced mobbing and sociodemographic variances don't affect the condition of mobbing experience. It is substantial to do research in larger masses, create solution-oriented maps in this respect and improve coping methods of the nurses in order to find out the factors influencing mobbing.

Key words: nursing, mobbing, influencing factors

P-060

Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinde Romantik İlişkilerle İlgili Kalıpyargılara Karşı Tutumlar ve Cinsiyetçilik

Attidudes Toward Some Stereotypes Related to Romantic Relationships And Sexism Among Health Services Higher Education Students

Nebahat Özerdoğan[1], Berrak Mızrak[1], F. Deniz Sayıner[1], Canan Baydemir[2]

[1] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu
[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik Anabilim Dalı

Amaç:
Kadın ve erkekten beklenen kalıp yargısal davranışları karşı cinsle romantik ilişkilerde de görmek mümkündür. Bu araştırmanın amacı romantik ilişkilerle ilgili kalıp yargılara karşı tutumları ölçmek ve bu tutumları cinsiyet farklılıkları ve cinsiyetçiliğin nasıl etkilediğini saptamaktır.

Yöntem:
Tanımlayıcı tipte olan bu araştırmanın örneklemini Eskişehir Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik, Ebelik ve Sağlık Kurumları Yöneticiliği Bölümlerindeki araştırmaya katılmaya gönüllü 311 öğrenci oluşturmuştur. Veriler Şubat-Mart 2013 tarihleri arasında, öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini belirleyici 16 soruluk anket formu, "Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği (ÇDCÖ)", "Romantik İlişkilerle İlgili Kalıp Yargılara İlişkin Tutumlar Ölçeği (RİKTÖ)" ve "Toplumsal Cinsiyeti Meşrulaştırma Ölçeği (TCMÖ)" kullanılarak toplanmıştır. ÇDCÖ düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik olmak üzere iki alt ölçekten oluşmaktadır. Düşmanca cinsiyetçilik, kadının erkeğe göre daha zayıf ve erkeğe bağımlı olarak algılanması ve buna bağlı olarak da düşük seviyede görülüp cinsiyet ayrımcılığına maruz kalması şeklinde tanımlanır. Cinsiyetçiliğin örtük bir biçimde ifade bulduğu korumacı cinsiyetçilik ise kadınların zayıf, bağımlı ve korunması gereken varlıklar olarak gösterilip diğer taraftan örtük olarak geleneksel cinsiyet kalıp yargılarının ve erkeksi baskınlığın vurgulanmasıdır. RİKTÖ; erkeğin baskın ve kadının kabul edici tavırları ile romantik ilişkilerde erkeğin girişken olması alt ölçeklerinden oluşmaktadır. Her üç ölçekte de alınan puanın artması, kadın ve erkek için geleneksel rol paylaşımını, toplumsal cinsiyet ayrımcılığını, romantik ilişkilerde kalıp yargıları benimseyen bakış açısını göstermektedir. Elde edilen verilen SPSS 15.0 paket programı ile bilgisayar ortamında değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Araştırmaya katılan öğrencilerden 265'i kadın (%85.2), 46'sı (%14.8) erkektir. Katılımcıların yaş ortalaması 20,87±2,12'dir. Öğrencilerin anne ve baba eğitim durumlarına bakıldığında annelerinin %53.7'si ve babalarının ise %35.0'ı ilkokul mezunudur. Katılımcıların geleneksellik düzeyi 7 basamaklı bir ölçek üzerinde değerlendirilmiş (1 "hiç geleneksel değil" ve 7 "çok geleneksel") ve ortalama 3.97±1.27 olarak saptanmıştır. RİKTÖ alt ölçeklerinden alınan puanlar ile düşmanca ($r=.23$, $p<0.01$; $r=.32$, $p<0.01$) ve korumacı cinsiyetçilik ($r=.25$, $p<0.01$; $r=.25$, $p<0.01$) alt ölçeklerinden alınan puanlar arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon saptandı. Buna göre romantik ilişkilerde kalıp yargılara karşı daha olumlu tutumlara sahip olan öğrenciler düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik yaklaşımını daha fazla benimsemekteydi.

Sonuç:
Öğrencilerin geleneksellik düzeyi arttıkça düşmanca cinsiyetçilik, erkeğin ilişkilerde baskın olmasını kabul edici ve toplumsal cinsiyetle ilgili sistemi meşrulaştırıcı tutumları kabul edici yaklaşımlarının da arttığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyetçilik, Toplumsal Cinsiyeti Meşrulaştırma Ölçeği, Romantik İlişkilerle İlgili Kalıp Yargılara İlişkin Tutumlar Ölçeği, Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği

Objective:
The expected stereotypical behaviors of men and women also possible to see in romantic relationships with the opposite sex. The purpose of the study is to measure attitudes toward some stereotypes related to romantic relationship and examines how sex differences and sexism influence attidudes toward some stereotypes relevant to romantic relationship.

Method:
The sampling of this descriptive study 311 voluntary students who have been education in Departmant of Nursing, Midwifery and Management In Health Care Institutions. All data were collected between February-March 2013 by a questionnaire form composed of 16 questions which is determined socio-demographic characteristics of students, The Ambivalent Sexism Scale, Attidudes Toward Some Stereotypes Related To Romantic Relationships Scale and Gender Related System Justification Scale. The Ambivalent Sexism Scale which is consisted hostile sexism and benevolent sexism of two subscales. Hostile sexism seeks to justify male power, traditional gender roles, and men's exploitation of women as sexual objects through derogatory characterizations of women. Benevolent sexism which is finded expression as an implicit sexism relies on kinder and gentler justifications of male dominance and prescribed gender roles; it recognizes men's dependence on women and embraces a romanticized view of sexual relationships with women. Attidudes Toward Some Stereotypes Related To Romantic Relationships Scale which is consisted assertiveness of male in romantic relationship and dominance of male and compliance of female in romantic relationship of two sub-scales. The increase in each three scales showed that sharing of traditional roles in men and women, social gender discrimination and perspective of adopted stereotypes in romantic relationships. The SPSS 15.0 for Windows package was used to evaluate all data.

Results:
In the study 265 (%85.2) of the students were female, 46 (%14.8)) of the students were male. The mean age of the students included in the research was 20.87±2.12 years. When mother and father educational status of students, mother of %53.7 and father of %35.0 are graduates of primary school. Participants' level of traditionalism was evaluated on a 7 stepped scale (1 "not at all traditional" and 7 "very traditional) and the mean of scale was 3.97±1.27. Two sub-scale of the Attidudes Toward Some Stereotypes Related To Romantic Relationships Scale were positively correlated with hostile ($r=.23$, $p<0.01$; $r=.32$, $p<0.01$) and benevolent sub-scales. Accordingly to this finding the students who have affirmative attidudes toward some stereotypes related to romantic relationships more adopted to hostile and benevolent approach.

Conclusion:
We found a highly positive correlations between the level of traditionalism of students and adopted approach with hostile sexism, assertiveness of male in romantic relationship and dominance of male and gender related system justification of students.

Key Words:
Sexism, Gender Related System Justification Scale, Attidudes Toward Some Stereotypes Related To Romantic Relationships Scale, Ambivalent Sexism Scale

P-061

Çalışan Annelerin Çocukları

The Children of Working Women

Işık Atasoy

Sakarya Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü

Amaç:
Çalışan annelerin çocuk bakımı ile ilgili yaşadıkları sorunlara dikkat çekmek amacıyla bu çalışma yapılmıştır.

Özet
Kadının çalışma hayatına girmesi 'Sanayi Devrimi' olarak adlandırılan, teknolojik, ekonomik ve toplumsal birtakım değişikliklere yol açan endüstrileşme ile birlikte olmuştur. Sanayileşmenin başlamasıyla kadınlar ev işlerinden kamu hizmetlerine, büro işlerine ve sanayi kesimine geçmeye başlamışlardır (Demir, 1997: 23; Emik, 2012).
Çalışan kadının evli ve çocuk sahibi olması beraberinde bazı sıkıntılar getirmektedir. Bu zorlukların başında; annenin olmadığı saatlerde çocuğun bakımı, işinden yorgun gelen annenin çocuğuna yeterince zaman ayıramaması gelmektedir. Çalışan anne ve çocuk arasındaki problemlerden biri, annenin çalışması sebebiyle suçluluk duygusu içinde, aşırı hoşgörülü davranması ya da her iş dönüşü bazı armağanlarla eve gelmesidir. Çocukla geçirilen sürenin uzunluğu değil, kalitesi önemlidir (Tatar, 2011;Aktaş, 1994).
Doğumdan sonra bebeğin ilk üç ay anneyle birlikte olması önemlidir. Bu süreden sonra çalışmaya başlayacak annenin "bebeğe kim bakacak" sorunu başlar ve güvenilir bir bakıcı bulmak zorundadır. Genelde bu güvenilir bakıcı büyükanneler, iyi referans sahibi çocuk büyütmüş bir kadın ve ya kreş tercihler arasındadır. Kreşin seçimi çocukla birlikte yapılmalı, görüşmelere çocukla gidilmelidir. Bebeğin bakımının aile büyükleri tarafından dönüşümlü olarak paylaşılması sağlıklı bir çözüm değildir. Özellikle çocukların yaşamlarının ilk üç yılında tek kişi tarafından bakım görmesi ve bakan kişiyle sağlıklı duygusal bağlar kurması çocuğun ruhsal gelişimi açısından önemlidir (Mestcioğlu, 2013; Aydınlı, 2011). Büyükanne ile annenin eğitim ve disiplin konusunda aynı görüşü paylaşmaması durumunda arada kalan çocuk sağlıksız bir ortamda büyümek zorunda kalmaktadır (Yavuzer, 2005: 60; Yeşilyaprak, 2004: 125; Koçar, 2010).

Anahtar kelimeler: Çalışan anne, çocuk.

Öneriler
- Çocuğun bakımı ile ilgilenen kişiler, çocukta herhangi bir sağlık sorunu olduğunda anne çalıştığı için onu suçlamaması,
-Beden ve ruh sağlığı yerinde bireyler yetiştirilmek isteniliyorsa, annenin bu dönemdeki rolünü göz önünde tutarak, annesi çalışan çocukların sorunlarını çözmek için toplumca önlemler alınması,
- Çalışan anneler için daha esnek bir çalışma programı uygulanması,
- Çalışan kadının doğumdan sonra, iş yerinden bir yıla

kadar "maaşlı" ya da en azından "yarı maaşlı" izin alabilmesi,
- Ana çocuk sağlığı hizmetlerinin geliştirilmesi,
- İş yerlerinde kreş, yuva, çocuk kulübü vb. bakım ve eğitim yerlerinin açılması,
- Okul öncesi eğitim kurumlarının sayı ve nitelik olarak geliştirilmesi,
- Nitelikli ve sertifikalı çocuk bakıcısı yetiştirilmesi,
- Annenin gereksinim duyabileceği destek programlarının uygulanması öneriler arasındadır.

Objectıve:
This study aims to attract attention to the problems that working women encounter during child care.

Summary:
Women have walked into the business life with the "Industrial Revolution", the period of industrialization which caused some technological, economic and social changes in the society. With the beginning of industrialization, women started to get involved in public services, office work and industrial work. (Demir, 1997: 23; Emik, 2012)

The working woman, if she is married and has children, faces some difficulties. The most outstanding of these difficulties is the care of the child during the mother's working hours and the mother's inability to spare enough time for the child since she is tired. One of the problems between the child and the working mother is that the mother treats the child too tolerantly or she buys too many presents for the child because she feels guilty. The quality of time spent with the child is important, not the duration. (Tatar, 2011; Aktaş, 1994).

It is important that the baby spends the first three months after birth with its mother. After the first three months, the mother starts thinking about the question; "who is going to look after the baby now?" , she has to find someone reliable to look after the baby. This reliable baby-sitter is usually among the grandparents, an ex-mother who has a good reference for baby-sitting or nurseries are preferred. The choice of a nursery and the talks with them should be carried out together with the child. It is not a healthy solution to make the grandparents share the child's care as if it is a rotating shift. Children should be looked after by a single person during the first three years of their lives. It is essential for their psychological development to have a healthful relationship with the caregiver (Mestcioğlu, 2013; Aydınlı, 2011). If the grandparents and the mother do not have a common point of view about education and discipline, the child is torn by conflicts and has to grow up in a wearisome atmosphere. (Yavuzer, 2005: 60; Yeşilyaprak, 2004: 125; Koçar, 2010).

Key Words: Working mother, child

Suggestions:
- Whenever the child has some health problems, the people who are in charge of the child should not blame the mother for working.
- If it is aimed to bring up healthy children physically and psychologically, regarding the mother's role in this period, the social authorities should take measures in order to solve the problems of those children whose mothers work
- Working mothers should have more flexible working hours
- Working women should have a maternity leave, up to a year after birth receiving a salary or at least half a salary.
- Mother and child health services should be improved
- Working places should have baby-care units or education areas such as nurseries, kindergartens or child clubs
- Pre-school educational institutions should be improved in quality and quantity
- Qualified and certified baby-sitters should be obtained
- Supportive programs for the mother should be carried out.

P-062

Kadınlara Stres Yapan Yaşam Olayları ve Başetme Durumları

Life Events Causing Stress for Women And Way of Coping with Them

Işık Atasoy

Sakarya Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü

Amaç:
Kadına özgü strese yol açan durumların farkında olmasını sağlamak ve bu durumlarla nasıl baş edebileceği ile ilgili yol göstermek.

Özet
Yüzyılımızda çok sık kullanılan stres terimi sıklıkla olumsuz anlam ifade eden evrensel bir insan deneyimidir, ancak yaşam için kaçınılmazdır. Stresin insan üzerinde olumlu ve olumsuz etkileri vardır. Yaşam krizleri niteliğindeki stresler, yaşama biçim verecek nitelikteki olayların oluşturdukları streslerdir. Örneğin; ciddi hastalıklar, doğum, aile bireylerinden birinin ölümü, işten çıkarılma v.b (Bayık ve ark, 2006).

Çalışan kadınlar işyerindeki sorunlarla mücadele ederken, diğer yandan evde mükemmel eş ve anne olmaya çalışmaktadır. Eve geldiklerinde başlayan ev işleriyle ve çocuk bakımıyla ilgili ikinci mesaileri, onlara aşırı bir yük getirmekte ve streslerini arttırmaktadır. Kadınlar doğaları gereği "hayır" demekte zorlanmakta, eşlerini ve çocuklarını memnun etme gibi anaç özelliklerinden dolayı daha fazla strese girmektedirler (Cam, 2003; Ertem, 2013). Kadın ve erkek aynı stresli olayları yaşasalar bile duygularıyla baş etme ve stres kaynaklarının üstesinden gelme konularında yükledikleri anlam ve etkileri farklı olabilmektedir. Bu durum, kişinin dış dünyaya yüklediği anlam, geçmiş yaşantısı, yetiştirme tarzı, toplumsal ve kültürel değerlerle bağlantılıdır (Tarhan 2002; Tatar, 2004).

Kadını etkileyen stresler arasında gebelik, doğum ve ya istediği halde çocuk sahibi olamama, aile büyüklerinin bakımını üstlenme ve ayrılık vardır. İş hayatında kadınlar eğitim düzeyi düşükse daha az gelir getiren güvencesiz işlerde çalışırken, yüksek eğitimli kadınlar üst düzey işlerde çalışmaktadır. Bu durum kadına iş yükü ve rekabete dayalı sorunlar getirmektedir. Menopoz, kadınlar için bedensel ve psikososyal açıdan stres kaynağıdır. Doğurganlığın bittiği dönem aynı zamanda emeklilik ve çocukların evden ayrıldığı, hastalık ve kayıpların yaşandığı dönemdir. Daha ileri yaşlarda, eş kaybı, yalnızlaşma, ciddi sağlık sorunları ortaya çıkabilir (Gökalp, 2003).

Sonuç ve öneriler
Yapılan araştırmalar kadınların daha çok duygu odaklı başa çıkma yöntemlerini kullandıklarını göstermektedir. Kadına özgü stres alanları belirlenerek uygun sağlık kurumlarına yönlendirilmelidir. Spor yapmak, masaj yaptırmak, ılık banyo yapmak, bir arkadaşla buluşmak, dans etmek, müzik dinlemek, nefes egzersizleri yapmak, okumak stresle baş etmede etkili olabilecek yöntemlerdir. Ancak baş etmek mümkün olmadığında yardım almaktan

kaçınmamak gerekir.

Stres sırasında kişinin çevresinden destek alması stresle baş etmesinde önemli rol oynamaktadır. İlerleyen yaşlarda strese toleransın azaldığı belirtilmektedir. Yaşıtlarıyla birlikte olmak, torunlarıyla vakit geçirmek stresi azaltabilir.

Anahtar kelimeler: Kadın ve stres, baş etme mekanizmaları.

Objective:
To help women become aware of conditions causing stress and give them a lead on how to cope with these.

Summary:
The term "stres", which is used frequently during the last century, is a universal human experience that has a negative meaning. However, it is unavoidable in life. Stress has both negative and positive effects on human. Stresses as life crisis are the results of events that shape our lives. For instance, serious illnesses, birth, death of a family member, loss of job, etc. (Bayık et al., 2006). Working women try to be perfect mothers and wives while they struggle with the problems in their jobs. Their second shift at home about housework and childcare loads them a second burden and increases their stress. Women naturally have difficulty to say "no", and suffer from more stress because of their maternal qualities such as trying to satisfy the needs of their husbands and children (Cam, 2003; Ertem, 2013). Eventhough men and women encounter the same types of stressful events, they differ in coping with their emotions and getting through the sources of stress. This is a result of persons' past life, the way they were brought up, the meaning they attribute to the outer world and their cultural and social values. (Tarhan 2002; Tatar, 2004).

Among the stresses which effect the women are pregnancy, birth or inability to have a child though they want much, care taking of the elderly in the family and divorces. If a woman has a low level of education, they work in low-income and insecure jobs. On the other hand, women who have higher levels of education work in top-level jobs. This situation poses the women problems concerning work overload and rivalry.

Menopause is a soource of stress for women both physically and psycho-socially. This is a period when fertility ends, woman gets retired, children leave the home, illnesses and deaths are experienced. In older ages, loss of husbands, getting lonely, and serious health problems may occur (Gökalp, 2003).

Result and Suggestions:
According to the studies on this subject, it is seen that women use emotion-oriented coping methods more than others. Causes of stress characteristic of women should be identified and women be directed to appropriate health centers. Exercising, getting massage, having a warm bath, meeting friends, dancing, listening to music, performing breath exercises and reading are methods that can be effective in coping with stress. Yet, whenever it is impossible to cope, it is essential that one get help. Getting help from the people around has a significant role in coping. It is stated that tolerance to stress in older ages decreases. Meeting peer groups or spending time with grandchildren may reduce stress.

Key Words: Woman and stress, coping mechanisms

P-063

Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Konya Bölgesinde Seroprevalansı

Seroprevalance of Major Viral Pathogens in Pregnancy in Konya

Mehmet Özdemir

Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD

Department of Medical Microbiology, Meram Medical Faculty, Necmettin Erbakan University, Konya

Amaç:
Bazı viral hastalıklar hamilelik döneminde geçirilirse önemli problemlere yol açabilir. Kızamıkçık, Sitomegalovirus (CMV) ve Herpes simpleks II virusleri hamilelik esnasında infeksiyon oluşturursa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen viruslerdir. Bu çalışmada bölgemizdeki hamile kadınlarda Kızamıkçık, Sitomegalovirus ve Herpes simpleks II seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod:
1 Ocak- 31 Aralık 2012 tarihleri arasında Meram Tıp Fakültesi Hastanesinin Kadın ve Doğum hastalıkları polikliniğine başvuran 960 hamile kadından antenatal takip sırasında ilk 3 ay içinde elde edilen serumlarda, Rubella IgM, IgG, CMV IgM, IgG ELFA (Enzyme Linked Flouresan Assay) yöntemi ile HSV-ıı IgM ve IgG ELISA yöntemi ile Merkez Mikrobiyoloji Laboratuvarımızda çalışıldı.

Bulgular:
2012 yılında takip edilen hamile kadınların yaş ortalaması 29,2+ 3,8 idi. Rubella IgM, Rubella IgG, CMV IgM, CMV IgG, HSV-II IgM, ve HSV-II IgG seropozitiflikleri sırası ile %0,83, %96,45, %1,77, %96,04 , %1,25 ve %4,16 bulundu.

Sonuçlar:
Bölgemizde anti HSV-II seropozitivitesi düşük olmasına rağmen, kızamıkçık ve CMV için çok yüksek bulundu. Konjenital enfeksiyon ve malformasyona neden olan bu virüsler hamile kadınlarda taranmalıdır ve akut infeksiyon düşünülen şüpheli vakalarda avidite testleri uygulanmalıdır. Ayrıca bu viral enfeksiyonların seroprevalansının her toplumda önleyici tedbirler almak ve sağlık politikalarını planlamak amacıyla bilinmesi gereklidir.

Anahtar kelimeler:
Seroprevalans, Gebelik, rubella, Sitomegalovirus, Herpes simpleks, Antikor.

Objectives:
Some of viral infections which were acquired during pregnancy may cause significant problems. Rubella virus, Cytomegalovirus (CMV) and Herpes simplex virus II (HSV-II) are the infectious agents which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalance of Rubella, CMV and HSV-II of pregnant women in our region.

Methods:
A total of 960 sera samples were tested for antibodies to Rubella, CMV by ELFA method, and HSV-II by ELISA method of pregnant women who were applied to the outpatient clinics of obstetric and gynaecological department during antenatal screening during between the dates of January of 1 and December 31.

Results:
The mean age of the participants in this study was 29,2+ 3.8 years. The seropositivity for anti-Rubella IgM, anti-Rubella IgG, anti-CMV IgM, anti-CMV IgG, anti-HSV-II IgM, and anti-HSV-II IgG were 0,83%, 96,45%, 1,77%, 96,04%, 1,25% and 4,16% respectively.

Conclusion:
Although the seropositivity of HSV-II was low, seropositivities of Rubella and CMV were very high in our region. Viruses causing congenital infection and malformation must be screened in pregnant women individually and avidity tests must be applied in suspicious infection cases. In addition seroprevalance of these viral infections should be known in every population in order to take preventive measures and plan health policies.

Key words:
Seroprevalance, Pregnancy, Rubella, Cytomegalovirus, Herpes Simplex, antibody.

P-064

Hemşirelikte Malpraktis

Malpractice in Nursing

Işık Atasoy, Gülgün Durat

Sakarya Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç:
Sağlık hizmetlerinin temel taşı olan hemşirelerin hizmet sundukları insanların hayatını tehlikeye sokacak hatalı uygulamalar hakkında farkındalıklarını artırmak.

Özet:
Hatalı tıbbi uygulama, tıp bilimi ve ilgili alanlarda çalışmakta olan profesyonellerin hatalı, kötü uygulamalarından hizmeti alan kişinin zarar görmesi durumudur. Hatalı tıbbi uygulama; ihmal, dikkatsizlik, bilgisizlik, beceri eksikliği, meslekte acemilik ve hasta bakımında yetersizlik nedeniyle ortaya çıkmaktadır.

Türk Ceza Kanunu'nda kusur tiplerine göre suç, "kasıtlı" ve "taksirli"suç olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Hastadan para alabilmek için yapılan gereksiz ameliyatlar, para ödenmemesi nedeniyle kontrollerin zamanında yapılmaması sonucunda hastanın zarar görmesi kasti davranıştır. Taksirli suç ise; tedbirsizlik, dikkatsizlik, meslekte acemilik, emir ve talimatlara uymama nedeniyle yaralamaya ya da ölüme sebep olma şeklinde tanımlanmaktadır. Türk Ceza Kanununa göre hatalı tıbbi uygulamalar, "taksirli suçlar" kapsamında değerlendirilmektedir. Türkiye'de hatalı tıbbi uygulama iddialarında sağlık personeli hakkında özel yaptırım gerektiren bir yasa yoktur. Hekimlikte malpraktis için geçerli olan yasal düzenlemeler, hemşireler içinde geçerlidir.

Hemşirelik uygulamalarında hata kaynakları arasında aşırı iş yükü, vardiyalı nöbet sistemi, uzun çalışma saatleri, rol belirsizliği, tükenmişlik, personelin yanlış dağılımı, sorun çözümünde yetersizlik, hemşirelerin gerekli klinik deneyime sahip olmadan mezun olması gibi sorunların tıbbi hatalara sebep olduğu görülmektedir. Daha az sayıda hemşire ile aynı işi yapma zorunluluğu, hemşirelerin bazı görevlerinin mesleki ehliyeti olmayan personele devretmesi hasta bakım standartlarının düşmesine ve hatta ihmale yol açabilmektedir. Hemşirelere karşı en yaygın suçlama ihmalkârlıktır. Hemşirelik bakımında kullanılan tıbbi araç gerecin teknolojik gelişmelere bağlı olarak sürekli değişime uğraması da hatalara sebep olabilmektedir. Hemşireleri ilgilendiren tıbbi hatalar arasında; hasta güvenliği ile ilgili girişimlerin yetersizliği, ilaç uygulama hataları, izlem ve iletişim yetersizliği, dokümantasyon/ kayıt tutma yetersizliği gelmektedir.

Öneriler
Hemşireler hatalı tıbbi uygulama davalarında, davalı ya da davacı olarak yer alabilmektedir. Bu davalarda hemşirelerin tanıklıklarına ya da uzmanlıklarına başvurulabilmektedir. Adli Tıp Kurumu ve Yüksek Sağlık Şurasında en az bir uzman hemşire üyenin bulundurulması,
Hemşire çalışma sistemlerinin her yönü ile gözden geçirilmesi,
Sağlıkla ilgili okullarda hukuki ve cezai sorumluluklar konusunun müfredata konulması,

Yeterli insan gücünün sağlanması,Kayıtların çok düzenli olarak tutulması ve saklanması,
Yapılan her işlemin hastaya detaylı olarak anlatılması,
Hastanın komplikasyonlar konusunda uyarılması ve onamının alınması,
Sağlık Hukuku Mahkemelerinin Kurulması öneriler arasındadır.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, malpraktis.

Objective:
To increase the awareness levels of nurses about malpractices that would put the lives of their patients into danger.

Summary:
Medical malpractice is a condition in which the healthcare taker is harmed by professional negligence, act or omission by a health care provider. Medical malpractice is caused by omission, carelessness, lack of skills, professional inexperience and inadequacy in patient care. .

In Turkish penal law, crime is divided into two types; intentional crime and involuntary crime. The patient can be harmed by unnecessary operations which are performed in order to get money from the patient or negligence of controls that should be performed on time, just because the patient hasn't paid more. These are all examples of intentional crime. Involuntary crime, on the other hand, is causing death or injury because of imprudence, carelessness, inexperience or disobedience to rules and orders. According to Turkish penal law, medical malpractice is considered as an involuntary crime. There is no particular law which has sanctions for allied health professionals in case of malpractice. The sanctions that are valid for doctors are also used for nurses.

Among the sources of mistake in nursing are overload of work, rotation of shifts, prolonged working hours, inexplicit roles, exhaustion, inadvisable distribution of the clinical support workers, inadequacy of problem solving, and the graduation of student nurses without having enough clinical experience. All these factors contribute to medical errors (6,8). The urgency of performing a job with less nurses than needed, and the nurses handing down some of their duties to nursing auxiliary who is unqualified lead to a decrease in the standards of patient care and even to negligence. The most common accusation towards nurses is negligence. Another factor which causes errors is the consistent change in the medical instruments due to technological improvements. Among the medical errors concerning nurses are insufficient initiative on patient safety, false administration of drugs, poor observation and communication, inadequacy of documentation and reporting.

Suggestions:
Nurses can take place in malpractice cases as either defendant or complainant. In such cases, nurses can be consulted as witnesses or experts. It is suggested that at least one staff nurse member should take place in the Council of Forensic Medicine and General Medical Council.
Nursing labour systems should be revised thoroughly.
The subjects on legal and criminal liabilities should be included in the curriculums of health schools.
Enough labour force should be obtained.
Files and documents should be kept regularly and neatly.
Every process should clearly be explained to the patient in details.
Patients should be warned about complications and their informed consents should be taken.
It is suggested that Health Law Courts should be constituted.

Key Words: Nursing, Malpractice

P-065

Kadın Cinsel İşlev Bozuklukları

Sexual Dysfunction in Women

Işık Atasoy, Gülgün Durat

Sakarya Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç:
Kadınların cinsel sorunlarını tanımasını sağlamak ve tedavisi için doktora yönlendirmek.

Özet:
Kadınlarda cinsel sorunların ortaya çıkmasında çok sayıda psikososyal, kültürel, organik etkenin rol oynadığı bilinmektedir. Diyabet ve hipertansiyon gibi sistemik ve kronik hastalıkların yanında depresyon, anksiyete ve psikozlar olmak üzere çeşitli psikiyatrik hastalıklarda cinsel işlev bozukluklarının ortaya çıkmasında önemli rol oynamaktadır. Nörolojik ve hormonal nedenler, yaş, eğitim düzeyi, gelir durumu, kilo, emosyonel durum, sosyal statü, eşler arasındaki ilişkinin niteliği, cinsel konulardaki bilgi ve tutumlar, gebelik, laktasyon, menopoz gibi pek çok faktörün kadınların cinsel yaşamını etkileyebileceği belirtilmektedir. Kadınlarda en çok görülen cinsel işlev bozuklukları aşağıda anlatılmıştır.

Vajinismus, ülkemizde kadınlarda en sık rastlanan sorundur. Cinsel eğitimsizliğin, cinsellikle ilgili tutucu değer yargılarının, cinsel mitlerin yaygınlığının, bekarete verilen abartılı önemin, vajinaya zarar vereceği kaygısı vajinusmusa yol açan etkenlerdendir. Türkiye'de, kadınlar arasında en sık görülen diğer cinsel işlev bozukluğu ise, cinsel istek azlığıdır. Toplumumuzda, cinselliğin, yalnızca erkeklere özgü olduğu, erkeklerin cinselliği istemeye hakkı olduğu şeklinde bir inanç bulunmaktadır. Bu inanca göre, cinsellik kadınlar için bir "görev" olarak görülmektedir. Bu bozukluğun ikinci tipi ise cinsel tiksinti bozukluğudur. Burada kişi cinsellikle ilgili olarak tiksinti yaşamaktadır ve cinsel ilişkiden kaçınmaktadır. Kadınların yaklaşık üçte biri çeşitli derecelerde orgazm sorunları yaşamaktadır. En önemli psikolojik nedenleri arasında tutucu değer yargıları, suçluluk duyguları, cinsel travmalar, yetersiz cinsel bilgi ve eşle olan duygusal iletişimin yetersizliği sayılabilir
.
Meme kanseri sebebiyle mastektomi yapılan kadınlarda cinsel işlev bozukluğuna daha çok rastlanmaktadır. Meme kanserinin cerrahi, radyoterapi, kemoterapi ya da hormonal tedavisi hastanın fiziksel sağlığını etkilediğinden cinsel hayatını da etkilediği belirtilmektedir.Yine kadın hemodiyaliz hastalarında da cinsel sorunlar yaşandığı bir çok araştırmada belirlenmiştir. Tecavüz, cinsel taciz gibi travmatik olay yaşayan kadınlarda, uyarılma sorunu ortaya çıkmakta ve bu olayların cinsel fonksiyon üzerine uzun yıllar olumsuz etkileri sürmektedir.

Öneriler
- Erken yaşlardan başlayarak çocuklara aile ve okul işbirliği ile cinsel eğitim verilmesi,
-Cinsel mitler ve önyargılarla mücadele edilerek toplumun bilinçlendirilmesi,
- Cinsel işlev bozukluğunun sebep ve tedavisine yönelik

daha çok araştırma yapılması,
-Üreme sağlığı alanında hizmet veren sağlık çalışanlarını cinsellik konusunda bilgili olması öneriler arasındadır.

Anahtar kelimeler: Kadın ve cinsel sorunlar

Objective:
To help women be aware of their sexual problems and make them refer to a doctor for treatment.

Summary:
It is known that there are many psychosocial, cultural and organic factors contributing to sexual problems in women. Beside systemic and chronical diseases such as diabetes and hypertension, various psychiatric disorders like anxiety and psychosis also play a significant role in the breakthrough of sexual dysfunction. It is stated that many factors as neurological and hormonal causes, age, level of education, income level, weight, emotional state, social status, the quality of relationship between the spouses, knowledge of and attitudes towards sexual facts, pregnancy, lactation, menopause may affect women's sexual lives. The most common types of sexual dysfunction among women are stated below:

Vaginismus is the most common sexual problem among women in our country. The factors contributing to this problem are lack of education on sexuality, conservative value judgement about sex, extensity of sexual myths, exaggerated emphasis on virginity, anxiety of harming the vagina. Another sexual dysfunction that is widely seen amond women is lack of sexual desire. There is a wide belief in our society that sex is unique to men, only men have the right to have sexual desires. According to this belief, sex is seen as a "duty" for women. The second type of this dysfunction is sexual repulsion. The individual has a feeling of disgust towards sex and avoids having sex. Nearly one third of women have various levels of orgasm problems. The most significant causes are conservative value judgements, feelings of guilt, sexual traumas, insufficient sexual knowledge and lack of emotional communication with the husband
.
Sexual dysfunction is more commonly seen in women who have had mastectomy due to breast cancer. Operations, radiotherapies, chemotherapies or hormone treatments affect the physical well-being of the patient as well as her sexual well-being. Many other studies have revealed that female hemodialysis patients also suffer from sexual dysfunction. Women who have experienced traumas such as rape and abuse are found out to develop arousal problems, and that these events develop long lasting negative effects on sexual lives of women.

Suggestions:
- Sexual education should be provided for children starting from early ages by means of collaboration of family and school.
- Myths and prejudices on sexuality should be fought with and the society should be made conscious on this subject.
- More studies on the causes and treatments of sexual dysfunction should be carried out.
- The healthcare professionals giving service on reproductive health should be qualified enough on sexuality.

Key words: Women, sexual problems

P-066

Sivas İlinde Hamilelik Döneminde Sitomegalovirüs Seropozitifliğinin Araştırılması

The Investigation of The Seroprevalance of The Cytomegalovirus During Pregnancy in Sivas

Elif Bilge Uysal

Cumhuriyet Üniv., Tıp Fak., Tıbbi Mikrobiyoloji AD., Sivas

Amaç:
Sitomegalovirus (CMV) hamilelik esnasında infeksiyon oluşturursa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli bir virüstür. Bu çalışmada ilimizdeki hamile kadınlarda CMV seropozitifliğinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod:
Nisan 2009-Nisan 2013 tarihleri arasında Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniğine başvuran hamile kadınlardan antenatal takip sırasında alınan serum örneklerindeki CMV antikorları ELISA (Abbott, Architect, USA) yöntemi ile Merkez Mikrobiyoloji Laboratuvarımızda çalışıldı ve sonuçları değerlendirildi.

Bulgular:
Toplam 871 hamile kadından serum örneği alındı. Kadınların yaş ortalaması 26,8(17-43) idi. CMV IgG antikorlarının seropozitifliği %100 iken, CMV IgM antikorlarının seropozitifliği ise %3,3 olarak saptandı.

Sonuçlar:
CMV IgG seropozitifliğinin bölgemizde yüksek olarak saptandığı için rutin taramada bakılmasının maliyet açısından yük olacağı, bununla birlikte tarama sırasında tek başına IgM bakılmasının yeterli olacağı görüşündeyiz.

Objectives:
Cytomegalovirus(CMV) is the infectious agent which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalance of CMV of pregnant women in our region.

Material-Method:
The serum samples of the pregnant women who applied for antenatal follow up to obstetrics and gynecology outpatient clinic between april 2009 – april 2013 were included in the study. The CMV antibodies were studied by the ELISA (Abbott, Architect, USA) method in the Central Microbiology Laboratory and the results were evaluated.

Results:
The serum samples were received from 871 pregnant women. The mean age of the women was 26,8 (17-43). While the seroprevalance of the CMV IgG antibodies was 100%, the seroprevalance of the CMV IgM antibodies was 3,3 %.

Conclusions:
Since in our region the seroprevalance of the CMV IgG is high, screening the CMV IgG will increase the cost and screening only CMV IgM seems to be enough.

P-068

Premenstrual Sendrom, Etkileyen Faktörler ve Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki

Premenstruel Syndrome, Contributing Factors and Its Relationship with PersonalityTraits

Gülgün Durat, Sevil Şahin, Nuray Adıyaman, Hande Nur Başaran, Ece Erbey

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, School of Health

Amaç:
Araştırmada Sakarya üniversitesinde eğitim görmekte olan kız öğrencilerde premenstrual dönemde ortaya çıkan belirti ve değişiklikler ,etkileyen faktörler ile kişilik özellikleri arasındaki ilişkinin saptanması amaçlanmıştır.

Yöntem:
Veriler 2013 ocak-nisan tarihleri arasında Görüşme Formu,Premenstrual Değerlendirme Formu ve Eysenck Kişilik Anketi ile toplanmış tır.Araştırmanın evrenini Sakarya Üniversitesi merkez kampüsünde okumakta olan kız öğrenciler ,örneklemini ise tabakalı örneklem yöntemiyle seçilmiş 227 öğrenci oluşturmuştur.

Bulgular:
Araştırmaya katılan kız öğrencilerin %50,7 inde premenstrual döneme ilişkin belirti ve değişiklikler olduğu gözlenmiştir.Gümüş ve arkadaşlarının yaptıkları araştırmada da, PMS belirtileri %57,2 çalışmamızla benzer oranda bulunmuştur. Görüşme formunda sorulan medeni hal, menarş yaşı, adet sıklığı, hormonal durum, ailede adet dönemine ilişkin yakınma öyküsü, egzersiz, alkol kullanımı ve premenstrüel değerlendirme formu ile elde edilen veriler arasında anlamlı fark bulunamamıştır(p>0,05).Sigara içme(p=0,009), kişileri etkileyen önemli bir problemin varlığı(p=0,005)ve adet dönemlerinde sinirlilik yaşama (p=0,001)bulguları ile PM değerlendirme sonuçları arasında ise ileri düzeyde anlamlı fark olduğu saptanmıştır. Adıgüzel ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmada da PM döneme ilişkin belirti ve değişikliklerden en sık görülenlerin; sinirli veya huzursuz hissetme olduğu belirlenmiştir.PM Değerlendirme Formu ve Eysenck kişilik ölçeğinin puanları arasındaki ilişki incelendiğinde ; kişilik ölçeğindeki alt testlerden nörotizm(r:12 p>0,05), dışa dönüklük (r:-0,05 p>0,05), psikotizm (r:-0,03 p>0,05), ve yalan (r:0,23 p>0,05) ile PM değerlendirme bulguları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç:
Bu çalışmada Üniversite öğrencilerinde premenstrual döneme ilişkin belirti ve değişiklik düzeyinin yüksek , belirtilerden en sık görülenlerin sinirlilik ve huzursuzluk hissetme olduğu belirlenmiştir. Kişilik özellikleri nin PM dönemde görülen belirti ve bulgular üzerinde etkisinin olmadığı görülmüştür. Sonuç olarak ; PM döneme ilişkin stres ve duygusal durumlar ile ilgili eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin yaygınlaştırlması, PM yakınması olan bireylerin bütüncül bir yaklaşımla ele alınması uygun olacaktır.

Anahtar Kelime; Premenstrual Sendrom , kişilik, davranış

Objective:
The aim of the study is to determine the changes and symptoms in the premenstrual period, the contributing factors and the relationship between these factors and the personality traits of the female students in Sakarya University.

Method:
The data were collected via an interview form, Premenstrual Evaluation Form and Eysenck Personality Questionnaire, between January – April 2013. The population of the study consists of female students studying in the central campus of Sakarya University, and the sample involves 227 students who were chosen by stratified sampling method.

Findings:
It was found out that 50.7 % of the students who participated in the study developed symptoms and changes concerning premenstrual period In a study carried out by Gümüş et. al., PMS symptoms were found out to be similar with our study in a rate of 57.2 %. No significant difference was found between the data obtained by premenstrual evaluation form and the questions asked in the interview form such as marital status, age of menarche, frequency of periods, hormonal state, the family history of period complaints, exercise and taking of alcohol (p>0,05). The symptoms of smoking (p=0,009), an important problem effecting the individual (p=0,005) and being nervous during periods (p=0,001) were found out to have a significantly meaningful difference with the results of PM evaluation. In a study performed by Adıgüzel et. al., it was determined that the most common changes and symptoms related with PM period were feelings of nervousness and uneasiness.With regards to the relationship between the scores of PM Evaluation Form and Eysenck Personality Questionnaire, it was found out that there was no meaningful relationship between PM evaluation findings and the sub-tests of neurotism (r:12 p>0,05), extroversion (r:-0,05 p>0,05),psychotism (r:0,03 p>0,05), and telling lies (r:0,23 p>0,05) in the personality questionnaire.

Result:
In this study, it was determined that the level of symptom and changes in the premenstrual period was high in the university students. The most common symptoms were found out to be nervousness and uneasiness. Personality traits are found to have no effect on the symptoms and signs of PM period. As a result, it is suggested that education and consultancy should be provided on emotional well-being and stress during the PM period. It would be better to deal with the ones who have PM complaints in a holistic approach.

Key words:
Premenstrual syndrome, personality, attitude

P-069

Kadınların Jinekolojik Muayene Sırasındaki Anksiyete - Depresyon Durumları ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Evaluation Anxiety and Depression Status of the Females and Effecting Factors During Gynecological Examination

Sibel Tosun, Ayşe Çevirme, Sevil Şahin, Kevser Özdemir, Havva Sert, Dilek Aygin

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, School of Health

Amaç:
Bu çalışma, Kadınların jinekolojik muayene sırasındaki anksiyete ve depresyon durumları ve etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem:
Çalışma, kurum izni alındıktan sonra, Şubat-Mart 2013 tarihleri arasında Jinekoloji polikliniğine başvuran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 200 kadın ile tanımlayıcı olarak yapıldı. Sosyodemografik özellikleri içeren soru formu ve Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HAD) kullanılarak toplanan verilerin analizi bilgisayar ortamında parametrik ve nonparametrik testler kullanılarak yapıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 30.81±8.38 olan kadınların yarısından fazlası (%57.5) ilköğretim mezunudur. Polikliniğe başvurma nedenleri gebelik izlemi (%49), pelvik ağrı, vajinit gibi kadın hastalıkları (%32) ve rutin kontrollerdir (%19). Pelvik muayene sırasında kadınların %37'si utandığını, %28'i ciddi bir hastalık tanısı alacağı endişesi yaşadığını, %19'u heyecanlandığını ve %16'sı da ağrı ve kontamine olma endişesi yaşadığını belirtmiştir. Kadınların vajinal muayene olmak istememe nedenleri sorgulandığında; %52.5'i mahremiyet duygusu , %26'sı ağrı deneyimleyeceği , %21.5'i ise eşinin izin vermemesi, genital temizlik yetersizliği, regl ve muayeneyi gereksiz bulma gibi sebepler ileri sürmüşlerdir. Katılımcıların %71.5'i jinekolojik muayene sırasında en rahatsız oldukları anın jinekoloji muayene masasına yattığı an olduğunu ifade etti. Çoğu kadınnın (%85.5) kendisini muayene edecek doktorun erkek olmasını tercih ettiği, bunun yanında doktorunun güleryüzlü (%40.5), başarılı (%35), ilgili (%34.5), deneyimli (%31) ve iyi bir iletişim becerisine sahip (%28.5) olmasını istedikleri belirlendi. HAD ölçeği anksiyete puan ortalaması 9.76±3.79, depresyon puanı 6.85±3.66 olup (Cronbach alpha=0.77), kadınların %40'ında anksiyete, %42'sinde depresyon olduğu saptandı. İlköğretim mezunu olanların depresyon puanlarının lise ve üniversite mezunlarından anlamlı oranda yüksek olduğu saptandı ($F=3.708$, $p=0.026$). Yaş ile anksiyete ve depresyon puanları arasında anlamlı ilişki yoktu. Başvuru nedeninin, başvuru sıklığının ve muayene sırasında yaşadıkları duyguların anksiyete ve depresyon durumlarını etkilemediği görüldü ($p>0.05$).

Sonuç:
Sonuç olarak kadınların yarısına yakınında anksiyete ve depresyonu olduğu belirlendi. jinekolojik muayene öncesi ve sırasında kadınların bilgilendirilmelerinin ve psikolojik açıdan gerekli desteğin verilmesinin önemli olduğu kanısındayız.

Anahtar kelimeler:
jinekolojik muayene, anksiyete, depresyon

Objective:
This study was to determine the anxiety and depression status of the females during gynecological examination.

Material and Methods:
After the approval of Authority, this study was carried out as descriptive study with 200 female patient that accepted to participate in the study and applied to the gynecology department between February-March 2013 dates. The data was collected by question form that consist socio-demographic features and Patient Anxiety and Depression Scale (PADS) was analyzed via parametric and non-parametric tests.

Results:
More than half of the females participated in the surveys were primary school graduate (57.5 %) and their average age was 30.81±8.38. Followings are the reason why they have applied to the polyclinic; pregnancy follow-up (49 %), gynecological diseases such as pelvic pain and vaginitis (32%), and routine checks (19 %). 37 % of the females had declared that were ashamed during pelvic examination, 28 % had had anxiety to be diagnosed for a serious disease, 19 % had excited and 16 % had had pain and contamination anxiety. When the reason of why females did not claim vaginal examination, they declared following answers; 52.5 % privacy, 26 % pain experience, 21.5 % because of husband did not allow, genital cleaning inadequacy, menstruation and considering the examination unnecessary. 71.5 % of the participants declared that the most uncomfortable moments were the ones when they lay on the gynecological examination desk. Most of the females (85.5 %) declared that they claim female doctor additionally they determined that the doctor was to be smiling (40.5 %), successful (35 %), concerned (34.5 %), experienced (31 %) and having good communication skills (28.5 %). PAD scale anxiety point average was 9.76±3.79 and the depression point was 6.85±3.66 (Cronbach Alpha=0.77), it was determined that 40 % of the females had anxiety and 42 % of the females had depression. Primary school graduate females had more depression points than the high school graduate females (F=3.708, p=0.026). There was no significant relation between anxiety and depression points. It was seen that the application reason, application frequency and feelings during the examination did not affect the anxiety and depression situation (p>0.05).

Conclusions:
As a result it was determined that almost half of the females had anxiety and depression. We think that it is important to inform and giving necessary psychological support to female before and during the gynecological examination.

Key words:
gynecological examination, anxiety, depression

P-070

Geleneksel Annelik Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması ve Psikometrik Özellikleri

The Adaptation of Traditional Motherhood Scale to Turkish and It's Psychometric Properties

Hakan Sarıçam[1], Ayşe Duran[2], Azmi Bayram İlbay[3]

[1] Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik
[2] Kilis 7 Aralık Üniversitesi, M.R.Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği ABD
[3] Sakarya Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, Çocuk Gelişimi Bölümü

Amaç:
Modernleşme ili birlikte tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kadının iş, aile ve toplum hayatındaki yeri ve görevi ile ilgili bazı değişmeler gözlenmiştir. Bu değişmeler bazı ülkelerde çok hızlı olabildiği gibi bazı ülkelerde çok yavaş olmaktadır. Ülkemizin geçiş devleti olması ve kültürel değerlere bağlılığından dolayı kadına özellikle anneye yönelik toplumsal yüklemelerin çok fazla değişmediğini bilinmektedir. Kadına ve anneliğe yönelik tutum ve algı düzeylerinin belirlemek için bir ölçme aracının geliştirilmesi veya uyarlanması ülkemizde ilgili alanyazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu araştırmanın amacı Whatley ve Knox (2004) tarafından geliştirilen Geleneksel Annelik Ölçeğini Türkçeye uyarlamak ve ölçeğin psikometrik özelliklerini incelemektir.

Yöntem:
Araştırma 345 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. İlk aşamada ölçeğin İngilizce formu ölçek iyi düzeyde İngilizce bilen 3 öğretim üyesi tarafından önce Türkçeye çevrilmiş, daha sonra ise Türkçe formlar tekrar İngilizceye çevrilerek iki formun tutarlılığı dil ve gramer açısından incelenmiş ve denemelik Türkçe form elde edilmiştir. Daha sonra Türkçe form psikolojik danışmanlık ve rehberlik, okul öncesi öğretmenliği ve ölçme değerlendirme anabilim dallarında görev yapan 3 öğretim üyesi tarafından tartışılmış ve son düzenlemeler yapılarak ölçek uygulamaya hazır hale getirilmiştir. Araştırmada ölçeğin geçerlik çalışması olarak yapı geçerliği kapsamında doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Ölçeğin güvenirliği için iç-tutarlılık ve düzeltilmiş madde-toplam korelasyonları incelenmiştir. Analizler LISREL 8.54 ve SPSS 17.0 ile yapılmıştır.

Bulgular:
Yapı geçerliği için uygulanan doğrulayıcı faktör analizi sonucunda ölçeğin orijinal formundaki gibi tek boyutlu ve 18 maddeden oluşan modelin iyi uyum verdiği bulunmuştur (x^2/sd=2.16, RMSEA=.056, CFI=.92, GFI=.93, IFI= .91, AGFI= .93, SRMR=.049). Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık güvenirlik katsayısı .92 olarak bulunmuştur. Ölçeğin düzeltilmiş madde toplam korelasyonları .36 ile .80 arasında sıralanmaktadır. Ölçeğin test-tekrar test güvenirlik katsayısı .68 olarak bulunmuştur. Elde edilen bulgular doğrultusunda ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçe aracı olarak eğitim, psikoloji, sosyoloji ve tıp alanlarında kullanılabileceği söylenebilir fakat uyum geçerliği incelenerek; farklı örneklemler üzerinde tekrar çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Annelik, geleneksellik, geçerlik, güvenirlik

Aim:
Like others countries, in our country there are many changing about the role of women in family, work and society with modernization. The velocity of these changing is different from according to countries. Even our country is a developing country and dependent on its cultural values , social expectation from women, especially mothers is not changed. The development or adaption of a scale to determine perception level and attitude to woman and motherhood contributes related literature in our country. The aim of this study is adaptation of 'traditional motherhood scale' developed by Whatley and Knox (2004) to Turkish and examination of psychometric property of its.

Method:
This study was done with 345 college students. In the first phase, the English form of scale was translated in Turkish by 3 lecturer who know English advanced level, then this translation Turkish form was translated again in English and these two forms is examined in terms of language and grammar and tentative Turkish form is acquired. Later, this Turkish form was discussed by 3 lecturer whose studies areas are preschool education, psychological counseling and assessment and evaluation and after regulation the scale was prepared. In the study, validity of scale was done with confirmatory factor analysis as part of construct validity. For the reliability of scale , internal consistency and recovered item-total correlation was examined. The Lisrel 8.54 and SPSS 17.0 was used for analyses.

Result:
The result of confirmatory factor analysis has shown that like in the original form, this scale is one-dimensional and the model including 18 items is best fit(x^2/sd=2.16, RMSEA=.056, CFI=.92, GFI=.93, IFI= .91, AGFI= .93, SRMR=.049). Cronbach alpha reliability coefficient of this scale is .92 . The recovered item-total correlation coefficient is between .36 and .80. The reliability of coefficient of test –retest is .68.In the direction of results, the scale will be used as a valid and reliable scale in education, psychology, sociology and medicine but through concurrent validity; different sample should be worked.

Key words: Motherhood, Traditionality, Validity, Realibility

P-071

Okul Öncesi Dönem Çocuğa Sahip Annelerin Öznel Mutluluk ve Yaşam Anlamı Düzeylerinin İncelenmesi

Examination of Subjective Happiness and Meaning of Life Level of Mothers Having Children at The Age of Preschool Education

Hakan Sarıçam[1], Azmi Bayram İlbay[2] , Ayşe Duran[3], Berra Baypınar[4]

[1] Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik
[2] Sakarya Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, Çocuk Gelişimi Bölümü
[3] Kilis 7 Aralık Üniversitesi, M.R.Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği ABD
[4] Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği

Amaç:
Bu çalışma, okul öncesi dönem çocuğu bulunan annelerin öznel mutluluk ve yaşam anlamı arasındaki ilişkiyi incelemek ve öznel mutluluk ile yaşam anlam düzeylerinin yaş, iş, çocuk sayısına göre farklılık gösterip göstermediğini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Araştırma Yöntemi:
Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden, survey yöntemi seçilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Kütahya'da okul öncesi eğitime devam çocukların velileri arasından seçilen 80 kadın oluşturmaktadır. Bu araştırmanın verilerini toplamada "Öznel Mutluluk Ölçeği" ve "Yaşamdaki Anlam Ölçeği" kullanılmıştır.
Öznel Mutluluk Ölçeği (ÖMÖ): Ölçek, Lyubomirsky ve Lepper (1999) tarafından geliştirilmiş ve Akın, (2011) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. ÖMÖ, 7'li Likert tipi, özbildirim tarzı bir ölçme aracıdır. Ölçek 4 maddeden oluşmaktadır.

Yaşam Anlamı Ölçeği (YAÖ):
Ölçek, Steger, Frazier, Oishi ve Kaler (2006) tarafından yılında geliştirilmiş; Akın ve Taş (2011) tarafından Türk kültürüne uyarlanmıştır. Ölçek "yaşamda anlam arayışı" ve "yaşamda anlamın varlığı" olmak üzere iki alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek Kesinlikle doğru değil (1) ile Kesinlikle doğru (7) arasında değişen yedili derecelendirmeli cevaplama sistemine sahiptir.

Araştırmada annelerle tek tek görüşülerek araştırmanın amacı anlatılmış ve tamamen gönüllülük esasına dayandığı belirtilmiştir. Katılımcılardan toplanan veriler SPSS 17 programında çözümlenmiş; t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular:
Çalışma sonucunda annelerin öznel mutluluk ve yaşam anlamları arasında ilişki olduğu bulunmuştur. Ayrıca çalışan kadınların yaşam anlamı puan ortalamalarını çalışmayan kadınlara göre daha yüksektir ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır. Bununla birlikte çalışan ve çalışmayan kadınların öznel mutluluk düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Bu bulgularla birlikte diğer bulgular daha önce yapılmış benzer çalışmalar ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öznel mutluluk, yaşam anlamı, okul öncesi dönem

Aim:
The aim of this study is examination of relationship between subjective happiness and meaning of life level of mothers having children at the age of preschool education and to execute differences between these items in terms of age, work, the number of child.

Method:
In this study , survey method which is one of the methods of qualitative research is used. The study group is 80 women whose children take the education of early childhood. The scale of 'subjective happiness' and 'The Meaning In Life Questionnaire' is used to collect data of this study.

The Subjective Happiness Questionnaire : This scale was developed by Lyubomirsky and Lepper (1999) and it was adapted in Turkish by Akın(2011). It is 7 point likert scale and self-report measure. This scale includes 4 items. .

The Meaning in Life Questionnaire:
This scale was developed by Steger, Frazier, Oishi and Kaler (2006) and adapted in Turkish by Akın and Taş (2011). This scale includes two sub-dimensions ; 'seeking meaing in life' and 'existence of meaning in life'. The scale includes system of answering changing between (1) absolutely not right and (7) absolutely right.
Process: In the study, mothers met face to face and the aim of study was told. The data was analyzed in program of SPSS 17 ; T-test, analysis of variance (ANOVA) and Pearson Product-Moment Correlation Coefficient were used.

Results :
According to results of study, there is a relationship between subjective happiness and meaning of life level of mothers. In addition, the average point of meaning in life of working women is higher than others and this difference is meaningful. On the other hand, there is no significant difference between level of subjective happiness of working women and others. With these findings, the other results were discussed in the consideration of similar studies.

Key words: Subjective happiness, Meaning in life, Prescchool education

P-072

Nedbesiz Uterin Rüptür: Postpartum Dönemde İnfralevatör Vulvar Hematomlu Vaka

A Case of Uterine Rupture Without Scarred Uterus and Infralevator Vulvar Hematoma in Postpartum Period

Selçuk Özden, Nermin Akdemir , A. Serhan Cevrioğlu, M. Suhha Bostancı, Filiz Bilir

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi,Adapazarı,
[2] Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi

Amaç:
Uterin rüptür insidansı 585 ile 6673 doğumda 1 olarak bildirilmektedir. En fazla, uterin skarı olan kadınlarda (özellikle sezaryen sonrası) gözlenmekte olup tek ve ≥2 sezaryen operasyonu geçirenlerde risk sırasıyla %0.5 ve %2'ye yükselmektedir. Nedbesiz uterin rüptür 17000-20000 doğumda 1 görülmekte ve maternal ölümlerin %1,9'undan sorumludur. Rüptür travmatik veya spontan olabilir. Postpartum dönemde vulvar hematom hemodinami bozukluğu nedeniyle sevk edilen uterin rüptürlü hastayı sunmayı amaçladık.

Olgu:
31 yaşında G4P4A0Y4 olan hasta vajinal doğum sonrası aynı gün dış merkezden vulvar hematom hemodinami bozukluğu nedeniyle tarafımıza sevk edildi. Geniş çaplı sağ vulvar hematom mevcuttu. Muayenesinde eş zamanlı supralevator hematom saptanması üzerine hasta uterin rüptür şüphesiyle acil şartlarda laparatomiye alındı. Tüm batını dolduran kanama mevcuttu. Bilateral hipogastrik arter ligasyonu yapıldı. Ancak kanama durdurulamadı. Kanama odağının tespit edilememesi nedeniyle histerektomi yapıldı. Serviks sağ yan duvarda rüptür alanı gözlendi (resim 1,2)

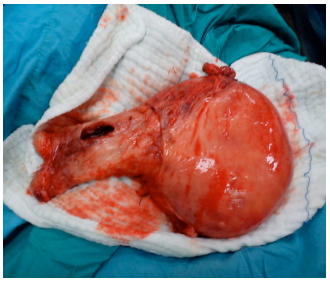
Resim 1

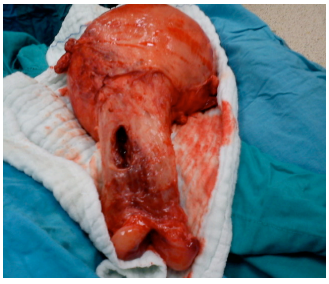
Resim 2

Tartışma:
Alt uterin segment kaslarının travayda uzaması ve genişlemesi uterin duvar kalınlığını azaltır. Bu yüzden nedbesiz uterin rüptür daha çok uterusun alt segmentinde görülür. Maternal, fetal mortalite ve morbidite nedbesiz uterin rüptürlerinde diğer uterus rüptürlerine göre daha yüksektir. Travmatik faktörler arasında doğumun oksitosin ve prostaglandinler ile indüksiyonu, internal, eksternal podalik versiyon, doğumda vakum-forseps kullanımı, asiste makat doğumlar olarak sayılabilir. Diğer risk faktörleri grandmultiparite, konjenital uterin anomaliler (unicornuate-bicornuate), plasenta anomalileri (acreata- percreata), baş pelvis uygunsuzluğu, fetal cerrahi, plasentanın elle alınması, omuz distosisi ve gebeliğin cerrahi vaginal yoldan sonlandırılmasıdır.

Bizim vakamızda nedbesiz uterin rüptür serviks sağ yan duvarda idi. Supralevator hematoma eş zamanlı infralevator hematom mevcuttu. Tipik uterin rüptür bulguları olmadan sağlıklı bebek dünyaya getiren postpartum erken dönemde vulvar hematom ve hemodinamik bozukluk gelişen vakalarda uterin rüptür akla gelmeli ve acil müdahale edilmelidir.

Anahtar Kelimeler:Uterin rüptür,Vulva Hematomu

Objective:
The incidence of uterine rupture is reported as 1 /585-6673 births. It is observed in women with uterine scars (especially after cesarean section), the risk increases 0.5% to 2% in patients undergoing 1 and ≥ 2 cesarean section respectively. Unscarred uterine rupture was seen 1/ 17000-20000 births and it is responsible for 1.9%

Method.
Rupture may be traumatic or spontaneous. We aimed to present a patient with uterine rupture who referred because of vulvar hematoma and hemodynamic instability.

Case:
A 31 years old patient with 4 times childbirth referred to our clinic because of vulvar hematoma and hemodynamic instability at the same day after vaginal delivery. There was wide vulvar hematoma on examination; supralevator hematoma diagnosed at the same time, with the suspicion of uterine rupture emergent laparotomy was performed. There was hemorrhage filling the all abdomen. Bilateral hypo gastric artery ligation was performed but bleeding still continued. Hysterectomy was performed due to inability to identify source of bleeding. Rupture was observed in the right wall of cervix

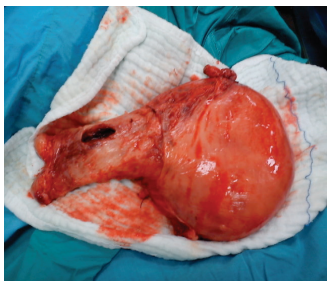

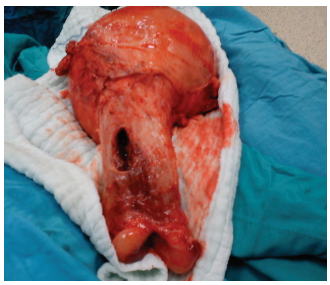

Discussion:
Prolongation and expansion of uterine wall during labor, reduces the thickness of the muscle of lower uterine segment. Therefore, unscarred rupture is seen in the lower segment of the uterus. In unscarred uterine rupture maternal and fetal mortality and morbidity are higher than the other. Traumatic factors are induction of labor with oxytocin and prostaglandins; internal and external podalic version; use of forceps and vacuum; assists breech births. Other risk factors are grandmultiparity, congenital uterine anomalies (unicornuate-bicornuate), placental abnormalities (acreata-percreata), cephalopelvic disproportion, fetal surgery, manual removal of placenta, shoulder dystocia and vaginal surgical termination of pregnancy. There was unscarred uterine rupture in right wall of cervix in our case. There was supralevator hematoma at the same time with infralevator hematoma. As giving a healthy baby without typical signs of uterine rupture, presence of vulvar hematoma and hemodynamic instability should be kept in mind for uterine rupture and emergent response should be done.

Key words:Uterine rupture, Vulva Hematoma

P-073

Primer Overyan Ektopik Gebelik: Sekonder İnfertil Vaka

A Case of Uterine Rupture Without Scarred Uterus and Infralevator Vulvar Hematoma in Postpartum Period

A. Serhan Cevrioğlu, Nermin Akdemir , Selçuk Özden, Filiz Bilir

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adapazarı
[2] Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi

Amaç:
Primer ovaryan gebelik, embriyonun over içine implante olması ile karakterize ektopik gebeliklerin nadir görülen ve preoperatif tanısı oldukça zor olan bir tipidir. Ovaryan ektopik gebeliklerin insidansı 1:7000-40000 olarak bildirilmektedir . Primer ovaryan ektopik gebelikler tüm ektopik gebeliklerin % 0,5-1'ini oluşturur .Cerrahi sırasında tanı koyduğumuz ve L/S sağ over wedge rezeksiyon yaptığımız sekonder infertil vakayı sunmayı amaçladık.

Olgu:
4 kez IVF tedavisine rağmen 35 yaşında sekonder infertil hasta, adet geçikmesi, kasık ağrısı şikayetleriyle polikliniğe başvurdu. USG de uterus normal görünümde endometriyal kalınlık 7mm; sol over 30x20mm polikistik görünümde sağ overi çevreleyen yaygın hematom içinde 6hafta 5 gün ile uyumlu CRL pozitif fetal kardiyak aktivite izlendi. Hgb:11,6; BHCG:13258,94 idi. Hastaya laparaskopi yapıldı. Batın içine yaklaşık 300cc kanama mevcuttu; sol tuba, sol over, ve sağ tuba normal yapıda idi ancak sağ over üzerinde rüptüre ektopik gebelik mevcuttu. Sağ over rüptüre ektopik gebelik alanına wedge rezeksiyon yapıldı. Postoperatif patolojide over wedge materyalinde desidualizasyon sağ over ektopik gebelik olarak raporlandı. Hasta yaklaşık bir yıl sonra spontan gebe kaldı.

Tartışma:
Ovaryan gebelik, muhtemelen ovulasyon sırasında ovumun overden ayrılmayıp retansiyonu sonucunda sperm tarafından peritoneal kavitede ovum üzerinde fertilize edilip, implantasyonun burada gerçekleşmesiyle oluşur. Spiegelberg'in dört kriteri ile tanı konur. Bunlar; fimbria ovarika'yı da içeren fallop tüplerinin intakt ve overden rahatlıkla ayırt edildiği, gestasyonel kesenin normal pozisyondaki overde yerleştiği, kesenin uterusa utero-ovaryan ligaman ile bağlandığı ve over dokusunun kese duvarında gözlendiği durumlardır.

Tedavi şekli yakın geçmişe kadar tek taraflı ooforektomi olarak görünse de günümüzde özellikle laparoskopik wedge rezeksiyon veya kistektomidir . Diğer bir seçenek uygun vakalarda methotrexate tedavisidir Bizim vakamızın sekonder infertil olduğu düşünülürse implantasyon anomalisi riski yüksekti. Hastaya L/S over wedge rezeksiyon yapılarak minimal invazif cerrahi ile fertilitesi korunmuş yaklaşık bir yıl sonra spontan gebe kalmıştır.

Anahtar Kelimeler: ovaryen ektopik gebelik

Objective:
Primary ovarian pregnancy is a type of rare ectopic pregnancy characterized by implantation of embryo into ovarian and its diagnosis is very difficult. The incidence of ovarian ectopic pregnancy is 1:7000-40000. 0.5-1% of all ectopic pregnancies are primary ovarian pregnancy. We aimed to present secondary infertile case with ovarian ectopic pregnancy that diagnosed during surgery and L/S ovarian wedge resection was performed.

Case:
35 year- old secondary infertile patient despite treatment with IVF was admitted to the clinic with complaining of menstrual delay and pain in the groin. In transvaginal ultrasonography, uterus was normal with endometrial thickness 7mm; left ovary was 30x20mm polycystic; widely hematoma surrounding right ovary and in that hematoma there was a fetüs Crown-rump length compatible with 6weeks and 5 days with positive fetal cardiac activity. Hemoglobin was 11,6 mg/dl and Beta HCG was 13258,94 mIU/mL. Laparoscopy was performed. Approximately intraabdominal 300cc hemorrhage was seen; left fallopian tube, left ovary and right fallopian tube was in normal structure but there was ruptured ectopic pregnancy on right ovary. Wedge resection of right ovary was performed in ruptured ectopic pregnancy area. Postoperative pathology was reported as decidualization in ovarian wedge resection material, right ovarian ectopic pregnancy. The patient became pregnant spontaneously after about a year.

Conclusion:
Ovarian pregnancy is probably result of retention of ovum in ovary after ovulation and fertilized by sperm in peritoneal cavity. It is diagnosed by Spielberg's 4 criteria. These are; intact fallopian tubes that include fimbrias and easily distinguished from ovary, gestational sac settled in normal position, sac connected uterus with uteroovarian ligament and ovarian tissue observed in sac wall. Until recently, unilateral oophorectomy was seen as treatment modality, today especially laparoscopic wedge resection or cystectomy. Another therapy option is methotrexate in appropriate cases. As our case was secondary infertile, there was high risk of implantation anomaly. Her fertility conserved by L/S ovarian wedge resection as minimal invasive surgery and she became pregnant after about a year.

Keywords:
ectopic pregnancy ovarian

P-074

6284 Sayılı Kadına Yönelik Şiddet Yasasından Yararlanmak İsteyen Mağdur Kadınların Değerlendirilmesi

Women Victims of Violence Against Women who Want to Take Advantage of the Law of 6284 Numbered Evaluation

Tuğba Bağcı, Dilek Aygin, Havva Sert

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, School of Health

Amaç:
Bu çalışma şiddete maruz kalan kadınların değerlendirilmesi amacıyla yapıldı.

Yöntem:
Sakarya il merkezinde Ocak-Mart 2013 tarihleri arasında 6284 Sayılı Kanunda belirtilen korunma tedbirinden yararlanan 86 kadın ile çalışma yapıldı. Çalışma öncesi Sakarya Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan gerekli izin yazısı alınarak, savcılığın uygun gördüğü polis merkezinde aile içi şiddet formu uygulanarak veriler toplandı.Verilerin analizi bilgisayar ortamında yapıldı.

Bulgular:
Yaş ortalaması 34.34±9.83 (Min-Max:18-71) olan şiddet mağduru kadınların %57'si son altı ayda daha sık şiddete maruz kaldığını, %47.7'si son 2-3 ay içinde ayrılma kararı aldığını, bu kararı eşine söylediğini veya boşanma için başvurduğunu belirtti. Kadınların %30.2'si intihar girişiminde ya da tehdidinde bulunduğunu, %7'si ise hamilelik, yaşlılık, zihinsel ya da fiziksel özürlülük gibi özel bir durumu olduğunu ifade etti. Başvuru sırasında veya öncesinde kırık, yanık, sağırlık, körlük, dikişli yara gibi önemli bir yaralanmaya uğrayan kadınların oranı %31.4'tür. Kadına şiddet uygulayanların %26.7'sinin silahı (ateşli, delici, kesici silahlar, kimyasallar vb.) olduğu ve %37.2'sinin şiddet sırasında bu silahlardan herhangi birini kullandığı veya eline geçen bir eşyayı fırlattığı görüldü. Kadınların %44.2'sinin daha önce de aynı şahsa ilişkin aile içi şiddet müracaatı olduğu ve %20.9'u hakkında 6284 sayılı kanun gereğince tedbir kararı alındığı saptandı. "Şiddet uygulayan kişi hiç boğazınızı sıktı mı?" sorusuna kadınların %60.5'i, "sizi hiç öldürmeye kalkıştı mı?" sorusuna %19.8'i, "size sözlü ya da fiziksel olarak cinsel şiddet gösterir mi?" sorusuna ise %36'sının evet yanıtı verdiği belirlendi. %60.5'inin en az bir kez fiziksel şiddet nedeniyle hastanelik olduğu bu nedenle de yeniden yaralanmaktan veya sakat kalmaktan korktuğu saptandı. Kadınların %60.5'i kendisi ve çocuklarına şiddet uygulanacağından korktuğunu, %27.9'u ise çocuklarının da şiddete uğradığını ifade etti. Şiddet uygulayanların %38.4'inin alkol-madde bağımlılığı gibi risk arttırıcı bir özelliğinin, %61.6'sının maddi problemlerinin olduğu, %26.7'sinin intihar etme tehdidinde ya da girişiminde bulunduğu, %65.1'inin kıskançlık nedeniyle kadına kötü davrandığı, %58.1'inin kadını öldürmekle tehdit ettiği, %53.5'inin de kadının aile ve/veya arkadaşlarıyla görüşmesini engellediği belirlendi.

Sonuç:
Şiddete maruz kalan kadınların çoğunluğunun ayrılma kararı aldığı, son 6 ayda daha sık şiddet yaşadığı ve daha öncede şiddete uğradığı görüldü. Kadınlara uygulanan şid-

det fiziksel yaralama, sosyal ilişkilerin engellenmesi ve cinsel şiddete uğrama şeklindedir. Kadınlar aynı zamanda hem sakatlanmaktan hem de çocuklarının şiddete maruz kalmasından korkmaktadır.

Anahtar kelimeler: aile içi şiddet, kadın, yasa

Objective:
The evaluation of this work to women exposed to violence.

Methods:
Province of Sakarya Law No:6284 of January-March 2013 Date. İnclusive benefiting from the protection measure since it was working with 86 women. Before working Sakarya of Republic Chief Prosecutor's necessary to permit entry, taking the prosecution deems appropriate, of family violence in the forum of applying the data was collected at the police station. The analysis of the data was the computer environment.

Results:
The mean age of 34.34 +9.83 (Min-Max :18-71), which is more common in the last six months, 57% of women who are victims of violence had been subjected to violence, 47.7% in the last 2-3 months has decided to leave this decision to her husband saying or applied for a divorce, she said. Women 30.2 % had attempted suicide or threatened there, 7% of the pregnancy, old age, mental or physical disability, status as a special, she said.
During the application or prior to the broken, burned, deafness, blindness, stitched the wound as a major injury suffered the proportion of women in 31.4 %.
Practitioners of violence against women and 26.7 % of the weapon (hot, piercing, cutting weapons, chemicals, etc.). 37.2%, and the percent used any of these weapons during the violence and was launched in the hands of an item. Women 44.2 % of domestic violence earlier application for the same person and that 20.9% of the decision on the measures taken pursuant to Law No. 6284 respectively.
"Is throat and squeezed to the violent person?" the question of women 60.5 %, "Have you ever tried to kill?" the question of 19.8 % "," verbal or physical violence as you Does it show? "the question of 36 %have answered yes to given were determined. 60.5% due to physical violence at least once in the hospital so they were afraid of being re-injury, or disability.
60.5% of the women 's she and her children were afraid of violence transitional period, 27.9%, said that their children had been in the violence. The persecutor 38.4 % increase the risk of a property, such as alcohol and substance abuse, 61.6% defined the financial problems, which is 26.7% threatened to commit suicide or attempted, 65.1% due to jealousy, ill-behaved women, 58.1% the woman threatened to kill 53.5% of women in the family and / or friends, call blocking is specified.

Conclusions:
The decision to leave the majority of women exposed to violence, and more often in the last 6 months of violence suffered by the violence seen earlier. Prevention of violence against women and sexual violence to physical injury in the form of social relations. The women at the same time, both crippled as well as the children are exposed to violence, remain in fear.

Key words: family violence, woman, law

P-075

Sakarya Üniversitesi Akademik ve İdari Personelinin Kas İskelet Sistemi Sorunları ve Yaşam Kaliteleri

The Musculoskeletal Problems and Quality of Life Amoung The Academic and Administrative Staff at Sakarya University

Havva Sert, Dilek Aygin, Afra Çalık, Pelin İlhan

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, School of Health

Amaç:
Çalışma Sakarya Üniversitesi'nde çalışan akademik ve idari personelin yaşadığı kas iskelet sorunları ve yaşam kaliteleri üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem:
Araştırma Kasım 2012-Mart 2013 tarihleri arasında, SAÜ' de çalışan ve araştırmayı kabul eden 250 personelle tanımlayıcı olarak yapıldı. Kurum izni ve çalışanların onamları alındıktan sonra sosyodemografik özellikleri içeren soru formu ve Nottingham Sağlık Profili Ölçeği(NSP) kullanılarak toplanan verilerin analizinde parametrik ve nonparametrik testler yapıldı.

Bulgular:
Çalışanların %42.4'ü kadın, yaş ortalaması 35.61±9.51, çalışma yılı ortalaması 12.17±9.3 olup, %55.2'si akademik personeldir. %11.6'sı kronik hastalığı olduğunu, %62,8'i egzersiz yapmadığını, %48.8'i 7 saat ve üzerinde bilgisayar başında çalıştığını, %46'sı 1-2 saat ayakta kaldığını, %91,2'si uzun süre oturmaya bağlı rahatsızlık yaşadığını (%57.2 bel ağrısı, %52.8 sırt ağrısı, %42.8 boyun tutulması, %42.8 bacak ağrısı, %22.4 el bileklerinde ağrı, %20.4 el parmaklarında uyuşma) belirten çalışanların beden kitle indeksi (BKİ) ortalamasının 25.06±3.69 kg/m2 (%49.6 zayıf+normal, %50.4 kilolu+obez) olduğu belirlendi. Katılımcıların %76.8'i ağrı gidermeye yönelik bazı uygulamalar (%45.6 analjezik/myorelaksan kullanma, %38.4 egzersiz yapma, %30.8 masaj vb) yaptığını, %45.2'si klima kullandığını ve %37.2'sinin klimaya bağlı sağlık sorunu yaşadığını (%30.4 baş ağrısı, %14.4 omuz-kol ağrısı) belirtti ve %54.8'inin bilgisayar karşısında oturma pozisyonunun yanlış olduğu görüldü. NSP alt boyut puan ortalamaları; NSP-enerji 45.07±40.69, NSP-ağrı 25.80±28.50, NSP-duygusal reaksiyonlar 30.98±29.99, NSP-uyku 22.24±26.79, NSP-sosyal izolasyon 12.96±26.13, NSP-fiziksel hareketlilik 16.90±21.70'dir. Çalışanların cinsiyet, yaş, çalışma yılı, BKİ, ağrıya yönelik uygulama, bilgisayar başında oturma ve ayakta kalma süresinin NSP toplam ve alt boyut puanlarını etkilemediği belirlendi($p>0.05$). Kronik hastalığı olanların NSP-ağrı ve fiziksel hareketlilik puanları yüksek olup yaşam kaliteleri anlamlı düzeyde daha kötüydü ($p<0.05$). İdari personelin NSP-sosyal izolasyon puanları akademik personele göre anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0.05$). Spor yapmayanların NSP ağrı, duygusal reaksiyon, sosyal izolasyon alanlarında yaşam kalitelerinin anlamlı olarak daha kötü olduğu görüldü ($p<0.05$). Uzun süre oturmaya bağlı rahatsızlık yaşayanların NSP ağrı, duygusal reaksiyon, uyku ve fiziksel hareketlilik alanlarında yaşam kalitelerinin anlamlı olarak daha kötü olduğu belirlendi ($p<0.05$). Klimaya bağlı sağlık sorunu yaşayanların NSP enerji, ağrı, duygusal reaksiyon, fiziksel hareketlilik alt boyutlarından daha yüksek puan aldıkları tespit edildi ($p<0.05$). Bilgisayar karşısında oturma pozisyonunu doğru olanların yaşam kalitelerinin daha iyi olduğu, pozisyonu yanlış olanların ise NSP duygusal reaksiyon, uyku, sosyal izolasyon ve fiziksel hareketlilik alt boyutlarında yaşam kalitelerinin daha kötü olduğu görül-

dü (p<0.05).
Sonuç ve Öneriler: Üniversite çalışanlarının çoğunun kas iskelet sistemi sorunları yaşadığı, spor yapma, klima kullanımı, uzun süre oturma, bilgisayarda yanlış pozisyonda çalışma gibi faktörlerin yaşam kalitelerini etkilediği saptandı. Bu nedenle sağlık problemlerine yol açan faktörlerin giderilmesi, kas-iskelet sistemi sorunu olan çalışanlara eğitim verilmesi ve fiziksel hareketliliğin artırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: üniversite çalışanı, kas iskelet sistemi sorunları, yaşam kalitesi

Objective:
The purpose of the study was to determine the impact of musculoskeletal problems affecting the academic and administrative staff at Sakarya University on quality of life.

Methods:
The sample of the study consisted of 250 staff members working at Sakarya University during the academic year of 2012-2013. The data collection tools in the study were a questionnaire consisting of socio-demographic characteristics and the Nottingham Health Profile Questionnaire. Collected data was compiled, tabulated and analyzed using SPSS version 16.0.

Results:
The mean age of the participants was 35.61±9.51, 40% of women,the mean years of working 12.17±9.3, academic staff was 55.2%. 11.6 % chronic disease, 62,8% of the exercise is done 48.8% 7 hours and on the computer at the beginning of the works, and 46% 1-2 hours stands, 91,2% of the long period of time to sit connected to the discomfort of living (57.2% back pain , 52.8% back pain, 42.8 %of the neck stiffness, 42.8% of the leg pain, 22.4% of the pain in wrists, %20.4 hand numbness in the fingers), indicating that the employees with a body mass index (BMI) average of 25.6 ± 3.69 kg/m2 (49.6% weak+normal, 50.4% overweight+obese) were determined.Of the participants 76.8% pain for troubleshooting some applications (45.6% analgesic/myorelaksan use, 38.4% exercise, 30.8% massage, etc.) are doing, 45.2% air conditioning use, and 37.2% air conditioning-related health problems (30.4%, the headaches, 14.4& shoulder-arm pain) and stated that the 54.8% against the computer in a sitting position in the wrong seen. NSP subscale scores; NSP-energy 45.07 ± 39.15, NSP-pain 25.65 25.65, NSP-emotional reactions to 30.50 ± 29.99, NSP-sleep 26.95 26.70, NSP-social isolation of 12.96 ± 25.33, NSP-physical mobility 16.90 ± 21.70. Employees of gender, age, years of working, BMI, pain for the application, the computer at the beginning of the sitting and standing up for the duration of the NSP total and sub-dimension scores affect determined(p>0.05). NSP-pain and physical mobility in those with chronic disease and quality of life scores were significantly worse than higher (p <0.05). NSP-academic staff of the administrative staff of social isolation scores were significantly higher (p <0.05). Sport participation NSP pain, emotional reactions, social isolation areas were found to be significantly worse quality of life (p <0.05). NSP discomfort due to sit for a long time living in pain, emotional reactions, sleep, and quality of life in the areas of physical activity was significantly worse (p <0.05). NSP-related health problems living in air-conditioning energy, pain, emotional reaction, they were rated higher than the sub-dimensions of physical activity (p <0.05). Better quality of life for those with the right front of the computer is the sitting position, the position of those who wrong NHP emotional reaction, sleep, social isolation and physical mobility is worse than the sub-dimensions of quality of life (p <0.05).

Conclusions:
It was found that most of the university staff suffered from musculoskeletal problems due to such conditions as air conditioning, long lasting physical inactivity , inappropriate posture and duration of sitting in front of the computer. For this reason, application of special training programmes for the staff of the university to promote physical activity was suggested.

Key words: university staff, musculoskeletal problems, quality of life

P-076

Rize İlinde Kadın Hastalarda Üropatojen E.Coli'lerde Antibiyotik Direnç Oranları

Ayşegül Çopur Çiçek

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Rize

Sakarya University, School of Health

Amaç

Çalışmamızda hastanemiz Klinik Mikrobiyoloji laboratuvarında 01.01.2012-31.12.2012 tarihleri arasında, polikliniklerden ve kliniklerden gönderilen kadın hastaların idrar örneklerinden izole edilen E.coli suşlarının antimikrobiyal duyarlılık profilinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Çalışmaya 2012 yılında Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Rize Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvarında kadın hastalara ait idrar örneklerinden izole edilen E. coli suşları dahil edilmiştir. Hastalardan alınan orta akım idrar örnekleri bekletilmeden steril öze (0.01 ml) ile kanlı ağara ve EMB ağara kantitatif ekim yapılmıştır. Besiyerleri 37°C'de 18-24 saat inkübasyonu takiben değerlendirilmiş, tek tip üreme gösteren ve ≥105 cfu/ml olan kültür plakları işleme alınmıştır. Antibiyotik duyarlılık için CLSI M100-S20'de Enterobacteriaceae için verilen temel ve ilave antibiyotikler irdelenmiştir. Duyarlılık testleri Kirby Bauer disk difüzyon yöntemi ile yapılarak CLSI önerileri doğrultusunda değerlendirilmiştir.

Bulgular

Çalışmamızda irdelenen E. coli suşlarının %15,7 (n: 29/184)'inde ESBL pozitif bulunmuştur. Karbapenem direncine rastlanmazken, ampisilin %60,1 (95/158), seftriakson %32,4(57/176), SXT %31,7 (59/186) ve Cip %29,6 (55/186) direncinin yüksek olduğu gözlenmiş, diğer direnç oranları Tablo'da özetlenmiştir

.

	Duyarlı(S)	Dirençli (R)
Ampicilin (n=158)	63(%39,9)	95(%60,1)
Cefazolin (n=172)	114(%66,3)	58(%33,7)
Ceftriakson (n=176)	119(%67,6)	57(%32,4)
Ciprofloxacin (n=186)	131(%70,4)	55(%29,6)
Gentamicin (n=181)	151(%83,4)	30(%16,6)
Amoxicillin-clavulanicacid (n=175)	145(%82,8)	30(%17,2)
Amikasin (n=173)	172(%99,4)	1(%0,6)
Cefoxitin (n=186)	186 (%100)	0 (%0)
Piperacilin(n=98)	55(%56,1)	43(%43,9)
Piperacilin-tazobactam (n=163)	147(%90,2)	16(%9,8)
Trimethoprim-sulfamethoxazole (n=186)	127(%68,3)	59(%31,7)
ESBL POZİTİFLİĞİ (n=184)	29 (%15,7)	
*orta duyarlı(I)=dirençli(R)		

Sonuçlar

Üriner sistem enfeksiyonları sık görülen ve antibiyotiklerin en sık kullanıldığı infeksiyonlar olmaları nedeniyle önemlidirler. Uygunsuz ve geniş spektrumlu antibiyotiklerin kullanımının artması, yasal olarak sınırlama olmaması nedeni ile GSBL gelişimi artış göstermektedir. Tedavide öncelikli tercih edilen ampisilin, amoksisilin, trimetoprim/sülfametoksazol ve kinolonlara karşı direnç hızla artmaktadır. En etkin antibiyotikler bugün itibariyle amikasin ve karbapenemler olarak görünmektedir.

Anahtar kelimeler:

E.coli, üriner enfeksiyon, antibiyotik direnci

P-077

Kadınlardan İzole Edilen Escherichia Coli Suşlarında Antibiyotik Direnci

Antibiotic Resistance in Escherichia Coli Isolated From Woman

Gülşah Aşık

Afyon Kocatepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim dalı, Afyonkarahisar

Department of Microbiology, Faculty of Medicine, Afyon Kocatepe University, Afyonkarahisar, Turkey.

Amaç:
Üriner sistem enfeksiyonları (ÜSE) özellikle kadınlarda sık rastlanan ve yaygın antibiyotik kullanımına neden olan enfeksiyon hastalıkları arasında yer almaktadır. Kadınların yaklaşık % 40-50'si yaşamları boyunca en az bir kez ÜSE'na maruz kalmakta ve bu nedenle antimikrobiyal tedavi başlanmaktadır. ÜSE'nın % 95'den fazlası monomikrobiyaldir ve yaklaşık % 80-90'ında etken Escherichia coli'dir. Çalışmamızda son bir yıl içerisinde kadın hastaların idrar kültürlerinden izole edilen E. coli suşlarının antibiyotik duyarlılıklarının belirlenmesi ve ÜSE'nın temel etyolojik ajanı olan bu kökenlerin bölgemizdeki genel direnç durumunun belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Çalışmaya 2012 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvarında 18-65 yaş kadın hastalara ait idrar örneklerinden izole edilen 416 E. coli suşu dahil edilmiştir. Hastalardan alınan orta akım idrar örnekleri bekletilmeden steril öze (0.01 ml) ile kanlı agara ve EMB agara kantitatif ekim yapılmıştır. Besiyerleri 37°C'de 18-24 saat inkübasyonu takiben değerlendirilmiş, tek tip ve ≥105 cfu/ml üreme gözlenen kültür plakları işleme alınmıştır. Antibiyotik duyarlılığı için CLSI M100-S20'de Enterobacteriaceae için verilen temel ve ilave antibiyotikler irdelenmiştir. Duyarlılık testleri Kirby Bauer disk difüzyon yöntemi ile yapılarak CLSI önerileri doğrultusunda değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Çalışmamızda irdelenen E. coli suşlarının %29,3 (n=122)'ünde ESBL pozitif bulunmuştur. Karbapenem direncine rastlanmazken, trimethoprim-sulfametaksazol %52,2 (n=217) ve Siprofloksasin %32,2 (n=134) direncinin yüksek olduğu gözlenmiş, diğer direnç oranları Tablo'da özetlenmiştir.

	Dirençli		Duyarlı	
	n	%	n	%
Ampisilin	-	-	-	-
Sefazolin	-	-	-	-
Seftriakson	132	31,7	284	68,3
Siprofloksasin	134	32,2	282	67,8
Gentamisin	110	26,4	308	73,6
Amoksisilin-klavulanik asit	85	20,4	331	79,6
Sefepime	131	31,5	285	68,5
Sefoksitin	-	-	-	-
Piperasilin	-	-	-	-
Piperaailin-tazobactam	57	13,7	359	86,3
Trimethoprim/Sulfamethoksazole	217	52,2	199	47,8

Sonuç:
ÜSE'na özellikle kadınlarda sık rastlanır ve en sık etken E.coli'dir. Komplike olmayan ÜSE'nda tedavi yaklaşımı, temel etyolojik ajan olan E.coli suşlarının antibiyotik duyarlılık paternlerinin tahminine dayanan ampirik tedavi başlanması şeklindedir. Toplum kökenli ÜSE'nın ampirik tedavisinde ampisilin, trimetoprim-sulfametaksazol,

amoksisilin-klavunonat ve kinolon grubu antibiyotiklerden siprofloksasin sıklıkla kullanılmaktadır. Günümüzde çeşitli çalışmalarla bu antimikrobiyal ajanlara karşı artan direnç probleminin gösterilmesi, ÜSE'nın ampirik tedavisinin yeniden gözden geçirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Sağlık hizmetleri açısından yaygın bir problem olan bu enfeksiyonlar için, bölgesel direnç paterni, özellikle florokinolona dirençli, ESBL üreten E. coli oranları daima dikkate alınmalıdır. Ayrıca klinik etkinlik ve maliyet etkinlik açısından her hastane ve bölgenin kendi direnç oranlarını saptaması, ampirik tedavide kullanılabilecek antibiyotikleri belirlemesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: E. coli, Üriner sistem enfeksiyonları, Antimikrobiyal direnci

Objective:
Urinary tract infections (UTI) are one of the most common infectious diseases that cause widespread use of antibiotics especially in women. 40 to 50% of women are exposed to UTI at least once during their lifetime and therefore antimicrobial therapy is started. More than 95% of urinary tract infections are monomicrobial and about 80% to 90 agents is Escherichia coli. Aim of this study is to describe the epidemiology of urinary tract infections in caused by Escherichia coli in women and determine antibiotic susceptibility patterns.

Methods:
In this study 416 E. coli that isolated from urine samples of women aged 18-65 during January 2012 through December 2012 were included. Mid-stream urine samples from patients were inoculated quantitative blood agar and EMB agar with a sterile loop (0.01 ml) without delay. Plates were incubated 18-24 hours at 37 °C and then uniform and ≥105cfu/ml cultivated isolates in the culture plates were processed. Antibiotics which proposed for Enterobacteriaceae in CLSI M100-S20, were used for susceptibility test. Antibiotic susceptibility tests were performed by Kirby-Bauer disk diffusion method and evaluated according to CLSI recommendations.

Results:
In this study, E. coli strains, 29.3% (n=122) patients were positive for ESBL. Carbapenem resistance was not found, trimethoprim-sulfamethoxazole 52.2% (n=217) and ciprofloxacin 32.2% (n=134) resistance was observed high. Resistance rates to other antibiotics are summarized in Table.

	Resistant		Sensitive	
	n	%	n	%
Ampicillin	-	-	-	-
Cefazolin	-	-	-	-
Ceftriaxone	132	31,7	284	68,3
Ciprofloxacin	134	32,2	282	67,8
Gentamicin	110	26,4	308	73,6
Amoxicillin-clavulanic acid	85	20,4	331	79,6
Cefepime	131	31,5	285	68,5
Cefoxitin	-	-	-	-
Piperacillin	-	-	-	-
Piperacillin-tazobactam	57	13,7	359	86,3
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	217	52,2	199	47,8

Discussion:
UTI is common, especially in women. The most common causative agent is E. coli. Approach to treatment of uncomplicated urinary tract infection is starting empirical treatment based on the estimation of antibiotic susceptibility patterns of E. coli. Ampicillin, trimethoprim-sulfamethoxazole, ciprofloxacin, amoxicillin-klavulanat and quinolones are used frequently in empiric treatment of community-acquired UTIs. Recently, various studies show that the problem of increasing resistance to antimicrobial agents, empirical treatment of UTI suggest the need to reconsider. Regional resistance patterns, especially fluoroquinolone-resistant or ESBL-producing E. coli ratios are the factors that need to be considered for these infections. In addition, each hospital must be detected own resistance rates, their regional rates and identified antibiotics that can be used for empiric therapy for the clinical efficacy and cost-effectiveness.
Key Words: E. coli, Urinary tract infections, Antimicrobial

P-078

Afyonkarahisar'da Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Seroprevalansı

Seroprevalence of Major Viral Pathogens During Pregnancy in Afyonkarahisar

Gülşah Aşık

Afyon Kocatepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim dalı, Afyonkarahisar

Department of Microbiology, Faculty of Medicine, Afyon Kocatepe University, Afyonkarahisar, Turkey

Amaç:
Gebelik sırasında annenin geçirdiği enfeksiyon etkenlerinden birçoğu plasentayı geçerek intrauterin veya fetal enfeksiyona neden olmaktadır. Kızamıkçık, Sitomegalovirus (CMV) ve Herpes simpleks virüs II (HSV II) virusları hamilelik esnasında enfeksiyon oluşturursa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli viruslerdir. Bu çalışmada ilimizdeki gebe kadınlarda Kızamıkçık, CMV ve HSV II seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metot:
Çalışmamızda Üniversitemiz Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniğine 1 Ocak- 31 Aralık 2012 tarihleri arasında başvuran, 15-45 yaş grubunda, 20. gebelik haftası ve altındaki 422 gebeden antenatal takip sırasında istenen CMV, HSV-II ve Rubella IgM-IgG antikorlarına ait sonuçlar retrospektif olarak taranmıştır. Tıbbi Mikrobiyoloji ELISA Laboratuvarı'na gönderilen hasta serumlarında CMV, HSV II ve Rubella antikorları enzim immunoassay (EIA) yöntemiyle VIDAS (BioMerieux, Fransa) kitleri kullanılarak çalışılmıştır.

Bulgular:
Bir yıllık dönem boyunca takip edilen gebelerin yaş ortalaması 26±3 idi. Rubella IgM, Rubella IgG, CMV IgM, CMV IgG, HSV II IgM ve HSV II IgG seropozitiflikleri sırası ile %1.6, %94.3, %0.5, %97.1, %1.7 ve %4.2 bulunmuştur.

Sonuçlar:
Gebe kadınlarda konjenital infeksiyonların önlenmesi için Rubella, CMV ve HSV II seropozitiflik oranlarının bilinmesi gerekir. Türkiye oldukça geniş coğrafik, kültürel ve sosyo-ekonomik yapıya sahip olduğundan, bu viral etkenlere ait seropozitiflik oranları bölgeler arasında önemli farklılıklar göstermektedir. Farklı bölgelerde yaşayan gebelerde seroprevelansın bilinmesi, Türk toplumundaki genel seropozitiflik oranlarının saptanmasına katkıda bulunulması ve bölgesel farklılıkların gösterilmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Viral patojenler, Seroprevalans.

Objectives:
During pregnancy, most of infectious agents are caused intrauterine or fetal infections through the placenta. Rubella virus, Cytomegalovirus (CMV) and Herpes simplex virus II (HSV II) are the infectious agents which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalence of Rubella, CMV and HSV II of pregnant women in our region.

Method:
We screened twentieth gestational age and below 422 pregnant women Rubella, CMV and HSV II IgM-IgG antibodies who admitted for antenatal screening to Obstetrics and Gynecology Department in our University, between 1 January to 31 December 2012.
Rubella, CMV and HSV II antibodies in the serum of patients were studied with enzyme immunoassay (EIA) method via VIDAS (BioMerieux, France) kits.

Results:
The mean age of the pregnant women follow-up during the period of one year was 26±3. The seropositivity for anti-Rubella IgM, anti-Rubella IgG, anti-CMV IgM, anti-CMV IgG, anti-HSV □□ IgM, and anti-HSV □□ IgG were 1.6%, 94.3%, 0.5%, 97.1%, 1.7% and 4.2%, respectively.

Conclusion:
To know the rates of seropositivity for CMV, Rubella virus and HSV II virus is necessary in order to prevent congenital infections in pregnant women. Turkey has got a very wide geographical, cultural and socio-economic structure; therefore there are significant differences between the regions for seropositivity of these viral agents. Determine the rates of seropositivity in pregnant women living in different regions is important for contribute to determining the overall seropositivity in Turkish people and to show regional differences.

Key Words: Pregnancy, Viral Pathogens, Seroprevalence.

P-079

LOX-1K167N Tek Nükleotid Polimorfizmi Türk Popülasyonunda Gestasyonel Diyabette Koruyucu mudur?

Is The LOX-1 K167N Snp Protective for Gestational Diabetes Mellitus in A Turkish Population

Birsen Aydemir[1], F. Behice Cinemre[2], Onur Baykara[3], Nermin Akdemir[4], Abdullah Tüten[5], Mahmut Öncül[5], Ali Rıza Kızıler[6], Rafet Mete[7], Abdullah Serdar Açıkgöz[5], Gülcan Güntaş Korkmaz[8], Ünal Erkorkmaz[9], Hafize Uzun[10]

[1] Department of Biophysics, Faculty of Medicine, Sakarya University, Sakarya, Turkey
[2] Department of Biochemistry, Faculty of Medicine, Sakarya University, Sakarya, Turkey
[3] Department of Medical Biology, Cerrahpasa Medical Faculty, Istanbul University, Istanbul, Turkey
[4] Department of Gynecology and Obstetrics, Faculty of Medicine, Sakarya University, Sakarya, Turkey
[5] Department of Gynecology and Obstetrics, Cerrahpasa Medical Faculty, Istanbul University, Istanbul, Turkey
[6] Department of Biophysics, Faculty of Medicine, Namık Kemal University, Tekirdag, Turkey
[7] Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Namık Kemal University, Tekirdag, Turkey
[8] School of Health, Kırklareli University, Kırklareli, Turkey
[9] Department of Biostatistics and Medical Informatics, Sakarya University, Sakarya, Turkey
[10] Department of Biochemistry, Cerrahpasa Medical Faculty, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Amaç:
Diabetes mellitus oksidatif stres, inflamasyon ve endotel disfonksiyonu ile karakterize yaygın bir metabolik hastalıktır. Diyabetik komplikasyonlarda birçok faktörün etkili olduğu düşünülmektedir ve genetik yapı ile yakından ilişkilidir. Lektin benzeri okside olmuş düşük yoğunluklu lipoprotein reseptör-1 (LOX-1), OLR1 geni tarafından kodlanan, birden çok sinyal iletim yollarında önemli bir rol oynayan ve hipertansiyon, lipid bozukluğu ve diyabet ile ilişkili pro-aterosklerotik süreç koşullarını içermektedir. Çalışmamızda K167N varyasyonun Türk popülasyonunda insülin direnci gelişiminin gestasyonel diabetes mellitus-lu (GDM) hastalardaki etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem:
LOX-1 K167N polimorfizmi 84 diyabetik gebe ve 110 sağlıklı gebe kadınlarda PCR-RFLP yöntemi ile araştırıldı. Sonuçlar istatistiksel olarak $_x$2 testleri kullanılarak OR ve % 95 güven aralıkları (% 95 CI) hesaplanarak analiz edildi. Hastalar rutin serum parametreleri ve insülin direnci (HOMA) değerlendirildi.

Bulgular:
LOX-1 K167N polimorfizmi ve GDM riski arasında negatif bir ilişki gösterdi (odds oranı [OR] = 0,247, % 95 güven aralığı [CI] = 0,111-0,548, ve p = 0.001 NK genotip için). İstatistiksel olarak GDM ve sağlıklı gebe kadınlarda LOX-1 K167N genindeki polimorfizmin allel dağılımlarında anlamlı bir fark saptanmadı. HOMA indeksi ve lipid profili GDM hastalarının K167N NK genotipi olanlarda daha düşük tespit edildi.

Sonuç:
Bu bulgular doğrultusunda LOX-1 K167N NK genotipinin toplumumuzda gestasyonel diyabetin koruyuculuğuna veya duyarlılığına katılan faktörlerden biri olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: LOX-1 polimorfizm, İnsülin Direnci, Gestasyonel Diabet

Aims:
Diabetes mellitus is a common metabolic disease characterized by a state of oxidative stress, inflammation and endothelial dysfunction. The etiology of diabetic complications is multifactorial, and is closely associated with genetic background. The lectin-like oxidized low-density lipoprotein receptor-1 (LOX-1), encoded by the OLR1 gene, plays critical roles in multiple signal transduction pathways and is involved in the process of pro-atherosclerotic conditions, such as hypertension, dyslipidaemia and diabetes. We aim to investigate, in a Turkish population, whether K167N variation could affect the development of insulin resistance in gestational diabetes mellitus (GDM) patients.

Method:
LOX-1 K167N polymorphism was investigated by PCR-RFLP method in 84 diabetic pregnant women and 110 healthy pregnant women. The results were statistically analysed by calculating the odds ratios (OR) and their 95% confidence intervals (95% CI) using the 2 tests. Patients were assessed for routine serum parameters and insulin resistance (HOMA).

Results:
Our data showed a negative association between the polymorphisms of K167N (odds ratio [OR] = 0.247, 95% confidence interval [CI] = 0.111-0.548, and p = 0.001 for NK genotype) and GDM risk. No statistically significant difference was found for the allelic distributions of the polymorphism in LOX-1 K167N gene between GDM and healthy pregnant women. In addition, HOMA index and lipid profile were lower in GDM in K167N NK genotype.

Conclusion:
These findings suggest that LOX-1 K167N NK genotype may be one of the factor participating in protection or susceptibility to gestational diabetes mellitus in our population.

Keywords: LOX-1 polymorphism, Insulin resistance, Gestational Diabetes Mellitus

P-080

Sağlık Çalışanlarının ve Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Kadına Yönelik Aile İçi Şiddete Yönelik Yaklaşımları

The Attitude of Medical Staff and Health College Students about Domestic Violence Against Women

Gülşah Akman[1], Selda Turbalı[1], Fatih Marul[1], Dilek Aygin[2], Havva Sert[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

[1] Sakarya University Health College Institute Of Health Sciences Master Student
[2] Sakarya University Health College

Kadına yönelik aile içi şiddet toplumsal bir sorun olmasının yanı sıra; önemli ve sık karşılaşılan bir sağlık sorunudur. Kadına yönelik şiddeti tanılamak; semptomları belirgin olan kronik bir hastalığı tanılamak kadar kolay olmamaktadır. Kadına yönelik şiddet denildiğinde ilk akıla gelen fiziksel şiddet olmaktadır. Oysa şiddet sözlü yada psikolojik de olabilir. Şiddete maruz kalan kadınların başvurduğu öncelikli kuruluşlar arasında sağlık kuruluşları yer aldığı için şiddetin diğer türlerini bilmek ve tanılamak sağlık çalışanlarının rolleri ve sorumlulukları arasında yer almaktadır. Şiddete uğrayıp çeşitli nedenler ile sağlık kuruluşuna başvuran kadınlar, şiddete uğradıklarını; korkularından, durumla ilgili suçluluk duygusu hissetmelerinden, haklarını savunmadaki yetersizlikleri gibi çeşitli nedenlerden dolayı doğrudan ifade edememekte ve çoğu kez gizlemektedirler. Yapılan çalışmalarda şiddetin tekrarlanan bir eylem olduğu ortaya koyulmuştur. Bu sebeple; bu tür vakalar ile tekrar tekrar karşılaşma olasılığı yüksek olan sağlık personelinin kadına yönelik şiddetin tanılanmasında ve girişimlerin yapılmasında önemli görev ve sorumlulukları vardır. Aynı zamanda sağlık çalışanlarının kadın sağlığını tehdit edebilecek sorunları belirleme, şiddeti tanılama, nedenlerini araştırma, gerekli multidisipliner yaklaşımla sorunu çözümleme yetisine, bu konuda yeterli bilgi ve olumlu tutuma da sahip olmaları gerekmektedir. Sağlık personeline yönelik yapılan araştırmalarda; sağlık çalışanlarının temel eğitimleri ve daha sonraki hizmet içi eğitimlerinde kadına yönelik şiddete ilişkin eğitim konularına yeterince ehemmiyet verilmemesi, bireysel farklılıkların olması, geçmişte bir kez bile olsa şiddete maruz kalmış olma durumlarının, karşılaşılan şiddet durumlarında gerekli hassasiyet, duyarlılığın gösterilmemesi gibi sonuçlar doğurduğunu göstermektedir. Sağlık yüksekokulu öğrencilerine ilişkin çalışmalarda da kadına yönelik şiddete yönelik yaklaşımlardaki eksikliğin temel eğitim seviyesinde başladığı ve hizmet içi eğitimlerde de yeterli ele alınmaması sonucunda mezuniyet sonrasında da devam ettiği gözlenmiştir. Bu sebeple, lisans eğitiminde kadına yönelik şiddeti tanılama, girişimler ve yönetme modellerinin yer alması, bu konularla ilgili güncel yasa/yönetmeliklere yer verilmesi gerekmektedir. Bu sayede; hemşireler tedavi edici-bakım verici rolleri dahilinde sorunları tanılama ve sorunları çözümlemede danışmanlık rolleriyle multidisipliner yaklaşımla bireylerin yönlendirilmesi ve sorunların çözümlenmesinde daha etkin hizmet sunabilirler.

Anahtar kelimeler: kadına yönelik şiddet, tutum, sağlık çalışanı

Violence against women is an important and common health problem as well as being a social issue. Diagnosing violence against women is not as easy as diagnosing a chronic disease whose symptoms are clear. When it is said violence against women, the first thing comes to mind is physical violence. However violence can be oral or psychological. Recognising and diagnosing other types of violence is one of the roles and responsibilities of medical staff as health organizations are primary institutes which women exposed to violence consult. Women exposed to violence can not explain directly and conceal that they are explosed to violence mostly because of various reasons like fear, feeling of guilt about the situation and inability of upholding their rights. Conducted studies reveal that violence is a repeated activity. So medical staff who has possibility of encountering such events repeatedly has significant duties and responsibilities about diagnosing violence against women and taking steps about it. Also, medical staff should have the capacity of determining problems which can threaten women's health, diagnosing violence, searching the reasons of it and resolving the problem by means of a required multidisciplinary attitude, and they should have sufficient information and a positive attitude about this problem. Conducted researches about medical staff shows that the medical staff's not giving enough weight to the education subjects of violence against women during their basic education and subsequent in service training, their having personel differences, not being exposed to violence even for once in the past cause them not to show the essential delicacy and sensibility when they encounter violence events. In researches about health college students it is observed that the deficiency of attitudes towards violence against women starts at the basic education and it continues after graduation because of not being dealed enough at in service trainings. Therefore diagnosing violence against women, management patterns and current law/regulations about these subject needed to be included in undergraduate education. By this means, nurses can diagnose the problems with their curing-caring roles, guide individuals with their consultant roles and multidisciplinary attitude and offer effective service in resolving problems.

Key words: violence against women, attitude, medical staff

P-081

Güneş ve Deri, Güneşten Koruyucular

Sun And Skin, Sun Screens

Ayşe Serap Karadağ

İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Güneş ve Deri

Güneş yaşamın en önemli unsurlarından biri olup fotosentez, enerji üretimi, D vitamini sentezi, antimikrobiyal etki, ruhsal durumda iyileşme ve tedavi edici olumlu etkileri bulunmaktadır. Bunun yanısıra uzun süreli güneş maruziyeti çok sayıda olumsuz etkilere neden olmaktadır. Güneş ışınları oldukça değişik bir yelpazeye sahip olup en önemli olanı ultraviyole (UV) ışınlarıdır. UV ışınlarının akut olarak yol açtığı yan etkiler; güneş yanığı, fotoalerjik, fototoksik reaksiyonlar ve bazı deri hastalıklarında alevlenmedir. Kronik güneş maruziyeti ise deri kanserleri, deri yaşlanması, lokal ve sistemik immünsüpresyon ve bağışıklıkta azalmaya yol açmaktadır.

Güneşten Korunma

Güneşten korunmada kullanılan yöntemler; güneşten koruyucu kremler, UV'nin ortaya çıkardığı serbest radikalleri ortadan kaldıracak antioksidan ürünler ve kıyafetlerdir.

Güneşten koruyucuların güneşten ne kadar koruyacağını belirten asıl faktör SPF (sun protection factor)'dir. Başlıca UVB'ye karşı korur. Ayrıca güneşten koruyucu ürünlerin ne kadar sürüldüğü önemlidir. Güneşten koruyucu ürünler güneşe çıkmadan 20-30 dakika önce sürülmeli, böylece stratum korneumdan ürünün emilimi için belli bir süre geçmelidir. Güneşten koruyucu kremlerin aktivitesi suyla ve terlemeyle azalacağı için 2-3 saat aralıklarla tekrarlanması gerekmektedir.Güneşten koruyucu ürünler başlıca kimyasal ve fiziksel koruyucular olarak iki gruba ayrılır. Kimyasal koruyucular yüksek enerjili UV ışınlarını absorbe ederek etki gösterir. Fiziksel koruyucular ise UV ışınlarını yansıtma ve dağıtma yoluyla etkili olurlar. Antioksidan ajanlar olarak bilinen vitaminler C ve E vitaminidir. C vitamini güneşten koruyucu özelliğinin yanısıra immünsupresyonu önleme ve güneş yanığıyla oluşan inflamasyonu baskılama özelliğine sahiptir. Bunun yanısıra UV'nin tetiklediği inflamatuvar mediyatörler antiinflamatuvar olan indometazin ve aspirin ile azaltılabilmektedir. Son zamanlarda aloe ve yeşil çay ekstrelerinin de güneşten koruyucu rollerinin olduğu gösterilmiştir. Kıyafetler güneşten korunmada en önemli faktördür. Burada önemli olan kumaşın rengi ve dokusudur. Ayrıca güneş ışınlarının yoğun olduğu saatlerde dışarı çıkılmamalıdır.

Güneşe maruziyetin yol açtığı hastalıklardan kaçınmak için güneşten nasıl korunacağımızı ve zararlı güneş ışınlarının etkilerinden derimizi nasıl koruyacağımızı öğrenmemiz gerekmektedir.

Sun And Skın

Sun is one of the most important essentials in human being's life. It has enormous positive effects in our lives such as photosynthesis, production of energy, synthesis of vitamin D, having antimicrobial effect and being an natural remedy for most psychiatric disorders. On the other hand, long term exposure to sun may cause serious harm for human beings. Sun has many different lights, but the most effective sun light is ultraviolet (UV) light. Acute exposure of UV light may cause sun burn, photo allergic and phototoxic reactions and flare up of skin diseases. In addition, chronic sun exposure may cause skin cancer, aging the skin, local and systemic immunosuppression.

Sun Protectıon

Sunscreen lotions/creams, antioksidant products and outfits protect human body by destroying free radicals which are cause by UV light.

Sun protection factor (SPF) determines the effectiveness of sunscreens. Sun screen lotions need to be applied to the body 20-30 minutes before the sun exposure in order to have enough time to eliminate through stratum corneum. Since the effectivess of sunscreen lotions diminishes with water and sweating, sunscreen lotions need to be reapplied every 2-3 hours.

There are two kinds of sunscreen products including chemical and physical products. The chemical sunscreen products function by absorbing the high energy UV lights. Physical sunscreen products function by reflecting the UV lights.

Antioxidant agents are vitamin C and vitamin E. Vitamin C is effective as a sun protective agent and protective agent against immunosuppression. It also helps to diminish the inflammation caused by sun burns. Besides vitamin C; indomethasin and aspirin are effective as an antiinflammatory agents against UV related inflammations. Recent studies show that aloe and green tea have sun protective effects as well. Outfits with appropriate texture and color are the most important factor in order to protect from sun. The other important factor is to avoid outside activities during the noon time because sun has the most effective UV lights at noon.

In order to avoid sun exposure related diseases, we should learn how to avoid direct sun exposure and how to protect our skin from the dangerous effects of sun exposure.

P-082

Meme Kanseri Olan Kadınların Yaşam Kalitesini Etkileyen Faktörler ve Cinsellik

Factors Affecting Quality of Life in Women with Breast Cancer and Sexuality

Nursen Uçar, Berna Karabulut , Emine Uzun, Dilek Aygin, Havva Sert

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, Institute of Health Sciences

Meme kanseri görülme sıklığı ve mortalitesi coğrafi bölgeye, kültüre, ırka, etnik kökene ve sosyo-ekonomik duruma göre de değişiklik göstermekle birlikte tüm dünyada önemli sağlık sorunlarından birisidir. Güney Amerika ve Doğu Avrupa Ülkelerinde orta sıklıkta, Japonya'da daha az sıklıkta görülmektedir. Buna karşın endüstrileşmiş ülkelerde insidansın arttığı belirtilmektedir Meme kanseri ülkemizde de %24,1 oranıyla kadınlarda görülen kanserler arasında ilk sırada yer almaktadır.

Çeşitli toplumlarda olduğu gibi ülkemizde de kadın memesi kadınlığı, cinselliği, estetik görünümü, bebeğin beslenmesini, sevgiyi ve annelik duygularını ifade etmektedir. Bu nedenle mastektomi ile yaşanan meme kaybı, çoğu kadın tarafından kadınlığın, doğurganlığın, çekiciliğin ve cinselliğin kaybı olarak algılanmakta ve bu durum kadının beden imajı ve benlik saygısını da zedelenmektedir. Mastektomi uygulanan hastalarda yaşamı tehdit eden bir hastalıkla karşı karşıya kalmanın yanında memenin kaybı da baş etmesi zor sorunlara yok açmaktadır. Kanser tanısı ve uygulanan tedavilerin olumsuz etkileri hastanın yaşam kalitesini düşürebilmektedir. Kanser tedavisinde; yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen faktörler arasında; kadınlarda vajinada atrofi, kuruluk, androjen eksikliğine bağlı cinsel isteksizlik gibi cinsel sorunları sayabiliriz. Diğer yandan, mastektomi kadında ağır psikolojik sorunlara da yol açabilmektedir. Anksiyete, depresyon, öfke, beden ile zihnin aşırı meşgul olması gibi somatik bulgular, hastalığın yinelenmesi korkusu, sosyal çekilme, uygun giysi bulamama ve meme protezlerinin yarattığı sorunlar görülmektedir. Bu durumda da hastaların uyum mekanizmaları sarsılmakta, geleceğe yönelik beklentileri ve planları bozulabilmektedir.

Meme kanseri aile için duygusal ve yaşamsal bir kriz durumu oluşturmakta ailenin işlevselliğini, rol dağılımını ve aile içi ilişkilerini etkilemektedir. Eşlerin hastalıkla ilgili konuşmaktan kaçınmaları, duygu ve düşüncelerini açıkça ifade etmemeleri, birbirlerinden uzaklaşmalarına neden olabilmektedir. Etkili iletişim kurma yeteneği gelişmemiş ailelerde meme kanseri gibi bir travmanın aileyi son derece bunalttığı, çıkmaza soktuğu ve evlilik ilişkilerini de olumsuz etkilediği, eşi tarafından reddedilme veya terk edilme korkusunun psikolojik güçlükleri artırdığı, cinsel performansı da olumsuz yönde etkilediği görülmektedir. Meme kanserinde uygulanan tedavi yöntemleri ile yaşamın kurtarılması amaçlanmakla birlikte bu tedavilerin birçok yan etkilerinin bulunması, bunların ise kadının yaşam biçimini, cinsel işlevlerini ve yaşam kalitesini bozması hemşirelere bu konuda büyük sorumluluk yüklemektedir. Hemşirelerin, kadınların cinsel sorunlarını daha rahat konuşabilecekleri sağlık bakım ekibi üyeleri olmaları nedeniyle, yaşam kalitesini etkileyen önemli faktörleri bilmeleri ve çözüm yolları geliştirmeleri gerekmektedir.

Breast cancer incidence and its mortality may vary according to geographic region, culture, race, ethnic origin, and socio-economic status and is one of the major health problems all over the world.It is seen in South America and Eastern European Countries, mediumfrequently, less frequently in Japan.In spite of ithis, it is reported that incidence increase in industrialized countries. breast cancer rate of which is 24.1% in our country ranks first among cancers in women.

Women's breast in our country as well as different communities,refers to femininity, sexuality, aesthetic appearance, the baby's feeding feelings of love and motherhood. For this reason, loss of the breast with mastectomy, are perceived as loss of femininity, fertility, attractiveness and sexuality by most women and this situation also damages body image and self-esteem of women.In patients having been undergone mastectomy In additon to facing with a life-threatening disease, Loss of the breast also causes problems that are difficult to cope with. Diagnosis of cancer and the negative effects of the treatments applied can reduce the patient's quality of life.In the treatment of cancer; among the factors that adversely affect quality of life; atrophy, dryness in the vagina of women, , sexual problems, such as sexual reluctance dependent of deficiency of androgen can be regarded.. On the other hand, mastectomy may also lead to severe psychological problems in women. Somatic symptoms such as Anxiety, depression, anger, being overly busy with body and mind, fear of disease repetition, social withdrawal, unable to find suitable clothes, and the problems created by breast prostheses are among the problems seen in the patients with mastectomy. In this case, the patient's adaptation mechanisms are shaken, future expectations and plans can be disrupted.

Breast cancer is to create a crisis situation emotionally and vitally for the family, affects family life functioning, the distribution of the roles and domestic relations. Partners'refraining from talking about the disease, not expressing their thoughts and feelingsclearly result in walking away from each other.It is seen that a trauma like breast cancer oppress the family overly and stalemate the familyand affect the marital relations negatively the fear of rejection or abandonmentby the partner increase the psychological difficulties, also affects sexual performance negatively in the families which couldn'develop the ability to communicate effectively.

Treatment methods in breast cancer along with aming at saving lives,being many side effects of these treatments, spoiling the lifestyle, sexual function,the life quality of the woman encumber nurses.The nurses need know important factors affecting the quality of life and develop way of solutions becasuse of being health care team members that women can speak their sexual problem more easily.

P-083

Meslek Seçiminin Yorgunluğa Etkisi: Hemşirelik Örneği

The Effect of Fatigue in Choice of Profession: The Case of Nursing

Hicran Yıldız[1], Havva Sert[2], Dilek Aygin[2], Müzeyyen Kaya[3], Serap Oğuz[2], Cemalettin Demirtaş[2]

[1] Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu,
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu,
[3] Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi

Amaç:
Hemşirelik, bilgi, beceri, özveri ve efor gerektiren ve hastayı bütüncül bir yaklaşımla ele alan bir meslektir. Bu durum diğer meslek gruplarına nazaran hemşirelerde yorgunluğun daha fazla yaşanmasına neden olmaktadır. Olumlu motivasyonun işe bağlı yorgunluğu azaltacağı düşünülmektedir. Bu motivasyonun başında da meslek seçimi gelmektedir. Çalışma, hemşirelerde meslek seçiminin yorgunluğa etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:
Tanımlayıcı olarak planlanan çalışma 2012-2013 eğitim öğretim yılında bir devlet hastanesinde çalışan 101 hemşire üzerinde yapılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan sosyo demografik özellikleri içeren form, Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği (HMSÖ) ve Piper Yorgunluk Ölçeği (PYÖ) aracılığı ile toplanmıştır. Veriler, SPSS 17.0 programında yüzdelik dağılımlar, ortalamalar, pearson korelasyon, Kruskal Walles ve Mann-Whitney U testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Yaş ortalaması 33.85±5.67 olan olguların %56.4'ü sağlık meslek lisesi mezunudur. Olguların %34.7'si cerrahi birimlerde ve %75.2'si servis hemşiresi olarak çalışmaktadır. Olguların toplam mesleki çalışma yılı ortalaması 12.62±6.59'dur ve %31.7'si sadece gündüz çalışmaktadır. Olguların %20.8'inin kronik hastalığı vardır. Olguların %58.4'ü düzensiz uyumaktadır; %35.6'sı hiç egzersiz yapmamaktadır; %29.7'si sigara ve %3'ü alkol kullanmaktadır. Olguların HMSÖ puanı ortalaması 425.21±173.82, PYÖ puanı ortalaması 6.46±1.90'dur. HMSÖ alt boyutlarından yaşamsal nedenler ile PYÖ toplam puanı, PYÖ alt boyutlarından duygulanım, duyusal ve bilişsel alt boyut puanları arasında anlamlı ilişkiler saptanmıştır ($p<0.05$). Yaş ile HMSÖ toplam puanı arasında anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Eğitim durumu, çalışma düzeni ile HMSÖ mesleki uygunluk alt boyut puanı; uyku düzeni ile PYÖ duyusal ve bilişsel alt boyut puanı arasında anlamlı farklılıklara rastlanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç:
Hemşirelerin HMSÖ puanları ile PYÖ puanları arasında anlamlı ilişkiler mevcuttur. Hemşirelerin yorgunluk düzeylerini azaltmak; mesleki yaşamda daha verimli olmalarını sağlayacaktır. Bu nedenle yorgunluğu etkileyecek tüm diğer faktörlerle birlikte yorgunluğun algılanmasını etkileyen meslek seçiminin de ele alınması önerilmiştir.

Anahtar kelimeler: Meslek seçimi, yorgunluk, hemşirelik

Objective:
Nursing is a profession that requires knowledge, skills, dedication and effort, and a holistic approach to the patient. This situation leads to more fatigue in nurses experiencing other professional groups. Positive motivation is thought to reduce work-related fatigue. The choice of profession comes from the beginning of this motivation. The study was carried out to determine the effect of fatigue in nurses that occupational choice.

Methods:
Descriptive study was conducted on 101 nurses working in a public hospital.in the academic year 2012-2013. The data were collected by a form containing relevant literature prepared in accordance with socio-demographic characteristics, Nursing Career Choice Inventory (NCCI), and Piper Fatigue Scale (PFS). The data were evaluated in using SPSS 17.0 program percentage distributions, means, Pearson correlation, Mann-Whitney U and Kruskal Walles tests.

Results:
The cases whose average age was 33.85±5.67, were 56.4% health high school graduate, 34.7% working at surgical unit and 75.2% services as a nurse. The average of working year of the nurses were 12.62 ± 6.5, and 31.7% were working only during the day 20.8% of the cases had a chronic disease, 58.4% irregular sleeping; 35.6% did not exercise, 29.7% of the nurses were using cigarette, and 3% alcohol. The average score of NCCI of the nurses was 425.21±173. 82, the average score of PFS was 6.46±1.90. There was significant relation between vital reasons subscale of NCCI and PFS total score, PFS sub-scale affective, sensory, and cognitive subscale scores ($p<0.05$). There was significant relation between age and total score of NCCI. There was between education status, working order and proffessional suitability subscale of NCCI; significant differences was found between sleep patterns and sensory and cognitive subscale scores of PFS ($p<0.05$).

Conclusion:
Nurses are significant correlations between the scores of PFS with scores of NCCI. Professional lives of nurses will ensure more efficient to reduce the levels of fatigue. For this reason, together with other factors all affect fatigue affects the perception of fatigue is proposed to be addressed in the choice of profession.

Key words: occupational choice, fatigue, nursing

P-084

Hemşirelikte Eleştirel Düşünmenin Yeri

Importance of Critical Thinking in Nursing

Ahmet Seven, Havva Sert, Dilek Aygin

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu,

Sakarya University, School of Health Sciences

Giriş:
Eleştirel düşünme; problem çözme, karar verme, çıkarımda bulunma, farklı düşünme, değerlendirici düşünme ve mantık kullanmayı kapsayan çok yönlü bir düşünme şeklidir. Analiz, yorumlama, düzenleme, değerlendirme ve anlamlandırma sonucu karar verme olarak da tanımlanan eleştirel düşünme; konuyu her yönüyle düşünmeyi bazen de zıt yönde düşünmeyi gerektirir.

Hemşirelik ve Eleştirel Düşünme:
Dünya Sağlık Örgütü'ne göre hemşirelik; bireyin, ailenin ve toplumun sağlığını korumak, yükseltmek, geliştirmek ve hastalık halinde iyileştirme amacına yönelik hizmetlerin planlanması, örgütlenmesi, uygulanması, değerlendirilmesinden ve bu hizmetleri yerine getirecek kişilerin eğitiminden sorumlu, bilim ve sanattan oluşan bir sağlık disiplini olarak tanımlanmıştır. Hemşireliğin bilim yönü açısından eleştirel düşünme bir hemşirede ilk sırada olması gereken özelliklerin başında yer alır. Eleştirel düşünme; problem çözme, karar verme aşamalarında, günlük hayatımızda ve hemşirelik sürecinde kullanıp geliştirebileceğimiz zihinsel bir aktivitedir. Hemşirelikte eleştirel düşünme, bilgiye temellenmiş, uygulamalarla geliştirilmiş, araştırma destekli tutumların birleştiği düşünme şekli olup, tek yönlü değil, çok yönlü bilişsel bir süreçtir. Bakım yönetiminde hemşireler, bireyin sorunlarını değerlendirip elde ettiği kanıtlara dayalı karar vermede ve uygulamasını değerlendirmede eleştirel düşünme eğilim ve becerilerini kullanmak zorundadır, çünkü eleştirel düşünme, hemşirelere olayları sorgulama ve hastalar hakkında karar verme fırsatı sunmaktadır. Hemşirelik mesleğinin gelişiminde eleştirel düşünmenin; hemşirelerin bağımsız karar vermesini güçlendirdiği, etkili hizmet verebilmesini ve karşılaştığı durumlarla ilgili analiz-sentez yapabilme yeteneğini geliştirdiği, neden–sonuç ilişkileri kurma becerisi kazandırdığı, tümevarım tümdengelim mantığıyla düşünce sürecini hızlandırdığı, klinikte mesleki uygulamalarıyla başarılı hasta sonuçları elde etmesini sağladığı belirtilmektedir. Günümüzde klinisyen hemşirelerde aranan özelliklerin başında, sadece söylenenleri yapan değil, aksine eleştirel düşünme ve karar verme becerilerini kullanarak sorumluluk alan kişiler olmaları gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bağlamda; akıl yürütme becerisine sahip, sistemli düşünebilen, ölçüm ve karşılaştırma yapabilen, iletişim ve işbirliği becerisi yüksek hemşirelerin yetiştirilmeleri için eleştirel düşünme becerisi eğitim döneminde kazandırılmaya başlanmalıdır.

Sonuç:
Eleştirel düşünme problemlerin çözümü, problemlere her

yönüyle bakmak ve çözüme ulaşmak için büyük önem taşımaktadır.Hemşirelikte hastaların değerlendirilmesi, bakımı; veri toplama, tanılama, planlama, uygulama ve değerlendirme sürecinde eleştirel düşünme; kaliteli bakım verme ve hizmet kalitesini yükseltmede önemli bir yere sahiptir.

Anahtar kelimeler:eleştirel düşünme, hemşirelik, bakım

Introduction:
Critical thinking is a form of thinking about problem solving, decision-making, inference presence, divergent thinking and converting the use of evaluative thinking and logic. Critical thinking is defined analysis, interpretation, editing, evaluation and decision-making as a result of signification and thinking about all aspect of the subject and it sometimes requires thinking in the opposite direction.

Nursing And Critical Thinking:
According to the World Health Organization, nursing is described as a health care disipline of the science and art. The nurse is the person who has responsible to protect the health of invidual, family and community and training persons who will work on care. Critical thinking of a nurse should be the first feature in terms of the direction of nursing science. Critical thinking is a mental activity at problem solving and decision-making processes and we can improve our daily lives and use the nursing process. Critical thinking in nursing is a form of thinking combined with research-supported attitudes, grounded in knowledge and developed with practices. It is multi-faced cognitive process. Nurses must use their critical thinking and tendency skills for giving opportunity to assessment and evidence-based decision-making about patients. Critical thinking has an important role in the development of the nursing profession. For example, it has strengthened the independent decision of nurses and giving effective patient care. Besides, it has analysis-synthesis of events, to establish cause and effect relationships and successful nursing professional practice in clinic. Nowadays, effective use of critical thinking and decision-making skills are required at the beginning of the feature of clinician nurses. Nurses should make their own decisions by using critical thinking. To be sophisticated nurse who has capable of reasoning, systematic thinking, capable measuring and comparing and higher ability to communicate and collaborate should be started through the period of education for acquiring critical thinking skills.

Conclusion:
Critical thinking is very important for solving of problems, to reach a solution and to look at all aspect of problems. Critical thinking has an essential place in nursing about evaluation of patients, caring, data collection, assessment, planning and evaluation process. Besides, it plays a role in giving the quality care of patients and improving service quality.

Key words: critical thinking, nursing, care

P-085

İkinci Düzey Ultrasonografi Bulgularımız

Our Obstetric Second Trimester Level II Ultrasound Screening Results

Nermin Akdemir, Selçuk Özden, A. Serhan Cevrioğlu, M. Suhha Bostancı, Mustafa Albayrak

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi Sakarya

Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetricsand Gynecology, Sakarya, Turkey

Amaç:
Gebeliğin 18.- 22. haftaları arasında yapılan ikinci tarama muayenesinin ana amacı fetal gelişimin değerlendirilmesi, fetal anomalilerin araştırılması, amniotik sıvı volümünün tahmin edilmesi, plasenta yerinin ve yapısının değerlendirilmesidir. Düşük riskli populasyondaki değişik çalışmalarda fetal anomalilerin saptanma oranı %14- 85 arasında değişmektedir.

Olgular:
Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesinde antenatal polikliniğe başvuran ve prenatal tanı ünitesinde, Mayıs 2012- Mayıs 2013 tarihleri arasında 758 gebeye ikinci düzey ultrasonografi incelemesi gerçekleştirildi. Yapılan değerlendirme; 31 hastada nöral tüp defekti, 21 hastada anöploidi bulgusu, 10 hastada intestinal hiperekojenite, 5 hastada koroid pleksus kisti, 2 hastada tek umblikal arter, 2 hastada intrakardiyak hiperekojen odak, 1 hastada kistik higroma, 1 hastada double bubble sign, 8 hastada konjenital kardiyak anomali(3 hastada atrioventriküler septal defekt, 2 hastada ventriküler septal defekt, 1 hastada fallot tetralojisi, 1 hastada Ebstein anomalisi, 1 hastada büyük arter transpozisyonu), 7 hastada polikistik böbrek, 5 hastada pes ekinovarus, 4 hastada hidrops fetalis, 4 hastada yarık dudak, 3 hastada yarık damak, 3 hastada rocker bottom foot, 3 hastada amniotik band sendromu, 2 hastada sandal gap, 2 hastada mikrognati, 1 hastada omfalosel, 1 hastada gastroşizis, 1 hastada diafragma hernisi, 1 hastada artrogripozis, 1 hastada huni toraks, 1 hastada mikrosefali, 1 hastada Dandy Walker malformasyonu, 1 hastada fetal yüzde kitle izlendi.

Sonuç:
Yenidoğanların %3'ünde major anomalilere rastlanmaktadır ve bu da perinatal ölümlerin %20-30'unu teşkil etmektedir. Bu nedenlerden dolayı konjenital anomalilerin prenatal tanınması, obstetrik yaklaşımı önemli ölçüde etkilemektedir. Prenatal bakımın en önemli hedeflerinden birisi, konjenital anomalilerin tanınması, tedavisi ve önlenmesidir. Ağır konjenital anomalilerin tanınması ile aileye; gebeliğin sonlandırılmasından yeterli ve tecrübeli ekibe sahip merkezlerde doğumun yapılmasına kadar değişik seçeneklerin verilmesi imkanı sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler:prenatal tanı,konjenital anomali

Introduction

The main purposes of second ultrasound screening in 18-22. weeks of gestation are evaluation of fetal development, investigation of fetal anomalies, estimation of amniotic fluid volume, assessment of placental location and structure. Detection of fetal anomalies in low –risk population is 14 to 85% in various studies. Aim of this study is to present the results of second trimester level II ultrasound screening in our obstetric population.

Cases:

Second level ultrasound was formed in 758 pregnant women who admitted to Sakarya University Faculty of Medicine Obstetrics and Gynecology clinic between May 2012-May 2013. There were neural tube defects in 31 patients , signs of aneuploidy in 21 patients, intestinal hyper echogenicity in 10 patients, choroid plexus in 5 patients, single umbilical artery in 2 patients, hyper echogenic intracardiac focus in 2 patients, cystic hygroma in 1 patient, double bubble in 1 patient, congenital cardiac anomalies in 8 patients (3 atrioventricular septal defect, 2 ventriculoseptal defect, 1 tetralogy of Fallot, 1 Ebstein's anomaly, 1 transposition of great arteries), polycystic kidney in 7 patients, pes equinovarus in 5 patients, hydrops fetalis in 4 patients, cleft lip in 4 patients, cleft palate in 3 patients, rocker bottom foot in 3 patients, amniotic band syndrome in 3 patients, sandal gap in 2 patients, micrognathia in 2 patients, omphalocele in 1 patient, gastroschisis in 1 patient, diaphragmatic hernia in 1 patient, arthrogryposis in 1 patient, funnel chest in 1 patient, microcephaly in 1 patient, Dandy-Walker malformation in 1 patient, mass in fetal face in 1 patient.

Discussion:

This study showed similar findings to the published literature in obstetric population who had undergone second trimester level II ultrasound screening in our tertiary center. 3% of newborns have major malformations which might be resulted with perinatal deaths as 20-30%. For these reasons, it is important that, recognition of congenital anomalies in prenatal period and to change the obstetric approach. Most important goals of prenatal care are detection of congenital anomalies, treatment and prevention. By recognation of severe congenital anomalies, pregnancy termination in centers with adequate and experienced team could be provided to the families.

Key words: Prenatal Diagnosis, congenital animalia

P-087

Kadınlardan İzole Edilen Escherichia Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması

Investigation of Antibiotic Resistance in Escherichia Coli Isolated from Women

Yeliz Çetinkol

Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD

Department of Microbiology, Ordu University.

Amaç:
Kadınlarda Escherichia coli tarafından oluşturulan idrar yolu enfeksiyonlarının epidemiyolojisi açıklamak.

Yöntem
Çalışmaya Ocak 2012 ile Aralık 2012 döneminde 18-65 yaş kadınların idrar örneklerinden (n:1797) izole edilen 395 E. coli dahil edildi. İdrar örnekleri 10µl bakteriyolojik öze kullanılarak kanlı agar ve EMB agara kantitatif olarak ekildi. E. coli izolatları standart mikrobiyolojik yöntemlerle tanımlanmıştır. Antibiyotik duyarlılık testleri Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) önerilerine göre disk difüzyon yöntemi ile araştırılmıştır.

Bulgular
Çalışmamızda E. coli suşlarının %2,02 (n: 8)'inde ESBL pozitif bulunmuştur. Karbapenem direncine rastlanmazken, Trimethoprim/Sulfamethoxazole %28,6 (n:113) ve Ciprofloxacin %27,3 (n:108) direncinin yüksek olduğu gözlenmiş, diğer direnç oranları Tablo'da özetlenmiştir.

	Dirençli		Duyarlı	
	n	%	n	%
Ampicillin	215	54,4	180	45,6
Cefazolin	105	26,6	290	73,4
Ceftriaxone	110	27,8	285	72,2
Ciprofloxacin	108	27,3	287	72,7
Gentamicin	63	15,9	332	84,1
Amoxicillin-clavulanic acid	50	12,7	345	87,3
Cefepime	13	3,3	382	96,7
Cefoxitin	-	-	-	-
Piperacillin	-	-	-	-
Piperacillin-tazobactam	0	0	395	100
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	113	28,6	282	71,4

Tartışma ve Sonuç:
Uygun olmayan antibiyotik kullanımı nedeni ile antibiyotiklere direnç gelişimi önemli bir sağlık sorunudur. Kadınlarda idrar yolu enfeksiyonlarından en sık etken olarak izole edilen E.coli'lerin antibiyotik duyarlılıklarının belirlenmesi tedavi, komplikasyonların önlenmesi ve maliyet açısından yararlı sonuçlar verecektir. Çalışmamızda E.coli suşlarında karbapenem direncine rastlanmazken,

Trimethoprim/Sulfamethoxazole %28,6 ve Ciprofloxacin %27,3 direncinin yüksek olduğu gözlenmiştir. Dirençli suşların ortaya çıkmasında uygulanan antibiyotik politikasının rolü büyüktür. Antimikrobik ilaçların aşırı ve kontrolsüz kullanımı direncin çok daha kolay ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Ampirik tedaviye yol gösterici olması bakımından antibiyotik duyarlılıklarının belirlenmesi ve tüm merkezlerin kendi direnç profillerini ortaya koymaları ge-

Objective:
To describe the epidemiology of urinary tract infections in caused by Escherichia coli in women.

Method:
In this study 395 E. coli that isolated from urine samples of women aged 18-65 were included during January 2012 through December 2012. Urine samples were plated on quantitative blood agarand EMB agar using a calibrated 10µl bacteriological loop. Bacterial identification was done by standard microbiologic methods. Antibiotic susceptibility tests were tested by disc diffusion method according to CLSI (Clinical and Laboratory Standards Institute) recommendations.

Results:
In our study, E.coli strains, %2.02 (n:8) patients were positive for ESBL. Carbapenem resistance was not found. Trimethoprim/Sulfamethoxazole %28.6 (n:113) and Ciprofloxacin %27.3 (n:108) were shown high resistace rate, other results are summarized in Table.

	Resistant		Sensitive	
	n	%	n	%
Ampicillin	215	54.4	180	45.6
Cefazolin	105	26.6	290	73.4
Ceftriaxone	110	27.8	285	72.2
Ciprofloxacin	108	27.3	287	72.7
Gentamicin	63	15.9	332	84.1
Amoxicillin-clavulanic acid	50	12.7	345	87.3
Cefepime	13	3.3	382	96.7
Cefoxitin	-	-	-	-
Piperacillin	-	-	-	-
Piperacillin-tazobactam	0	0	395	100
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	113	28.6	282	71.4

Discussion:
The emergence of resistance to antibiotics because of inappropriate use of antibiotics is a major health problem. The most common cause of urinary tract infections in women is E coli. Determining the antibiotic susceptibility will give useful results for the treatment and prevention of complications in terms of cost. In our study, no carbapenem resistance in E. coli strains encountered. The resistance rates for trimethoprim/sulfamethoxazole %28.6 (n:113) and ciprofloxacin %27.3 (n:108) were high. Antibiotic policy plays an important role in the emergence of antibiotic-resistant strains. Excessive and uncontrolled use of antimicrobial drugs easily leads to the emergence of resistance. Each center should determine their own antibiotic susceptibility and resistance rates guiding emprical treatment

P-088

Meme Kanserinin Etiyolojisinde Çevresel Karsinojenlerin Rolü

Role of Environmental Carcinogens in The Etiology of Breast Cancer

Selen Şen, Dilek Aygin

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, School of Health

Meme kanseri, dünya genelinde hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde, kadınlarda en sık görülen kanser türüdür. Günümüzde, meme kanserinin hangi nedenlere bağlı olarak ortaya çıktığı tam olarak bilinmemekle birlikte, demografik özellikler, reproduktif öykü, genetik faktörler, çevresel faktörler ve yaşam stili gibi risk faktörlerinin meme kanseri gelişiminde etkili olduğu belirlenmiştir.

Meme Kanserinin Etiyolojisinde Rol Oynayan Çevresel Karsinojenler

Literatürde, reproduktif öykü ve kalıtım gibi risk faktörlerinin meme kanseri vakalarının yaklaşık % 25-47'sini açıklayabildiği ve genetik faktörlerin tek başına meme kanseri vakalarının sadece % 5-10'unu açıklayabildiği bildirilmektedir. Kanserli ikizler ve aileler üzerinde yapılmış bazı çalışmalar, meme kanseri vakalarının % 60'dan fazlasının çevresel nedenli olduğunu göstermiştir. Ayrıca, dünyada belirgin bir coğrafi varyasyon gösteren meme kanserinin insidansının; gelişmiş ülkelerde, az gelişmiş ülkelere göre daha yüksek olduğu gözlenmektedir. Bu sonuçlar, son yıllarda meme kanserinin etiyolojisinde özellikle çevresel faktörlerin oynadığı rol üzerine odaklanılmasına neden olmuştur. Meme kanserinin etiyolojisinde rol oynadığı, epidemiyolojik ve toksikolojik çalışmalarda tespit edilmiş çevresel karsinojenler şunlardır:

- Çevresel Kimyasallar: Çevresel kimyasalların; DNA'da hasar oluşturarak, tümör gelişimini teşvik ederek veya meme bezinin gelişimini değiştirip duyarlılığını arttırarak meme kanserinin gelişiminde rol oynadığı belirlenmiştir.
- Viral Enfeksiyonlar: Toplumda sık görülen bazı virüslere özellikle erken yaşlarda maruziyetin meme kanserinin etiyolojisinde rol oynadığı ileri sürülmektedir. Bu viral etkenler; bir Retrovirüs olan fare meme tümörü virüsü(MMTV), Human Papilloma Virüsü(HPV), Epstein-Barr Virüsü(EBV)'dür.
- Radyasyon: İyonize radyasyon, meme kanserinin en iyi belirlenmiş çevresel risk faktörüdür. Yüksek dozda iyonize radyasyona maruz kalan laboratuvar hayvanlarında ve insan popülasyonlarında, meme kanseri oranlarının yüksek olduğu bildirilmiştir.
- Elektromanyetik Alanlar: Elektromanyetik alanlar, noniyonize radyasyon kaynaklarıdır. Elektromanyetik alana maruziyetin, üreme siklusunu düzenlenmesinde önemli rol oynayan melatonin üretimini baskılayarak, meme kanseri riskini arttırdığı ileri sürülmektedir.

• Sigara: Sigara dumanının içerisinde, laboratuvar hayvanları ve insanlar için kanserojen olduğu ispatlanmış 60'tan fazla kanserojen madde bulunmaktadır. Bunlardan bazılarının laboratuvar hayvanlarında meme tümörlerinin oluşumunu indüklediği belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Meme kanseri, etiyoloji, çevresel karsinojenler

Breast cancer is most frequent cancer type on women which as been seen at developing and developed countries. These days without knowing the reasons which causes the breast cancer properly, some risk factors has been identified that affects breast cancer progress. These risk factors are; demographic properties, reproductive history, genetic factors, environmental factors and life style.

Environmental Carcinogens Playing Role In Breast Cancer Etiology

In literature, risk factors like reproductive history and heredity clarify around % 25-47 of breast cancer occurrences and by its own genetic factors clarifies only % 5-10 of breast cancer occurrences. Also experiments on twin and families who is suffering from cancer showed over % 60 of breast cancer occurences caused by environmental factors. Other than these, breast cancer incidences have distinctive geographical variation over the world; developed countries have a higher value of breast cancer than less developed countries. All these results, caused people to focus on specially the role of environmental factors in breast cancer etiology. Environmental carcinogens whose role in breast cancer etiology is proven through epidemiologic and toxicological studies are written below:

• Environmental Chemicals: It is determined that environmental chemicals play important role in breast cancer developmentby damaging DNA, promoting tumour development or altering development of mammary gland and increasing its sensivity.

• Viral Infections: It is assumed that early exposure to some frequent viruses ın society play important role in breast cancer etiology. These viral factors are Mice Mammary Tumour Virus(MMTV), Human Papilloma Virus(HPV) and Epstein Barr Virus(EBV).

• Radiation: Ionized radiationis best determined environmental risk factorof breast cancer. High rates of breast cancer is reported in laboratory animals and human populations exposed to high dose ionized radiation.

• Electromagnetic Fields: Electromagnetic fields are sources of non-ionized radiation. It is proposedthat exposure to electromagnetic fields increases breast cancer risk by suppressing melatonin production playing an important role in regulating fertility cycle.

• Smoking: There are more than 60 carcinogenic substances in cigarette smoke that are proven to be carcinogenic against laboratory animals and humans. It is stated that some of these substances ınduce breast tumourdevelopment in laboratory animals.

Keywords: Breast cancer, etiology, environmental carcinogens

P-089

Yenidoğanda Ağrı: Annelerin Bilgi Görüş ve Uygulamaları

Pain in The Newborn: Knowledge, Opinions and Practices of Mothers

Esra Kösa[1], Özge Eren[1], Öznur Tiryaki[1], Esra Uçar[1], Hamide Zengin[1], Nursan Çınar[2], Sevin Altınkaynak[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Yüksek Lisans Öğrencileri
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

[1] Sakarya University Institute of Health Sciences, Post Graduate Nursing Students
[2] Sakarya University School of Health Sciences, Department of Child Health Nursing

Amaç:
Bu çalışma, annelerin yenidoğanda ağrı ile ilgili bilgi, görüş ve uygulamalarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem:
Araştırma gerekli izinler alındıktan sonra Sakarya'da bir Eğitim Araştırma Hastanesi ve bir Devlet Hastanesinin yenidoğan servislerinde bebeği yatan annelerle Mart-Nisan 2013 tarihlerinde yapıldı. Tanımlayıcı tipteki araştırmanın örneklemini çalışmanın yapıldığı tarihlerde hastanelerde olan ve çalışmaya katılmaya gönüllü 157 anne oluşturdu. Çalışmada veriler, araştırmacılar tarafından literatür incelenerek oluşturulan anket formu kullanılarak annelerle yüzyüze görüşme yöntemi ile toplandı. Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik ve ortalama yöntemi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular:
Çalışmaya katılan annelerin yaş ortalaması 28.04 +5.47 (min= 17, max= 44), % 59.2 (n=93) ilköğretim mezunu, % 79 (n=124)' u ev hanımı idi. Bebeklerin % 71.3'ünün (n= 112) term, % 28.7'sinin (n=45) preterm olduğu belirlendi. Annelerin % 80.3'ü (n= 126) yenidoğan bebeğin ağrı hissedeceğini, % 8.9 'u (n=14) hissetmeyeceğini, %10.8'i(n=17) bu konuda bilgisi olmadığını ifade etti. Annelerin % 32.5'i (n=51) bebeğin doğar doğmaz ağrı hissedebileceğini, % 23.6(n=37) anne karnında, % 19.1'i (n=30) birkaç günlük yada haftalık olduğunda ağrıyı hissedeceğini belirtirken, annelerin % 24.8' i(n= 39) bebeğin ne zaman ağrıyı hissettiğini bilmediğini bildirdi. "Erken doğan bebekler diğer bebeklere oranla ağrıyı nasıl hisseder ?"sorusuna annelerin % 26. 4'ü (n= 42) daha fazla hisseder cevabını verirken % 40.8'i (n= 64) bu konuda bilgisi olmadığını belirtti. Annelerin % 80.9'u (n= 127) yenidoğan bebeklerde ağrı belirtisi olarak "ağlama" nın en fazla görülebileceğini ifade ettiği belirlendi. "Yenidoğan bebeğinizde ağrıyı azaltmak için ne yaparsınız?" sorusuna annelerin % 64.3'ü (n= 101) hastaneye götürürüm, % 39.5'i (n= 62) masaj yaparım, kucağıma alırım, % 14.6'sı(n= 23) ağrı kesici veririm cevabını verdiği saptandı.

Sonuç:
Araştırma sonucunda annelerin yenidoğanda ağrı konusunda istenilen düzeyde bilgiye sahip olmadıkları saptandı. Anne adaylarına ve annelere verecek eğitimlerle konu ile ilgili farkındalıkları artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler:
Ağrı, yenidoğan, anne görüşleri

Objective:
This study aims to determine the knowledge, opinions and practices of mothers concerning the pain in the newborn.

Methods:
The research has been carried out among mothers who had babies in the newborn services of a Research and Training Hospital and a State Hospital in Sakarya between the dates of March and April 2013. The needed consent is obtained beforehand. The sample of this descriptive study consists of 157 voluntary mothers who had been inpatients during the time the research is done. The data were collected by a survey form which is prepared by the researchers after having studied the literature on the subject. The mothers were interviewed face to face. Data were evaluated on the computer using the methods of percentage and means.

Findings:
The mean age of the mothers in the study was 28.04+5.47 (min= 17,max= 44) , 59.2 % (n=93) were primary school graduates, 79 % (n=124) were housewives. 71.3 % of the babies (n=112) were found out to be in term, 28.7 % (n=45) were preterm. 80.3 % (n=126) of the mothers stated that the newborn could feel the pain, 8.9 % (n=14) stated that the newborn didn't feel the pain and 10.8 % (n=17) stated that they had no idea about the subject. 32.5 % of the mothers (n=51) expressed that the newborn could feel the pain as soon as it was born. 23.6 % of the mothers (n=37) thought that the baby could feel the pain while in the womb. 19.1 % (n=30) stated that the newborn could feel the pain after it was a few days or weeks old. 24.8 % (n=39) said they didin't know when the newborn felt the pain.

To the question "How do the preterm babies feel the pain compared to the other babies?", 26.4 % of the mothers (n=42) answered that they felt more whereas 40.8 % (n=64) stated that they had no idea. 80.9 % (n=127) of the mothers expressed that crying was the most common response to pain in the newborn. To the question "What do you do to relieve the pain in your newborn baby?", 64.3 % (n=101) of the mothers gave the answer "I'd bring him/her to the hospital", 39.5 % (n=62) said they would give them a massage or hug them and 14.6 % (n=23) said they would give some painkillers to the baby.

Result / Suggestions:
As a result of our study, it was determined that mothers did not have enough information about pain in the newborn. It is suggested that awareness levels of the mothers and candidate mothers should be increased by educating them.

Key Words:
Pain, the newborn, mother opinions

P-090

Sakarya Üniversitesinde Çalışan Akademik ve İdari Personelin Erişkinlik Çağındaki Aşılarla İlgili Bilgi, Tutum, Davranışları ve Sağlık Sorumluluğu Düzeyleri

The Attitude, Knowledge and Behaviour of Academic and Administrative Staff in Sakarya University Concerning The Vaccines in Adulthood and Their Health Responsibility Levels

Ayşe Çevirme[1], Özge Kaynak[1], Nezihe Uğurlu[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Öğretim Elemanları, Sakarya,
[2] Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Muğla

[1] Department of Nursing, School of Health, Sakarya University, Sakarya,Turkey
[2] School of Health, Muğla Sıtkı Koçman University, Muğla, Turkey

Amaç:
Yetişkinlerde aşılamanın yeterli düzeyde yapılmamasının nedenlerinden biri gerek toplumun ve sağlık çalışanlarının bu konudaki bilgi eksikliğidir. Aşı ile önlenebilir hastalıkların neden olduğu büyük harcamalar yanında toplum ve bireylerin sağlığı açısından yararı göz önüne alınırsa, erişkin aşılaması önemle üzerinde durulması gereken bir konudur. Çalışmanın amacı: Sakarya Üniversitesinde çalışan akademik ve idari personelin erişkinlik çağındaki aşılarla ile ilgili bilgi, tutum, davranışları ve sağlık sorumluluğu düzeylerini belirlemektir.

Yöntem:
Tanımlayıcı olarak planlanmış olan bu çalışma 01.03.2013 – 22.03.2013 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi merkez kampüsündeki fakülte, yüksekokul ve rektörlüğe bağlı idari birimlerden rastgele örneklem yöntemiyle seçilen 69 akademik ve idari çalışan birey ile yürütülmüştür. Anket araştırmacılar tarafından çalışmaya dahil olan birimlerdeki gönüllü katılımcılara dağıtıldı. Belirlenen gün ve saatte anketler toplandı. Veriler katılımcılara ait bazı sosyodemografik bilgiler, literatür ışığında hazırlanmış ve katılımcıların erişkinlik çağındaki aşılar ile ilgili bilgi, tutum, davranışlarını belirlemeye yönelik sorular ve sağlık sorumluluğu aracılığıyla toplanmıştır. Sağlık sorumluluğu, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği (SYBDÖ) II'nin alt boyutlarından birisidir. SYBDÖ II 1996 yılında Walker ve arkadaşları tarafından revize edilmiştir. Ölçek 2008 yılında Bahar ve arkadaşları tarafından Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği (SYBDÖ) II diye Türkçe'ye uyarlanmış geçerliliği ve güvenirliliği yapılmıştır. SYBDÖ II 'nin toplam 6 alt boyutu olup her alt boyut tek başına da kullanılabilmektedir. Değişkenler bireylere ait sosyodemeografik özellikler çalışmanın bağımsız değişkenleri olup, SYBDÖ'nün alt boyutu olan Sağlık Sorumluluğu puanları ise çalışmanın bağımlı değişkenleridir.Veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, t- testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Sonuç:
Çalışma kapsamına alınanların bireylerin % 40.58'i 31-41 yaş arasında,%50.72'si erkek olup %69.57'si akademik personeldir. Katılımcıların %76.81'inin çocukluk aşılarının %39.13'ünün ise yetişkinlik aşılarının yapıldığı saptanmıştır.Yetişkinlik aşılarını yaptırma nedenleri arasında %37.04 ile yaşlandıkça hastalıklara 'duyarlı olma' sebep gösterilmiştir. Katılımcıların %5,8'i HPV aşısını, %73.91'i tetanoz aşısını, %82.61'i hepatit-B aşısını, tamamı grip aşısını yaptırmıştır. Pnömoni aşısı hiç kimse tarafından yaptırılmamıştır. Sağlık sorumluluğu ile hepatit aşısı

yaptırma durumu arasında anlamlı fark bulunmuştur. (p=0.001). Sağlık sorumluluğu ile diğer aşılar ve aşılara ilişkin bilgi tutum ve davranışlar arasında gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır.

Anahtar kelimeler: üniversite çalışanları, erişkin aşıları, bilgi, tutum, sağlık sorumluluğu.

Objectıve:
One of the causes of inadequate vaccination in adulthood is lack of knowledge on this subject both in the society and among the health staff. Vaccination avoids large quantities of costs on preventable diseases besides being helpful for adult health. Thus, it is an issue that must be emphasized profoundly.
The aim of the study: This study aims to determine the levels of knowledge, attitude and behaviour about the vaccines in adulthood, and to find out their health responsibility levels.

Method:
The study is planned in a descriptive model. It is conducted among 69 academic and administrative staff in the faculties, institutes and administrative departments in the central campus of Sakarya University between the dates of 01.03.2013 and 22.03.2013. The subjects are chosen by random sampling method. The survey forms were delivered to the volunteers in the departments included in the study. They were recollected in the given date and time. The data included sociodemographic information about the participants, questions about the participants' knowledge, attitude and behaviours on the adulthood vaccination and their health responsibility. The questions were prepared in the light of literature. Health responsibility is one of the sub-dimension of Health-Promoting Lifestyle Profile Scale II (HPLP). HPLP II is revised in 1996 by Walker(1) et. al. It is adapted into Turkish in 2008 by Bahar (2) et.al under the name of "Health-Promoting Lifestyle Profile ScaleII" (HPLP)II and its validity and reliability were verified.HPLP II has six sub dimensions and each sub dimension can also be used seperately. While sociodemographic information is the independent variable of the study, the health responsibility scores which are sub dimensions of HLBS are dependent variables. The data were evaluated on the computer using percentage, t-test.

Finding:
A total of 40.58 % of the participants are between 31-41 years of age; 50.72 % of them are male and 69.57 % of them are academic staff. It is determined that 76.81 % of the participants have had their childhood vaccines, and 39.13 % have had their adulthood vaccines. Among the reasons of having adulthood vaccines is 37.04 % being sensitive to illnesses as they get older. 5.8 % of the participants have had HPV vaccine, 73.91 % have had tetanus vaccine, 82.61 % have had hepatitis B vaccine and all of them have had the flu vaccine. Nobody have had the pneumonia vaccine. There was a meaningful difference between health responsibility and having hepatitis vaccination (p=0.001). There was no significant difference between health responsibility and other vaccinations and knowledge, attitude and behaviours on vaccines.

Key words: University staff, adulthood vaccines, knowledge, attitude, health responsibility

P-091

Kulak Burun Boğaz Kliniğinde Opere Edilen Çocukların Annelerinin Kaygı Düzeyleri

Anxiety Levels of Mothers of Children Who Were Operated in ENT Clinic

Dilek Aygin[1], Gülsüme Kaya[2], Havva Sert[1], Nagihan Gevrek[2], Aysel Bayraktar[2], Gülistan Han[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu, Hemşirelik Bölümü, Sakarya
[2] Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hemşire, Sakarya

[1] Sakarya University, Member of Faculty of Health
[2] Nurse, Sakarya Education and Research Hospital

Amaç:
Bu çalışma kulak burun boğaz kliniğinde (KBB) opere edilen çocukların annelerinin kaygı düzeylerini belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem:
Araştırma Ocak-Mart 2012 tarihleri arasında, Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi KBB kliniğinde çocuğu yatan ve araştırmayı kabul eden 100 anne ile tanımlayıcı olarak yapıldı. Çalışma öncesi kurum izni ve etik kurul onayı alındı. Görüşme formu, Durumluluk ve Sürekli Kaygı Ölçeği (DSKÖ) kullanılarak veriler toplandı. DSKÖ Durumluluk Kaygı(DK) ve Sürekli Kaygı(SK) olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Her bölümden 20 ile 80 arasında puan alınabilmektedir. Puan arttıkça kaygı düzeyi de artmaktadır. Analizler yüzdelik, korelasyon, t- testi, Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve ANOVA kullanılarak yapıldı.

Bulgular:
Çalışmaya katılan annelerin yaş ortalaması 32.39±6.47, çocuklarının yaş ortalaması ise 6.82±3.78 yıldır. Annelerin %90'ı ev hanımı, %56'sı okuryazar/ilköğretim mezunu, %42'sinin aylık geliri 800-1500tl arasındadır. Annelerin DK puan ortalaması 41.24±8.05, SK puan ortalaması ise 44.56±7.18'dir. DK cronbach alpha değeri 0.86, SK cronbach alpha değeri 0.77 idi. Anne eğitimine göre DK ve SK arasında anlamlı fark görülmese de ($p>0.05$) annesi lise/üniversite mezunu olanların durumluluk ve süreklilik kaygıları daha azdı. Tek çocuğu olan annelerin birden fazla çocuğu olanlara göre DK ve SK puanları daha yüksek olmakla birlikte aralarında anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Anne yaşı, mesleği ve gelir düzeyi ile kaygı durumları arasında anlamlı fark saptanmadı ancak gelir düzeyi düşük olanların kaygı puanlarının daha yüksek olduğu görüldü ($p>0.05$).

Sonuç:
Çalışmada annelerin kaygı düzeylerinin ortalamanın üzerinde olduğu, annenin yaşı, mesleği, eğitimi, gelir düzeyi ve çocuk sayısının düzeylerini etkilemediği belirlendi. Kaygı düzeyinin azaltılmasına yönelik ameliyat öncesi ve sonrası etkin bilgilendirme yapılmasının önemli olduğu kanısındayız.

Anahtar kelimeler: durumluluk kaygı, sürekli kaygı, anne, operasyon

Purpose:
The purpose of this study is to determine anxiety levels of mothers of children were operated in ENT Clinic.

Method:
This study designed as descriptive with 100 mothers whose children treated in Sakarya Research and education hospital ENT deparment on between jan-March 2012 and who accepted thsi study. Before research, consent and ethic comittee approval were obtained. Data was obtained via using interview form, permanent and situational anxiety level inventory(PSLAI). PSALI consists two parts; situational anxiety(SA) and permanent anxiety(PA). 20 to 80 points can be gained from each parts. Anxiety levels increase when points increase. Data analyzed using percentage, corelation, t-test, Mann Whitney U, Kruskal Walls and ANOVA.

Results
The Mean ages of participants were: mothers 32,39 ±6,47 years, children 6,82 ±3,78 years. Among mothers; %90 of them were housewives, %56 were lettered/primary school graduate, %42 had 800-1500 tls mountly salary. The mean SA and PA points of mother were, 41,24±8,05 and 44,56 ±7,18 respectively. SA cronbach alpha value was 0,86 PA cronbach alpha value was 0,77. according to education of mothers, there was no significiant difference between PA and SA, but high school/ collage graduate mothers had less PA and SA. Mothers who had single child, had higher PA and SA scores in comparison with who had more than one children but there was no significant difference between them. There was no significant diffirence between anxiety levels and Mothers' age, occupation and level of income but higher anxiety scores were seen in mothers who had low level of income.

Conclusion
İn this paper, we determined that mothers' anxiety levels were above avarage, mother's age, occupation , education, level of income and number of children didn't effect anxiety levels. In our opinion its important to give preoperative and postoperative effective notification to reduce anxiety level.

Keywords:
situational anxiety, permanent anxiety,mother, operation

P-092

Yaşlılık ve Cinsellik Konusunda Sağlık Profesyonellerinin Yaklaşımları

Approaches of Health Professionals Toward The Sexuality and Old Age

Sevim Şen[1], Esra Usta[2], Dilek Aygin[3], Havva Sert[3]

[1] İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü
[2] Düzce Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Yaşlı Bakımı Bölümü
[3] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü

[1] Istanbul Provincial Directorate of Health
[2] Duzce University Vocational School of Health/ Elderly Care Department
[3] Sakarya University School of Health Sciences/Nursing Department

Tüm dünyada yaşlı popülasyonu giderek artmaktadır. Yaşlı nüfusun 2025 yılında 800 milyona ulaşarak dünya nüfusunun %10'unu oluşturacağı, ülkemizde de %9-10'a ulaşacağı tahmin edilmektedir. 2050 yılında ise dünya çapında bu oranın %20,8'e çıkması beklenmektedir.

Yaşlanma ile beraber kadında ve erkekte fizyolojik değişimlerin olmasıyla cinsellik süreci değişime uğramaktadır. Artan yaşla birlikte cinselliğin; kronik hastalıkların görülme sıklığının artması, kullanılan ilaçlar, yalnız kalan yaşlının uygun partner bulamaması, kendini algılamada değişiklikler nedeniyle olumsuz olarak etkilenebileceği yapılan çalışmalarda gösterilmektedir. Ancak cinsellikte yaşanan bu olumsuzlukların doğal bir süreç olmadığı, cinselliğin her yaş döneminde bireysel kimliğin bir parçası olduğu unutulmamalıdır.

Yaşlı bireylerin cinsellik konusunda yeterli bilgiye sahip olmaması ve bu konuda yaşadığı sorunları konuşmaktan kaçınması cinsel işlev bozukluklarının arka plana atılmasına neden olmaktadır. Yaşlılıkta cinselliğin; kültürel faktörler, toplumsal değerler, sosyal normlardan da olumsuz yönde etkilendiği, hatta bazı toplumlarda yaşlının aktif cinsel yaşamının olmasının kabul edilemez bir durum olduğu görülmektedir. Oysa cinsellik yaşam boyu süren bir işlevdir. Yaşlı bireyin cinsel açıdan doyumlu olması; bireyin sosyalleşmesini, yaşam kalitesinin artmasını, bağımsızlık ve özgüven duygularını optimum düzeyde yaşamasını sağlayacaktır.

Yukarıda belirtildiği gibi yaşlılık dönemindeki cinselliğe karşı sergilenen olumsuz tutum maalesef yaşlılara bakım veren sağlık profesyonellerini de kapsamaktadır. Hâlbuki insan anatomi/fizyolojisi, gelişim psikolojisi, cinsel sağlık gibi konularda formal eğitim almış olan sağlık profesyonellerinin tutumunun, bu konuya bakış açısının daha farklı olması beklenmektedir. Dünyada ve Türkiye'de yaşlılıkta sağlık profesyonellerinin cinselliğe yönelik tutumlarını konu alan sınırlı sayıda araştırma yapılmış olmakla birlikte çalışmalarda; yaşlılıkta cinsel sağlık ile ilgili sınırlı bilgiye sahip oldukları, hastalardan talep gelmesi durumunda cinsellik ile ilgili konuları konuştukları, bilgilendirdikleri ve tavsiyelerde bulundukları, yaşlılıkta cinselliğe yönelik tutumlarının orta düzeyde olumlu olduğu, kadınların ise erkeklere göre daha olumsuz tutum içinde oldukları, iş deneyimleri ve yaşları azaldıkça olumsuz tutumun daha da arttığı belirlenmiştir. Sağlık profesyonellerinin yaşlıların cinsellik davranışları karşısında; kafası karışma, utan-

ma, sinirlilik, reddetme gibi duygular yaşadıkları da yapılan çalışmalarda belirtilmiştir.

Sonuç olarak; yaşlıların ve sağlık profesyonellerinin yaşlılıkta cinsellik konusunda sınırlı bilgi ve görüşe sahip oldukları, bu konuların dile getirilmesinden çekinildiği görülmektedir. Bu bağlamda, yaşam kalitesinin önemli bir parçası olan cinsellik ve cinsel sorunların çözülmesine yönelik yaklaşımlar konusunda sağlık profesyonellerinin ve toplumun eğitilmesinin, bilgi düzeyinin ve farkındalığın arttırılmasına, olumlu tutum geliştirilmesine katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: yaşlılıkta cinsellik, sağlık profesyonelleri, tutum

The elderly populations increase by gradually in worldwide. The elderly population will be reaching 800 million in 2025 and it is almost 10% of the World. It is also foreseen almost 9-10% in our country. It is expected that this rate will be 20.8% in worldwide.

Physiologic changes can occur in women and men and also sexuality process can change while getting older. The researches stated that the aging affect negatively sexuality cause for the increasing incidence of chronic diseases, using medicines, couldn't find an appropriate partner, and the changing of self-perception. However, there isn't a natural process of these negative factors in sexuality, sexuality should be noted that a part of the individual identity of each age period.

Elderly individuals with a lack of adequate knowledge about sex and talking about it to avoid the problems can causes of sexual dysfunction. Sexuality in old age is negatively affected by cultural factors, social values, and social norms; in fact the elderly appears to be an unacceptable situation of having an active sex life in some societies. Whereas the sexuality is a function on going whole of life. Elderly individual to be sexually satisfaction can lead to the individual socialization, enhanced quality of life, independence and feelings of self-esteem.

Following these situations, exhibited negative attitudes toward sex during old age, unfortunately, includes health professionals who care for the elderly. Whereas, human anatomy / physiology, developmental psychology, sexual health issues such as the attitude of health care professionals who have received formal training, it is expected to be different from the subject point of view. There has been limited researches about health care professionals' attitudes towards sexuality in old age in worldwide and Turkey. These researches reported that they has limited knowledge about sexuality in old age, they talk, give an information and advice about sexuality only if the patients want to speak about sexuality, moderate positively attitudes towards sexuality in old age, negative attitude of women than men are in about sexuality, decreasing of work experiences and decreasing with age is affected negative attitudes. The studies show that when the health professionals face that the sexuality behaviors of elderly, they experience shame, irritability, feelings of rejection

Consequently, the elderly people and the health professional have limited knowledge and view about sexuality in old age and they hardly speak about sexuality. In this context, health professionals and community should educated about the sexuality which is an important part of the quality of life and sexual approaches to solve problems, to increase the level of knowledge and awareness. It will contribute to the development of a positive attitude.

Key Words: healthcare professionals, aged sexuality, attitudes

P-093

Hemşirelerin Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının Profesyonelliğe Etkisi

The Effect of Professionalism of Attitudes Related to Nurses Gender Roles

Derya Öztürk[1], Füsun Terzioğlu[2], Gülten Koç[2]

[1] Hacettepe Üniversitesi Doğum-Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi
[2] Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Toplumsal cinsiyet, kadın ya da erkek olarak toplumun bizi nasıl gördüğü, nasıl algıladığı, nasıl düşündüğü ve nasıl davranmamızı beklediği ile ilgili bir kavramdır. Toplumsal cinsiyet kalıp yargılarına bağlı oluşan erkek egemen yapı, erkek ve kadınların eğitim ve meslek seçimlerinde de kendini göstermektedir. Erkekler genellikle eğitim ve meslek seçimlerinde teknik bölümler, yönetim, politika gibi bölüm ve meslekleri tercih ederken; kadınlar, geleneksel kadın meslekleri olarak adlandırılan öğretmenlik, sekreterlik ve hemşirelik gibi meslekleri tercih etmektedirler.

Hemşirelik mesleği, diğer kadın mesleklerinde olduğu gibi tarihsel süreç içinde toplumsal cinsiyet bakış açısından etkilenmiş; ataerkil, otoriter anlayışlar nedeniyle bağımlı bir gelişme sürdürmüştür. Evinde bakım rolünü (çocuk, hasta, yaşlı, koca) üstlenen kadın, hemşirelik mesleğinde de bu rolden kurtulamamış ve profesyonelleşmeye yönelik her türlü girişiminde toplumsal cinsiyet bakış açısından kaynaklanan ataerkil otoriter anlayışları karşısında bulmuştur. Bu anlayışların bir eseri olarak hastane idarecileri de hemşirelere; hasta bakımının yanı sıra kadın olmaktan kaynaklanan temizlik, toz alma, havalandırma gibi meslek ile ilgisiz ev içi sorumlulukları yüklemekten kaçınmamıştır. Oysa geçmişten günümüze hemşirelikle ilgili yapılan bütün tanımlarda; hemşireliğin profesyonel özelliklerine değinilerek profesyonel bir hemşirenin her birey ve hasta için en kaliteli bakımı sağlamaktan sorumlu olduğu vurgulanmıştır. Günümüzde hemşirelik, profesyonel hemşirelik eğitiminin yaygınlaşması ile toplumsal cinsiyet bakış açısından kaynaklanan rollerinden uzaklaşmaya başlamıştır. Buna rağmen çalışma alanlarında gerek hemşirelerin kendi aralarında, gerekse diğer sağlık çalışanlarının hemşireler üzerindeki eski ve gelenekçi toplumsal cinsiyet normların devam ettiği gözlemlenmektedir. Bu durum hemşirelik mesleğinin profesyonellikten uzaklaşmasına neden olmaktadır. Bu sunumda hemşirelerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarının profesyonelliğe etkisi tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, toplumsal cinsiyet, profesyonellik.

Gender, male or female, how he sees us as a society, perceives, thinks, and how the concept of waiting to act. Judgment on the male-dominated structure of gender stereotyping, men and women show themselves in education and career choices. Men are usually the technical departments of education and career choices, management, policy departments and professions, such as when choosing the women, so-called traditional female professions, teaching professions such as nursing and secretarial prefer.

The nursing profession, as well as other women's professions affected by a gender perspective in the historical process, patriarchal, authoritarian, a development-dependent due to the continued insights. The role of home care (children, the sick, the elderly, the husband) claimed women in the nursing profession could not get rid of this role and professionalism from a gender perspective in all activities involved in attempts to have found the face of patriarchal authoritarian conceptions. Nurses, hospital administrators, as well as the work of these conceptions, as well as being a woman from patient care, cleaning, dusting, ventilation, domestic responsibilities unrelated to the profession, such as uploading did not hesitate. However, all the past to the present definitions related to nursing, nursing professional is a professional nurse with reference to the characteristics of each individual and is responsible for ensuring the quality of care for patients is emphasized. Today, nursing, professional nursing education from the point of view of gender roles with the spread began to move away. However, their fields of study, including both nurses, nurses and other health professionals to continue on the old and traditional gender norms are observed. This situation leads away from the professionalism of the nursing profession. This presentation will discuss the effect of professionalism of nurses' attitudes about gender roles.

Keywords: Nursing, gender, professionalism.

P-094

Ebe ve Hemşirelerin Meme Kanseri ve Kendi Kendine Meme Muayenesine İlişkin İnançlarının ve İnançlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Midwives and Nurses Beliefs About Breast Cancer and Breast Self Examination and Determine The Factors That Affect Their Beliefs

Duygu Vefikuluçay Yılmaz[1], Reyyan Aydın[2], Semra Erdoğan[3]

[1] Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü
[2] Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik ABD
[3] Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ABD

Amaç:
Ebe ve hemşirelerin meme kanseri ve kendi kendine meme muayenesine (KKMM) ilişkin inançlarının ve inançlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem:
Örneklemi, bir Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi'nde görev yapan 130 ebe ve hemşire oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında tanımlayıcı özellikler anket formu ve Champion Sağlık İnanç Modeli Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular:
Ebe ve hemşirelerin %55'inin son bir yılda KKMM'ni her ay düzenli olarak uyguladığı belirlenmiştir. KKMM yapan ve yapmayan ebe ve hemşirelerin duyarlılık, yarar, engel, sağlık motivasyonu ve güven alt boyut puan ortancaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır. Ebelerin sağlık motivasyonu alt boyut ortancalarının hemşirelerden daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Emzirmeyen, meme hastalığı olan ve ailede meme kanseri öyküsü olan ebe ve hemşirelerin duyarlılık alt boyut puan ortancalarının yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç:
Bu çalışmanın sonuçları sağlık inançlarının KKMM'yi uygulamada etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler:
Ebe, Hemşire, Meme Kanseri, Kendi Kendine Meme Muayenesi, Sağlık İnançları

Aim:
This is a descriptive study to investigate midwives and nurses' beliefs about breast cancer and breast self examination and determine the factors that affect their beliefs.

Methods:
The sample of the study consists of 130 midwives and nurses who worked to the Women's Hospital. Data were collected with a descriptive characteristics questionnaire and Champion's Health Belief Model.

Results:
Fifty-five percent of the widwives and the nurses performed breast self examination regularly every month. There was a significant difference in the scores on susceptibility, benefits, barriers, health motivation and confidence between the midwives and the nurses who performed breast self examination and those who did not perform breast self examination. The health motivation subscales score median of the midwives were higher than the nurses ($p<0.05$). The sensitivity subscale score median of the midwives and the nurses, who not breastfeed, had breast disease and family history of breast cancer, were very high.

Conclusion:
The results of this study showed that beliefs were effective on breast self examination performance.

Key words:
Midwifery, Nurse, Breats Cancer, Breast Self Examination, Health Beliefs.

P-095

Tıbbi Düşüklerin Kadın Sağlığına Etkisi

The Effect of Medical Abortions at Women's Health

Sibel Peksoy[1], Gülten Koç[2], Füsun Terzioğlu[2]

[1] Sağlık Bakanlığı Etlik-Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hizmet içi Eğitim Hemşiresi
[2] Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Kadınlar, yaşam dönemlerine göre birçok "üreme sağlığı sorunu" ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Kadınların yaşadığı üreme sağlığı sorunlarının başında gebelik, doğum ve doğum sonu döneme bağlı olarak gelişen sorunlar gelmektedir. Düşükler de kadınların gebeliğe bağlı yaşadıkları önemli bir sağlık sorununu oluşturmaktadır.

Dünyada gebeliklerin yaklaşık üçte biri kendiliğinden ya da isteyerek düşük ile sonuçlanmaktadır. Ülkemizde ise 2008 Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması sonuçlarına göre evli kadınların %21'i en az bir kez düşüğe başvurmaktadır. Düşükler enfeksiyon, kanama, fertilite kaybı ve ruhsal sorunlar olmak üzere birçok sağlık riskini de beraberinde getirebilmektedir. Bu sorunların bazıları kalıcı sağlık sorunları iken; bazıları anne ölümlerine yol açabilmektedir. Düşüğe bağlı gelişen üreme sağlığı sorunları çoğunlukla düşüklerin güvenli olmayan koşullarda yapılması sonucu gerçekleşmektedir. Bu nedenle, kadın sağlığını korumak ve geliştirmek amacıyla düşüklerin güvenli koşullarda yapılabilmesi için "tıbbi düşük" uygulamaları giderek önem kazanmaya başlamıştır.

"Tıbbi düşük"; istenmeyen gebeliklerin sonlandırılmasında kullanılan, farmakolojik temelli bir girişimdir ve cerrahi bir müdahaleyi kapsamayan etkili bir uygulamayı ifade etmektedir. Tıbbi düşük uygulaması ile isteyerek düşük sonrası morbidite ve mortalite oranlarının azaltılması amaçlanmaktadır. Tıbbi düşük, cerrahi düşüğe karşı etkili bir alternatif olarak karşımıza çıkmaktadır. Tıbbi düşük hizmetleri cerrahi düşüğe göre, kadın sağlığında fiziksel ve ruhsal yönden daha az olumsuz sonuçlara neden olmaktadır. Aynı zamanda, bu uygulama sağlık hizmetlerinin yükünü de hafifletmektedir. Bu nedenle, güvenli düşük uygulamaları içinde tıbbi düşük protokollerinin uygulanmasının ve ilgili tüm sağlık profesyonellerinin güvenli düşükler hakkında yeterli bilgi ve beceriye sahip olmasının kadın sağlığının korunması ve geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler:
Güvenli Düşük, Tıbbi Düşük, Kadın Sağlığı.

Women are faced with a lot of "reproductive health problem" each of period their lives. At the beginning of these problems experienced by women is consist of pregnancy, childbirth and postpartum period problems. Abortion is a major health issue for women of these problems.

In the world, nearly of one-third of pregnancies result in spontaneous or induced abortion. According to Turkey Demographic and Health Survey, 21% of married women were consulted at least once refers to induced abortion in our country. Women faced with a lot of healths problems due to abortion. These include infection, bleeding, loss of fertility, and spiritual problems which may occur. While some of these problems are persistent health problems, some of them can lead to maternal mortality. Reproductive health problems related to abortions mostly take place as a result of unsafe circumstance. Therefore, in order to abort with secure conditions by protect and improve the health of women, "medical abortion" started making apps is becoming increasingly important.

"Medical abortion", used in the termination of unwanted pregnancies, is application pharmacological-based. It means an effective applications not involving a surgical intervention. With the application of medical abortion is aimed at reducing the morbidity and mortality rates after induced abortion. Medical abortion appears to be an alternative to surgical abortion. Medical abortion services according to surgical abortion leads to less physically and mentally adverse consequences in women's health. However, this practice can diminish the burden of health care. Therefore, the implementation of safe abortion practices in the medical abortion protocols and all health professionals with sufficient knowledge and skills about safe abortions is considered to contribute to the promotion and protection of women's health.

Key words:
Safe Abortion, Medical Abortion, Women Health,.

P-096

Bir Devlet Hastanesinde Özellik Arz Eden Birimlerde Çalışan Kadın Sağlık Personelinin Sağlıkta Yaşam Kalitesi Algısı

Perception of The Quality of Life in Female Healthcare Personnel, Who Work in The Some Special Units of A State Hospital

Celalettin Çevik[1], Kevser Tarı Selçuk[2]

[1] Atatürk Devlet Hastanesi, Balıkesir
[2] Bigadiç Devlet Hastanesi, Balıkesir

[1] Ataturk State Hospital, Balıkesir
[2] Bigadic State Hospital, Balıkesir

Amaç:
Çalışmada Balıkesir Atatürk Devlet Hastanesinde özellik arz eden bazı birimlerde çalışan kadın sağlık personelinin yaşam kalitesi algısının belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem:
Kesitsel tipteki bu çalışma Ocak-Mart 2013 tarihleri arasında yürütülmüştür. Evren Balıkesir Atatürk Devlet hastanesinde Sağlık Bakanlığının yayınladığı 28559 sayılı yönetmelikte "özellik arz eden birim" olarak tanımlanan ameliyathane, yoğun bakım, doğumhane, yenidoğan, diyaliz, acil serviste çalışan 145 ebe ve hemşireden oluşmaktadır. Çalışmada örnek seçilmemiş, evrenin tümüne ulaşmak hedeflenmiş, ancak ücretsiz izin, doğum izni, geçici görev nedeniyle evrenin tümüne ulaşılamamıştır. Katılım oranı %89.0'dur. Çalışmada araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu ve Dünya Sağlık Örgütü tarafından geliştirilen Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu Türkçe Versiyonu (WHOQOL-BREF-TR) yüz yüze görüşme tekniğiyle personele uygulanmıştır. Ölçekte artan puan yaşam kalitesinde iyiliği göstermektedir. Veriler SPSS 15.0 istatistik programında değerlendirilmiş, çözümlemede t testi, tek yönlü varyans analizi ve çoklu karşılaştırmalarda tukey's-b testinden yaralanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular:
Araştırma grubunun yaş ortalaması 36.10±4.69'dır, %90.7'si evlidir, %46.5'inin 2 çocuğu bulunmaktadır. Grubun %65.9'u hemşiredir, %56.6'sı lisans mezunudur, %31.8'i doğumhanede çalışmaktadır. Grubun meslekte çalışma süresi ortalama 15.37±6.18 yıldır. Katılımcıların %31.8'i mesai saatleri dışında nöbet tutmaktadır, ayda ortalama nöbet sayısı 2.78±1.45'tir. Katılımcıların %62.8'i sağlık durumunu iyi olarak değerlendirmektedir. Grubun fiziksel sağlık, psikolojik sağlık, sosyal ilişkiler, çevre alanı puan ortalamaları sırasıyla 14.56±1.85, 14.37±2.14, 7.94±1.12, 19.50±2.78'dir. Nöbet tutanlarda fiziksel sağlık alanı puan ortalaması, acil serviste çalışanlardaysa psikolojik sağlık alanı puan ortalaması istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşüktür ($p<0.05$).

Sonuç:
Kadın sağlık personelinin nöbet tutması ve acil serviste çalışması yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Sağlık kuruluşlarında çalışma koşulları gözden geçirilmeli, yaşam kalitesini olumsuz etkileyen etmenlere yönelik nöbet sayılarının ve iş yükünün azaltılması gibi düzenlemeler yapılmalıdır.

Anahtar sözcükler:
Kadın, Sağlık personeli, Yaşam kalitesi.

Purpose:
The aim of this study is to identify the perception of quality of life of female healthcare personnel who work in some special units of Balıkesir Ataturk State Hospital.

Method:
This cross-sectional study was conducted between January-March 2013. The universe of the study is composed of 145 midwives and nurses who work in operating room, intensive care unit, delivery room, neonatal unit, dialysis unit and emergency services which are defined as the "special units" in the regulation numbered 28559 of the Ministry of Health, in Balıkesir Ataturk State Hospital. No sample was selected in the study. The aim was to reach the entire universe. However, it was not possible to reach the entire universe due to leaves without pay, maternity leaves and temporary duties. The rate of participation is 89.0%. The survey form, which was developed by the researchers in the study and Turkish Version of Quality of Life Brief Form (WHOQOL-BREF-TR), which was developed by the World Health Organization, were administered to the personnel via face-to-face interview technique. The increasing score indicates good quality of life in the scale. The data was evaluated with SPSS 15.0 statistical program. T test, one-way analysis of variance and in multiple comparisons tukey's-b test were utilized in analyzing the data. The level of significance was accepted as $p<0.05$.

Results:
The average age of the research group is 36.10±4.69, 90.7% of the group are married, 46.5% of the group have two children. 65.9% of the group are nurses, 56.6% of the group have bachelor's degree. 31.8% of the group work in the delivery room. Group's average term of employment is 15.37±6.18 years. 31.8% of the participants keep watch after office hours. The number of monthly average watches is 2.78±1.45, 62.8% of the participants evaluate that their status of health are good. Group's score averages in physical health, psychological health, social relationships and environment domains are 14.56±1.85, 14.37±2.14, 7.94±1.12 and 19.50±2.78 respectively. Physical health domain score average of those who keep watch is statistically low at a significant level whereas psychological health domain score average of those who work in the emergency department is statistically low at a significant level ($p<0.05$).

Conclusion:
Keeping watch and working in the emergency department negatively affects the female healthcare personnel's quality of life. Working conditions of healthcare organizations must be reviewed and revisions such as reducing the number of watches and workload must be made against the factors that negatively affect the quality of life.

Key words:
Female, Healthcare Personnel, Quality of Life.

P-097

Kadınlarda İdrar Yolundan İzole Edilen Escherichia Coli'lerde Antibiyotik Direncinin Araştırılması

Investigation of Antibiotic Resistance in Escherichia Coli Isolated From Urinary Tract of Women

Bilge Gültepe

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD.

Yüzüncü Yıl University, School of Medicine, Division of Microbiology

Amaç:
Kadınlarda Escherichia coli tarafından oluşturulan idrar yolu enfeksiyonlarının epidemiyolojisi açıklamak.

Yöntem:
Çalışmaya Ocak 2012 ile Aralık 2012 döneminde 18-65 yaş kadınların idrar örneklerinden izole edilen 102 E. coli dahil edildi. İdrar örnekleri 10µl bakteriyolojik öze kullanılarak kanlı agar ve EMB agara kantitatif olarak ekildi. E. coli izolatları Phoenix BD otomatize sistemi kullanılarak tanımlandı. Antibiyotik duyarlılık testleri Phoenix BD otomatik sistemi ile yapıldı. Testlerin yorumlanmasında sistem yazılımı ve National Committee for Clinical Laboratory Standards (NCCLS) sınır değerleri kullanıldı.

Bulgular:
Çalışmamızda E. coli suşlarının %31 (n: 31)'inde ESBL pozitif bulunmuştur. Meropenem direncine rastlanmazken, SXT %50 (n:51) ve Cip'%42 (n:43) direncinin yüksek olduğu gözlenmiş, diğer direnç oranları Tablo'da özetlenmiştir.

Sonuç:
İdrar yolu enfeksiyonu; uygun tedavi edilmezse ileride geri dönüşümsüz böbrek hasarına kadar varan komplikasyonlara neden olabilir. Tedavi kültür antibiyog¬ram sonuçlarına göre planlanmalıdır. Ampirik tedavi kaçı¬nılmaz olduğunda tedavide güncel direnç profillerinin incelenerek dikkate alınması gerekmektedir.

	Dirençli		Duyarlı	
	n	%	n	%
Ampicillin	-	-	-	-
Cefazolin	52	51	50	49
Ceftriaxone	50	48	52	52
Ciprofloxacin	43	42	59	58
Gentamicin	29	27	73	73
Amoxicillin-clavulanic acid	62	56	40	44
Cefepime	45	43	57	57
Cefoxitin	26	24	76	76
Piperacillin	-	-	-	-
Piperacillin-tazobactam	23	22	79	78
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	51	50	51	50
Ertapenem	6	5	96	95
Meropenem	-	-	102	100

Objective:
To describe the epidemiology of urinary tract infections caused by Escherichia coli in women.

Method:
In this study, 102 E. coli that isolated from urine samples of women aged 18-65 were included during January 2012 through December 2012. Urine samples were plated on quantitative blood agar and EMB agar using a calibrated 10µl bacteriological loop. E. coli isolates were identified using Phoenix BD automated system. Antibiotic susceptibility tests were done by Phonix BD automated system and interpreted using the system software and National Committee for Clinical Laboratory Standards (NCCLS) breakpoints.

Results:
E. coli strains, 31% (n:31) patients were positive for ESBL. Meropenem resistance was not found. SXT %50 (n:51) and Cip %42 (n:43) were shown high resistance rate, other results are summarized in Table.

Discussion:
Urinary tract infections should be treated according to culture results and antibiotic susceptibility pattern in order to prevent severe complications like irreversible renal damage. Continous surveillance studies are necessary for determination of empiric therapy.

	Resistant		Sensitive	
	n	%	n	%
Ampicillin	-	-	-	-
Cefazolin	52	51	50	49
Ceftriaxone	50	48	52	52
Ciprofloxacin	43	42	59	58
Gentamicin	29	27	73	73
Amoxicillin-clavulanic acid	62	56	40	44
Cefepime	45	43	57	57
Cefoxitin	26	24	76	76
Piperacillin	-	-	-	-
Piperacillin-tazobactam	23	22	79	78
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	51	50	51	50
Ertapenem	6	5	96	95
Meropenem	-	-	102	100

P-099

Van İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması

Investigation of Major Viral Pathogens in Pregnancy in Van

Bilge Gültepe

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD.

Yüzüncü Yıl University, School of Medicine, Division of Microbiology

Amaç:
Kızamıkçık, Sitomegalovirus (CMV) ve Herpes simpleks II virusleri hamilelik esnasında infeksiyon oluşturursa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli viruslerdir. Bu çalışmada ilimizdeki hamile kadınlarda Kızamıkçık, Sitomegalovirus ve Herpes simpleks II seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Method:
1 Ocak- 31 Mart 2013 tarihleri arasında Kadın ve Doğum hastalıkları klinik ve polikliniklerine başvuran 116 hamile kadınlardan antenatal takip sırasında elde edilen serumlarda Rubella, CMV ve HSV-II ELISA (Cobas e 601, Roche, Japan-Cobas e 411, Roche, Japan) yöntemi ile Merkez Mikrobiyoloji Laboratuvarımızda çalışıldı.

Bulgular:
Üç aylık dönem boyunca takip edilen hamile kadınların yaş ortalaması 18+28 idi. Rubella, CMV ve HSV-II seropozitiflikleri; anti-Rubella IgM n:1(%0.9), anti-Rubella IgG n:13(%1.2), Anti-CMV IgM n:4(%3.4), Anti CMV IgG n:8(%6.9), HSV-II IgM ve IgG istemi yapılmadığı için hiç çalışılmamış.

Sonuç:
Doğurganlık çağındaki kadınların intrauterin enfeksiyonlarla ilgili olarak eğitilmeleri ve gebe kadınların düzenli takibi ile konjenital enfeksiyon görülme sıklığının azaltılacağı sonucuna varıldı.

Objectives:
Rubella virus, Cytomegalovirus(CMV) and Herpes simplex virus II(HSV-II) are the infectious agents which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalance of Rubella, CMV and HSV-II of pregnant women in our region.

Methods:
A total of 116 samples of sera were tested for antibodies to Rubella, CMV and HSV-II by ELISA method (Cobas e 601, Roche, Japan-Cobas e 411, Roche, Japan) of pregnant women who were applied to the outpatient clinics of obstetric and gynaecological department during antenatal screening during first, second and third trimesters period.

Results:
The mean age of women who were followed up for three months was 18±28. The seropositivity for anti-Rubella IgM, anti-Rubella IgG, anti-CMV IgM, anti-CMV IgG, 0.9%, 1.2%, 3.4%, 6.9% respectively. Anti-HSV-II IgM, and anti-HSV-II IgG were not studied.

Conclusion:
It was concluded that, the education of women at childbearing age and carefull follow-up of pregnant women can decrease the risk of congenital abnormalities.

P-100

Sıçan Testisinde Obezitenin Sebep Olduğu Yapısal Değişiklikler

Morphological Changes of Rat Testes Caused by Obesity

Elvan Özbek[1], Ahmet Özbek[2], Tuba Demirci[3], Sevinç Yanar[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Sakarya
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Sakarya
[3] Nenehatun Kadın Doğum Hastanesi, Erzurum

[1] Sakarya University, Medical School, Department of Histology and Embryology, Sakarya
[2] Sakarya University, Medical School, Department of Medical Microbiology, Sakarya
[3] Nenehatun Women's Hospital, Erzurum

Amaç:
Bu çalışmada, obezite modeli oluşturulan sıçanlarda testislerin olası morfolojik ve histopatolojik değişikliklerini araştırmayı amaçladık.

Yöntem:
Bu amaçla, 12 adet erkek sıçan rastgele biçimde 2 eşit gruba (n=6) ayrıldı. 12 hafta boyunca kontrol grubu standart yemle, obezite grubu ise yüksek (%30) yağlı diyetle beslendi. Deney boyunca haftalık olarak deneklerin vücut ağırlığı ve boy ölçüm kayıtları tutularak vücut kitle indeksleri (VKİ) hesaplandı. Deney sonunda, anestezi altında feda edilen deneklerin batınları açılarak testisleri çıkarıldı ve yaş ağırlıkları hassas terazide ölçüldü. Takiben sağ testisler ışık mikroskobik inceleme için Bouin fiksatifine konuldu ve rutin histolojik takipleri yapıldı. Testislerin parafin kesitleri Hematoksilen-Eozin (H-E) ile boyandı ve spermatogenezi değerlendirmek için Johnsen kriterlerine göre skorlandı. Ayrıca apoptozun gösterilmesi amacıyla TUNEL yöntemi ile in situ DNA fragmantasyon analizi yapıldı. Bu amaçla çalışmamızda, "ApopTag® Plus Peroksidase In Situ Apoptosis Detection kit S7101" kullanıldı.

Bulgular:
Deneyin 8. ve 12. haftalarında, obezite grubunun VKİ değerleri kontrolden anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,05$; Post Hoc Test). Kontrole kıyasla obezite grubunun testis ağırlığında azalma görülmesine karşın (Tablo 1), bu azalma istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı, ancak anlamlılık sınırına oldukça yakındı ($p=0,054$). Kontrole kıyasla obezite grubunda Johnsen skoru istatistiksel olarak önemli derecede daha düşüktü ($p<0,01$; Mann-Whitney U Test) (Tablo 2).

Tablo 1. 12. hafta sonundaki testis ağırlığı ölçüm sonuçları.

Denek No	Kontrol Grubu	Obezite Grubu
1	1,51	1,45
2	1,50	1,49
3	1,49	1,34
4	1,56	1,33
5	1,39	1,24
6	1,59	1,51
Ortalama	1,51±0,07	1,39±0,11

Tablo 2. İki gruba ait testislerin Johnsen skorlaması sonuçları.

Denek No	Johnsen Skoru	
	Kontrol Grubu	Obezite Grubu
1	9,76	7,94
2	9,53	8,18
3	9,59	8,18
4	9,71	8,35
5	9,65	8,12
6	9.53	8,41
Ortalama	9,63±0.10	8,20±0.17

Obezite grubunun H-E ile boyanmış testis kesitlerinde, interstisyumda yoğun hiyalin birikimi ve vakuolizasyon, bazı spermatidlerin nükleuslarında apoptotik yoğunlaşma ve fragmantasyonlar görüldü (Resim 1). Obezite grubunda bazal membranla germinal epitel arasında büyük vakuoller, spermatogenik hücrelerde sitoplazmik şişme ve germinal epitelin bazal kısmında kromatini yoğunlaşmış, apoptotik nükleuslu hücreler görüldü. Ayrıca, germinal epitel yüksekliği kontrole kıyasla azalmıştı (Resim 2). Kontrol grubu testislerinde nadiren bulunan kahverengi TUNEL pozitif hücreler (Resim 3), obezite grubunda bolca mevcuttu (Resim 4).

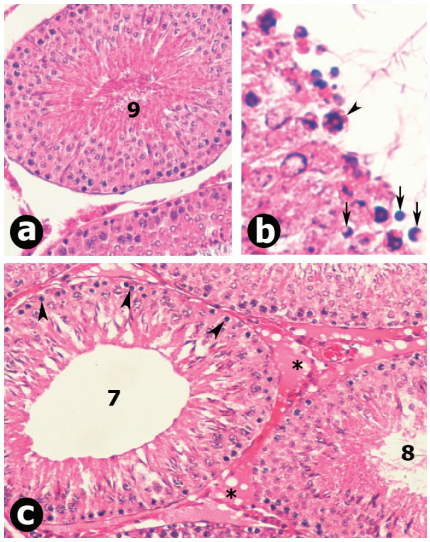

Resim 1. Kontrol (a) ve obezite (b, c) gruplarındaki sıçanlardan elde edilen testis kesitlerinin ışık mikrografları. *, interstisyumda yoğun hiyalinizasyon ve vakulleşme; 7, 8 ve 9, seminifer tübüllerin Johnsen skoru; ok başı, apoptotik hücreler; ok, normal spermiyogenez sürecindeki spermatidler. Boya: H-E. Büyütme objektifleri: a ve c'de x10; b'de x40.

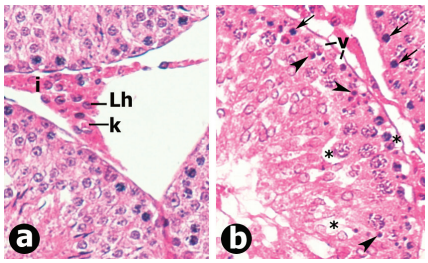

Resim 2. Kontrol (a) ve obezite (b) gruplarındaki deneklerden elde edilen testis kesitlerinin ışık mikrografları. Lh, Leydig hücresi; k, kapiller; v, vakuol; ok başı, apoptotik cisimler; ok, apoptotik hücreler; i, interstisyum; *, spermatogenik hücrelerde sitoplazmik şişme. Boya: H-E. Büyütme objektifi: x20.

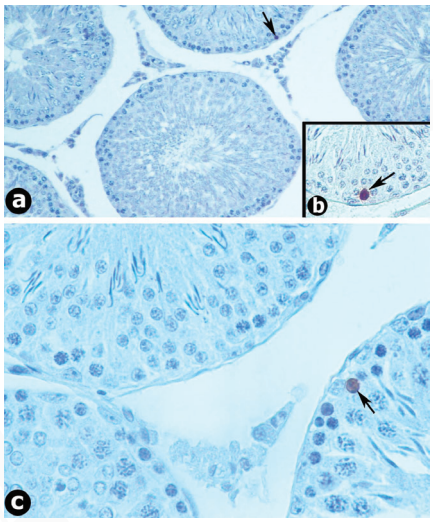

Resim 3. Kontrol grubuna ait testis kesitleri. Seminifer tübül duvarında TUNEL pozitif olan kahverengi nükleuslu spermatogenik hücreler ok ile gösterildi. Boya: TUNEL yöntemi. Büyütme objektifleri: a'da x10, b'de x20, c'de x40.

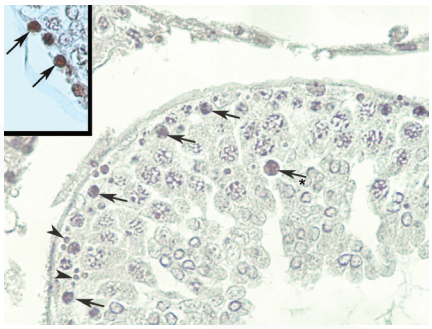

Resim 4. Obezite grubuna ait testis kesitinin ışık mikrografı. TUNEL pozitif apoptotik nükleuslar kahverengi olarak izlenmekte. Ok, apoptotik nükleuslu spermatogonyumlar; yıldızlı ok, apoptotik spermatid; ok başı, apoptotik cisimler. Boya: TUNEL yöntemi. Büyütme objektifi: x40.

Sonuç:

Elde ettiğimiz bulgular ışığında, obezitenin testiste histopatolojik değişikliklere ve apoptoza sebep olarak ve spermatogenezi olumsuz etkileyerek erkek infertilitesine neden olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar kelimeler: Obezite, sıçan, testis, histopatoloji, Johnsen skoru, TUNEL, apoptoz, infertilite.

Aim:
In this study we aimed to investigate the possible morphological and histopathological changes in the testes of obese rat models.

Methods:
12 male rats were randomly divided into two groups (n=6). Control group was fed with a standard rat chow, whereas obesity group was fed a diet constituted highly of fat (30%) for 12 months. The naso-anal length and body weight of the animals were measured weekly and "body mass index" (BMI) were calculated. At the end of the study rats were sacrificed under anesthesia and testes were removed. Weights of fresh testes were measured using an analytical balance. Right testes were put in Bouin's fixative for light microscopic investigation and routine histological procedure was executed. Paraffin sections were stained with Hematoxylin-Eosin (H-E) and scored according to Johnsen's criteria in order to evaluate spermatogenesis. Additionally, sperm DNA fragmentation analysis using TUNEL assay was carried out to show apoptosis. For this reason, "ApopTag® Plus Peroksidase In Situ Apoptosis Detection kit S7101" was used in the study.

Results:
BMI values of the obesity group were found significantly higher than that of the control group at weeks 8 and 12 ($p<0,05$; Post Hoc Test). Although there was a decrease at testis weight in the obesity group in compare to control group, (Table 1), that decrease was not significant statistically, but was very close to the significance limit ($p=0,054$). Comparing to control group, Johnsen's score of obesity group was significantly lower ($p<0,01$; Mann-Whitney U Test) (Table 2). Obezite grubunun H-E ile boyanmış testis kesitlerinde, interstisyumda yoğun hiyalin birikimi ve vakuolizasyon, bazı spermatidlerin nükleuslarında apoptotik yoğunlaşma ve fragmantasyonlar görüldü (Resim 1). Obezite grubunda bazal membranla germinal epitel arasında büyük vakuoller, spermatogenik hücrelerde sitoplazmik şişme ve germinal epitelin bazal kısmında kromatini yoğunlaşmış, apoptotik nükleuslu hücreler görüldü. Ayrıca, germinal epitel yüksekliği kontrole kıyasla azalmıştı (Resim 2). Kontrol grubu testislerinde nadiren bulunan kahverengi TUNEL pozitif hücreler (Resim 3), obezite grubunda bolca mevcuttu (Resim 4).

Table 1. Weight of testes at the end of 12 weeks

Subject No	Control Group	Obesity Group
1	1,51	1,45
2	1,50	1,49
3	1,49	1,34
4	1,56	1,33
5	1,39	1,24
6	1,59	1,51
Average	1,51±0,07	1,39±0,11

Table 2. Johnsen's scores of testes of both groups

Subject No	Johnsen's Score	
	Control Group	Obesity Group
1	9,76	7,94
2	9,53	8,18
3	9,59	8,18
4	9,71	8,35
5	9,65	8,12
6	9.53	8,41
Average	9,630.10	8,200.17

An excessive hyaline accumulation and vacuolization within the interstitium, and apoptotic concentrations and fragmentations in the nuclei of spermatids were observed in H-E stained testis sections of the obesity group (Figure 1). In obesity group, there were enormous vacuoles between seminiferous tubules and basal membrane, cytoplasmic swelling in spermatogenic cells, and apoptotic cells in the basal part of the germinal epithelia. Besides, the height of germinal epithelia was also decreased (Figure 2). High amount of brown-stained TUNEL positive cells (Figure 3) were observed in obesity group, whereas there were a few in control group (Figure 4).

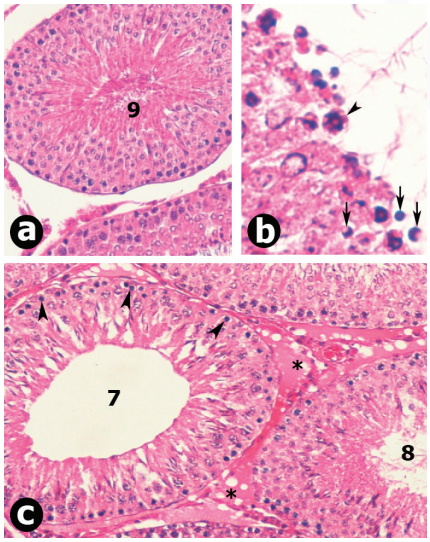

Figure 1. Light micrographs of testis sections of control (a) and obesity (b, c) groups. *, excess hyalinization and vacuoles in interstitium; 7, 8 ve 9, Johnsen's scores of seminiferous tubules; arrow head shows apoptotic cells; arrow shows normal spermatids in spermiogenesis. Dye: H-E. Objectives: x10 for a and c; x40 for b.

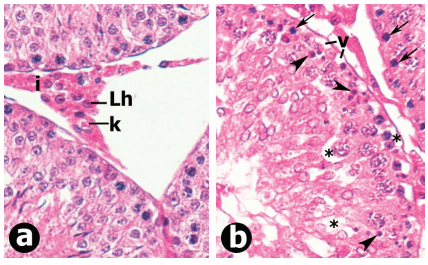

Figure 2. Light micrographs of testis sections of control (a) and obesity (b) groups. Lh, Leydig cells; k, capillary; v, vacuole; arrow head, apoptotic bodies; arrow, apoptotic cells; i, interstitium, *, cytoplasmic swelling in spermatogenic cells. Dye: H-E. Objective: x20.

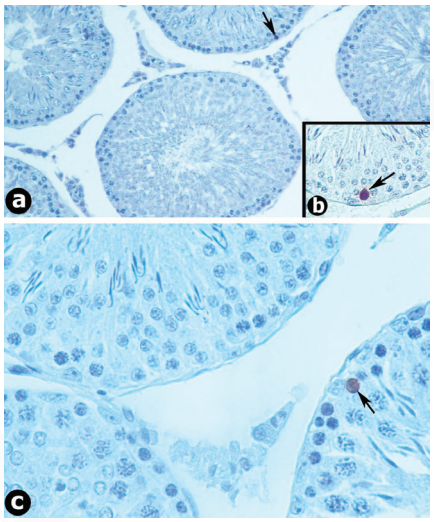

Figure 3. Testis sections of the control group. Arrow shows spermatogenic cells with TUNEL-positive brown nuclei. Dye: TUNEL method. Objectives: x10 for a, x20 for b and x40 for c.

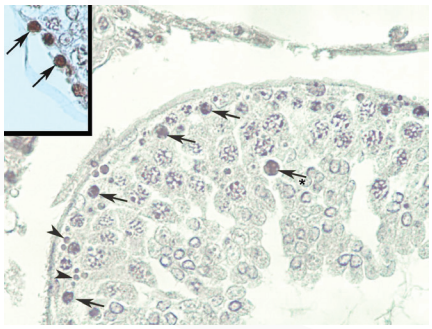

Figure 4. Light micrographs of testis sections of the obesity group. TUNEL-positive apoptotic nuclei are brown. Arrow, spermatogonia with apoptotic nuclei; arrow with asterisk, apoptotic spermatid; arrow head, apoptotic bodies. Dye: TUNEL method. Objective: x40.

P-102

Üniversite Öğrencilerinde Yeme Bozukluğu ve Depresyon

Eating Disorders and Depression among University Students

Gülgün Durat, Ece Erbey, Kevser Özdemir, Işık Atasoy

Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sakarya University, School of Health

Amaç:
Üniversite öğrencileri gelecek ve kariyer kaygısı, aileden uzakta okumak, yeni ortama alışma süreci, ekonomik sorunlar yaşama, ağır ders programları gibi çok sayıda stresli deneyimi yaşamak durumundadır. Duygularını bloke etme, sorunlarla baş etme çabaları içinde anoreksiyaya yakalanmaları söz konusu olabilir. Bazıları ise hissedilen baskı ve duygular karşısında aşırı yeme bozukluğu geliştirebilirler. Depresyon yeme bozuklukları ile birlikte görülme olasılığı en yüksek psikiyatrik rahatsızlıktır. Araştırmanın amacı; üniversite öğrencilerinde yeme bozukluklarını, yeme bozuklukları ile birlikte depresyon görülme olasılığını belirlemektir.

Yöntem:
Araştırmanın evrenini Sakarya Üniversitesi merkez kampüsünde öğrenim gören öğrenciler, örneklemini tabakalı örnekleme yöntemi kullanılarak seçilen 374 öğrenci oluşturmuştur. Tüm öğrencilere sosyodemografik veriler ve yeme davranışına ilişkin sorulardan oluşan Görüşme Formu, Yeme Tutum Testi ve Beck Depresyon Envanteri uygulanmıştır.

Bulgular:
Çalışmaya katılan 374 öğrencinin 41'inde (%11) yeme bozukluğu olduğu görülmüştür. Bunlardan 31'i(%14,7) kız, 10'u (6,1)'i erkektir. Literatürde de belirtildiği gibi yeme bozukluğu görülme riski kadınlarda erkeklere oranla daha yüksektir. BKI'e göre; katılanların 34'ünün (%9,1)zayıf, 200'ünün (%53,5)normal, 94'ünün(25,1) şişman, 46'sının (%12,3)aşırı kilolu olduğu belirlenmiştir. Görüşme formunda sorulan olmak istediği kilo ile YTT'den alınan puanlar arasındaki ilişkiye bakıldığında (p>0,05 ,r=0,034) anlamlı bir ilişki olmadığı, olmak istediği kilo ve BKI arasındaki ilişkinin ise anlamlı olduğu (p=0.000 r=0,525) saptanmıştır. Yeme tutumu puanı ile cinsiyet arasındaki ilişkiye bakıldığında; istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu (p=0.006) görülmüştür. Araştırmaya katılan öğrencilerin depresif belirti düzeylerine bakıldığında; 374 öğrencinin 86'sında(%23), kesme puanının 17 ve üzeri olduğu belirlenmiştir. Beck Depresyon Envanteri, Yeme Tutumu Testi ile karşılaştırıldığında aralarında anlamlı bir ilişkinin olmadığı (p=0,014 iken, r=0,17) görülmüştür

Sonuç:
Yeme bozukluğu için risk grubu oluşturan üniversite öğrencileri ile yaptığımız çalışma sonucunda; kız öğrencilerde yeme bozukluğu riski erkeklere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bu da yeme bozukluklarının özellikle gençler ve kadınlar arasında yaygın olduğu yönündeki literatür bilgisi ile uyumludur. Öğrencilerin depresyon riski %23'tür. Yapılan araştırmalardan elde edilen sonuçlara dayanarak yeme bozukluğu ve etkileyen faktörler ele alınmalı, sağlık hizmetleri ve eğitimlerin planlamasında bu sonuçlar değerlendirmelidir.

Anahtar kelimeler: Üniversite öğrencileri, yeme bozukluğu, depresyon,

Introduction
University students have to experience so many stressful conditions such as worries about future and career, being away from family, adaptation to a new surrounding, economic problems, loaded academic programmes. While they try to lock up their emotions and cope with problems, it is likely for them to catch anorexia. Some of them may develop eating disorders due to their feelings of pressure. Depression is the most common psychiatric disorder accompanyied by eating disorders. The aim of this study is to determine the eating disorders and the possibility of having depression along with eating disorders among university students.

Method:
The population of the study consists of the students at Sakarya University, and the sampling comprises 374 students who were chosen by stratified sampling method. All the students are applied Back Depression Inventory, Eating Attitudes Test and an interview form which included questions on their eating attitudes and sociodemographic data.

Findings:
It is found out that 41 of the 374 students (11%) had eating disorders. 31 students of those 41 are girls (14.7 %) and 10 are boys (6.1 %). As stated in the literature the risk of having eating disorders is higher in women than in men. According to BMI, 34 of the participants are thin (9.1 %), 200 of them are normal (53.5 %), 94 are fat (25.1 %) and 46 are overweight (12.3 %). There is no significant relationship between the subject's desired weight and the scores from EAT (Eating Attitude Test) (p=0,506, r=0,034). However, the relationship between the desired weight and BMI is found to be meaningful (p=0.000, r=0,525). The relationship between eating attitude scores and sex is found to be statistically meaningful (p=0.006). When the levels of depressive symptoms are searched, it is seen that 86 of the 374 students (23 %) had a cutoff score of 17 and higher. When Beck Depression Inventory is compared with Eating Attitude Test, it is seen that there is no meaningful relationship between them (p=0,014, r=0,17)

Result:
As a result of our study that we have carried out among university students forming a risk group concerning eating disorders, female students are found out to have statistically meaningful and higher levels of eating disorder risks compared to male students. This comp1lies with the literature information telling that eating disorders are more prevalent among young and women. Depression risk of the students are found to be 23 %. As a result of researches, it is concluded that eating disorders and contributing factors should be handled thoroughly and the results should be considered carefully while planning health services and educations.

Key Words: university students, eating disorders, depression

P-103

Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması

Mehmet Parlak

Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarı, Van, Türkiye

Amaç:
Gebe kadınlarda Rubella, Sitomegalovirus (CMV) fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli virüsler arasında yer almaktadır. Hepatit B ve Hepatit C virüsleri ise anneden bebeğe vertikal geçiş yolu ile enfeksiyonlara neden olabilmektedir. Çalışmada hastanemize başvuran gebe kadınlarda Rubella, CMV, Hepatit B, Hepatit C sıklığının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
1 Ocak- 31 Aralık 2012 tarihleri arasında çeşitli nedenlerle Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran gebe kadınlarda Rubella IgM, Rubella IgG, CMV IgM, CMV IgG, HBsAg ve Anti-HCV düzeyleri retrospektif olarak araştırılmıştır. Çalışmanın yürütüldüğü ilk altı ayda öntanımlı sandviç, kompetitif, titrasyon yöntemleri ile elektrokemiluminesans teknolojisi kullanılan Cobas® 4000 e411(Roche, Almanya) cihazı, sonrasında ise aynı teknoloji kullanan Architect i2000SR (Abbott Diagnostics, Almanya) cihazı kullanılmıştır. Aynı gruplar arasındaki farkın istatistik olarak değerlendirilmesinde Z testi ile oran karşılaştırması yapılmıştır.

Bulgular:
Çalışma sonunda yaş ortalamaları 26 olan toplam 15423 hastanın sonuçları incelenmiştir. Buna göre Rubella IgM, CMV IgM pozitifliği sırasıyla %0.5, %2.9; Rubella IgG, CMV IgG pozitifliği %94.1, %100 ve HBsAg ve Anti-HCV pozitifliği %1.2, %0.2 oranında saptanmıştır (Tablo). İstatistik olarak Rubella IgM ve CMV IgM, Rubella IgG ve CMV IgG, HBsAg ve Anti-HCV arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır (p<0.01)

Tablo. Rubella, CMV, Hepatit B, Hepatit C pozitiflik oranları

Test Adı	Pozitif	%	n	p
Rubella IgM	21	0.5	4410	<0.01
CMV IgM	117	2.9	4075	
Rubella IgG	111	94.1	118	<0.01
CMV IgG	113	100	113	
HBsAg	169	1.2	13979	<0.01
Anti-HCV	22	0.2	11659	

n: toplam test sayısı

Sonuç:
Rubella IgG ve CMV IgG açısından pozitiflik oranları yüksek bulunmuştur. HBsAg ve Anti-HCV açısından oranlar düşük gibi görünse de takiplerinin düzenli yapılarak doğum sonrası koruyucu önlemlerin alınması gerekmektedir.

Anahtar Sözcükler: Anti-HCV, HBsAg, gebelik, rubella, sitomegalovirus

P-104

Servikal Kanser Taramasına Başvuruyu Arttırıcı Yöntemlerin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Gönül Şahiner[1], Aygül Akyüz[2]

[1] Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Hemşirelik Yüksekokulu
[2] Koç Üniversitesi, Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç:
Bu araştırma ile kadınların, serviks kanserinin erken tanı ve tedavisine yönelik mevcut hizmetlerden yararlanmama nedenlerinin belirlenmesi ve kadınların servikal kanser taramasına katılımlarının sağlanması amacıyla kullanılan davet yöntemlerinin pap smear testi yaptırma davranışına etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Bu araştırma müdahale tipi bir çalışmadır. Araştırma, Ağustos 2011-Nisan 2012 tarihleri arasında Türkiye'nin 3 ilinde bulunan Kanser Erken Teşhis, Tarama ve Eğitim Merkezlerinin (KETEM) hizmet sunmakla yükümlü olduğu bölgelerde yürütülmüştür. Çalışmada tabakalı örnekleme yöntemi ile belirlenen, 30–65 yaş aralığında 429 kadına ev ziyareti yapılmıştır. Ev ziyareti yapılan bu kadınlardan son bir yıl içinde Pap smear testi yaptırmamış ve araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan 356 kadın üç farklı yöntemle servikal kanser taramasına davet edilmiştir. Davet şekli olarak broşür ile birebir eğitim, sadece broşür verme ve sadece tarama merkezine davet etme yöntemleri kullanılmıştır. Eğitimlerde, araştırmanın amacı kapsamında geliştirilen eğitim broşürü kullanılmıştır.

Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan "Veri Toplama Formları" ve kadınların servikal kanser ve Pap smear testi ile ilgili sağlık inançlarından kaynaklanan algılarının Pap smear testi yaptırmalarına etkisi belirlenmek amacıyla Güvenç ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen "Serviks Kanseri ve Pap Smear Testi Sağlık İnanç Modeli Ölçeği" ile toplanmıştır. Araştırma verileri SPSS for Windows V.15.0 ile analiz edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde ki-kare, t-test, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U testleri, tekli ve çoklu lojistik regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular:
Araştırmanın müdahele aşamasının bitiminde, birebir eğitim verilen kadınların %55.9'u, sadece broşür verilenlerin %31.9'u ve sadece davet yapılanların ise %25.2'si pap smear testi yaptırmak üzere ilgili merkezlere başvurmuşlardır. Broşür eşliğinde birebir eğitim verilen kadınların, diğer davet gruplarındaki kadınlara göre daha yüksek oranda pap smear testi yaptırdıkları saptanmıştır ($p<0.001$).
Broşür ile birebir eğitim verilen kadınlara göre sadece broşür verilen kadınlarda pap smear testi yaptırmama olasılığı 3.0 kat, sadece davet edilen kadınlarda ise 5.4 kat daha fazladır (sırasıyla OR:3.04 95% CI:1.73-5.36; OR:5.45 95% CI:2.92-10.18).

Sonuç:
Ev ziyaretleri ile broşür ile birebir eğitim verilen kadınlarda pap smear testi yaptırma oranı diğer gruplara göre daha yüksektir. Tarama programlarında kadınların servikal kanser taramasına katılımını arttırmak için ev ziyaretleri ile broşür eşliğinde eğitim verme yönteminin kullanılması, hemşirelerin bu programlarda etkin görevler almaları ve bunun için mevcut sağlık organizasyonunda gerekli düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Serviks kanseri, Pap smear test, Ev ziyareti

P-105

İkiz Bebek Sahibi Annelerin Algıladıkları Sosyal Destek: Kesitsel Olgu-Kontrol Çalışması

Percieved Social Support among Mothers of Twins: A Cross-Sectional Case Control Study

Nursan Çınar[1], Dilek Köse[1], Tuncay Müge Alvur[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Sakarya
[2] Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Kocaeli

[1] Sakarya University School of Health Sciences, Department of Child Health Nursing, Sakarya, Turkey
[2] Kocaeli University Faculty of Medicine, Department of Family Medicine, Kocaeli, Turkey

Amaç:
Araştırma, ikiz bebek sahibi annelerin algıladıkları sosyal desteğin tek bebek sahibi annelerle karşılaştırılması amacıyla kesitsel olgu kontrol çalışması olarak yapıldı.

Yöntem:
Araştırmanın örneklemini Sakarya il merkezinde 0-3 ay arasında sağlıklı ikiz bebeğe sahip olan 30 anne ve kontrol grubu olarak tek bebeğe sahip 90 anne örneklem grubunu oluşturdu. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu ve Zimet ve ark. (1988) tarafından geliştirilen, Eker ve ark.(2001) tarafından geçerlik ve güvenirliği yapılan Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (Multidimensional Scale of Perceived Social Support/MSPSS) ile elde edildi. Ölçek 12 madde ve her biri 4 maddeden oluşan desteğin kaynağına ilişkin aile, arkadaş ve özel insan olmak üzere 3 grubu içermektedir. Ölçekten elde edilen puanın yüksek olması algılanan sosyal desteğin yüksek olduğunu ifade etmektedir. Örneklem grubu için ölçeğin Cronbach alfası .85 olarak belirlendi. Elde edilen veriler yüzdelik, ortalama ve independent-samples T testi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular:
Araştırma kapsamındaki annelerin yaş ortalamasının 29,77± 5,24 (min=19 max=38), %84,1'inin (n=101) ev hanımı, %67,5'inin (n=81) ilköğretim mezunu olduğu belirlendi. İkiz bebek sahibi annelerin ölçek toplam puan ortalamasının (56,43 ± 16,50), kontrol grubu tek bebek sahibi annelerin ölçek toplam puan ortalamasının (66,58 ± 13,30) olduğu belirlendi. İkiz bebeğe sahip annelerin algıladıkları sosyal destek tek bebek sahibi annelerden istatiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu(t= 3,402 p=,001). Tek ya da ikiz bebek sahibi olma durumu ile ölçeğin alt grup puan ortalamaları karşılaştırıldığında sırasıyla; aile (25,86 ± 3,13), (23,96 ± 5,41), (t=2,357 p= ,020), arkadaş (22,57 ±6,08); (19,56 ±6,34), (t=2,322 p= ,022), ve özel insan (18,14 ± 9,86); (12,90 ± 8,73) (t=2,592 p= ,011), olarak belirlendi. İkiz bebek sahibi olan annelerin ölçeğin tüm alt gruplarından aldıkları puanlar kontrol grubu annelerden istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu.

Sonuç:
İkiz bebek sahibi annelerin algıladıkları sosyal destek puanının düşük olduğu saptandı. İkiz bebek sahibi annelerin yakınları ve çevreleri tarafından daha fazla desteklenmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: İkiz bebek, anne, sosyal destek

Aim:
This cross-sectional case control study aimed to compare the level of social support to mothers of twins and singletons.

Methods:
The sample group consisted of 30 mothers with twins who were between 0 to 3 months old and the control group consisted of 90 mothers of singletons who were between the same age ranges. All mothers and the babies were living in the provincial center of Sakarya. Two questionnaires were used to gather data: 1- Multidimensional Scale of perceived Social Support / MSPSS and, 2- sociodemographic questionnaire. MSPSS consists of 12 items with 4 articles that groups the source of support as family, friend and special person. The higher the score the higher the percieved social support. Cronbach alpha coefficient of the test for the study group was calculated as 0.85. Except for the descriptives independent t test was used to analyse the data.

Results:
Mean age of the mothers was 29.77± 5, 24 years (min=19 max=38), 84.1% was housewives and, 67.5% was primary school graduates. The mean MSPSS score of the mothers of twins (56.43 ± 16.50) was lower than the mothers of singletons' (66.58 ± 13.30) (t=3.402, p=0.001). The score comparisons according to the source of social support between the groups were: family (25.86 ± 3.13), (23.96 ± 5.41), (t=2.357 p= 0.02); friend (22.57 ±6.08); (19.56 ±6.34), (t=2.322, p= 0.022); and special person (18.14 ± 9.86); (12.9 ± 8.73)(t=2.59 p=0.011). All the sub-scale scores of the mothers of twins were lower than mothers of singletons.

Conclusion:
Perceived social support among mothers of twins was found to be low, thus we recommend that these mothers have to be more effectively supported by their close relatives and neighborhoods.

Key words:
Twins, mother, social support

P-107

Kadın Hastalarda Konstipasyon ve Fekal İnkontinans Sorunu-İleri Tanı Yöntemleri

Constipation and Fecal Incontinence in Women-Advanced Diagnostic Tests

Özdal Ersoya[1,2], Arzu Tiftikçi[1], Hülya Hamzaoğlu[2], Nurdan Tözün[1]

[1] Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi İç hastalıkları Anabilim Dalı-İstanbul
[2] Acıbadem Fulya Hastanesi Gastroenteroloji Bölümü-İstanbul

[1] Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi İç hastalıkları Anabilim Dalı-İstanbul
[2] Acıbadem Fulya Hastanesi Gastroenteroloji Bölümü-İstanbul

Ülkemizde fekal inkontinans ve fonksiyonel konstipasyon, özellikle kadınlar ve yaşlılar arasında yaygın görülmelerine rağmen hem hastalar hem de hekimler tarfından yeterince bilinmezler ve ayrıca kadınlar için doktora başvurma sebepleri arasında ilk sıralarda yer almazlar. Bu tip sorunları olan kadın hasta, ya hekime şikayetini anlatmakta çekinir ,ya da bu yakınmalarla yaptığı daha önceki hekim başvurularında başvurduğu hekim tarafından sadece semptomatik tedaviler verildiği için birkez daha başvuru yapmak istemez. Ancak fekal inkontinans ve fonksiyonel konstipasyon, kadın hastaları sosyal ve psikolojik açıdan olumsuz etkileyen, yaşam kalitesini bozan , tanı konulduğu takdirde de uygun ve basit tedavi yöntemleri (nefes egzersizleri, biofeedbac tedavileri gibi) ile çoğunluğu düzelen önemli problemlerdir. Her iki hastalık için de kesin tanı için detaylı klinik değerlendirmeye ve spesifik anorektal fizyoloji testlerine ihtiyaç vardır. Kolon transit zamanı, defekografi, anorektal manometre ölçümleri,balon atma testi ve anal EMG değeğrlendirmesi bu testler arasında yer alır. Çalışmamızda son 1.5 yıldır kliniğimizde anorektal hastalıkların tanısı için yapılmakta olan anorektal fizyolojik testlerin uygulanış yöntemleri ve alınan sonuçlar bildirilecektir.

Fecal incontinence and functional constipation are not very well-known problems in Turkey among both the patients and the physicians and also they are not found in the top of the list of doctor consultations preferred by women although these disorders are frequently seen in women and the elderly.Female patient generally hesitates to explain her anorectal symptoms to the doctor or does not want to consult a doctor again because of having only symptomatic treatments during her previous visits. However, fecal incontinence and functional constipation are important disorders which negatively affect the social and psychologic mood of the female patient and also disturbs her quality of life and they can be treated with simple treatment modalities (Like biofeedback, respirtory exercises)if diagnosed.For correct diagnosis of these disorders, detailed clinical assesment and specific anorectal physiologic tests are needed. Colonic transit time, defecography, anorectal manometry, baloon expulsion test and anal EMG are some these tests. In our study, the performing ways of these tests and the results of anorectal physiologic tests done in the last 1.5 years in our clinic will be detailed.

P-108

Üriner Sistem İnfeksiyonu Etkeni Olarak Kadın Hastalardan İzole Edilen Escherichia Coli Suşlarında Antibiyotik Direncinin Araştırılması

Investigation of Antibiotic Resistance of E Coli Isolated From Female Patients as The Cause of Urinary Tract Infection

Esra Koçoğlu

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD, Bolu

Abant İzzet Baysal University , Medical Faculty, Department of Clinical Microbiology AD, Bolu

Amaç

Gram negatif enterik bakteriler üriner sistem infeksiyonlardan en sık sorumlu tutulan etkenlerdir. Bunlar arasında ise Escherichia coli ilk sırayı almaktadır. Üriner sistem infeksiyonu şüphesinde ampirik tedavi başlanabilmektedir. Bunun gibi durumlarda direnç paternlerinin bilinmesi tedavi planlaması ve başarısı için önem arzetmektedir. Bu çalışmada, kadınlarda üriner sistem infeksiyonlarına neden olan E. coli suşlarının çeşitli antibiyotiklere karşı direnç oranlarının araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem

Çalışmaya Ocak 2012 ile Aralık 2012 arasında hastanemiz laboratuvarına gönderilen idrar yolu infeksiyonu şüpheli 18-65 yaş arası kadınların idrar örneklerinden izole edilen 404 E. coli dahil edildi. İdrar örnekleri ölçülü öze kullanılarak kanlı agar ve EMB agara ekildi. E. coli izolatları klasik identifikasyon yöntemleriyle tanımlandı. Antibiyotik duyarlılık testleri disk difüzyon yöntemi ve/veya VITEK2 otomatik sistemi ile yapıldı. Testlerin yorumlanmasında The Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) sınır değerleri kullanıldı.

Bulgular

Çalışmaya dahil edilen suşların tümü ertapeneme duyarlı iken %99,3'ü meropeneme duyarlı bulunmuştur. Suşların en dirençli olduğu antibiyotiklerin ampisilin (%52,6) ve trimetoprim sülfometoksazol (%39,2) olduğu saptanmıştır. Diğer direnç oranları Tablo 1'de özetlenmiştir.

Tablo1. İzole edilen E coli suşlarının antibiyotiklere direnç oranları

	Dirençli	
	n	%
Ampicillin	60	52,6
Cefazolin	30	24
Ceftriaxone	73	18,3
Ciprofloxacin	61	25,7
Gentamicin	65	25
Amoxicillin-clavulanic acid	24	6.5
Cefepime	31	11,8
Cefoxitin	2	4,2
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	152	39,2
Ertapenem	0	0
Meropenem	1	0,7

Sonuç:

Bu çalışma göstermiştir ki üriner sistem infeksiyonlarına neden olan bakterilerin çoğu antibiyotiklere dirençlidir. Ancak amoksisilin klavulanik asit ve sefoksitin gibi antibiyotikler hala etkilidir. Ve bunlar kadınlardaki üriner sitem infeksiyonlarının ampirik tedavisinde düşünülebilir.

Aim

Gram negative enteric bacteria are the most common causes of urinary tract infections (UTI). Escherichia coli is in the first line among these agents. Ampiric treatment can be started in suspicion of UTI. It is important to know the resistance pattern in this conditions in the planning and success of the treatment. It was aimed to investigate the rate of antibiotic resistance of E. coli isolated from female patients who had the diagnosis of Urinary Tract infection.

Methods

In this study 404 E. coli isolated from urine samples of women with the suspicion of urinary tract infection aging between 18-65 years during January 2012 through December 2012 were included. Urine samples were plated on quantitative blood agar and EMB agar using a calibrated loop. E. coli isolates were identified using classical identification methods.

Antibiotic susceptibility tests were performed by Vitek2 automated system and/or disc diffusion methods. Results were interpreted using The Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) breakpoints.

Results

All of the strains included to the study were found to be sensitive to ertepenem while 99.3 % were found to be sensitive to meropenem. Ampicillin (%52,6) and Trimethoprim/Sulfamethoxazole (%39,2) were found to be the most resistant antibiotics. Resistant rate are shown in table 1.

Table 1. Resistance rate of E coli against antibiotics

	Dirençli	
	n	%
Ampicillin	60	52,6
Cefazolin	30	24
Ceftriaxone	73	18,3
Ciprofloxacin	61	25,7
Gentamicin	65	25
Amoxicillin-clavulanic acid	24	6.5
Cefepime	31	11,8
Cefoxitin	2	4,2
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	152	39,2
Ertapenem	0	0
Meropenem	1	0,7

Conclusion:

This study has shown that majority of the bacteria that cause urinary tract infection are resistant to antibiotics. However antibitics such as Amoxicillin-clavulanic acid and cefoxitin are still effective in these infections, and may be included in the ampiric treatment of urinary tract infections in female patients.

P-109

Perinatal Dönem ve Sosyal Destek

Yurdagül Yağmur

İnönü Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü Malatya

Abant İzzet Baysal University , Medical Faculty, Department of Clinical Microbiology AD, Bolu

Sosyal destek, kişiler günlük hayatın ve yaşamın stresli yönleriyle karşılaştığında, onlarla başa çıkabilmeleri için harekete geçen ve erişilen kişilerarası kaynak olarak tanımlanır.

Sosyal destek, bireyin ilişkide bulunduğu kişilerin sayısından çok, sırlarını paylaşabileceği, güven duyduğu ve kendisi açısından önemli biriyle kurduğu yakın bağ sosyal desteği oluşturmaktadır. Sosyal destek bireyin ilişkilerinin niceliği ya da niteliğinden çok, gereksinim duyduğu anda yardım alabileceği kişi/kişilerin var olduğu algısıdır. Sosyal destek, genellikle eşler, diğer aile üyeleri, arkadaşlar, sağlık personeli, sigorta şirketi temsilcileri ve sosyal hizmet çalışanları tarafından sağlanmaktadır. Sosyal desteğin etkisi ve kullanımı kültürden kültüre farklılık göstermektedir. Kişiler çevrelerinde güvenebilecekleri, kendileriyle ilgilenen, değer veren ve kendilerini seven birilerinin varlığını hissettiklerinde bir sosyal destek sistemi içinde kabul edilirler. Sosyal bakımdan kabul görmek kişinin kendisine olan saygısını artırmakta ve stresli bir durum ortaya çıktığında sorunlarla başa çıkmak için gerekli kaynakları yaratabilmektedir. Sosyal desteğin stres yaratan durumlarda önemli bir rol oynadığı uzun zamandır bilinmesine karşın, hastalık etiyolojisinde ki önemi ve özellikle sosyal bağlardaki zayıflama ve kopmaların hastalığa yatkınlığı artırdığı görüşü yenidir. Yakın sosyal ilişkiler, bireyin duygusal sorunlarıyla baş edebilmesi için psikolojik kaynaklarını harekete geçirmede; gerekli para, materyal ve aleti sağlayarak ya da beceri, bilgi ve öğüt vererek yüz yüze geldikleri stres yaratan durumlarla başa çıkmalarında yardımcı olmaktadır.

Gebelik ve doğum kadın yaşamında doğal bir olaydır. Ancak gebelik ve doğum dönemlerinin neden olduğu fiziksel, nöro-endokrin ve psiko-sosyal değişiklikler, yaşamın diğer dönemleriyle kıyaslanmayacak derecede fazladır. Bu nedenle perinatal dönem kaygı ve stres oluşturabilecek birçok etkenle karşılaşma riskinin yüksek olduğu bir dönemdir. Gebelik ve doğum, kişilerarası ilişkileri de etkileyen önemli fiziksel ve duygusal değişimlerin yaşandığı bir dönemdir. Yetersiz sosyal destek ve artmış stres gibi kişilerarası risk etkenleri bu dönemde kadının ruhsal ve fiziksel sağlığı üzerine ciddi etkiler yapabilir ve doğumla ilgili sonuçları olumsuz etkileyebilir. Perinatal dönemdeki sorunlar sadece anneyi değil, aynı zamanda bebeğini de etkiler. Bu kadınlarda preeklampsi, düşük ve erken doğum riski yüksektir. Ayrıca bu kadınlarda sezaryen veya forseps gibi müdahaleli doğumlar, doğumun normalden

daha ağrılı olması gibi durumlarda daha fazladır. Bu dönemin sağlıklı bir şekilde atlatılabilmesinde gebe/loğusa ve ailesinin yeni duruma fiziksel ve psiko-sosyal yönden uyum sağlayabilmeleri için bakım, eğitim ve destek gereksinimlerinin karşılanması gerekmektedir. Sosyal destek kadını duygusal ve bilişsel olarak rahatlatmakta, sosyal imkanlardan daha fazla yararlanmalarına, stres etkeni ile daha fazla baş etmelerine yardımcı olmakta ve annelik rolüne geçişi kolaylaştırmaktadır.

Sosyal destek yakın ilişkilerin önemli yönlerinden birisidir. Sosyal desteğin, stresin oluşumunu önleyebildiği; stresin var olduğu durumlarda ise olayın algılanış biçimini değiştirdiği, kişinin zorlandığı durumlarda ona yardımcı olduğu, onun başa çıkma yollarını etkilediği bilinmektedir.

P-110

Erzincan İlinde Hamilelik Döneminde Önemli Viral Patojenlerin Araştırılması

Investigation of Major Viral Pathogens in Pregnancy in Erzincan

Barış GÜLHAN

Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Erzincan University Faculty of Medicine Department of Microbiology

Amaç:
Kızamıkçık ve Sitomegalovirus (CMV) virusleri hamilelik esnasında infeksiyon oluşturursa fetüste konjenital malformasyona yol açabilen önemli viruslerdir. Bu çalışmada ilimizdeki hamile kadınlarda Kızamıkçık ve Sitomegalovirus seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Metod:
1 Ocak- 31 Aralık 2012 tarihleri arasında Kadın ve Doğum hastalıkları klinik ve polikliniklerine başvuran 1031 hamile kadından antenatal takip sırasında elde edilen serumlarda Rubella ve CMV Kemilüminesan enzim immunoassay yöntemi ile Merkez Mikrobiyoloji Laboratuvarımızda çalışıldı.

Bulgular:
Rubella ve CMV İgM ve İgG seropozitiflikleri sırayla % 1,55, % 95,05, % 3,65 ve % 98,64 olarak bulunmuştur.

Sonuçlar:
Bölgemizde Rubella ve CMV seropozitifliği yüksek olarak saptanmıştır. Bu nedenle Rubella ve CMV hamile kadınlarda bireysel olarak taranmalıdır. Buna ek olarak aşılama konjenital Rubella infeksiyonunun önlenmesi için önemlidir.

Objectives:
Rubellavirus and Cytomegalovirus(CMV) are the infectious agents which may cause congenital malformations in the fetus if acquired during pregnancy. In this study; it is aimed to evaluate seroprevalance of Rubella and CMV of pregnant women in our region.

Methods:
A total of 1031 samples of sera were tested for antibodies to Rubella and CMV by chemiluminescent enzyme immunoassay method, of pregnant women who were applied to the outpatient clinics of obstetric and gynaecological department during antenatal screening during 12 months' period.

Results:
The seropositivity for anti-RubellaIgM, anti-RubellaIgG, anti-CMV IgM and anti-CMV IgG were 1,55 %, 95,05 %, 3,65 %, 98,64 % respectively.

Conclusion:
Seropositivity of Rubella and CMV were highly determined in our region. For this reason, Rubella and CMV must be screened in pregnant women. In addition vaccination is important for the prevention of congenital rubella infection

P-111

İkiz Gebeliklerde Yaşanan Sorunlar

Problems During Twin Pregnancies

Nursan Çınar[1], Dilek Köse[1], Cemile Dede[2]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Sakarya
[2] Sakarya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sakarya

[1] Sakarya University, School of Health Sciences, Department of Child Health Nursing Esentepe Campos, Sakarya, Turkey
[2] Vocational School of Health Sciences, Sakarya University, Esentepe Campos, Sakarya, Turkey

Amaç:
Bu çalışma ikiz bebek bekleyen annelerin gebelikleri süresince yaşadıkları sorunları belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem:
Araştırmanın örneklemini Sakarya il merkezinde yeni doğum yapmış ikiz bebeğe sahip olan 30 gönüllü anne oluşturdu. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu aracılığıyla toplandı. Elde edilen veriler yüzdelik ve ortalama kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular:
Araştırma kapsamındaki annelerin yaş ortalamasının 29, 77± 5,24 (min=19 max=38), 70'i (n=21) ev hanımı, %56,7'sinin (n=17) ilköğretim mezunu, % 50'sinin (n=15) ekonomik durumun orta düzeyde olduğu belirlendi. Annelerin %10'unun (n=3) gebelik süresince sigara kullandığı saptandı. Gebeliklerin %93,3'ünün (n=28) planlı gebelik olduğu, annelerin %63,3'ünün (n=19) gebelikte bazı sorunlar yaşadığı tespit edildi. Bu sorunların sırt ağrısı (n=4), erken doğum tehdidi (n=4), hipertansiyon (n=4), kanama (n=3), ekstremitelerde ödem (n=3), bulantı (n=3) ve hipotansiyon (n=2) olduğu belirlendi.

Sonuç:
İkiz bebek bekleyen annelerin gebelik sürecinde çeşitli sorunlar yaşadığı belirlendi. Bu sorunların tek bebek bekleyen annelerin sorunlarıyla karşılaştırıldığı kontrollü çalışmalar önerilir.

Anahtar kelimeler: İkiz gebelik, yaşanan sorunlar

Aim:
This study was carried out to determine twin baby expectant mothers' problems during pregnancy.

Methods:
The sample of the study consists of 30 volunteer mothers who have recently given birth twin baby in the Sakarya City Center. Data were collected using a questionnaire developed by the researchers. The obtained data were evaluated using percentage and average.

Findings:
The mean age of the mothers included in the study was 29,77 ± 5.24 (min = 19, max = 38). 70% (n = 21) of the mothers were housewives and 56.7% (n = 17) of them were primary school graduates. 50% (n = 15) of the participants had moderate economic situation. It was determined that 10% of mothers (n = 3) smoked during pregnancy. The results revealed that 93.3 % (n = 28) of all pregnancies were planned pregnancy and 63.3% (n = 19) of the mothers experienced some problems during pregnancy. These problems were determined as back pain (n = 4), threat of preterm delivery (n = 4), hypertension (n = 4), hemorrhage (n = 3), edema in the extremities (n = 3), nausea (n = 3) and hypotension (n = 2).

Conclusion:
It was identified that twin baby expectant mothers experienced various problems during pregnancy. Controlled studies that comparing these problems with single baby expectant mothers' problems are recommended.

Key words: Twin pregnancy, problems

P-112

Erkek Subfertilitesi ve Semen Analiz Bulguları

Male Subfertility and Semen Analysis Findings

Yasemin Nasir[1], Nureddin Cengiz[2], Arif Serhan Cevrioğlu[3], Öztuğ Adsan[4], Elvan Özbek[2], Barış Kaan Dölek[1]

[1] Sağlık Bakanlığı Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Androloji Laboratuvarı, Sakarya, Türkiye
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Embriyoloji Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[3] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[4] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye

[1] Sakarya University, Training and Research Hospital Andrology Laboratory, Sakarya, Turkey
[2] Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Sakarya, Turkey
[3] Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey
[4] Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Urology, Sakarya, Turkey

Amaç:
İnfertilite her 6-7 evli çiftten birini ilgilendiren günümüzün önemli sağlık sorunlarından biri haline gelmiştir. Çalışmanın amacı erkek faktör subfertilitesinin ortaya konması amacıyla 2011-2012 yıllarında androloji laboratuvarımıza başvuran hastalardan elde edilen semen analiz sonuçlarının retrospektif olarak taranarak anomalilerin dağılımlarını ortaya çıkarmaktır.

Yöntem:
Çalışmadaki veriler erkek subfertilitesinin tayini amacıyla analiz yaptırmak üzere Sağlık Bakanlığı Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Androloji Laboratuvarına müraacat eden 2928 hasta kaydının retrospektif olarak değerlendirmesi ile elde edildi. Laboratuvarımızda steril numune kaplarında verilen semen örnekleri 37 0C de, etüvde likefiye olduktan sonra sayım ve hareketlilik değerlendirmeleri Makler sayım kamaralarında, morfoloji değerlendirmeleri sperm yaymalarında diff-quick boyalı preparatlarda 200 sperm sayılarak, vitalite değerlendirmeleri ise eosin-nigrosin ile boyanarak gerçekleştirildi.

Bulgular:
Laboratuvarımızda 2011-2012 yılları arasında 2928 numune değerlendirmesi yapılmıştır. Numune akışının en fazla Mart ayında, en az ise Ağustos ayında olduğu tespit edildi. Yapılan değerlendirmelerin sonuçlarında, gelen numunelerin sadece %8,84'ü ml de 15 milyon ve daha fazla sperm bulunduran normospermik olarak tespit edildi. Geri kalan numunelerde %36,13 ile en fazla teratozoospermi tespit edilirken, bunu %20,73 ile astenoteratozoospermi, %9,32 ile lökositospermi ve %6,28 ile azoospermi takip ediyordu. Astenozoospermi tek başına %0,81 ile en az tespit edilen vaka grubunu oluşturmaktaydı. Teratozoospermiler gruplandırıldığında %28 ile en fazla baş bölgesi anomalileri görülürken bunu %24 ile boyun, %24 ile akrozom ve %20 ile de kuyruk anomalileri takip ediyordu.

Sonuç:
İnfertilite günümüzde giderek artan bir sağlık sorununu oluşturmakla beraber bu sonuçlarla değerlendirildiğinde erkek subfertilitesinin de bu konuda önemli bir rol oynadığı görülmektedir. Durumu daha da dramatize eden faktör ise erkek subfertilitesinin nedenlerinin başında, çok ciddi bir etken olan teratozoosperminin görülmesidir. Bu sonuçların göz önünde bulundurularak prospektif çalışmalarla desteklenmesinde yarar görülmektedir.

Anahtar Kelimeler:
Semen analizi, erkek subfertilitesi, sperm anomalileri

Aim:
Infertility that has been experienced by one of every 6-7 married couples has become one of today's major health problems. The aim of the study is to determine the distribution of anomalies monitoring the semen analysis results obtained in 2011-2012 at our andrology laboratory from patients who retrospectively came to our lab to reveal male subfertility.

Methods:
The data in the study have been gained from 2928 patients who called on the andrology laboratory and retrospectively analyzed in order to make the determination of male subfertility. After the semen samples, taken at sample sterile containers, were liquefied 37 0C etuv, the count and motility were performed in Makler-counting-chamber. Sperm morphology was reviewed by diff-quick stained preparations by counting 200 sperm, vitality reviews are carried out by staining with eosin-nigrosin.

Results:
Top of sample flow was found in March whereas to be less in August. The results of these evaluations; only 8.84% of the samples were determined as normospermia that contain more than 15 million sperm respectively per ml. There were detected teratozoospermia with 36.1, astenoteratozoospermia with 20.73%, leukocytospermia with 9.32% and azoospermia with 6.28%. Asthenozoospermia alone accounted for least 0.81% for a group of cases detected. Grouping teratozoospermia; mostly anomalies have been observed in the head by 28%, then the others were followed by neck with 24%, acrosome with 24% and tail anomalies with 20%.

Conclusıon:
Infertility is nowadays a growing health problem. Considering these results, however male subfertility plays an important role in this regard. What is tragic is the leading cause of male subfertility is having teratozoosperminin which is a very serious factor. Considering these results, prospective studies should be supported.

Key Words:
Semen analysis, male subfertility, sperm abnormalities.

P-113

İntrauterin İnseminasyon (IUI) Siklusu Uygulama Sonuçları: Retrospektif Bir Çalışma

Intrauterine Insemination (IUI) Cycles Results: A Retrospective Study

Yasemin Nasır[1], Nureddin Cengiz[2], Arif Serhan Cevrioğlu[3], Gülden Kaya Tunalı[4], Elvan Özbek[2], Barış Kaan Dölek[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Androloji Laboratuvarı, Sakarya, Türkiye
[2] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Embriyoloji Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[3] Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[4] Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, ÜYTEM, İstanbul

[1] Sakarya University Training and Research Hospital Andrology Laboratory, Sakarya, Turkey
[2] Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Sakarya, Turkey
[3] Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey
[4] Zeynep Kamil Women and Children Diseases Training and Research Hospital, Department of ART, Istanbul, Turkey

Amaç:
Semen hazırlanması infertilite tedavi süreçlerinin önemli bir basamağını oluşturmaktadır. Semen hazırlığının tamamlanmasından sonra yapılan değerlendirmelerde semen kalitesi, intra uterin inseminasyonun (IUI) başarısını etkileyen önemli bir faktördür. Çalışmanın amacı ikili gradiyent santrifügasyon tekniği ile elde edilen spermlerle gerçekleştirilen IUI uygulamalarının başarı oranlarının ortaya konmasıdır.

Yöntem:
Çalışmadaki veriler, 2010-2012 yılları arasında infertilite tedavisi amacıyla Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine başvuran 428 hastanın retrospektif olarak taranması ile elde edildi. Kliniğe başvuran hastaların sperm hazırlıkları iki tabakalı gradiyent santrifügasyon tekniği ile gerçekleştirilmişti. Hastaların semen analizleri, hazırlama tekniği öncesi ve sonrasında karşılaştırılarak değerlendirildi ve IUI uygulamalarındaki başarı oranları belirlenmeye çalışıldı.

Bulgular:
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde IUI ile infertilite tedavisi uygulanan ve spermlerini andoroloji laboratuvarımızda hazırladığımız 428 hastanın 69'unda (%16) gebelik (+) olarak tespit edildi. Sperm hazırlığında gradiyent santrifügasyon öncesi ve sonrası değerlendirmelerin karşılaştırılmasında; sperm konsantrasyonları santrifügasyon sonrasında büyük oranda korunurken (%96), ileri hızlı hareketli sperm sayısında belirgin bir artış izlendi (%382). İmmotil sperm sayısı ise belirgin olarak azalmıştı (%29).

Sonuç:
İki tabakalı gradiyent santrifügasyon tekniğinin, semen numunelerinden hücresel debrislerin, immotil ve anormal spermlerin tutularak morfolojik olarak normal ve motil spermlerin elde edilmesinde güvenilir, pratik bir metod olduğu söylenebilir. IUI uygulamalarının başarısı açısından değerlendirildiğinde ise; semen numunelerinde %36 gibi büyük oranda teratozoospermi izlenmesine rağmen %16 lık pozitif gebeliğin elde edilmesi semen hazırlama ve klinik uygulamalar bakımından başarılı olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler:
Semen hazırlama, dansite gradiyent santrifügasyon, intra-uterin inseminasyon, sperm motilitesi.

Aim:
The preparation of semen constitutes an important step of infertility treatment processes. Evaluations conducted after the completion of the preparation, semen quality is an important factor affecting the intra-uterine inseminati-on (IUI) success. The purpose of the study is to analyze the success rates of IUI treatments on sperms obtained with the two-layer gradient centrifugation technique.

Method:
The data in the study are obtained from 428 patients who called on Sakarya University Training and Research Hospital Department of Obstetrics and Gynecology between the years 2010-2012 for the treatment of infertility. Sperm preparation for patients admitted to the clinic was carried out with the two-layer gradient centrifugation technique. Patients' semen analysis were compared before and after the preparation technique and IUI applications were examined to determine success rates.

Results:
For 16% of 428 patients (69) who were treated with IUI infertility and whose sperms were prepared in our Andrology laboratory, pregnancy were determined as positive. In preparation of sperm, for comparison of pre-and post gradient centrifugation assessments; after centrifugation, largely maintaining the concentration of sperm (96%), the results showed a significant increase in the number of motile sperm (382%). Whereas the number of immotile sperm was significantly decreased (29%).

Conclusıon:
The two-layer gradient centrifugation technique is a practical and reliable method of obtaining semen samples, cellular debris, immotile-abnormal sperms and morphologically normal-motile spermatozoa. In terms of the success of IUI applications; in spite of witnessing such a large proportion of teratozoospermia (36%) of the semen samples, to achieve a positive pregnancy by %16 is considered successful in terms of semen preparation and clinical applications.

Key Words:
Semen preparation, density gradient centrifugation, intra-uterine insemination, sperm motility.

P-114

Polikliniğimize Başvuran 40 Yaş Üstü Menopozlu Hastalarda Menopoz Semptomlarının Profilinin Değerlendirilmesi

Assessment of Enopause Syptoms Profile of Menopause Patients Over 40 Years of Age Admitted to Our Clinic

Gökçen İlhan, Nermin Akdemir, A. Serhan Cevrioğlu, Selçuk Özden, M. Suhha Bostancı

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi,Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi,Sakarya

Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey

Menopoz Semptomlarını Değerlendirme ölçeği (MRS-Menopause Rating Scale) menopoz şikayetlerini değerlendirme bakımından diğer ölçeklere göre daha gerçekçi , kolay, uygulanabilir, güvenilir bir ölçek olduğu çalışmalarda gösterilmiştir. Biz de 100 hastada , menopoz semptomlarının profilini değerlendirmeyi amaçladık.
Menopoz tanısı konmuş hastalarda hastaların yaşam kalitesini belirlemek için yaşam kalitesi ölçeklerinden MRS nin puanlama tablosu.

Cevap	Puan
Hiç Yok	0
Hafif	1
Orta	2
Şiddetli	3
Çok Şiddetli	4

Amaç:
Bu çalışmada, bir menopoz Polikliniğine başvuran kadınlarda, menopoz semptomlarının profilini değerlendirmek,

Yöntem:
Bu kesitsel çalışma Eylül ve Aralık 2012 tarihleri arasında yapılmıştır. 40-73 yaş arası , evli olan, 100 sağlıklı kadında Menopoz Semptomlarını Değerlendirme Ölçeği (MRS) anketi doldurmaları istendi.

Bulgular:
Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalamaları 52.64±4 (40.0 – 73.0)'dır. Menopoza giriş yaşı ortalaması 46.08±3 (32.0 –53 .0)'dır.

Hafif ve orta derecede de olsa tüm hastalarda en az 4 semptom vardı.
- Tüm hastalarda görülen en sık semptomlar ; sıcak basması ,terlemeler % 84 , sinirlilik %70, cinsel sorunlar %68 , fiziksel ve zihinsel yorgunluk %68. eklem ve kas rahatsızlıkları %66, vajina kuruluğu %64, keyifsizlik hali %64, uyku sorunlar %57,
-Şiddetli ve çok şiddetli hissettikleri en sık 1. semptom ; eklem ve kas rahatsızlıkları %33, (%9 çok şiddetli, %24 şiddetli). 2. Semptom; sıcak basması ,terlemeler %32 (%12 çok şiddetli, %20 şiddetli) .3. Semptom; cinsel sorunlar %29 (%8 çok şiddetli, %21 şiddetli). 4.Semptom;sinirlilik-gerginlik %22

Sonuç:
Hastalarda en sık görülen semptom sıcak basması , terlemeler, en şiddetli hissettikleri semptom ise eklem ve kas rahatsızlıkları olarak tespit edildi.

Anahtar Kelimeler:Menopoz,Klimakterik semptomlar

Studies have shown that Menopause Symptoms Rating Scale (MRS-Menopause Rating Scale) ratings for menopausal complaints more realistic, easy, practical, reliable than other scales. We aimed to evaluate the symptoms of menopause profile of 100 patients.
MRS's scoring chart that determines the quality of life of menopause patients.

Answer	Score
None	0
Mild	1
Modarate	2
Severe	3
Very Severe	4

Objective:
In this study we aimed to assess menopause symptoms profile of women admitted to menopause clinic .

Methods:
This cross-sectional study was conducted between September and December 2012. 100 healthy women between the ages of 40-73 who were married were asked to fill out Menopause Symptoms Rating Scale (MRS) questionnaire.

Results:
The mean age of study group was 52,64 ±4 (40.0 - 73.0).

The average age of starting to menopause was 46,08 ± 3 (32.0 -53.0).All patients had at least 4 mild and moderate symptoms.
- In all patients, the most common symptoms are hot flashes, sweats 84%; 70% irritability; 68% sexual problems;68% physical and mental fatigue; 66% joint and muscle disorders; 64% vaginal dryness; 64% state of malaise;57% sleep problems.

One of the most common severe and very severe feel-symptoms was 33% joint and muscle disorders (9% very severe, 24% severe). Second symptom was 32% hot flashes, sweating (12% very severe, 20% severe) .Third symptom was 29% sexual problems (8% very severe, 21% severe). Fourth symptom was 22% tension-irritability.

Conclusıon:
The most common symptoms in patients was hot flashes and sweats,the most severe symptom was joint and muscle disorders.

Key words:
menopause, symptoms of Climacteric

P-115

Uterin Sarkomlarda Tanı Güçlüğü: Olgu Sunumu

Difficulty in Diagnosis of The Uterine Sarcomas: Case Report

Nermin Akdemir, A. Serhan Cevrioğlu, Selçuk Özden, M. Suhha Bostancı, Mustafa Albayrak

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi,Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi,Sakarya

Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey

Amaç:
Uterus sarkomları tüm uterus malignitelerinin %3'ünü oluştururlar. Sarkomların tanısında preoperatif dilatasyon ve küretajın başarı şansı azdır. Tanı daha çok histerektomi spesmeni ile konabilmektedir.

Olgu:
49 yaşında G4 P4 A0 Y4 hasta kasık ağrısı ve adet düzensizliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Ultrasonografi muayenesinde douglası dolduran, sol over kaynaklı olduğu düşünülen 12x 6 cm boyutlarında adneksiyel kitle izlenen hastanın CA-125: 42,4 U/ml saptandı. Fr D&C patolojisi dağınık halde glandüler hücre grupları olarak rapor edilen hastanın MR'ında uterus boyutlarında artış, fundus anteriorunda intramural yerleşimli, sınırları belirgin, konturları düzenli, belirgin kontrast tutulumu gösteren 45x66x68 mm boyutlu yer kaplayan lezyon (dejenere myom?), uterus posteriorunda orjini net ayırt edilemeyen ancak sol over kaynaklı olduğu düşünülen sınırları belirgin, konturları makrolobüle solid ve kistik komponentleri bulunan, heterojen tarzda kontrastlanan 106x115x66 mm boyutlu yer kaplayan lezyon ve pelvik fossada yaygın serbest mayii izlendi. Operasyona alınan hastanın sol adneksiyel alandaki kitlesinin frozen incelemesi fibrotekoma olarak bildirilmesi edilmesi üzerine hastaya total abdominal histerektomi, bilateral salpingoooferektomi ve parsiyel omentektomi yapılarak operasyon sonlandırıldı. Patoloji sonucu; uterus, kronik servisit, low grade endometrial stroma; sağ overde korpus albikans; omentum, fibroadipoz doku olarak rapor edildi. Operasyon sonrası 3. ayında CEA:0.81 ng/ml, CA-15,3: 5,2 U/ml, CA-125:6,2 U/ml saptanan hastanın tüm batın MR, toraks ve tüm batın BT incelemesinde metastaz lehine bulgu, nüks saptanmadı.

Sonuç:
Uterus sarkomları agresif seyirli uterin neoplazmlardır. En etkin tedavi TAH+BSO takiben adjuvan tedavi olarak görünmektedir. Survi, erken evre, düşük myometrial invazyon, düşük mitoz sayısı varlığında daha iyidir.

Anahtar kelimeler:
Uterin Sarkom, Jinekolojik onkoloji

Objective
Uterine sarcomas constitute 3% of all uterine malignancies. Dilatation and curettage in the preoperative diagnosis of sarcoma is less chance of success. Hysterectomy specimens could be put to more precise diagnosis.

Case
49 year-old patient G4 P4 A0 Y4 was admitted to our clinic with complaints of pelvic pain and menstrual irregularity. At ultrasound examination, Douglas was filled with adnexal mass was thought to be origin of the left ovarian, 12x 6 cm in size. CA-125 value of the patient was 42,4 U/ml. Pathology report of the fractionated dilation and curettage was reported as scattered glandular cell groups. MRI report of the patient was increase the size of the uterus, significant contrast enhancement space-occupying lesion at anterior fundus with intramural clear boundaries and regular contours, , size of 45x66x68 mm (degenerative myoma uterine). A heterogeneous manner enhancing space-occupying lesion size of 106x115x66 mm with solid and cystic components macrolobulated contours, indistinguishable origin clearly demarcated, but is thought to be from the left ovary at the posterior of uterus. Free fluid wa showed at the pelvic fossa.

Total abdominal hysterectomy, bilateral salpingooophorectomy and parsial omentectomy was performed to patient because of the frozen section examination of the patient's left adnexal mass in the area was reported to be fibrotecoma. The final pathology report was; uterus, chronic cervicitis, low-grade endometrial stroma, corpus albicans in the right ovary, omentum, fibroadipose tissue. 3 month after the operation laboratory results were; CEA: 0, 81 ng/ml, CA-15.3: 5, 2 U/ml, CA-125: 6, 2 U/ml. Any evidence of metastasis and recurrence was observed as a result of MRI and CT examination of the patient.

Conclusion
Uterine sarcomas are aggressive neoplasms of the uterus. The most effective treatment seems to TAH + BSO followed by adjuvant therapy. Survival is better with early-stage, low myometrial invasion, the presence of low mitotic activity.

Key Words
Uterine sarcoma, gynecologic oncology

P-116

İnvaziv Prenatal Tanı Testi Sonuçlarımız

Selçuk Özden, M. Suhha Bostancı, Nermin Akdemir, A.Serhan Cevrioğlu, Mustafa Albayrak

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi,Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi,Sakarya

Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Sakarya, Turkey

Amaç:
Prenatal genetik tarama testleri ilk ve ikinci trimesterda yapılabilir. Bu testlerin sonuçlarına dayanarak kesin tanı testleri gerekebilir. Dolayısıyla tarama öneren klinisyenler tanı testleri olan koryonik villus örneklemesini, amniosentezi ve kordosentezi hastasına sunabilmelidir.

Olgular:
Kasım 2011- Nisan 2013 tarihleri arasında kliniğimizde 54 gebeye amniosentez, 10 hastaya koryon villus biyopsisi, 5 hastaya kordosentez işlemi gerçekleştirildi. Amniosentezi gerçekleştirilen gebelerin 47'sında yapılan kromozom analizinde herhangi bir sayısal veya gross yapısal kromozom anomalisi gözlenmedi. Hastalarımızın 3 tanesinde sonuç Down Sendromu, 1 tanesinde Edwards Sendromu ile uyumlu bulundu. Bir hastanın amnion sıvısının FISH çalışmasında 8 hücrede 13 ve 21 kromozomlarına ait sinyaller sayısal açıdan normal sınırlar içerisinde değerlendirildi; 4 hücre ise şüpheli normal olarak değerlendirildi. Bu sonuç ışığında aileye genetik danışmanlık verildi. Bir hastanın 21 nolu kromozomun satellit bölgesinde polimorfizm olarak değerlendirilen artış tespit edildi ve fenotipe etkisinin olmasının beklenmediği rapor edildi. Bir hastada 9 nolu kromozomun heterokromatin bölgesinde polimorfizm olarak değerlendirilen artış tespit edildi ve fenotipe etkisinin olmasının beklenmediği rapor edildi. Bir hastamızda ise tüm metafaz plaklarında 1 nolu kromozomun uzun kolunda parasentrik bir inversiyon gözlenmesi üzerine yapılan parental kromozom analizlerinde fetusta gözlenen özelliğin maternal kaynaklı olduğu anlaşıldı. Koryon villus biyopsisi yapılan hastaların 7' sinde kromozom analizinde herhangi bir sayısal veya gross yapısal kromozom anomalisi gözlenmedi. Bir hastada 1 nolu kromozomun heterokromatin bölgesinde polimorfizm olarak değerlendirilen artış tespit edildi ve fenotipe etkisinin olmasının beklenmediği rapor edildi. Hastalarımızın Birinde Turner sendromu, bir hastada da Down Sendromu tanısı konuldu. Kordosentez yapılarak alınan örneklerin incelemesinde 3 hastada herhangi bir sayısal veya gross yapısal kromozom anomalisi gözlenmedi. Bir hastanın sonucu Edwards Sendromu ile uyumlu bulundu. Kliniğimizde prenatal tanı amaçlı yapılan invaziv testler sonrası hiçbir hastamızda gebelik kaybı yaşanmadı.

Sonuç:
Tanı testlerinin güvenilirliği yapıldığı gestasyonel hafta ve operatörün tecrübesi ile ilişkilidir. En deneyimli merkezlerde bu testlerin gebelik kaybına yol açma riski 1/200-1/400 oranındadır. Prenatal tanıda esas hedef fetusun durumu hakkında doğru bilgi edinmek ve aileye kendi kararlarını kisisel, sosyal ve etik ilkeler çerçevesinde vermesini sağlamaktır.

Anahtar kelimeler: Prenatal tanı, konjenital anomaliler

P-117

KBB Kliniğinde Yatan Çocuk Hastaların Annelerinin Ateş Hakkındaki Görüşleri

The Mothers of Pediatric Patients in Ent Clinic Views on The High Fever

Dilek Aygin[1], Gülsüme Kaya[2], Havva Sert[1], Nagihan Gevrek[2], Aysel Bayraktar[2] Sevin Altınkaynak[1]

[1] Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu, Hemşirelik Bölümü, Sakarya
[2] Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hemşire, Sakarya

[1] Sakarya University, Member of Faculty of Health
[2] Sakarya Education and Research Hospital, Nurse

Amaç:
Bu çalışma, Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniği'nde (KBB) yatan çocuk hastaların annelerinin ateş ve ateşin düşürülmesine ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:
Etik Kurul /Kurum onayı alındıktan sonra KBB servisinde çocuğu tedavi gören 100 anne çalışma kapsamına alındı. Veriler araştırmacı tarafından oluşturulan soru formu ile toplandı. Analizler bilgisayar ortamında yapıldı.

Bulgular:
Çalışmaya katılan annelerin %54'ü 26-35 yaş grubunda olup, %90'ı ev hanımı, %63'ü ilköğretim mezunudur. Annelerin %69'u şehir merkezinde yaşadığını, %43'ü 600-1000TL geliri olduğunu, %52'si evde 2-4 kişi yaşadığını, %69'u 1-2 çocuğu olduğunu belirtmiştir. Çocukların %59'unun 49 ay ve üzeri yaş grubunda olduğu, %65'iningeniz eti tanısı ile serviste yattığı ve hastaneye geliş vücut ısısı ortalamasının 36.06±1.12 0C olduğu saptanmıştır. Annelerin %87'si evde derece bulundurduğunu, ölçüm yeri olarak %80'i koltuk altı bölgesini kullandığı, ölçüm aracı olarak %83'ü digital, %11'i civalı termometreyi tercih ettiğini, %6'sı ise dokunarak ateş ölçtüğünü belirtmiştir. %11'si 37 0C ve altını ateş olarak yorumlamıştır. Ateş yükseldiğinde anneler ilk olarak giysilerini çıkardıklarını (%61) ve ateş düşürücü ilaç kullandıklarını (%20) ifade etmişlerdir. %46'sı ılık suyla soğuk uygulama yaptığını, %38'i soğuk uygulamaya koltuk altı, %27'si eklem yerleri; %20'si başını soğutarak başladığını belirtmiştir. Ateş düşmeyince %29'u antibiyotik verdiği, %13'ü ise hiç birşey yapmadan ateşin düşmesini beklediği belirlenmiştir. Annelerin %65'i ateşli çocuğa bol su içirdiğini, %10'u ateşini düşürmek için çocuklarının üzerini örttüğünü, %52'si civalı termometreleri daha güvenli ve sağlıklı bulduğunu, %87'si ilaç verirken doktora danıştığını, %26'sı titremenin, %54'ü de terlemenin ateş düşme göstergesi olduğunu,%46'sının ateşi savunma sisteminin bir parçası olarak tanımladığı, %78'i ateşe mikropların neden olduğunu ve %54'ü ateşin birden düşürülmemesi gerektiğini belirtmiştir. Annelerin %88'i ateşlenen çocuğun havale geçireceğinden korktuğu, %4'ünün çocuğunun daha önce havale geçirdiği saptanmıştır.

Sonuç:
Annelerin ateşi ve sonuçlarını önemsedikleri, ancak hala hiç birşey yapmadan ateşin düşmesini bekleme, çocuğun üzerini örtme ve doktora danışmadan antibiyotik kullanma gibi yanlış uygulamaların olduğu görülmektedir. Bu nedenle ateş ve ateşli çocuğun bakımı konusunda annelere eğitim verilmesinin önemli olduğu düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Ateş, ateşi olan çocuk, annelerin bilgi ve uygulamaları, Kulak-Burun-Boğaz Kliniği

Aim:
This study has been conducted to identify the mothers of pediatric patients in Sakarya Education and Research Hospital ear nose throat clinic (ENT) views on fever and the decrease of fever.

Method:
After having the approval of etiquette committee, 100 mothers whose children were treated in ENT clinic,were included in the study. Database was collected via the questionarrie held by the researcher. Analyzes were done on the computer.

Findings:
54% of mothers who are included in the study are the age between 26- 35, 90% are housewives, 63% are graduated from primary school. The mothers indicated that 69% of them is living in the city center, 43% of them has 600-1000TL income, 52% of them is living with 2-4 at home, 69% of them has 1-2 children. It is determined that 59%of children are 49 months and older, 65% of them is staying in the clinic with the diagnosis of adenoid and their average body heath is 36.06±1.12 0C. The mothers have indicated that 87% of them has degree at home, 80% of them use maschale as a measurement place, 83% of them prefers digital as a measurement tool, 11% of them prefers mercury thermometer, 6% of them prefers measuring the fever by touching. 11% of them has commented 37C and below as a fever. Mothers have expressed that firstly they put off (61%) when the fever is high and use febrifuges(20%). 46% of them has indicated that they do cold compression with warm water, 38% of them begins the cold compression on the maschale, 27% of them begins with joints, 20% of them begins with cooling the head. When the fever does not decrease, 29% of them gives antibiotics, 13% of them waits until the fever decreases by doing nothing. 65% of mothers has indicated that they have their fevered children drunk a lot of water, 10% of them covers their children to decrease their fever, 52% of them finds mercury thermometer more safe and healthy, 87% of them consults the doctors while giving drugs, 26% of them says that tremble and 54% of them says that sweating is the indicator of decreasing fever, 46% of them describes the fever as a part of the defense system, 78% of them says that germs causes fever and 54% indicates that fever souldn't be decreased suddenly. It has been determined that 88% of mothers fear of their children having convulsion, 4% of mothers' children had convulsion before.

Result:
It is observed that mothers care about fever and its results, however, they misapply such as waiting the fever decrease without doing anything, covering their children, using antibiotics without consulting the doctor. As a result, we think that it is important educating the mothers about fever and caring of the fevered child.

Key Words:
Fever, fevered child, mothers' knowledge and applications, ear- nose –throat clinic

P-118

Mersin Merkezdeki Kamu Hastanelerinde Çalışan Ameliyathane Hemşirelerinin Çalışma Koşullarına Bağlı Olarak Gelişen İş Memnuniyeti

The Job Pleasure Developing Due to The Working Conditions of The Operating Room Nurses Working at The Public Hospitals in Central Mersin

Hasan Tandoğan[1], Kerime Derya Beydağ[2]

[1] Mersin Halk Sağlığı Müdürlüğü
[2] Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, İstanbul

İş doyumu her meslekte önemlidir. Ancak hemşirelik mesleğinde, çalışma koşullarının ağır olması, düzensiz çalışma saatleri, düşük ücretle çalışma, mesleki saygınlığının yetersizliği gibi faktörler, iş doyumunun düşük olmasına neden olabilmektedir. Bu durumda, iş veriminde düşme, erken emeklilik gibi sorunlar ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Mersin merkezdeki kamu hastanelerinde çalışan ameliyathane hemşirelerinin çalışma koşullarına bağlı olarak gelişen iş memnuniyeti ve bunu etkileyen etmenleri belirlemektir.

Tanımlayıcı-kesitsel türdeki araştırmanının evreni Mersin il merkezinde bulunan Mersin Devlet Hastanesi, Mersin Toros Devlet Hastanesi ve Mersin Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi ameliyathanelerinde çalışan toplam 72 hemşire oluşturmaktadır. Anketler 2012 yılı Ağustos ayında kamu hastanelerinin başhekimlerinden izin alındıktan sonra uygulanmış; hemşirelerin tümüne ulaşılması hedeflenmiş ancak anketi doldurmayı reddeden, zaman bulamayan, eksik ve hatalı dolduran hemşireler dikkate alındığında, örneklemi 60 hemşire (%83.3) yanıtlamıştır. Veriler, demografik ve mesleki özellikleri belirlemeye yönelik anket formu ve ameliyathane hemşirelerinin iş tatminini ölçmek üzere tasarlanmış olan "İş Tatmin Düzeyi Ölçüm Anketi" ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilemsinde sayı, yüzdelik hesaplamaları ve Pairled-Sample t testi kullanılmıştır.

Çalışma sonucunda, hemşirelerin ameliyathaneye kendi istekleriyle gelme durumları, aldığı ücret, yaptıkları işlerin takdir edilmesi ve yaptıkları işi sevme durumu ile iş memnuniyeti ve tatminleri arasında istatistiksel yönden anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Hemşirelerin çalıştığı birimde ekip anlayışı ile çalışma durumunun iş memnuniyeti ve tatmini arasında istatisksel yönden anlamlı bir farklılık saptanamamıştır ($p>0.05$)

Anahtar kelimeler: hemşire, ameliyathane, iş tatmini, iş memnuniyeti.

The job satisfaction is important in every profession. But in the profession of nursery the factors like the heavy working conditions, irregular working hours, working with a low salary, lack of occupational prestije con cause the job satisfaction being low. And in this situation problems like scaling down of job performance, early retirement occurs. The aim of this workshop is to determine the job pleasure developing due to the working conditions of the operating room nurses working at the hospitals at central Mersin and the factors affecting this. The total of 72 nurses working in the operation rooms of Mersin State Hospital, Mersin Toros State Hospital and Mersin Obstetrics-Gynecology and Health of Child Hospital existing in the city center of Mersin formst he universe of the survey in the type of descriptive-cross sectional. The questionnaire was applied in August 2012 after getting permission from surgeon general, it was aimed to reach all of the nurses but when the nurses refusing to fill out the questionare, not having time and filling out incomplete and incorrect are taken into account, 60 nurses (83,3 %) answered the sample. The datas have been achieved by the questionnaire from intended fort o determine demographic and professional properties and "level of job satisfaction measurement questionnaire" which was designed to measure the job satisfaction of the operation room nurses. In the evaluation of the datas number, percentage calculations and t test have been used.

At the and of the workshop a significiant diversity has been determined between the cases of the nurses coming to the operation room voluntarily, the salary that they get, appreciation of the work they do, the case of liking of the work they do and job pleasure, job satisfaction ($p<0.05$). No significant diversity has been deretmined statistically between the case of nurses working with team spirit in their unit job pleasure and satisfaction ($p>0.05$).

Key words: nurse,operation room, job satisfaction, job pleasure

P-119

Organofosfat Entoksikasyonuna Sekonder Gelişen Bir Stroke Vaka Sunumu

A Case Report - Secondary Progressed Stroke in Organophosphate Intoxication

Aybala Neslihan Alagöz, Can N, Ayhan Bölük

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye

Department of Neurology, Faculty of Medicine Sakarya University, Sakarya, Turkey

Amaç:
Organofosfatlar; zararlı mikroorganizma ve canlıların kötü etkilerinden korunmak için yaygın olarak kullanılan kimyasal maddelerdir. Oral yoldan sıklıkla intihar amaçlı alınarak, ciddi intoksikasyonlara yol açabilirler. Ayrıca mukoza, deri, konjunktiva ve solunum yollarından da absorbe edilerek değişen derecelerde intoksikasyonlara neden olabilirler. Organofosfatlar asetilkolinesterazların irreversibl inhibitörlerindendir ve kolinerjik reseptörlerde asetilkolin birikimine neden olurlar. İntoksikasyon; asetilkolin fazlalığının aşırı muskarinik, nikotinik ve santral sinir sistemi (SSS) etkileri ile sonuçlanır. Lakrimasyon, salivasyon, üriner disfonksiyon, miyozis, bulantı-kusma, pulmoner sekresyon ve kas güçsüzlüğü organofosfat intoksikasyonu tanısını güçlendirir. SSS'de artmış asetilkolin konsantrasyonu; baş ağrısı, konfüzyon, nöbet ve solunum merkezinde depresyondan komaya kadar neden olabilir. Organofosfat entoksikasyonlarında SSS perfüzyonu değişiklikleri olduğuna dair kanıtlar bulunmaktadır.
Biz, literatür eşliğinde; organofosfat zehirlenmesine bağlı olarak gelişmiş bir serebral enfarkt vakasını tartışmayı amaçladık.

Yöntem:
34 yaşında kadın hasta, bakışlarda donuklaşma, bilinç bulanıklığı, algılama bozukluğu, unutkanlık yakınmaları ile acil servisimize başvurdu. Hastanın nörolojik muayenesi, Kranial BT ve Difüzyon MR ile değerlendirildi. İleri tetkik ve tedavi amacı ile Nöroloji Servisine yatırıldı.

Bulgular:
Acil Serviste yapılan nörolojik muayenesinde; şuur açık, kooperasyon kısıtlı, yer-zaman-kişi oryantasyonu kısmen bozuk,bilateral Babinski (+) olarak saptandı. Acil Serviste çekilen kranial BT normal sınırlarda idi. Difüzyon MR'da bilateral caudat nucleus'ta difüzyon kısıtlılığı ve ADC'de karşılığı saptandı.

Yattığı Nöroloji Kliniğinde çekilen kranial MR'da bilateral nucleus caudatus'ta iskemi ile uyumlu sinyal değişikliği saptandı. Etiolojiye yönelik yapılan araştırmalarda; AST:200, ALT:175, LDH:643, CK:351, CK-MB:28, GGT:85 , CRP:197 olarak saptandı. Hastanın obsesif kompulsif bozukluğa bağlı ,1 hafta boyunca evinde, 2,2-dichlorvinyl dimethyl phosphate ve % 2,15 imidacloprid içeren böcek ilacı ile ilaçlama yaptığı öğrenildi. Serebral iskemiye yönelik olarak hastaya antiagregan ve antikoagulan tedavi uygulandı. Taburculuğunda nörolojik muayenesinde; şuur açık, kooperasyon ve oryantasyon tam, bilateral Babinski (+) idi.

SONUÇ:
Organofosfat intoksikasyonlarında serebral perfüzyonun bozulduğuna dair çalışmalar mevcuttur. Eşlik eden başka bir patoloji tespit edilmemesi, hem karaciğer enzimleri yüksekliği hem de SSS'i lezyonları ile ele alındığında,

tanı; organofosfat intoksikasyonuna sekonder olarak gelişmiş serebrovasküler hastalık lehine düşünüldü. Vakamızın literatürü destekleyici olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Organofosfat, Serebrovasküler Hastalık, Entoksikasyon, Manyetik Rezonans

Purpose:
Organophosphates are substances commonly used for preventing from harmful microorganisms and negative effects of live beings. They can cause serious intoxications by usually receiving orally for the purpose of suicide. Also, they can absorbed through mucosa, skin, conjunctiva and aspiration routes and cause various levels of intoxications. Organophosphates are irreversible inhibitors of acethylcholinesterases and cause acethylcholine acccumulation at cholinergic receptors. Intoxication results in excessive muscarinic, nicotinic and central nerve system (CNS) effects of acethylcholine surplus. Lacrimation, salivation, urinary dysfunction, miosis, nausea and vomiting, pulmonary secretion and muscle weakness support organophosphate intoxication diagnosis. Increased acethylcholine concentration in CNS can cause headache, confusion, attack and depression in aspiration centre and coma. There are evidences that CNS perfusion changes in organophosphate intoxications.
We aimed to discuss and advanced cerebral infarct case depending on organophosphate intoxication with the help of literature.

Method:
34 year-old woman consulted to our Emergency Department with the complaints such as tarnished gazes, somnolence, perception disorders, forgetfulness. The patient was evaluated with neurological examination, cranial CT and diffusion MRI. She was admitted to the Department of Neurology for further evaluation and treatment.

Fındıngs:
It has been found in the neurological examination in the Emergency Department that overall condition is good, the patient is conscious, restricted cooperation, restricted orientation, bilateral Babinski (+). Cranial CT taken in the emergency department is within normal limits and in diffusion MR; it has been identified that there is diffusion limitation and ADC in bilateral caudat nucleus. In Cranial MRI taken in the Department of Neurology; it was identified that there is signal changes consistent with ischemia in the bilateral nucleus caudatus. In etiology research; it was found that AST: 200, ALT: 175, LDH: 643, CN: 351, CK-MB: 28, GGT: 85, CRP was 197. Depending on the patient's obsessive-compulsive disorder it was learned that for 1 week she used insecticide sprays containing 2.2 - dichlorvinyl dimethyl phosphate , 2.15% imidacloprid at home. Considering cerebral ischemia; patient was treated with antiagregan and anticoagulant.While she was discharged from hospital, she was conscious, having full cooperation and orientation, bilateral Babinski(+).

Result:
There are studies that organophosphate intoxications impaired cerebral perfusion. Considering high hepatic enzym levels and CNS lesions; as there was no accompanying pathology; it was thought that , organophosphate intoxication has relation with secondary progressed cerebrovascular disease. We believe that our case is supporting the literature.

Key Words: Organophosphate, Cerebrovascular Disease, İntoxication, Magnetic Resonance

P-120

Investigation of Antibiotic Resistance in Escherichia Coli Isolated From Women

Aytekin Çıkman

Erzincan Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji

Objectives:
Escherichia coli is the most frequently isolated bacteria from urinary tract infection. In this study antibiotic susceptibility of Escherichia coli strains isolated from urine cultures were investigated between the female patients to the various clinics and polyclinics in our hospital during 12 months' period.

Method:
In this study 226 E. coli strains that isolated from urine samples of women were included during January 2012 through December 2012. Urine samples were plated on quantitative blood agar and EMB agar using a calibrated 10µl bacteriological loop. Medium were incubated at 37°c and evaluated after 18-24 hours. The culture plates were processed that have uniform colonies and ≥ ≥105cfu/ml. E. coli isolates were identified using conventional methods. Antibiotic susceptibility tests were done by disc diffusion method and interpreted using the Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI M100-S20 document) breakpoints for Enterobacteriaceae.

Results:
In our study, E.coli strains, 21,2 % (n: 48) patients were positive for ESBL. Carbapenem resistance was not found. Trimethoprim/Sulfamethoxazole 42 % (n:95) and Ciprofloxacin 25.2 % (n:57) were shown high resistace rate, other results are summarized in Table.

Antibiotics	Resistant		susceptibl	
	n	%	n	%
Ampicillin	-	-	-	-
Cefazolin	59	26,1	167	73,9
Ceftriaxone	51	22,6	175	77,4
Ciprofloxacin	57	25,2	169	74,8
Gentamicin	33	14,6		0,0
Amoxicillin-clavulanicacid	54	23,9	172	76,1
Cefepime	50	22,1	176	77,9
Cefoxitin	49	21,7	177	78,3
Piperacillin	-	-	-	-
Piperacillin-tazobactam	9	4,0	217	96,0
Trimethoprim/Sulfamethoxazole	95	42,0	131	58,0

Discussion:
As a result of improper use of antibiotic was concluded to increase rates of antibiotic resistance. Depending on this situation E.coli were shown high resistace rate. Therefore, each hospital should periodically review their own data and determining antibiotic usage policies and should avoid the use of unnecessary antibiotics.

P-121

Endiseyle Başetme ve Gebelik Eğitiminin İlişkisi

Dealing with Anxiety and its Relationship with The Pregnancy Training

Esra Çömezoğlu[1], Asibe Özkan[2], Sibel Gürbüz[1], Fatma Özçiftçi[1], Arzu Malkoçoğlu[1], Ümran Çiçek[1], Sevim Kaba[1]

[1] Emsey Hospital,
[2] Siyami Ersek Hastanesi, İstanbul

[1] Emsey Hospital,
[2] Siyami Ersek Hospital, İstanbul

Amaç:
Gebelik kadın hayatının en önemli olaylarından biri olup, psikolojik, biyolojik ve duygusal değişimlerin yaşandığı bir dönemdir. Kadınlar gebelik ve doğum ile ilgili birçok korku yasamaktadırlar. Bu korkular sıklıkla; Psiko-sosyal stres, doğum korkusu, doğum esnasında çekeceği ağrı, çocuğunun sağlığına karşı yaşadığı kaygı, hatta ölüm korkusu ve tüm bunlara ilişkin bilinmezlik korkusudur. Bu korkuların altında gebelikte yaşanan psikolojik-hormanal değişiklerin yanı sıra çevreden öğrenilen doğumla ilgili korkular da yer almaktadır. Travay esnasında yüksek stres ve korku, doğum seyrini olumsuz etkilediği ve bu durumun elektif sezaryenların sayısında artışa neden olduğu bilinmektedir. Düzenli gebelik eğitimleri ve danışmanlıkla kadınlar, bu kaygılarla baş edebilir duruma gelebilmektedir. Bu çalışma, Doğuma hazırlık kursuna katılan anne adaylarının katıldıkları eğitim programının gebelik, doğum ve doğum sonrası endişe düzeylerine etkisini saptamak için planlanmıştır.

Metod:
Tanımlayıcı ve analitik tipte planlanan çalışma Mart-Aralık 2012 tarihleri arasında özel bir hastanenin doğuma hazırlık kursuna başvuran ve beş hafta süreyle 40 saatlik eğitim alan 64 gebe kadın üzerinde gerçekleştirildi. Çalışmaya daha önce psikiyatrik bir hastalığı bulunmayan, riskli gebelik (düşük tehdidi, hipertansiyon, seker vb. hastalıklar) kriterleri içinde yer almayan, esiyle birlikte yasayan kadınlar dahil edilmiştir. Veriler Kitapçıoğlu, Yanıkkerem, Sevil ve Yüksel tarafından geliştirilen toplam 62 sorudan oluşan Doğum ve doğum sonrası döneme ilişkin endişeler" anket formu kullanıldı. Anket formu gebelik eğitimleri öncesi ve beş haftalık eğitimlerden sonra tekrar uygulanmıştır. Doğum ve doğum sonrası döneme ilişkin endişeler soru formunun Cronbach Alpha degeri 0.955 olup, bizim çalışmamızda 0.82 olarak bulunmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS for Windows 11,5 paket programı kullanıldı.

Bulgular:
Anne adaylarının en yüksek endişe düzeylerinin faktör bire ait değişkenlere ilişkin olduğu, sırası ile bebeğinin sakat, sağır ve kör(%84,2, %80.1, %72.12) olması alt değişkenlerinin yüksek oranda endişe uyandırdığı belirlendi. Diğer faktörlerde öne çıkan alt değişkenlerin ise doğum sırasında yeterince ıkınamama ve bebeğini itememekten endişelendikleri (%72,13), Doğum yaparken bebeğime bir şey olmasından endişeleniyorum (% 60,2), Doğuramamaktan endişeleniyorum (%30,2) doğum sonrası bebeğim ağlarsa onu sakinleştireceğimi, susturacağımı bilmemekten endişeleniyorum (%81.32), doğum sonrası bebeğe yetmeme (%71.32), sütünün az gelmesi (%69.12) doğum sonrası bebeğime banyo yaptıramamaktan endişeleniyorum (%71.32) şeklinde çoğunluğunun bebeklerine ilişkin endişeleri olduğu belirlendi. Kendisine ilişkin olarak, doğumdan sonra sosyal yaşantımızı eskisi gibi sürdüremeyeceğimden endişeleniyorum (%78.12) ve doğumdan sonra evde günlük yaşantımızı eskisi gibi sürdüremeyeceğimden endişeleniyorum (%72.34) maddelerine ait olduğu saptandı. Beş haftalık eğitim sonrası uygulanan ikinci anketlerde endişe düzeylerinin özellikle, Doğum yaparken bebeğine bir şey olmasından endişeleniyorum, Doğuramamaktan endişeleniyorum, doğum sonrası ruhsal sağlımın bozulacağından endişeleniyorum, doğum sonrası beden sağlığımın bozulacağından endişeleniyorum, doğum odasında başka kadınları doğum sancısı çekerken görmek düşüncesi beni endişelendiriyor, doğum odasında yalnız kalmaktan endişeleniyorum değişkenlerinin endişe düzeylerindeki düşüşün istatistiki olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$) belirlendi.

Sonuç:
Düzenli eğitim ve danışmanlık hizmetinin gebelik, doğum ve doğum sonrası döneme ilişkin endişeleri düzeylerini azatlığı belirlendi. Her ne kadar yaşanan endişe ve korkular psikolojik, hormonal değişiklere bağlı olsa da doğurduğu endişeleri gidermek için eğitim ve danışmanlığına olan gereksinim kaçınılmazdır. Endişe ve korkuları azaltılmış gebeler ile istemli sezaryen oranlarının azaltılacağı düşünülmektedir.

Objective:
Pregnancy is one of the most important events of women life and it is a period in which psychological, biological, and emotional changes are experienced. Many women experience much of fear related to pregnancy and childbirth. These fears often, psycho-social stress, fear of pain during labor, anxiety for the health of her child, and even the fear of death, and the fear of obscurity related to all. Beneath all these fears, beside psychological hormonal changes during pregnancy, fears related to childbirth, which is learned from the environment, play an important role. It is well known that high stress and fear during labor have a negative impact on the course of child birth, and this condition leads to an increase in the number of elective caesarean. Women are able to deal with such concerns and anxiety through regular pregnancy training and counseling. This study was planned to determine the effect of antenatal education program on the level of anxiety related to pregnancy, childbirth and post-partum.

Methods:
The study planned as descriptive and analytical was carried out on 64 pregnant women, who applied for antenatal education program of a private hospital from March to December 2012, and who received the training for five weeks (40 hours of training). In this study, the women without previous psychiatric disease history, who are not within the risky pregnancy criteria (abortion possibility, hypertension, diabetes diseases etc.) and, who live with their spouse, were considered. The data of the questionnaire consisting of total 62 questions with the title of "birth and postpartum concerns", which were developed by Kitapçıoğlu, Yanıkkerem, Sevil and Yüksel, were employed. The questionnaire was re-applied before antenatal education and after a five-week training. Knowing the Cronbach's alpha value of "Childbirth and the postpartum period concerns" questionnaire as 0955, in our study, this value was found to be 0.82. SPSS for Windows 11.5 package program was used to evaluate the data.

Findings:
It was determined that mothers highest level of concern was related to the variables of factor one and the sub variables of the possibilities such as crippled, deaf and blind baby expectations respectively (84.2%, 80.1%, 72.12%) aroused high rate of anxiety. It was also found out that the prominent sub variables in other factors are the concerns related to their babies such as the anxiety of not being able to strain sufficiently and pushing the baby during the labor(%72,13), the anxiety that something bad will happen to my baby(% 60,2), the anxiety of not being able to give birth (%30,2), worry of not knowing how to calm down and soothe the baby if s/he cries after the birth(%81.32), not being able to care for the baby good enough(%71.32), not having enough breast milk(%69.12), the worry of not being able to bathe the baby (%71.32). As to the concerns related to mothers personal life, such concerns were found as; "I am worried that I won't be able to maintain my social life as in the past" (%78.12), "after the birth, I won't be able to keep going on my daily life at home as in the past" (%72.34). In the second questionnaires applied after five-week training, it was determined that the level of anxiety exhibited a statistically meaningful drop ($p<0.05$) especially in concerns such as "I am worried that something will happen to my baby during the birth", "I am worried that I won't be able to give birth" , "I am worried that my mental health will be ruined after the birth", "I am worried that my physical health will deteriorate after the birth", "the idea of seeing other women suffer under the pain of labor in delivery room makes me feel anxious", and "I am worried about being alone in delivery room".

Conclusion:
it was determined that regular training and counseling decrease the level of anxiety for pregnancy, childbirth and the postpartum period. Although most of the fear and anxiety depend on the psychological and hormonal changes, the need for training and counseling to cope with them is inevitable. It is also considered that the voluntary cesarean rates could be reduced along with the pregnant having diminished anxiety and fears.